

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET	
(2000/C 27 E/001)	E-0668/98 esittäjä: Sir Jack Stewart-Clark komissiolle Aihe: Komission ehdotus tyhjien ääninauhojen veroksi (Täydentävä vastaus)	1
(2000/C 27 E/002)	E-0850/98 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Raja-alueiden huomioon ottaminen kaikessa kansallisessa lainsäädännössä (Täydentävä vastaus)	2
(2000/C 27 E/003)	E-0931/98 esittäjä: Riitta Myller, Reino Paasilinna, Pertti Paasio ja Jörn Donner komissiolle Aihe: Komissio ja ilmaisunvapaus (Täydentävä vastaus)	3
(2000/C 27 E/004)	E-0942/98 esittäjä: Allan Macartney komissiolle Aihe: Öljynporauslaivat (Täydentävä vastaus)	4
(2000/C 27 E/005)	E-0976/98 esittäjä: Armelle Guinebertière komissiolle Aihe: Yhteisön kilpailulainsäädäntö ja työntekijöiden tuotannollisille osuuskunnille (Sociétés Coopératives Ouvrières de Production, SCOP) varattu oikeus 25 prosentin osuuteen Ranskan valtion ja paikallishallinnon urakoista (Täydentävä vastaus)	4
(2000/C 27 E/006)	E-1002/98 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen "Cispadana"-tiefanketta koskevassa tarjouskilpailussa (Täydentävä vastaus)	5
(2000/C 27 E/007)	E-1777/98 esittäjä: Reimer Böge komissiolle Aihe: Agenda 2000 ja WTO:n sopimukset (Täydentävä vastaus)	6
(2000/C 27 E/008)	E-2879/98 esittäjä: Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Vakuutusyhtiöitä koskevan direktiivin 91/674/ETY rikkominen (Täydentävä vastaus)	8
(2000/C 27 E/009)	E-2983/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Irlannin kohtuuttoman kalliit moottoriajoneuvovakuutukset	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 27 E/010)	E-2984/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Irlannin moottoriajoneuvovakuutuksia koskevat poikkeukset	9
	Yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2983/98 ja E-2984/98	9
(2000/C 27 E/011)	E-3099/98 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Ammatillisjalkapalloilijoiden ammatilliset suhteet (Täydentävä vastaus)	10
(2000/C 27 E/012)	E-3709/98 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien markkinoinnin hyväksymistä koskeva asiakirja C/NL/96/10, direktiivi 90/220/ETY (Täydentävä vastaus)	11
(2000/C 27 E/013)	E-4092/98 esittäjä: Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Puolustusteollisuuden koordinointi Euroopassa	12
(2000/C 27 E/014)	E-0163/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhdistyneen kuningaskunnan rautatiepalvelut	13
(2000/C 27 E/015)	E-0183/99 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Geneettisesti muunnetuille siemenille myönnetty luvat/hyväksynnät (Täydentävä vastaus)	14
(2000/C 27 E/016)	E-0221/99 esittäjä: José Mendes Bota komissiolle Aihe: Portugali jäämässä jälkeen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisessa (Täydentävä vastaus)	16
(2000/C 27 E/017)	E-0388/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Tavoitteeseen 5 kuuluvat hankkeet Baijerissa (Täydentävä vastaus)	17
(2000/C 27 E/018)	E-0417/99 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Grönlantilaisien vapaa liikkuvuus EU:ssa ja ETA-alueella (Täydentävä vastaus)	17
(2000/C 27 E/019)	E-0506/99 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: Kuudes arvonlisäverodirektiivi	18
(2000/C 27 E/020)	E-0513/99 esittäjä: Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Tekstiili- ja vaatetusalan kauppasopimus Etelä-Afrikan tasavallan kanssa	19
(2000/C 27 E/021)	E-0514/99 esittäjä: Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Tekstiili- ja vaatetusalan kauppasopimus Etelä-Afrikan tasavallan kanssa	19
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0513/99 ja E-0514/99	19
(2000/C 27 E/022)	E-0680/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Syöpätutkimus	20
(2000/C 27 E/023)	E-0687/99 esittäjä: Fernand Herman komissiolle Aihe: Muiden kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen kasvien viljelyn edistäminen	21
(2000/C 27 E/024)	E-0881/99 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Maissijauhossa ja maissituotteissa havaitut homesienimyrkyt	22
(2000/C 27 E/025)	E-0897/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Euroopan avaruusviraston alasajo	23
(2000/C 27 E/026)	E-0906/99 esittäjä: Manuel Escolá Hernando komissiolle Aihe: Heterotransplantaatteja koskeva Espanjan toimintalinja	24
(2000/C 27 E/027)	E-0917/99 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: Yhtäläiset mahdollisuudet ja viides puiteohjelma	24
(2000/C 27 E/028)	E-0946/99 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Säästötoimenpiteiden katastrofaaliset vaikutukset Romanian lastenkoteihin	25
(2000/C 27 E/029)	P-0950/99 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Hormonimyrkky tributyltiinin (TBT) käytön kieltäminen laivamaaleissa	26
(2000/C 27 E/030)	E-1017/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Pääosasto XII:n velvollisuuksien laiminlyönti	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2000/C 27 E/031)	E-1057/99 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Euroopan lääkearviointiviraston ilmoitusmenettely keskitetysti hyväksytyjen lääkkeiden rinnakkaisjakelusta	28
(2000/C 27 E/032)	P-1120/99 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Uudelleen pinnoitetut henkilö- ja kuorma-autojen renkaat	29
(2000/C 27 E/033)	P-1376/99 esittäjä: Ole Krarup komissiolle Aihe: EU:n tuki EAY:lle (Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö)	30
(2000/C 27 E/034)	P-1377/99 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Saksan liittotasavallan nuohousalaa koskeva lainsäädäntö	30
(2000/C 27 E/035)	P-1378/99 esittäjä: Barbara Weiler komissiolle Aihe: Eurooppalainen vapaaehtoispalvelu	32
(2000/C 27 E/036)	P-1379/99 esittäjä: Xaver Mayer komissiolle Aihe: Majavien suojele ja tulvavahingot	33
(2000/C 27 E/037)	P-1380/99 esittäjä: Johannes Swoboda komissiolle Aihe: Tuloveron kanto omaisuudesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa	34
(2000/C 27 E/038)	P-1381/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Julkisen liikenteen palveluja koskevan sääntelyn purkaminen	34
(2000/C 27 E/039)	P-1382/99 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Yhteisön tuki pellavalle Espanjassa	35
(2000/C 27 E/040)	P-1383/99 esittäjä: Pedro Aparicio Sánchez komissiolle Aihe: Rakennerahastoja koskevat tiedot	36
(2000/C 27 E/041)	P-1384/99 esittäjä: Per Gahrton neuvostolle Aihe: EU:n puolustuspolitiikka: Kölnin huippukokouksen merkitys	36
(2000/C 27 E/042)	P-1385/99 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Alankomaalaisten urakoitsijoiden syrjiminen Saksan verolainsäädännön vuoksi	37
(2000/C 27 E/043)	E-1389/99 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: EU:n kansalaisten syrjiminen Saksan liittotasavallassa	37
(2000/C 27 E/044)	E-1471/99 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Uusi rakennuslääke koskeva verolainsäädäntö Saksassa	38
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-1385/99, E-1389/99 ja E-1471/99	38
(2000/C 27 E/045)	P-1387/99 esittäjä: Carlos Costa Neves komissiolle Aihe: Valkoisen sokerin tuotanto Azorien autonomisella alueella	38
(2000/C 27 E/046)	E-1388/99 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Työntekijöiden videovalvonta	40
(2000/C 27 E/047)	E-1390/99 esittäjä: Klaus Hänsch komissiolle Aihe: Komission kertomus tieliikenteen sosiaalilainsäädännön soveltamista koskevasta valvonnasta	40
(2000/C 27 E/048)	E-1392/99 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Euroopan unionin kansalaisten yleistä oleskeluoikeutta koskevien direktiivien soveltaminen Portugalissa	41
(2000/C 27 E/049)	E-1393/99 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Vion VvaG:n tukeminen	42
(2000/C 27 E/050)	E-1394/99 esittäjä: Jannis Sakellariou komissiolle Aihe: Paul van Buitenen	43
(2000/C 27 E/051)	E-1395/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: ÖBK:n voimallistusten liikkeenjohto	44
(2000/C 27 E/052)	E-1397/99 esittäjä: Mathieu Grosch komissiolle Aihe: Varhaiseläkeoikeuksien vertailtavuus	44

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 27 E/053)	E-1399/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Päiväajovalot ja hämäräkytkin	46
(2000/C 27 E/054)	E-1400/99 esittäjä: Michl Ebner ja Doris Pack komissiolle Aihe: Komission valitusmenettely rajat ylittävistä kirjojen hinnoittelujärjestelmästä Saksassa ja Itävallassa	46
(2000/C 27 E/055)	E-1401/99 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Harvinaisten kielten edistäminen ja turvaaminen EU:ssa	48
(2000/C 27 E/056)	E-1402/99 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: EU:n tyyppihyväksyntänumero ajoneuvojen rekisteröintiä varten	48
(2000/C 27 E/057)	E-1404/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Pellavanviljelijöiden maksut	49
(2000/C 27 E/058)	E-1405/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Roacutane-lääkkeen mahdolliset sivuvaikutukset	50
(2000/C 27 E/059)	E-1406/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Irlanti ja CITES	51
(2000/C 27 E/060)	E-1407/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Yksin matkustavan lisäkustannukset	52
(2000/C 27 E/061)	E-1408/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Työn osituksen helpottaminen	52
(2000/C 27 E/062)	E-1409/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Erityisen tieteellisen kiinnostuksen kohteet (SSSI)	53
(2000/C 27 E/063)	E-1410/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Lasten viihdyttäjien toimiluvat	53
(2000/C 27 E/064)	E-1411/99 esittäjä: Carlos Carnero González komissiolle Aihe: Malmean hökkelikylyn asukkaiden häätäminen Madridin autonomisessa maakunnassa	54
(2000/C 27 E/065)	P-1473/99 esittäjä: Carmen Cerdeira Morterero komissiolle Aihe: Muukalaisvastaiset hyökkäykset Espanjassa	54
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1411/99 ja P-1473/99	55
(2000/C 27 E/066)	E-1412/99 esittäjä: Francis Decourrière komissiolle Aihe: Direktiivi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta	56
(2000/C 27 E/067)	E-1414/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Suurpetojen metsästys Suomessa	56
(2000/C 27 E/068)	E-1416/99 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Kosovon pakolaisten vastaanotto	57
(2000/C 27 E/069)	E-1417/99 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Lääkärien vapaa liikkuvuus ja ammatinharjoittaminen; ylimääräisten lääkärien verottajalta salaa työskentely Belgiassa; vilpillinen kilpailu; direktiivien 93/16/ETY ja 82/76/ETY sekä perustamissopimuksen 12 artiklan loukkaaminen	58
(2000/C 27 E/070)	E-1418/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italian valtion rautateiden 5 000 miljardin liiran arvoinen lahjoitus ammattiyhdistyksille	59
(2000/C 27 E/071)	E-1419/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Livornossa sijaitsevan "Ceramica Industriale" -osuuskunnan työpaikkojen säilyttäminen	60
(2000/C 27 E/072)	E-1420/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Palokunnan uudelleenjärjestely	60
(2000/C 27 E/073)	E-1421/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Antonio Zottin isän oikeuksien tunnustaminen	61
(2000/C 27 E/074)	E-1422/99 esittäjä: Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Kiinan suurlähetystön pommitus Belgradissa	61

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 27 E/075)	P-1424/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Argentiinan kalastussuhteet	62
(2000/C 27 E/076)	P-1425/99 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Komission tekemät sopimukset kuluttajansuojalainsäädännön alalla	63
(2000/C 27 E/077)	E-1428/99 esittäjä: Agnes Schierhuber komissiolle Aihe: EU:n instituutioiden valmistautuminen unionin laajentumiseen	64
(2000/C 27 E/078)	E-1430/99 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Pääosaston XXIV tekemät sopimukset rajoitetulla tarjousmenettelyllä	65
(2000/C 27 E/079)	E-1432/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Espanjan laivanrakennusteollisuuden rakenneuudistussuunnitelma ja sen vaikutukset Galiciassa sijaitsevaan Astilleros del Noroeste SA -telakkaan (Astano)	66
(2000/C 27 E/080)	E-1433/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Rakennerahastojen varojen jakaminen Espanjassa	67
(2000/C 27 E/081)	E-1435/99 esittäjä: Gérard Caudron komissiolle Aihe: Ftalaatteja sisältävien lelujen myrkyllisyys ja pienet lapset	67
(2000/C 27 E/082)	E-1439/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastussopimuksen uusiminen	68
(2000/C 27 E/083)	E-1442/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Koheesiorahaston varojen jakautuminen Espanjan eri autonomioiden kesken	69
(2000/C 27 E/084)	E-1443/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Amsterdamin sopimuksen mukaisen työllistymistä edistävän pilottihankkeen toteuttaminen Galiciassa (Espanja)	70
(2000/C 27 E/085)	E-1444/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Euroopan vähemmistökieliin perustuvan kulttuurin kehitys	70
(2000/C 27 E/086)	E-1445/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Monikielisuuden tunnustaminen Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön nojalla	71
(2000/C 27 E/087)	P-1495/99 esittäjä: Ingo Friedrich komissiolle Aihe: Sitova sääntely englannin, ranskan ja saksan tasa-arvoisesta käyttämisestä kaikkien EU:n elinten työkielinä	71
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1445/99 ja P-1495/99	72
(2000/C 27 E/088)	E-1446/99 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kemianteollisuuden yrityksen Akros Chemicals B.V.:n julkisin varoin tuettu siirto Roermondista Greiziin	72
(2000/C 27 E/089)	P-1447/99 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Kosovon romanien vaino	73
(2000/C 27 E/090)	P-1448/99 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Rikkomusmenettelyn käynnistäminen Italiaa vastaan oppisopimusten vuoksi sekä menettelyn vakavat seuraukset yrityksille, jotka viime vuosien aikana ovat edesauttaneet työpaikkojen luomista	73
(2000/C 27 E/091)	E-1449/99 esittäjä: Rainer Wieland komissiolle Aihe: Komission työntekijöiden jaottelu virka-aseman ja kansallisuuden perusteella	75
(2000/C 27 E/092)	E-1451/99 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Italiassa sijaitsevassa Ischiassa toteutettavien hankkeiden rahoitus	75
(2000/C 27 E/093)	E-1454/99 esittäjä: Ingo Friedrich komissiolle Aihe: Vaarallisille poisheitettäville tarvikkeille tarkoitettujen jätehuoltoastiat	76
(2000/C 27 E/094)	E-1459/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Panimosopimukset	77

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 27 E/095)	E-1460/99 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Huvivenedirektiiviin 94/25/EY ehdotetut tarkistukset, joihin sisältyvät Euroopan komission 9.12.98 päivätyssä asiakirjassa III 76032/97-EN, versio 6 määritetyt pakokaasu- ja melupäästövaatimukset	77
(2000/C 27 E/096)	E-1461/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Argentiinan yksinoikeutetun talousvyöhykkeen (ZEE) ulkorajan määrittäminen	78
(2000/C 27 E/097)	E-1462/99 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Citadellan sataman laajennushanke	79
(2000/C 27 E/098)	E-1464/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Marokon välinen kalastussopimus	80
(2000/C 27 E/099)	E-1466/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Naisten osuus komiteoissa	81
(2000/C 27 E/100)	E-1467/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Uppopaistorasvan käyttö eläinrehuissa	81
(2000/C 27 E/101)	E-1468/99 esittäjä: Lucio Manisco neuvostolle Aihe: Kurdijohtaja Öçalanin kuolemantuomio	82
(2000/C 27 E/102)	E-1469/99 esittäjä: Lucio Manisco komissiolle Aihe: Kurdijohtaja Öçalanin kuolemantuomio	83
(2000/C 27 E/103)	P-1472/99 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: GSM-mastojen sijoittelun kansanterveydelliset vaikutukset	84
(2000/C 27 E/104)	P-1474/99 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Käytetyn öljyn käsittely	85
(2000/C 27 E/105)	E-1475/99 esittäjä: Ioannis Marínos neuvostolle Aihe: Kosovon romanien vaino	85
(2000/C 27 E/106)	E-1476/99 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Postimaksut	86
(2000/C 27 E/107)	E-1477/99 esittäjä: Robert Evans neuvostolle Aihe: Vangitseminen ilman oikeudenkäyntiä	86
(2000/C 27 E/108)	E-1478/99 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Vangitseminen ilman oikeudenkäyntiä	87
(2000/C 27 E/109)	E-1479/99 esittäjä: Rosa Díez González, Alejandro Cercas ja Carmen Cerdeira Morterero komissiolle Aihe: Julkinen sosiaaliturvamalli ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus	88
(2000/C 27 E/110)	P-1484/99 esittäjä: Piia-Noora Kauppi neuvostolle Aihe: Poliisiviranomaisten toiminnasta Via Balticalla	89
(2000/C 27 E/111)	P-1485/99 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Tuberkuloosin saastuttama brittiläinen naudanliha	90
(2000/C 27 E/112)	P-1486/99 esittäjä: Luckas Vander Taelen komissiolle Aihe: Brysselin eurooppalaista kaupunginosaa koskeva kansainvälinen arkkitehtuurikilpailu	91
(2000/C 27 E/113)	P-1487/99 esittäjä: Marie Isler Béguin komissiolle Aihe: Espanjalaisen Caleras de San Cacao -yrityksen työskentelyolosuhteet ja yrityksen vaikutukset ympäristöön . .	92
(2000/C 27 E/114)	P-1488/99 esittäjä: Liam Hyland komissiolle Aihe: EU:n suhtautuminen Irlannissa 16.–18.5.2001 pidettävään maailman kanavakonferenssiin	93
(2000/C 27 E/115)	P-1489/99 esittäjä: Brian Crowley komissiolle Aihe: Tietokoneiden säteilyhaitat	94
(2000/C 27 E/116)	P-1490/99 esittäjä: Pat Gallagher komissiolle Aihe: Uusi yhteisön aloite EQUAL	94

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 27 E/117)	P-1491/99 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Skotlannin ja Pohjois-Irlannin välinen sähköliitosyksikkö	95
(2000/C 27 E/118)	P-1492/99 esittäjä: Christa Kläß komissiolle Aihe: Uutta luovat toimet maaseudun naisten hyväksi	96
(2000/C 27 E/119)	P-1493/99 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: Kansainvälinen lämpöydinkooreaktori (ITER)	97
(2000/C 27 E/120)	P-1496/99 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: Talousarvion momentti 7-651	97
(2000/C 27 E/121)	E-1497/99 esittäjä: Hans Kronberger neuvostolle Aihe: Palkkasotureita välittävät yritykset	98
(2000/C 27 E/122)	E-1499/99 esittäjä: Hans Kronberger komissiolle Aihe: Itävaltalaiden tuotteiden pääsy Italian markkinoille	98
(2000/C 27 E/123)	E-1500/99 esittäjä: Hans Kronberger komissiolle Aihe: Direktiivi 96/92/EY sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä	99
(2000/C 27 E/124)	E-1501/99 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Ajoneuvojen perävaunujen takaisinventti EU:ssa	100
(2000/C 27 E/125)	P-1507/99 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Ranskan viranomaisten auringonpimennyksen johdosta (rahti)liikenteelle 11 päiväksi elokuuta 1999 asettama kieltö	101
(2000/C 27 E/126)	E-1509/99 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä muuttavan direktiivin puutteellinen täytäntöönpano Brandenburgin maantieliikenneläissa	102
(2000/C 27 E/127)	E-1512/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Raportti yhdysvaltalaiden urania sisältävien ammusten käytöstä Jugoslaviassa	103
(2000/C 27 E/128)	E-1514/99 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Brittiläisen naudanlihan vientikiellon poistaminen	103
(2000/C 27 E/129)	E-1515/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Huumeidenkäyttäjien avustuskuskuksen sijoittaminen Praton hedelmä- ja vihannestorin tiloihin	104
(2000/C 27 E/130)	E-1518/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Cartiere Milani ja yksityistäminen	105
(2000/C 27 E/131)	E-1520/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Anconan Aspiossa sijaitseva kaatopaikka	106
(2000/C 27 E/132)	P-1521/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Oppipojille tarkoitettujen EU-varojen väärinkäyttö	107
(2000/C 27 E/133)	E-1524/99 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Epanjan valtiontuet sähköyhtiöille	108
(2000/C 27 E/134)	E-1525/99 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Uusien yritysten mahdolliset vaikeudet päästä Espanjan sähkömarkkinoille	109
(2000/C 27 E/135)	E-1526/99 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Pego-Olivan suoalueen ympäristötuhot	109
(2000/C 27 E/136)	E-1527/99 esittäjä: Stephen Hughes komissiolle Aihe: Somalien asema Somaliassa	111
(2000/C 27 E/137)	E-1528/99 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Dos Aguasin (Valencia, Espanja) kaatopaikka	111
(2000/C 27 E/138)	E-1529/99 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Ympäristöltään arvokkaan Manisesin (Valencia, Espanja) golfkentän alueen rakentaminen	112

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 27 E/139)	E-1530/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön liuskekiven viennin edistäminen	113
(2000/C 27 E/140)	E-1531/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus	114
(2000/C 27 E/141)	E-1532/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus	115
(2000/C 27 E/142)	E-1533/99 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Uskonnollisten yhteisöjen eriarvoinen kohtelu jäsenvaltioissa	116
(2000/C 27 E/143)	P-1535/99 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Moottoritieyhtiöiden toimilupien uusiminen Italiassa ja moottoritieyhteys Brennerosta Tyrrhenanmerelle	117
(2000/C 27 E/144)	P-1536/99 esittäjä: Anna Terrón i Cusí komissiolle Aihe: Raxen-tietokanta	118
(2000/C 27 E/145)	P-1538/99 esittäjä: Evelyne Gebhardt komissiolle Aihe: Leonardo da Vinci -ohjelmasta maksettavat tuet	119
(2000/C 27 E/146)	E-1539/99 esittäjä: Wolfgang Kreissl-Dörfler neuvostolle Aihe: Sachsenissa sijaitsevien Königsbrucker Heide- ja Am Spitzberg -luonnonsuojelualueiden tukeminen Konver- yhteisöaloitteen yhteydessä	120
(2000/C 27 E/147)	E-1540/99 esittäjä: Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Munivien kanojen kasvattaminen Tsekissä	121
(2000/C 27 E/148)	E-1542/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maidon YMJ ja Galician tilanne	121
(2000/C 27 E/149)	E-1543/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maidon YMJ ja maitokiintiöiden sidonnaisuus maa-alueisiin	122
(2000/C 27 E/150)	E-1544/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Naudanlihan tuotantopalkkioiden epätasainen jakautuminen	123
(2000/C 27 E/151)	E-1545/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maaseudun kehittämistukea koskevan asetuksen hyväksyminen ja julkaiseminen	124
(2000/C 27 E/152)	P-1546/99 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Kiinan poliisin pidättämät tuhannet buddhalaisjärjestö Fa Lun Gongin jäsenet	125
(2000/C 27 E/153)	P-1549/99 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Togon presidentinvaalit	126
(2000/C 27 E/154)	P-1550/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Togon presidentinvaalit	127
(2000/C 27 E/155)	E-1551/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Luomuviljelijöille maksettavat tuet	127
(2000/C 27 E/156)	E-1552/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Vitamiineja ja kivennäisaineita käsittelevä komission työryhmä	128
(2000/C 27 E/157)	E-1593/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Vitamiineja ja mineraaleja käsittelevä työryhmä	128
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1552/99 ja E-1593/99	129
(2000/C 27 E/158)	P-1556/99 esittäjä: Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Serbiassa yhä pidätettynä olevat 3 000 kosovolaisvankia	130
(2000/C 27 E/159)	E-1557/99 esittäjä: Rolf Linkohr komissiolle Aihe: Valitusmenettely EU:ssa – direktiivi 65/65/ETY	130

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 27 E/160)	E-1559/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna neuvostolle Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa	131
(2000/C 27 E/161)	E-1560/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna neuvostolle Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa	132
(2000/C 27 E/162)	E-1566/99 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Ostovoimapariteettia koskevat tilastot	133
(2000/C 27 E/163)	E-1567/99 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Ostovoimapariteettia koskevien tilastojen oikeudellinen asema	134
(2000/C 27 E/164)	E-1569/99 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Elintarvikkeiden dioksiinipitoisuuden mittausta	135
(2000/C 27 E/165)	E-1572/99 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Puuttuvat dioksiini- ja PCB-raja-arvot	135
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1569/99 ja E-1572/99	135
(2000/C 27 E/166)	E-1570/99 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Pioneer-yhtiön laittomasti markkinoima geenimaissi	136
(2000/C 27 E/167)	E-1577/99 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba I Böhm komissiolle Aihe: Barcelonassa 26.5.1999 pelatun Eurooppa-cupin finaalin pääsylippujen jakelujärjestelmä	137
(2000/C 27 E/168)	E-1578/99 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Kuluttajan terveys ja -suojelu	138
(2000/C 27 E/169)	E-1579/99 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Italian perustuslain väliaikaisen määräyksen nro 13 kumoaminen	139
(2000/C 27 E/170)	E-1580/99 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Jugoslavian kansalaisuutta olevien urheilijoiden sulkeminen pois urheilutapahtumista	139
(2000/C 27 E/171)	E-1583/99 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: "Vihreä" kalajauho	140
(2000/C 27 E/172)	P-1597/99 esittäjä: Marco Pannella neuvostolle Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin	141
(2000/C 27 E/173)	E-1598/99 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: EU:n tiedekomiteoiden työryhmien työskentelyn avoimuus	142
(2000/C 27 E/174)	P-1599/99 esittäjä: Maurizio Turco neuvostolle Aihe: Kiinan kansantasavallan kasvavat uhkaukset Taiwania kohtaan	143
(2000/C 27 E/175)	P-1602/99 esittäjä: Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Lentoyhtiöt ja paikkojen liikemyyntiä koskevat määräykset	144
(2000/C 27 E/176)	E-1663/99 esittäjä: Lucio Manisco komissiolle Aihe: Kansalaisten oikeudet ja lentoyhtiöt	144
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-1602/99 ja E-1663/99	145
(2000/C 27 E/177)	P-1604/99 esittäjä: John Purvis komissiolle Aihe: Plutonium- ja ydinonnettomuuksien vaaroja käsittelevän tutkimuksen tulokset	145
(2000/C 27 E/178)	P-1606/99 esittäjä: Antonio Tajani neuvostolle Aihe: Internet ja Italian hallituksen esittämä ehtojen tasapuolisuutta koskeva lainsäädäntöehdotus	146
(2000/C 27 E/179)	P-1608/99 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Internet ja Italian hallituksen esittämä ehtojen tasapuolisuutta koskeva lainsäädäntöehdotus	146
(2000/C 27 E/180)	P-1609/99 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Muihin kuin maatalousyrityksiin sovellettavia kansallisia tukitoimia koskeva yhteisön oikeusperusta	147
(2000/C 27 E/181)	P-1610/99 esittäjä: Hanja Majj-Weggen komissiolle Aihe: Komission kielteinen päätös asiassa Alankomaiden hallituksen korvaukset Alankomaiden ja Saksan raja-alueella oleville huoltoaseman omistajille	148

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2000/C 27 E/182)	P-1611/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Nandrolonin käyttö	149
(2000/C 27 E/183)	E-1612/99 esittäjä: Hanja Majj-Weggen komissiolle Aihe: Lapsityövoima	150
(2000/C 27 E/184)	P-1617/99 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Tuleva mittausdirektiivi	150
(2000/C 27 E/185)	E-1619/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden aluetuet ja niiden yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa	151
(2000/C 27 E/186)	E-1621/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Korkea välitysmaksu vaihdettaessa liiroja frangeiksi Brysselin lentokentällä	152
(2000/C 27 E/187)	E-1629/99 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Matkapakettidirektiivi	153
(2000/C 27 E/188)	P-1633/99 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Uhka linnustolle	154
(2000/C 27 E/189)	E-1634/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Uima-altaiden hengenpelastajat	155
(2000/C 27 E/190)	E-1644/99 esittäjä: Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Fiori ja Mario Mauro komissiolle Aihe: Opiskeluoikeus ja -vapaus Italiassa	155
(2000/C 27 E/191)	E-1646/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kuivattuja viinirypäleitä koskevan uuden asetuksen 1621/99 täytäntöönpano	156
(2000/C 27 E/192)	E-1655/99 esittäjä: Frank Vanhecke komissiolle Aihe: Yhteisön tuet	157
(2000/C 27 E/193)	P-1656/99 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: Fasistitunnuksilla varustetun viinin myynti Italiassa	158
(2000/C 27 E/194)	P-1657/99 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Granadan provinssin pohjoisosassa tapahtunut tuhoisa kato	159
(2000/C 27 E/195)	P-1658/99 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Berliinin julistus Portugalin maatalouden erityispiirteistä	159
(2000/C 27 E/196)	E-1666/99 esittäjä: Antonio Tajani, Mario Mauro ja Guido Podestà neuvostolle Aihe: Itä-Timorin joukkomurhat	160
(2000/C 27 E/197)	E-1667/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Erään sopraanon sopimuksen jättäminen perusteettomasti uusimatta Accademia nazionale di Santa Ceciliaassa	161
(2000/C 27 E/198)	P-1686/99 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön rikkominen vakuutusallalla ja vääristynyt kilpailu Kreikassa	161
(2000/C 27 E/199)	P-1696/99 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Euronews	163
(2000/C 27 E/200)	E-1702/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys – yhteisön henkilöstömenot	164
(2000/C 27 E/201)	E-1703/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys – yhteisön henkilöstön erikoistehtävistä aiheutuvat menot	164
(2000/C 27 E/202)	E-1706/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys – Euroopan yhteisön valtuuskuntien henkilöstömenot ja hallinnosta johtuvat menot sekä lisähenkilöstöstä ja hajautetusta hallinnosta johtuvat menot	165
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1702/99, E-1703/99 ja E-1706/99	165
(2000/C 27 E/203)	E-1704/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Life-ohjelma	165

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 27 E/204)	P-1707/99 esittäjä: Jan Andersson komissiolle Aihe: Komission aiomukset raja-alueiden työntekijöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi	166
(2000/C 27 E/205)	E-1724/99 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Postin yleispalvelut Galician maaseudulla	167
(2000/C 27 E/206)	P-1726/99 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Rheinland-Pfalzin lihahygieniaa koskeva lainsäädäntö	167
(2000/C 27 E/207)	P-1749/99 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Komission kanta vaalijärjestelmistä	169
(2000/C 27 E/208)	P-1750/99 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Apulian vesihuolto-osakeyhtiö (Acquedotto pugliese S.p.A.)	169
(2000/C 27 E/209)	P-1758/99 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä koskeva politiikka Euroopan unionissa	170
(2000/C 27 E/210)	E-1766/99 esittäjä: António Campos komissiolle Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka	171
(2000/C 27 E/211)	E-1773/99 esittäjä: Liam Hyland komissiolle Aihe: Komission työohjelma vuodeksi 1999 ja uusi komissio	171
(2000/C 27 E/212)	E-1775/99 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Komission jäsenten kabinetit	172
(2000/C 27 E/213)	P-1795/99 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Kansallisen työvoiman syrjäyttäminen jäsenvaltioissa kustannussyistä	172
(2000/C 27 E/214)	E-1819/99 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Eurooppa syöpää vastaan -ohjelma	173
(2000/C 27 E/215)	E-1827/99 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Rakennetuki yksityisten yritysten markkinoinnille ja henkilöstökoulutukselle	174
(2000/C 27 E/216)	E-1835/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Pesca-yhteisöaloite Kreikassa	174
(2000/C 27 E/217)	P-1890/99 esittäjä: Pietro-Paolo Mennea komissiolle Aihe: Palvelukeskuksen rakentaminen Castel del Monten lähelle	175
(2000/C 27 E/218)	E-1912/99 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Heikkotasoisista työtä toisesta Kreikalle suunnatusta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien pääteiden rakentamisessa	175
(2000/C 27 E/219)	E-2000/99 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Vitamiineista ja mineraaleista vastaava komission työryhmä	176
(2000/C 27 E/220)	P-2017/99 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden laatutarkastuksia koskeva kertomus	176

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2000/C 27 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0668/98

esittäjä(t): Sir Jack Stewart-Clark (PPE) komissiolle

(10. maaliskuuta 1998)

Aihe: Komission ehdotus tyhjien ääninauhojen veroksi

Ymmärtääkseni komissio on laatinut äänituotannon tekijänoikeuskorvausta koskevan ehdotuksen, jonka mukaan tyhjille ääninauhoille, äänityslaitteille ja kopiointilaitteille asetetaan vero.

Tällainen ehdotus aiheuttaisi vakavia taloudellisia seurauksia Ison Britannian paikallisille äänisanomalehtiyhdistyksille. Äänisanomalehtiyhdistykset tarjoavat arvokasta palvelua sokeille ja osittain näkövammaisille välittämällä heille uutisia ja tietoja tapahtumista. Nauhoitukset tehdään tyhjille ääninauhoille, jotka toimitetaan korvauksetta kuuntelijoille.

Aikooko komissio sallia ei-kaupallisia palveluja, hyväntekeväisyysjärjestöjä ja äänisanomalehtiyhdistyksiä koskevan poikkeuksen tähän ehdotukseen, jotta ne välttyvät maksamasta veroa tyhjille kaseteille tehtävistä nauhoituksista?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(9. heinäkuuta 1999)

Komissio pystyy nyt täydentämään 8. toukokuuta 1998⁽¹⁾ antamaansa vastausta seuraavasti.

Arvoisa parlamentin jäsen kiinnittää kysymyksessään huomiota yksityiseen kopiointiin ja sokeille ja näkövammaisille suunnattuihin tiedotusvälineisiin.

Komissio hyväksyi 10. joulukuuta 1997 ehdotuksen direktiiviksi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa⁽²⁾. Tämä yhdenmukaistamisaloite koskee muun muassa kopiointioikeutta ja oikeutta yleisölle välittämiseen (mukaan lukien oikeus saattaa aineistoa yleisön saataville), sekä rajoituksia ja poikkeuksia näihin oikeuksiin. Muutettu ehdotus direktiiviluonnokseksi hyväksyttiin 21. toukokuuta 1999⁽³⁾.

Komissio haluaa korostaa, että alkuperäisen ja muutetun ehdotuksen laatimisessa ja koko nykyisessä lainsäädäntöprosessissa sen päätavoitteena on ollut tasapainon säilyttäminen oikeudenhaltijoiden oikeuksien ja muiden osapuolten, kuten käyttäjien etujen välillä.

Komissio kannattaa parlamentin ehdottamaa lähestymistapaa, jonka mukaan analoginen ja digitaalinen yksityinen kopiointi erotetaan toisistaan teknologian perusteella, "kohtuullisen korvauksen" myöntämiseksi oikeudenhaltijoille molemmissa tapauksissa, sekä digitaalisen yksityisen kopioinnin osalta yhteyden luomiseksi teknisiin toimenpiteisiin.

Vaikka lainsäädännöllisiä poikkeuksia saatetaan sallia kopiointioikeuteen, sen on kuitenkin oltava oikeudenhaltijoiden perusoikeus. Tekijänoikeuksiin sovellettavat poikkeukset perustuvat tavallisesti sosiaalisiin, kulttuurisiin tai yleiseen järjestykseen liittyviin näkökohtiin. Tämä ei kuitenkaan koske yksityiseen kopioimiseen sovellettavaa poikkeusta, jonka useimmat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön lähinnä siksi, että yksityistä kopiointia on mahdotonta valvoa analogisessa ympäristössä, eikä yksinoikeutta sen vuoksi voida soveltaa. Poikkeuksen myötä 15:stä jäsenvaltiosta 12 on perustanut maksujärjestelmät korvausten maksamiseksi oikeudenhaltijoille. Maksujärjestelmien yleistäminen ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista. Parlamentin käyttämä sanamuoto, jonka mukaan säädetään "kohtuullisesta korvauksesta", on tarpeeksi joustava, jotta kolme jäsenvaltiota, joissa ei ole maksujärjestelmiä, voivat täyttää veloitteen omiin käytäntöihinsä sopivalla tavalla.

Lopuksi on syytä huomauttaa, että komissio ei ehdottanut korvausjärjestelmän käyttöönottoa vammaisten käyttäjien kohdalla. Parlamentti on ehdottanut direktiiviluonnoksessa säädetyn poikkeuksen sanamuodon laajentamista vammaisten hyväksi. Komissio on muutetussa ehdotuksessaan ottanut huomioon tämän lausunnon. Jäsenvaltiot olisivat siis vapaita valitsemaan, säilyttävätkö tai ottavatko ne käyttöön vammaisiin käyttäjiin sovellettavan poikkeuksen omien käytäntöjensä ja näkemystensä mukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät toimia näin, niiden on täytettävä direktiivissä ja kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa säädetty edellytykset, kuten vaatimus kolmivaiheisesta testistä, joka toistuu myös direktiiviluonnoksessa. Tämä varmistaa, että poikkeukset rajoittuvat joihinkin tiettyihin tapauksiin, jotka eivät ole ristiriidassa teosten tavanomaisen hyödyntämisen kanssa. Vapaaehtoinen poikkeus on huomattava edistysaskel, sillä useimmissa jäsenvaltioissa ei ole minkäänlaisia poikkeussäännöksiä vammaisten hyväksi.

(¹) EYVL C 310, 15.12.1998.

(²) EYVL C 108, 7.4.1998.

(³) KOM(1999) 250 lopullinen.

(2000/C 27 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0850/98

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Raja-alueiden huomioon ottaminen kaikessa kansallisessa lainsäädännössä

Onko komissio tietoinen, että Euregiosin raporttien mukaan jäsenvaltiot säätävät usein säädöksiä, jotka ovat ristiriidassa naapurimaiden säädösten kanssa ja että se aiheuttaa haittaa raja-alueiden ihmisille ja yrityksille ja Euroopan unionin avoimien rajojen positiivinen vaikutus heikkenee tai häviää kokonaan?

Miten komissio suhtautuu ajatukseen siitä, että laaditaan yhteisön asetus, jolla jäsenvaltiot veloitetaan arvioimaan kaikkien oleellisten kansallisten säädösten yhteensopivuus naapurivaltioiden säädösten kanssa tavoitteena negatiivisten vaikutusten välttäminen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(2. elokuuta 1999)

Komission tehtäviin kuuluu valvoa, että jäsenvaltioiden lainsäädännöt ovat yhteensopivia yhteisön lainsäädännön kanssa ja erityisesti vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten kanssa. Komissio tulee siis jatkossakin käyttämään sille EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entinen 169 artikla) annettuja valtuuksia tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Parlamentin 27. toukokuuta 1998 pitämässä istunnossa käytiin keskustelu A. Van Lanckerin laatimasta mietinnöstä raja-alueiden työntekijöiden tilanteesta (asiakirja A4-0168/98). Mietinnössä ehdotettiin myös, että komissio tekisi direktiiviehdotuksen, joka koskisi "Eurooppa-testin" käyttöönottoa. Testi velvoittaisi jäsenvaltiot selvittämään lainsäädäntöehdotustensa vaikutukset raja-alueiden työntekijöihin. Käydystä

keskustelussa komissio totesi, ettei tällainen direktiiviehdotus vaikuttanut tarkoituksenmukaiselta, ja että oli parempi kannustaa raja-alueiden toimijoita yhteistoimintaan asiaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi.

Komissio katsoo, että edellä mainitussa keskustelussa esitetyt perustelut ovat edelleen voimassa.

(2000/C 27 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0931/98

**esittäjä(t): Riitta Myller (PSE), Reino Paasilinna (PSE),
Pertti Paasio (PSE) ja Jörn Donner (PSE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Komissio ja ilmaisunvapaus

Tietoomme on tullut, että Euroopan komissio on kirjallisesti puuttunut Suomen Yleisradion TV:n ykköskanavalla esitettyyn ohjelmasarjaan "30 markkaa viikossa tuo 30.000 työpaikkaa vuodessa". Ohjelmasarja on suunnattu yleisölle ja sen tarkoituksena on ollut kertoa Suomessa valmistettujen tuotteiden kysynnän työllisyysvaikutuksista.

EU:n sisämarkkinaperiaatteiden mukaisesti tavaroiden, palveluiden ja ihmisten tulee voida liikkua vapaasti yhteisön rajojen sisällä. Näiden säännösten perusteella ei kuitenkaan voi puuttua ilmaisunvapauteen jäsenmaassa, mistä edellä kuvatussa yhteydenotossa Suomen kauppa- ja teollisuusministeriöön mitä ilmeisimmin on ollut kysymys.

Tiedustelemme komissiolta, miten se aikoo varmistaa, ettei se sisämarkkinasäännöksiin tai mahdollisiin muihin syihin vedoten pyri jatkossa rajoittamaan sananvapauden toteutumista jäsenvaltiossaan? Ilmaisunvapaus on yksi eurooppalaisen demokratiakäsityksen ja siten myös Euroopan unionin keskeisistä periaatteista.

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(8. heinäkuuta 1999)

Komissio sai tietää vuonna 1997 Suomen Yleisradion lähettämästä ja rahoittamasta kampanjasta nimeltä "30 markkaa viikossa tuo 30 000 työpaikkaa vuodessa". Tämän kampanjan tarkoituksena oli kannustaa suomalaisia televisionkatsojia ostamaan suomalaisia tuotteita ja näin lisätä työllisyyttä Suomessa.

Komission puututtua asiaan Suomen viranomaiset totesivat, että kampanja saattaa rajoittaa muista jäsenvaltioista tuotavien tuotteiden kauppaa EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan (entisen 30 artiklan) vastaisesti. Tätä tukee myös yhteisöjen tuomioistuimen tulkinta (ks. asia 249/81, komissio v. Irlanti, tuomio 24.11.1982, Kok. 1982, s. 4005, ja asia 222/82, Apple and Pear Development Council v. Lewis, tuomio 13.12.1983, Kok. 1983, s. 4083).

Komissio vakuuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että yhteisön toimielimenä komission on kunnioitettava perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan (entisen F artiklan) mukaisesti. Komissio tunnustaa luonnollisestikin, että sananvapaus on yksi yhteisön lainsäädännössä taatuista perusoikeuksista. Kuten yhteisöjen tuomioistuin toteaa, on syytä arvioida kussakin yksittäisessä tapauksessa, ovatko riitautetut kansalliset säännökset välttämättömiä haluttuun tavoitteeseen pääsemiseksi ja olisiko tavoite saavutettavissa keinoin, jotka rajoittavat vähemmän yhteisön sisäistä kauppaa (ks. sananvapautta käsittelevä asia C-368/95, Familiapress v. Bauer Verlag, tuomio 26.6.1997, Kok. 1997, s. I-3689). Arvoisien parlamentin jäsenten esittämässä kysymyksessä Suomen Yleisradion levittämää ja rahoittamaa suomalaisten tuotteiden myynninedistämiskampanjaa ei voida yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti pitää oikeutettuna EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (entisen 36 artiklan) nojalla. Kampanjassa työpaikkojen luomiseksi Suomessa ylitettiin välttämättömäksi ja suhteelli-

seksi katsottava raja. Tällä kannanotolla ei pyritty rajoittamaan sananvapautta eikä näin tehty, sellaisena kuin sananvapaus käsitetään yhteisön oikeudessa.

(2000/C 27 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0942/98

esittäjä(t): Allan Macartney (ARE) komissiolle

(30. maaliskuuta 1998)

Aihe: Öljynporauslaivat

Koskeeko 17. syyskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoinnin alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelystä myös öljynporauslaivoja?

Kun otetaan huomioon vuonna 1996 voimaan tullut tarkistettu OECD:n sopimus laivojen vientiluotoista, olisivatko kyseiset alukset oikeutettuja EU-tukeen?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(1. heinäkuuta 1999)

Jos sopimusten ennakoitu arvo on suurempi kuin asianmukainen kynnysarvo (400 000 ecua), sovelletaan vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoinnin alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/38/ETY⁽¹⁾, jolla on korvattu 17 päivänä syyskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/531/ETY⁽²⁾, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, silloin kun hankintayksikkö direktiivissä 93/38/ETY tarkoitettulla tavalla ostaa, liisaa, vuokraa tai hankkii osamaksulla osto-optioin tai ilman niitä öljynporauslaivan.

Yhteisö, Japani, Korea, Norja ja Yhdysvallat allekirjoittivat Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laivanrakennusta koskevan sopimuksen joulukuussa 1994. Yhteisö ratifioi sen joulukuussa 1995, ja sen piti tulla voimaan 1. tammikuuta 1996. Näin ei kuitenkaan käynyt, koska Yhdysvallat ei ratifioinut sitä. Kun mainittuun sopimukseen liitettiin laivavientiluottoja koskeva (tarkistettu) vuoden 1994 järjestely, sitä ei voida vielä soveltaa, ja näin vuoden 1981 järjestelyn säännöt ovat edelleen voimassa.

Laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1540/98⁽³⁾ 3 artiklan 4 kohdan mukaan OECD:n vuoden 1981 järjestelyn mukaisia luottoja ei lasketa tueksi eikä oteta huomioon laivanvarustusteollisuudelle myönnettävän tuen enimmäismäärässä. Se, voivatko öljynporauslaivat saada näitä luottoja, riippuu siitä, ovatko ne asetuksen määritelmän mukaisia omalla käyttövoimalla kulkevia kauppa-aluksia.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993.

⁽²⁾ EYVL L 297, 29.10.1990.

⁽³⁾ EYVL L 202, 18.7.1998.

(2000/C 27 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0976/98

esittäjä(t): Armelle Guinebertière (UPE) komissiolle

(30. maaliskuuta 1998)

Aihe: Yhteisön kilpailulainsäädäntö ja työntekijöiden tuotannollisille osuuskunnille (Sociétés Coopératives Ouvrières de Production, SCOP) varattu oikeus 25 prosentin osuuteen Ranskan valtion ja paikallis-hallinnon urakoista

Ranskan julkisia tarjouskilpailuja koskevassa lainsäädännössä on säännöksiä erityisoikeuksista työntekijöiden tuotannollisille osuuskunnille (SCOP).

Niille myönnetään esimerkiksi lakiin perustuva automaattinen oikeus saada yksi neljäsosa valtion ja paikallisten yhteisöjen urakoista (julkisista tarjouskilpailuista annetun säädöksen 62 ja sitä seuraava pykälä sekä 260 ja sitä seuraava pykälä).

Vaikka hankinnat ovat Ranskassa lain mukaan avoimia kaikille eurooppalaisille toimittajille ja toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva osuuskunta voi siis osallistua tarjouskilpailuun, voidaanko periaatteessa hyväksyä, että jokin jäsenvaltio varaa 25 prosenttia urakoista erityisasemassa oleville toimittajille? Toisin sanoen, vahingoitetaanko tällä tavalla yritysten välistä kilpailua EU:ssa, koska Ranskan koko markkinat eivät ole avoimia samoilla ehdoilla?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(2. elokuuta 1999)

Komissio tutkii parhaillaan yksityiskohtaisesti, ovatko Ranskan julkisia hankintoja koskevan lain määräykset 25 prosentin osuuden varaamisesta työntekijöiden tuotannollisille osuuskunnille (SCOP) yhteensopivia yhteisön lainsäädännön kanssa. Komissio on jo ottanut tässä asiassa yhteyttä Ranskan viranomaisiin.

Komissio odottaa, että sillä on käytössään kaikki tarvittavat tiedot, ja päättää sitten tarkoituksenmukaisista jatkotoimenpiteistä.

(2000/C 27 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1002/98

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(2. huhtikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen "Cispadana"-tiehanketta koskevassa tarjouskilpailussa

Viitaten komission jäsenen Ritt Bjerregaardin vastaukseen "Cispadana" -tien rakentamisesta esittämäni kysymykseen E-3972/97⁽¹⁾, haluaisin ilmoittaa, että 27. helmikuuta 1998 oli viimeinen päivä, jolloin tarjouskilpailuun osallistuvat voivat jättää asiakirjoja. Asiasta vastaavat Italian viranomaiset (julkisista töistä vastaava ministeriö ja ANAS) eivät kuitenkaan ole toteuttaneet tarjouskilpailua direktiivin 93/37/ETY⁽²⁾ määräysten mukaisesti.

Onko komissio saanut Italian viranomaisilta pyytimiään tietoja? Mitä niistä voidaan päätellä?

Katsooko se asian kehittymisen huomioon ottaen, että on perusteita aloittaa rikkomusmenettely Italiaa vastaan määräysten noudattamatta jättämisestä perustamissopimuksen 169 artiklassa tarkoitettussa mielessä?

⁽¹⁾ EYVL C 196, 22.6.1998, s. 44.

⁽²⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(28. kesäkuuta 1999)

Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella komissio voi nyt täydentää vastaustaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

Komission Italian viranomaisille lähettämän kirjeen, jossa pyydettiin tietoja kyseisen hankintasopimuksen tekemisestä ilman julkista menettelyä, seurauksena kyseiset viranomaiset totesivat, että Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto (OPOCE) ei ollut saanut kyseistä sopimusta koskevaa ilmoitusta.

Italian viranomaiset sitoutuivat sen vuoksi mitätöimään menettelyn ja aloittamaan uuden menettelyn sekä toimittamaan komissiolle kaikki tiedot muita eriä koskevien sopimusten tekomenettelyistä.

Italian viranomaiset ovat sen jälkeen toimittaneet komissiolle todisteet siitä, että kaikki Cispadana-tien rakennustöiden eriä koskevat hankintailmoitukset on lähetetty OPOCE:een julkaistavaksi. Kaikki sääntöjen vastaisuudet näyttävät siten tulleen korjatuiksi.

Näin ollen komissio katsoo, että ei ole syytä ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artikla) mukaiseen jäsenyysvelvoitteiden laiminlyömisestä seuraavaan menettelyyn.

Ympäristökysymyksen osalta Italian viranomaiset ovat tietoisia siitä, että koko tiehanke on arvioitava direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ mukaisen ympäristövaikutusten arviointimenettelyn puitteissa ennen kuin se voidaan hyväksyä.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

(2000/C 27 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1777/98

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE) komissiolle

(5. kesäkuuta 1998)

Aihe: Agenda 2000 ja WTO:n sopimukset

1. Voiko komissio selittää, millä arviointiperusteilla maataloustuet ryhmitellään WTO:n sopimusten mukaiseen nk. "siniseen laatikkoon" tai "vihreään laatikkoon"?
2. Voiko komissio kertoa, mihin ryhmään Agenda 2000:ssa suunnitellut naudanlihan ja maidon suorat tuet voidaan luokitella?
3. Voidaanko Yhdysvaltain maatalouslaissa (Fair Act) vahvistettuja tukia pitää periaatteessa "vihreään laatikkoon" kuuluvina?
4. Voiko komissio vahvistaa, että tavoite uusista maatalouden ympäristönormeista ja niiden sisällyttämisestä maailmankaupan tuleviin sääntöihin vahvistettiin GATT-sopimuksissa?
5. Mitä mietintöjä tai suosituksia on tähän mennessä esitetty palvelujen kauppaa ja ympäristöä koskevan päätöksen 1 kohdan mukaisesti⁽¹⁾?
6. Mihin aloitteisiin komissio aikoo ryhtyä myös todella toteuttaakseen nämä sopimukset kansainvälisesti tai ehdottaakseen ja saadakseen aikaan muutoksia sopimuksen XIV artiklaan?

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 265.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(6. syyskuuta 1999)

1. "Siniseen laatikkoon" kuuluvat toimenpiteet ovat maataloutta koskevan sopimuksen⁽¹⁾ 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa lueteltuja toimenpiteitä eli tuotannonrajoitusohjelmien alaisia suorita tulotukia, joissa:
 - tulotuet perustuvat kiinteään alaan ja tuottoon, tai
 - tulotuet perustuvat enintään 85 prosenttiin tuotannon perustasosta, tai
 - kotieläimien nojalla maksetut tulotuet perustuvat kiinteään eläinmäärään.

"Vihreään laatikkoon" kuuluvat toimenpiteet ovat maataloutta koskevan sopimuksen liitteessä 2 lueteltuja toimenpiteitä eli yleensä tulotukia, joilla ei ole "lainkaan tai vain vähäisessä määrin kauppaa vääristäviä vaikutuksia tai vaikutuksia tuotantoon". Tukea ei saa sitoa hintoihin, joita sovelletaan johonkin aloitettuun tuotantoon, eikä sitä saa sitoa tuotantosuuntaan tai -määrään, johon tuottaja on sitoutunut.

2. Useimmat suorat tulotuet myönnetään nautanliha-alalla kiinteän eläinmäärän perusteella tuotannon-rajoitusohjelmien mukaisesti, ja näin ollen ne ovat maataloutta koskevan sopimuksen 6 artiklan 5 kohdan a alakohdan ("sininen laatikko") mukaisia. Maitotalousalalla suorien tulotukien rajoittimena on lisäksi tuotantokiintiöt, mikä merkitsee sitä, että myös nämä tuet myönnetään tuotannonrajoitusohjelman mukaisesti.

3. Yhdysvaltain maatalouslain ("Fair Act") mukaiset tulotuet on ilmoitettu Maailman kauppajärjestölle (WTO) "vihreään laatikkoon" kuuluvina toimenpiteinä. Voitaisiin väittää, että kyseisessä maatalouslaissa on tuotantovaatimus, joka sulkee tulotuet "vihreän laatikon" ulkopuolelle. Tällainen tulkinta merkitsisi, että tulotuet olisi sisällytettävä tukitoimenpiteisiin, joita koskee alennussitoumus. Tällainen sisällyttäminen ei kuitenkaan johtaisi siihen tulokseen, että Yhdysvallat ylittäisi sitoumusrajansa, koska raja on huomattavasti korkeampi kuin nykyinen tukitaso.

4. Maataloutta koskevan sopimuksen mukaan ympäristöohjelmiin perustuvat tuet voidaan luokitella "vihreään laatikkoon" kuuluviksi toimenpiteiksi tietyillä edellytyksillä. Edellytykset vahvistetaan sopimuksen liitteessä 2 olevassa 12 kohdassa. Ympäristötoimenpiteistä keskustellaan lisäksi todennäköisesti seuraavalla kierroksella, jolloin huomioon on otettava ei-kaupalliset näkökohdat, kuten maataloutta koskevan sopimuksen 20 artiklassa määrätään.

5. Päätöksessä palvelukaupasta ja ympäristöstä, joka on osa Uruguay'n kierroksen lopputuloksia koskevaa päätösasiakirjaa, WTO:n jäsenet päättivät, että yleisneuvoston perustama ja kaikille WTO:n jäsenille avoin kauppaja- ja ympäristökomitea tutkii palvelukaupan ja ympäristön välistä suhdetta, mukaan lukien kestävä kehitys, ja raportoi siitä, jotta voidaan määrittellä, tarvitseeko palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) XIV artiklaa muuttaa ympäristön suojelemiseksi tarpeellisten toimenpiteiden ottamiseksi huomioon. GATS-sopimuksen XIV artiklan mukaan sopimus ei saa estää WTO:n jäseniä hyväksymästä tai toimeenpanemasta toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä muun muassa ihmisten, eläinten tai kasvien elämän tai terveyden suojelemiseksi.

Kauppaja- ja ympäristökomitea käsiteli asiaa vuoden 1996 kertomuksessaan (WTO:n asiakirja WT/CTE/1, 12. marraskuuta 1996). Kertomuksesta, josta keskusteltiin Singaporen ministerikokouksessa joulukuussa 1996, ilmeni, että asiaa oli käsitelty ainoastaan alustavasti, eikä kertomukseen sisällynyt ehdotuksia tai loppupäätelmiä. Kauppaja- ja ympäristökomitea ei ole tämän vuoksi antanut asiasta vielä tähän mennessä suosituksia. Asiasta keskustellaan todennäköisesti komitean tulevissa kokouksissa.

6. Komission lähestymistapa WTO:n vuosituhatennen vaiheen kierrokseen on esitetty komission tiedonannossa neuvostolle ja parlamentille (?). Komissio toteaa, että uuden neuvottelukierroksen tärkeänä mittapuuna olisi oltava WTO:n kestävä kehityksen kokonaistavoite ja että kauppaja- ja ympäristöpolitiikan olisi tuettava toisiaan kestävä kehityksen edistämiseksi. Näin ollen komissio katsoo, että ympäristönäkökohdat olisi sisällytettävä yhteisön lähestymistapaan ja niitä olisi käsiteltävä neuvottelujen aikana, jotta saavutettaisiin kokonaistulos, jolla olisi ympäristön kannalta edullisia vaikutuksia asiaa koskevilla aloilla.

Tiedonannossa esitetään joitakin erityiskysymyksiä, joista on keskusteltava neuvottelujen aikana kauppasääntöjen ja ympäristötoimenpiteiden välisen suhteen selventämiseksi ja niiden välisten linkkien kehittämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tarvetta ottaa ympäristönäkökohdat esille koko neuvottelujen aikana.

Komission kannan mukaan kauppaja- ja ympäristökomitean olisi jatkettava ja tiivistettävä työtään uudella kierroksella sen varmistamiseksi, että ympäristönäkökohtia käsitellään koko neuvottelujen aikana, ja jotta annetaan tilaisuus vaihtaa näkemyksiä ja tietoja ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevista katselmuksista, joita yhteisö ja muut WTO:n jäsenet aikovat suorittaa.

Tiedonannosta käy ilmi uuden kierroksen aikaisten maatalouskysymysten osalta myös, että komission kannan mukaan yhteisön lähestymistavassa maataloutta koskeviin neuvotteluihin on tarpeen varmistaa maatalouden tiettyjen maaseutua ja ympäristöä koskevien politiikkojen yhteensopivuus tunnustamalla

maatalouden "monitoiminen" tehtävä. Tämä lähestymistapa vahvistettiin 23. heinäkuuta 1999 annetussa Euroopan yhteisöjen tiedonannossa WTO:n yleisneuvostolle (WTO:n asiakirja WT/GC/W/273, 27. heinäkuuta 1999).

(¹) EYVL L 336, 23.12.1994.

(²) KOM(1999) 331 lopullinen.

(2000/C 27 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2879/98

esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE) komissiolle

(28. syyskuuta 1998)

Aihe: Vakuutusyhtiöitä koskevan direktiivin 91/674/ETY rikkominen

Julkisuuteen tulleiden ja komissiolle toimitettujen, asianosaisten esittämien syytösten mukaan Kreikan kehitysministeriö ei valvo siltä edellytettävällä tiukkuudella kyseistä Kreikan ja yhteisön lainsäädäntöä vaan sallii sen, että monilla vakuutusyhtiöillä on miljardien drakmojen suuruiset vajeet, joita ne yrittävät sääntöjen vastaisesti kattaa seuraavalla tilikaudella. Tämä käytäntö aiheuttaa vajeiden jatkuvan kasvun, jonka vuoksi vakuutettujen asema on epävarma ja muutamat yritykset ovat laittomasti päässeet pörssiin.

Komissiolta kysytään, katsooko se niiden tietojen perusteella, jotka sillä on käytössään, että Kreikassa noudatetaan asianmukaisesti direktiiviä 91/674/ETY (¹), ja mikäli näin ei ole, aikooko se ryhtyä tarvittaviin toimiin?

(¹) EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(2. elokuuta 1999)

Komissio voi nyt antaa seuraavat lisätiedot ja siten täydentää 5. kesäkuuta 1998 (¹) antamaansa vastausta.

Komissio on tarkastanut Kreikan asetuksista (²), että vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/674/ETY on pantu täytäntöön melkein kokonaan. Ainoastaan yhtä kohtaa täytyy vielä selkeyttää kansallisessa säädöstekstissä, joka käsittelee direktiivin täytäntöönpanoa. Kuitenkin viimeisimmän Kreikasta saadun tiedon mukaan direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on saatettu päätökseen 24. maaliskuuta 1999 presidentin asetuksella 64. Virallista ilmoitusta kyseisistä täytäntöönpanotoimista odotetaan.

Kreikan vakuutusyhtiöiden valvonta on yksinomaan jäsenvaltion itsensä vastuulla, erityisesti Kreikan vakuutusvalvontaviranomaisen vastuulla. Tällä hetkellä komissiolla ei ole Kreikan vakuutusyhtiöistä mitään täsmällisiä tietoja, joista kävisi ilmi alijäämien kasvu ja vakuutetun etujen riittämätön suoja. Komissio ottaisi mielellään vastaan yksityiskohtaista tietoa kanteluista, joita arvoisa parlamentin jäsen on saanut.

(¹) EYVL C 310, 15.12.1998.

(²) Presidentin asetus 286; Lakiasetus 400/70 (konsolidoitu versio).

(2000/C 27 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2983/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Irlannin kohtuuttoman kalliit moottoriajoneuvovakuutukset

Onko komissio tietoinen Irlannin kohtuuttoman kalliista moottoriajoneuvovakuutuksista, ja katsooko se tilanteen johtuvan kilpailun puutteesta Irlannin markkinoilla?

(2000/C 27 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2984/98**esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle**

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Irlannin moottoriajoneuvovakuutuksia koskevat poikkeukset

Voiko komissio kertoa, vaikuttavatko Irlannin moottoriajoneuvovakuutuksiin EU:n kilpailupolitiikan tai muun lainsäädännön poikkeukset, ja voiko komissio ilmoittaa, koska tällaiset poikkeukset päätyvät?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2983/98 ja E-2984/98**

(5. elokuuta 1999)

Täydennyksenä 4. joulukuuta 1998 antamaansa vastaukseen⁽¹⁾ komissio voi nyt antaa asiasta seuraavia tietoja.

Moottoriajoneuvojen vakuutuksia koskee kolmas vahinkovakuutusdirektiivi, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY⁽²⁾ (luokka 10: kaikki vastuu, joka aiheutuu maalla käytettävien moottoriajoneuvojen käytöstä). Siinä otettiin käyttöön yhtenäinen järjestelmä, jonka mukaan kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saatu toimilupa oikeuttaa vakuutusyrityksen harjoittamaan liiketoimintaa koko yhteisön alueella sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella. Tämä järjestelmä otettiin käyttöön direktiivin 92/49/ETY 4 ja 5 artiklassa, ja sen tavoitteena on tehostaa kilpailua kansallisilla markkinoilla, niin että kuluttajat voivat valita heille parhaiten sopivan vakuutusyhtiön ja haluamansa vakuutuksenantajan riippumatta yhtiön kotijäsenvaltiosta.

Käytännössä markkinoiden todelliset olosuhteet kuitenkin toisinaan estävät kilpailutilannetta kehittämästä tyydyttäväksi. Pääasiassa ongelmat liittyvät eri jäsenvaltioissa moottoriajoneuvoista aiheutuvan vastuun luokassa määritettyjen vakuutusmaksujen eroihin. Tämä ei ole ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa, sillä sekä vakuutusyhtiöiden vakuutusmaksuja määrittäessään käyttämät arviointiperusteet että esitettyjen korvausvaatimusten määrä vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Vakuutusmaksujen määrittämiseen vaikuttavat eri jäsenvaltioissa eri tekijät ja tuloksena on toisinaan huomattavia hintaeroja.

Vakuutusmaksujen suuruuteen saattavat ensinnäkin vaikuttaa jäsenvaltioiden väliset erot korvausten tasossa. Komissio tutkii ongelmaa parhaillaan voidakseen ehdottaa sopivaa ratkaisua ja mahdollisesti esittää ehdotuksen direktiiviksi, jolla tarkistettaisiin moottoriajoneuvoista aiheutuvan vastuun luokassa eri korvausvaatimusten lajeissa sovellettavia vähimmäiskorvauksia, jotka on määritelty toisessa moottoriajoneuvovakuutusdirektiivissä, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annetussa toisessa neuvoston direktiivissä 84/5/ETY.⁽³⁾ Tähän direktiiviin ei kuitenkaan sisälly sitovia velvoitteita korvausten määristä tai korvausmenettelyistä, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava. Jäsenvaltiot voivat päättää korkeasta tai matalasta korvaustasosta, edellyttäen kuitenkin, että ne noudattavat direktiivissä säädettyä vastuiden vähimmäismäärää. Muita korkeampiin vakuutusmaksuihin saattavat johtaa muun muassa joidenkin jäsenvaltioiden tarjoama kattavampi suoja tai korvausvaatimusten arvioinnissa soveltamat omat menettelyt.

Kolmansilla vakuutusdirektiiveillä otettiin käyttöön myös vakuutusyrityksiä koskeva yhtenäinen järjestelmä, jonka mukaan kotipaikkajäsenvaltio valvoo yritysten toiminnan vakautta ja taloutta. Yritysten vakauden arviointiperusteet kuitenkin vaihtelevat jäsenvaltioittain. Kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on vastuu vakuutusyritysten talouden vakauden valvonnasta erityisesti, kun on kyse niiden vakavaraisuudesta ja riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamisesta. Arviot vakuutusmaksuista ja muista varoista on tarkoitettu kattamaan vastuu ja solvenssimarginaali (direktiivin 92/49/ETY 7 artikla). Näissä samoissa direktiiveissä määritetään myös vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamisen vähimmäisvaatimukset. Toimiluvan myöntänyt jäsenvaltio voi säätää ankarampia säännöksiä vastuualueensa vakuutusyrityksiä varten (direktiivin 92/49/ETY 9 artikla).

Näin ollen Irlannin vakuutusyhtiöiden vakuutusmaksujen suhteen noudattamien toimintaperiaatteiden asianmukaisuutta suhteessa siihen, että ne muodostavat riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan sopimusvelvoitteidensa täyttämiseksi, on arvioitava Irlannin lainsäädännön pohjalta, ja se kuuluu Irlannin viranomaisten vastuualueeseen.

Tilanne on luonnollisestikin erilainen silloin, kun vakuutusyhtiö on saanut toimilupansa toisesta jäsenvaltiosta, joka myös valvoo sen toiminnan vakautta ja taloutta, vaikka yhtiö toimii Irlannissa palveluntarjoajana tai pitää siellä sivutoimipaikkaa (toimistoa tai sivukonttoria). Tällaiset yritykset voivat tarjota halvempia hintoja, jos käytäntö on niiden kotijäsenvaltion lainsäädännön mukainen ja ne voivat näin muodostaa riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan. Sivutoimipisteiden kautta tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toimivien yhtiöiden synnyttämä kilpailu on kuitenkin ainakin toistaiseksi ollut melko vähäistä, sillä vakuutusyhtiöt pyrkivät yleensä valtaamaan uusia markkinoita mieluummin tytäryhtiöiden kautta. Tämä johtuu siitä, että tytäryhtiöt ovat erillisiä oikeushenkilöitä; niiden pääkonttori sijaitsee uudessa jäsenvaltiossa, joka myös valvoo toiminnan vakautta ja taloutta. Toimintatapa edistää vakuutusyhtiöiden integroitumista vastaanottavaan jäsenvaltioon ja auttaa niitä sopeutumaan paremmin uuden markkina-alueen asiakkaiden tottumuksiin. Palvelujen tarjoamisen vapauden hyödyntäminen on vielä harvinaisempaa maantieteellisesti syrjäisissä saarivaltioissa kuten Irlannissa. Sen vuoksi ulkopuolisten palveluntarjoajien markkinavaikutuksen aiheuttamat hintaerot ovat Irlannin markkinoilla vielä melko vähäiset.

Myös asiantuntijoiden palkkiot, korjauskustannukset ja juoksevat kustannukset vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä. Lisäksi jäsenvaltioiden välillä on muitakin eroja, jotka liittyvät riskien tunnistamiseen ja arviointiin. Vakuutusmaksujen määrittely on kunkin yhtiön kohdalla kaupalliseen politiikkaan liittyvä päätös ja niillä on vapaus valita mahdollisten korvausvaatimusten arvioinnissa sovellettavat perusteet ja menetelmät. Sopimusvapautta koskevan periaatteen mukaisesti vakuutusyhtiöt voivat hyväksyä tai hylätä asiakkaan. Muut yhtiöt voivat pitää samaa henkilöä suurempana tai pienempänä riskinä riippuen kussakin jäsenvaltiossa määrätystä ehdoista ja riskien arviointiin käytetyistä arviointiperusteista.

Komissio ei ole vielä saanut tilaisuutta tarkastella vakuutuksenantajien välistä sopimusta Irlannissa sovellettavien autojen vakuutusmaksujen suuruudesta kilpailunvastaisia sopimuksia koskevan EY:n perustamis-sopimuksen 81 artiklan (aikaisempi 85 artikla) valossa, tai erityisesti perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vakuutusalan sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) 3932/92 valossa⁽⁴⁾. Arvoisaa Euroopan parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevaan kertomukseen⁽⁵⁾, jonka komissio on juuri lähettänyt neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

⁽¹⁾ EYVL C 135, 14.5.1999.

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

⁽³⁾ EYVL L 8, 11.1.1984.

⁽⁴⁾ EYVL L 398, 31.12.1992.

⁽⁵⁾ KOM(1999) 192 lopullinen.

(2000/C 27 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3099/98

esittäjä(t): **Umberto Bossi (NI) komissiolle**

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: Ammattilaisjalkapalloilijoiden ammatilliset suhteet

Jalkapalloilijoiden ja urheilumanagerien välisissä ammatillisissa suhteissa ei voida luoda esteitä, jotka haittaavat ja estävät vapaata kilpailua niin monimuotoisella ja jatkuvasti kehittyvällä alalla kuin jalkapalloilu.

Italian jalkapalloliiton käytössä oleva erityinen luettelo ei voi olla Italian oikeusjärjestelmän mukainen, koska siinä ei noudateta työelämälle tyypillisiä sääntöjä.

Luomisen, keksimisen, tutkimisen ja aloitteellisuuden iloa ja mielikuvituksen lentoa ei voida kieltää yksityisiltä edes urheilun alalla, kun on kyse todellisesta teollisesta ja kaupallisesta toiminnasta.

Siksi kysynkin komissiolta:

1. Onko Italian jalkapalloliiton omaksuma managerikäytäntö vastoin työelämää koskevan yhteisön lainsäädännön kehitystä?
2. Estääkö Italian jalkapalloliiton omaksuma managerikäytäntö palvelujen vapaata liikkumista, kun otetaan huomioon myös ammatillisen toiminnan harjoittaminen suhteessa siihen sovellettavaan Italian lainsäädäntöön (laki N:o 287/90)?

**Komissio jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(2. elokuuta 1999)

Täydennyksenä 7. tammikuuta 1999 antamaansa vastaukseen ⁽¹⁾ komissio voi nyt antaa seuraavat tiedot:

Euroopan unionissa jalkapallo-organisaatiot toimivat alueellisesti, ja jokaisessa jäsenvaltiossa on yleensä vain yksi liitto, joka hoitaa pelijärjestelyjä kansallisella tasolla.

Italiassa Italian jalkapalloliitto (FIGC) on tällainen jalkapallon pelijärjestelyjä hoitava liitto. Jokainen urheilulaji tarvitsee oman organisaattorinsa, joten FIGC:n kaltaiselle urheiluliitolle myönnetty oikeus on perusteltu.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei sillä ole tiedossaan mitään sellaista, jonka mukaan FIGC hoitaisi järjestelytehtäväänsä ammattitoimintaa tai palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön periaatteiden ja oikeuskäytännön vastaisesti.

Itse asiassa yhteisöjen tuomioistuin on useamman kerran todennut (ks. viimeksi asiassa "Bosman" annettu tuomio 15.12.1995 ⁽²⁾), että palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevat yhteisön säädökset eivät ole ristiriidassa sellaisten säädösten kanssa, joita perustellaan muilla kuin taloudellisilla näkökohdilla ja joissa otetaan huomioon tiettyjen otteluiden erityispiirteet.

Lopuksi todetaan, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti on Italian viranomaisten eikä komission asia harkita, onko FIGC:n toiminta kilpailua ja kauppaa koskevan lain N:o 287/90 mukaista.

⁽¹⁾ EYVL C 135, 14.5.1999.

⁽²⁾ Asia C-415/93, Kok. I-4921.

(2000/C 27 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3709/98

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(11. joulukuuta 1998)

Aihe: Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien markkinoinnin hyväksymistä koskeva asiakirja C/NL/96/10, direktiivi 90/220/ETY

Kasveja käsittelevä tiedekomitea on antanut kieltävän lausunnon Aveben hakemuksesta markkinointiluvan myöntämiselle siirtogeeniselle perunalle. Tiedekomitea toteaa, että siirtogeenisten perunoiden turvallisuutta ei ole mahdollista arvioida täysin ilman riittävää arviointia siitä, mitä mahdollisia seurauksia on geneettisesti muunnetuista kasveista ihmisiin, eläimiin ja ympäristöön tapahtuvalla horisontaalisella geenisiirrolla.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Suosittelevatko Alankomaiden neuvoo-antava komitea ja Alankomaiden toimivaltaiset viranomaiset tämän hakemuksen hyväksymistä?
2. Tekivätkö he päätöksensä samojen yksityiskohtaisten tietojen perusteella kuin kasveja käsittelevä tiedekomitea ja erityisesti sisälsikö Alankomaiden viranomaisten ja muiden toimivaltaisten viran-

omaisten arvioima markkinointihakemus erityisiä tietoja ja riskiarviota amikasiini-antibioottiin liittyvää vastustuskykyisyyttä koodaavan npt III -geenin mukaan ottamisesta?

3. Mitä perusteltuja vastauksia he saivat muiden maiden toimivaltaisilta viranomaisilta?
4. Direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾ 19 artiklan 4 kohdassa todetaan, että GMO:en kuvausta tai ennakoitavien, etenkin patogeenisten tai ekologista tasapainoa horjuttavien vaikutusten arviointia ei missään tapauksessa saa pitää luottamuksellisina. Aikooko komissio nyt julkaista tämän direktiivin mukaisesti ja julkisen edun nimissä markkinointihakemuksen ja kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunnon kokonaisuudessaan sekä kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastaukset?

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.

**Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(12. heinäkuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 15. helmikuuta 1999 antamaansa vastausta⁽¹⁾.

Komissio on lykännyt vastaustaan kysymykseen, milloin kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto kokonaisuudessaan voidaan julkaista, koska ilmoittaja oli vaatinut pitämään tietoja luottamuksellisina. Tarkasteltuaan niitä oikeudellisia näkökohtia, jotka liittyivät lausunnon julkaisemiseen kokonaisuudessaan (geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23. huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY 19 artikla ja tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23. heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/579/EY 10 artikla⁽²⁾), komissio katsoo, että lausunto voidaan nyt julkaista kokonaisuudessaan yhtä virkettä lukuun ottamatta. Lausunto laitetaan saataville Internetiin mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 75.

⁽²⁾ EYVL L 237, 28.8.1997.

(2000/C 27 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4092/98

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Puolustusteollisuuden koordinointi Euroopassa

NATO:n perustamisen 50-vuotispäivän lähestyessä on analysoitu tärkeitä muutoksia, joita kansainvälisellä näyttämöllä on tapahtunut näinä viitenäkymmenenä vuotena, ja tarvetta uusia haasteita ja toimia koskevaan konsensukseen. Amerikan ja Euroopan erilaiset poliittiset näkemykset saattavat kärjistyä, jos Atlantin molemmin puolin ei löydetä keinoja puolustusteollisuuksien yhteistyöhön 2000-luvun uuden tekniikan kehittämistä varten.

Uskooko komissio, että Euroopan puolustusteollisuus saavuttaa pian soveliaat mittasuhteet ja koordinaatiokyvyn rakentavaan dialogiin Yhdysvaltojen erittäin keskittyneen teollisuuden kanssa? Mikä merkitys on Ranskan pääasiassa julkisten ja Saksan sekä Iso-Britannian yksityisten suurten puolustusalan yritysten oikeudellisen statuksen erolla?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 1999)

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen siitä, että yhteisö tarvitsee kilpailukykyisen puolustusteollisuuden, joka pystyy toimimaan tasaväkisesti Yhdysvaltojen puolustusteollisuuden kanssa ja vahvistaa omalta osaltaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Tehokasta ja vahvaa eurooppalaista puolustusteollisuutta ei pitäisi nähdä vastakkaisena Yhdysvaltojen puolustusteollisuudelle vaan pikemminkin sitä täydentävänä osana maailmanmarkkinoilla. Jos Eurooppa haluaa olla Yhdysvaltojen todellinen kumppani ja antaa amerikkalaisille yrityksille mahdollisuuden osallistua eurooppalaisiin ohjelmiin samalla tavalla kuin eurooppalaiset yritykset osallistuvat amerikkalaisiin ohjelmiin, eurooppalaisen puolustusteollisuuden on pystyttävä kilpailemaan sekä taloudellisten että teknologisten resurssien alalla ja tarjoamaan taloudellisesti houkuttelevia ohjelmia.

Komissio on tietoinen siitä, että eurooppalaisten puolustusteollisuuden yritysten erilaiset osakkeenomistusrakenteet (hyvin laaja-alaisista erittäin keskittyneisiin yrityksiin, jotka ovat joko valtion tai yksityisten omistuksessa) lisäävät konsolidaatioprosessin monimutkaisuutta.

Jotta voidaan luoda vahvoja ja kilpailukykyisiä eurooppalaisia puolustusteollisuusyrityksiä, on välttämätöntä, että jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet jatkavat kaikilla tasoilla konsolidaatioprosessin edistämistä.

(2000/C 27 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0163/99

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Yhdistyneen kuningaskunnan rautatiepalvelut

Mikä on julkisen tuen määrä euroissa yhtä junaratakilometriä kohden kussakin seuraavista maista:

Ranska, Saksa, Italia, Espanja, Portugali, Kreikka, Belgia, Ruotsi, Irlanti, Tanska, Itävalta, Alankomaat, Suomi, Luxemburg ja Yhdistynyt kuningaskunta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1999)

Julkisen tuen määrä (miljoonina euroina, euron valuuttakurssi 10.2.1999 euroon kuulumattoman alueen osalta) jäsenvaltioissa vuonna 1996 (viimeinen vuosi, josta on täydelliset tiedot) oli seuraavanlainen:

Belgia	1 482
Tanska	533
Saksa	10 670
Kreikka	300
Espanja	1 737
Ranska	5 992
Irlanti	126
Italia	7 654
Luxemburg	23
Alankomaat	1 511
Itävalta	627
Portugali	60
Suomi	46
Ruotsi	1 119
Yhdistynyt kuningaskunta	1 262

Näitä lukuja käytettiin yhtenä perustana laskettaessa rautatiealalla annettua julkista tukea jäsenvaltioissa vuosina 1994–1996. Tulokset julkaistiin kuudennessa vuosittaisessa valtioneuvoston käsittelyssä komission katsauksessa. On pidettävä mielessä, että jäsenvaltioilla on velvollisuus pyytää hyväksyntää ainoastaan osalle valtioneuvoston tuista.

Komissio korostaa, että on vaikeata löytää mielekäs suhde julkisen tuen ja verkoston pituuden välillä, sillä eri jäsenvaltioiden olosuhteet vaihtelevat esimerkiksi verkoston käyttötiheyden, väestötiheyden, julkisen palvelun laadun, tuottavuuden tai markkinoiden kilpailutilanteen suhteen.

Jos kuitenkin vertaillaan julkista tukea suhteessa rautatieverkoston pituuteen jäsenvaltioissa vuonna 1996 Eurostatin julkaisemien tietojen perusteella (EU transport in figures ⁽¹⁾), saadaan seuraavanlainen taulukko, jossa luvut on ilmoitettu euroina junaratakilometriä kohden:

Belgia	438 432
Tanska	226 905
Saksa	261 353
Kreikka	121 423
Espanja	141 412
Ranska	188 114
Irlanti	64 869
Italia	477 957
Luxemburg	83 577
Alankomaat	551 777
Itävalta	110 490
Portugali	21 018
Suomi	7 754
Ruotsi	102 444
Yhdistynyt kuningaskunta	73 675

⁽¹⁾ ISBN 92-828-3670-3.

(2000/C 27 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0183/99

esittäjä(t): **Hiltrud Breyer (V) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Geneettisesti muunnetuille siemenille myönnetty luvat/hyväksynnät

1. Kuinka pitkälle geneettisesti muunnettujen siementen hyväksyntä on edennyt EU:n jäsenmaissa?
2. Jos geneettisesti muunnettuja siemeniä on jo hyväksytty, onko komissiolla yksityiskohtaista tietoa (esim. luetteloa) hyväksytyistä lajikkeista, niiden muunnetuista ominaisuuksista ja hyväksymispäivämääristä?
3. Tietääkö komissio, mitä lajikkeita tutkitaan tällä hetkellä ja voiko se kertoa lupia anoneiden yritysten nimet, hyväksymiskäsittelyjen alkamispäivämäärät ja niiden suunnitellut päättymispäivämäärät?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(30. heinäkuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomaa aihetta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä on merkittäväällä tavalla muutettu. Juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/400/ETY, rehuksvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/401/ETY, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/402/ETY, siemenperunoiden pitämisestä kaupan annetun direktiivin 66/403/ETY, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 69/208/ETY, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annetun direktiiviin 70/457/ETY ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 70/458/ETY muuttamisesta sisämarkkinoiden vahvistamisen, geneettisesti muunnettujen kasvilajikkeiden ja kasvien geenivarojen osalta 14 päivänä joulukuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/95/EY ⁽¹⁾ on luonut yhteyden tähän asti kahden täysin erillisen menettelyn välille. Näistä ensimmäinen on viljelykasvien virallinen hyväksyntä, josta säädetään viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/457/ETY ⁽²⁾ sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/458/ETY ², ja toinen on geneettisesti muunnettuja kasviaineita koskeva lupa, josta säädetään geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/220/ETY ⁽³⁾ sekä uuselinartarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) 258/97 ⁽⁴⁾.

Uudessa direktiivissä, joka tulee voimaan 1. helmikuuta 2000, säädetään, että direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdan tarkoittama geneettisesti muunnettu viljelykasvilajike voidaan hyväksyä virallisiin lajikeluetteluihin ainoastaan silloin, kun kaikkiin niihin tarvittaviin toimenpiteisiin on ryhdytty, joilla voidaan estää ihmisen terveydelle ja ympäristölle haitalliset vaikutukset.

Direktiivissä edellytetyn riskienarviointimenettelyn on vastattava direktiivin 90/220/ETY mukaista menettelyä. Kyseinen menettely otetaan käyttöön komission ehdotuksessa neuvoston asetukseksi, joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen tältä osin soveltuvaan oikeusperustaan, ja tässä menettelyssä otetaan täysin huomioon ne muutokset, jotka tehdään meneillään olevan direktiivin 90/220/ETY tarkistuksen yhteydessä. Siihen asti, kunnes edellä mainittu asetus tulee voimaan, geneettisesti muunnettujen kasvilajikkeiden kohdalla suoritetaan direktiivin 90/220/ETY mukainen riskien arviointi, ennen kuin ne lisätään viralliseen lajikeluetteloon.

Kun geneettisesti muunnettu kasvilajikkeesta saatua ainetta aiotaan käyttää elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana, myös tällöin tulee noudattaa uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetun asetuksen (EY) 258/97 mukaisesti sovellettavia menettelyjä ennen lajikkeen lisäämistä viralliseen luetteloon.

Lisäksi kansallisista sekä yleisistä virallisista lajikeluetteloista tulee käydä selkeästi ilmi, mitkä lajikkeet ovat geneettisesti muunnettuja. Myös geneettisesti muunnettujen kasvilajikkeiden siementen mukana olevissa etiketeissä tai asiakirjoissa tulee olla selkeä maininta, että tuote on geneettisesti muunnettu.

Tämän taustatiedon perusteella vastaukset arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin ovat seuraavat:

1. Ne geneettisesti muunnetyt kasviainet, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet direktiivin 90/220/ETY mukaisesti markkinoille saattamista koskevien komission päätösten perusteella, ja joiden erityiskäyttöön on annettu suostumus, on lueteltu suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetyssä asiakirjassa.
2. Monet jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle, että niiden virallisiin lajikeluetteloihin on hyväksytty geneettisesti muunnettuja viljelykasvilajikkeita direktiivien 70/457/ETY ja 70/458/ETY nojalla. Näiden lajikkeiden luettelo, joka sisältää myös hyväksymispäivämäärät, lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle. Kun joissakin näistä ilmoituksista viitataan komission direktiivin 90/220/ETY mukaisesti tekemiin asiaan liittyviin päätöksiin, on muutetut ominaisuudet kirjattu.

Yleiseen kasvilajikeluettelojärjestelmään nykyään sovellettavien ajanjaksojen tai eräisiin täydentäviin käyttötarkoituksiin (esimerkiksi peltoviljely, elintarvikkeet, rehukäyttö, kuten maissin tai rapsin tapauksessa) odotettavien hyväksymisten tai jäsenvaltioissa meneillään olevien oikeudenkäyntien vuoksi siementen kaupan pitämistä yhteisössä direktiivin 70/458/ETY mukaisesti koskevaan viljelykasvilajikkeiden luetteloon on hyväksytty vain kaksi geneettisesti muunnettua lajiketta, jotka kuuluvat sikureihin. Lajikkeet hyväksyttiin luetteloon sen jälkeen, kun niille myönnettiin direktiivin 90/220/ETY mukaisesti lupa markkinoille saattamiseen taimienkasvatustarkoituksiin.

3. Direktiivin 90/220/ETY ja asetuksen (EY) 258/97 mukaiset hyväksymistä odottavat geneettisesti muunnetyt tuotteet, tuoteilmoitusten yksityiskohdat ja yritykset, joille on tehty ilmoitus, ilmoitetaan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetyissä luetteloissa.

Komissio on tietoinen tulevista kansallisista, direktiivien 70/457/ETY ja 70/458/ETY mukaisista hyväksymisistä siinä määrin kuin jäsenvaltiot ilmoittavat näiden direktiivien mukaisesti tehdyt lajikkeiden hyväksymistä koskevat hakemukset. Hakemuksia koskevissa ilmoituksissa ei tarvitse kuitenkaan nykyään ilmoittaa, ovatko kyseiset lajikkeet geneettisesti muunnettuja vai eivät.

(¹) EYVL L 25, 1.2.1999.

(²) EYVL L 225, 12.10.1970.

(³) EYVL L 117, 8.5.1990.

(⁴) EYVL L 43, 14.2.1997.

(2000/C 27 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0221/99**esittäjä(t): José Mendes Bota (PPE) komissiolle**

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Portugali jäämässä jälkeen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisessa

Euroopan komissio antoi äskettäin julkisen huomautuksen Portugalille siitä, että useita yhtenäismarkkinoiden toteutumisen kannalta tärkeitä yhteisön direktiivejä ei vielä ole saatettu osaksi Portugalin lainsäädäntöä.

Kyse on vesi-, energia-, liikenne-, ja televiestintäalan markkinoiden vapauttamista koskevasta direktiivistä sekä näillä aloilla toimivien yritysten mahdollisuuksia koskevasta direktiivistä.

Molemmat direktiivit olisi pitänyt saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä 30. kesäkuuta 1997 mennessä.

Pahinta on se, että Portugali ei vielä ole ratifioinut Rooman yleissopimusta esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyritysten suojaamisesta. Tämä sopimus olisi pitänyt ratifioida tammikuussa 1995, toisin sanoin neljä vuotta sitten...

Voiko komissio ilmoittaa, mitä syitä Portugalin hallitus on esittänyt näiden laiminlyöntiensä puolustamiseksi? Tämä asiointi loukkaa henkilöiden ja yritysten oikeuksia sekä antaa kielteisen kuvan Portugalin osuudesta Euroopan yhdentymiskehityksessä.

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(9. heinäkuuta 1999)

Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾ mukaan Portugali voi säätää, että kyseisessä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan vasta 1. päivästä tammikuuta 1998. Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/13/ETY⁽²⁾ säädetään, että Portugalin on viimeistään 30. kesäkuuta 1997 ryhdyttävä soveltamistoimenpiteisiin, joiden on tultava voimaan 1. tammikuuta 1998.

Koska Portugali ei ole ilmoittanut näiden kahden direktiivin kansallisista täytäntöönpanotoimistaan määräaikaan mennessä, komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entinen 169 artikla) määrätyn menettelyn. Komissio on antanut perustellut lausunnot helmikuun 1999 alussa.

On totta, että tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia koskevat yhteisön direktiivit Portugali saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöään suhteellisen myöhässä. Tietyissä tapauksissa komissio on joutunut saattamaan asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi. Komissio haluaa kuitenkin täsmentää, että Portugali on lopulta täyttänyt vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY⁽³⁾, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY⁽⁴⁾ sekä tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/98/ETY⁽⁵⁾ mukaisesti sille kuuluvat velvoitteet vahvistamalla useita 21. marraskuuta 1997 päivättyjä asetuksia.

Komissio on joutunut lisäksi aloittamaan rikkomisesta johtuvan menettelyn, koska Portugali ei ole noudattanut esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyritysten suojaamisesta tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (Rooman yleissopimus, 1961).

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993.

⁽²⁾ EYVL L 76, 23.3.1992.

⁽³⁾ EYVL L 346, 27.11.1992.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 6.10.1993.

⁽⁵⁾ EYVL L 290, 24.11.1993.

(2000/C 27 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0388/99**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tavoitteeseen 5 kuuluvat hankkeet Baijerissa

1. Mitä hankkeita Baijerissa (yksittäisillä hallintoalueilla) on tuettu 5 b -ohjelmasta vuodesta 1994 lähtien ja kuinka paljon?
2. Mitä hankkeita Baijerissa (yksittäisillä hallintoalueilla) on tuettu Euroopan unionin tutkimusbudjetista vuodesta 1994 lähtien ja kuinka paljon?
3. Mitä hankkeita Baijerissa (yksittäisillä hallintoalueilla) on tuettu Euroopan sosiaalirahastosta (ei 5 b) vuodesta 1994 lähtien ja kuinka paljon?
4. Mitä hankkeita Baijerissa (yksittäisillä hallintoalueilla) on tuettu EU:n yhteisöaloitteilla vuodesta 1994 lähtien ja kuinka paljon?

**Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(27. heinäkuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2000/C 27 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0417/99**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (I-EDN) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Grönlantilaisten vapaa liikkuvuus EU:ssa ja ETA-alueella

Mikä on grönlantilaisten asema EU:ssa ja ETA-alueella tapahtuvaa vapaata liikkumista koskeviin määräyksiin nähden?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(4. elokuuta 1999)

Komissio antaa seuraavat tiedot 19. huhtikuuta 1999⁽¹⁾ antamansa vastauksen täydentämiseksi.

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 182–188 artiklan ja 299 artiklan 3 kohdan (ennen 131–136a artikla ja 227 artiklan 3 kohta) sekä merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY välitar- kistuksesta 24 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/803/EY⁽²⁾ mukaisesti grönlanti- laisilla on oikeus sijoittautua unionin alueelle ja tarjota palveluja siellä⁽³⁾. On selvää, että sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen oikeuden käyttäminen sisältää maahantulo-oikeuden⁽⁴⁾ ja oleskeluoikeuden. Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 186 artiklan mukaan merentakaiset maat ja alueet eivät kuitenkaan kuulu työntekijöiden vapaan liikkuvuuden piiriin, elleivät jäsenvaltiot ole tehneet asiasta sopimuksia.

Euroopan talousalueen osalta Ranskan hallitus totesi pöytäkirjan päätösasiakirjaan liitettyllä julistuksella, että Euroopan talousalueesta tehty sopimus ei koske merentakaisia maita ja alueita, jotka on assosioitu Euroopan talousyhteisöön Euroopan talousyhteisöstä tehdyn sopimuksen nojalla⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999, s. 114.

⁽²⁾ EYVL L 329, 29.11.1997.

⁽³⁾ Vaikka Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 183 artiklan 5 kohdassa mainitaan vain sijoittautumisoikeus, edellä mainitun neuvoston päätöksen 232 artiklassa puhutaan sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvistä järjestelyistä. Ks. myös saman neuvoston päätöksen 233b artikla, joka koskee ammatillisen pätevyyden tunnustamista.

⁽⁴⁾ Asiakirjassa Tanskan liittymisestä Schengenin sopimukseen sanotaan 5 artiklan 1 kohdassa, että kyseinen sopimus ei koske Grönlantia. Saman asiakirjan 5 artiklan 2 kohdan mukaan Grönlannin ja Schengen-maiden (tai Norjan ja Islannin) välillä matkustaville henkilöille ei kuitenkaan tehdä rajatarkastuksia.

⁽⁵⁾ Ks. Pöytäkirja Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen mukauttamisesta – Päätösasiakirja – Yhteinen julistus – Hyväksytyt neuvottelupöytäkirja – Ranskan hallituksen julistus, EYVL L 1, 3.1.1994.

(2000/C 27 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0506/99

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kuudes arvonlisäverodirektiivi

Jäsenyysneuvottelujen yhteydessä Itävallalle myönnettiin kuudennen arvonlisäverodirektiivin soveltamista koskeva poikkeus. Tämän poikkeusmenettelyn avulla Itävalta saattoi soveltaa asuintarkoituksiin käytettävien tonttien vuokraukseen alennettua veroprosenttia 31. joulukuuta 1998 asti.

Tämän vuoksi kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Hakiko Itävallan liittohallitus yllä mainittuun poikkeusmenettelyyn pidennystä?
2. Jos vastaus on kyllä, milloin pyyntö esitettiin ja mihin toimiin komissio ryhtyi?
3. Jos vastaus on ei, mitä vaikutuksia määräajan umpeutumisella on sovellettavaan veroprosenttiin?
4. Voiko komissio antaa tarkat tiedot 1.1.1999 alkaen asuintarkoituksiin käytettävien tonttien vuokraukseen sovellettavasta veroprosentista?

Komission jäsenen M. Montin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

1.–2. Itävallan hallitus ei ole pyytänyt pidennystä poikkeusmenettelyyn, jolla Itävalta valtuutettiin soveltamaan alennettua veroprosenttia asuintarkoituksiin käytettävien tonttien vuokraukseen 31. päivään joulukuuta 1998 asti.

3.–4. Mainitun määräajan päättymisestä seuraa, että Itävallan on 1. päivästä tammikuuta 1999 sovellettava yhteistä ALV-järjestelmää asuintarkoituksiin käytettävien tonttien vuokraukseen. Tämä merkitsee sitä, että Itävallan on periaatteessa vapautettava nämä vuokraukset soveltamalla neuvoston 17. toukuuta 1977 antaman kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan b kappaletta, joka koskee jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamista – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen verotusperuste⁽¹⁾). Itävalta voi kuitenkin myöntää verovelvollisille oikeuden näiden toimenpiteiden verottamiseen (kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan C kohdan a kohta). Verovelvollisen valitessa tämän vaihtoehdon asuintarkoituksiin käytettävän tontin verotukseen, hänen on sovellettava siihen tavanomaista arvonlisäverokantaa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

(2000/C 27 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0513/99**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tekstiili- ja vaatetusalan kauppasopimus Etelä-Afrikan tasavallan kanssa

Tekstiili- ja vaatetusalan edustajien mukaan Etelä-Afrikan tasavallan kanssa neuvoteltavassa kauppasopimuksessa käsitellään tullimaksujen vähentämistä tai jopa niiden poistamisesta kokonaan tietyissä tekstiili- ja vaatetusalan tullinimikkeissä. Tällainen kaupan vapauttaminen ei olisi tasapuolista, sillä yhteisön markkinat avautuisivat enemmän kuin toisen osapuolen.

Ala on edelleen tärkeä Euroopan unionin taloudelle. Kokonaisuudessaan se edustaa vuonna 1996 yli 4 prosenttia bruttolisäarvosta ja lähes 8 prosenttia jalostusteollisuuden työvoimasta, ja sen taloudellinen ja yhteiskunnallinen merkitys on suuri monissa EU:n maissa ja useilla alueilla.

Tekstiili- ja vaatetusala on käynyt läpi monet vaikeudet. Vuosien 1990 ja 1996 välisenä aikana alalta katosi 600 000 työpaikkaa ja on ennustettu että työpaikkojen vähentyminen jatkuu ja seuraavien vuosien aikana tullaan menettämään yli 800 000 työpaikkaa. Tästä tilanteesta ja tulevaisuuden näkymistä on vastuussa jatkuvasti laajeneva kaupan vapauttaminen, joka on toteutettu erityisesti kahdenvälisillä sopimuksilla (esimerkkinä sopimus Turkin kanssa) ja siirtymällä WTO:n tekstiili- ja vaatetusalan sopimuksen TVS:n viimeiseen vaiheeseen sekä avaamalla markkinat 1. tammikuuta 1998 jäsenehdokkaina oleville valtioille.

Tämä kehitys on aiheuttanut suuria kilpailupaineita alalle ja tekstiili- ja vaatetusalaa on käytetty joskus myös "vaihtorahana" maailmanlaajuisissa neuvotteluissa. Lisäksi ala on ns. Aasian kriisistä kaikkein eniten kärsineiden kahden teollisuudenalan joukossa (ellei jopa siitä kaikkein eniten kärsinyt ala).

Voiko komissio vastata, että jos kauppasopimusta Etelä-Afrikan tasavallan kanssa koskevat tiedot ovat todenmukaisia, mitä alan tuotenimikkeistä käsiteltiin neuvotteluissa? Mitä sitoumuksia on tehty tullimaksujen vähentämisestä tai niiden poistamisesta? Millä aikataululla tullimaksut poistetaan ja mitkä ovat korvaukset?

(2000/C 27 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0514/99**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tekstiili- ja vaatetusalan kauppasopimus Etelä-Afrikan tasavallan kanssa

Etelä-Afrikan tasavallan kanssa neuvotellaan parhaillaan kauppasopimuksesta ja sopimukseen saatetaan sisällyttää tekstiili- ja vaatetusalaa koskevia lausekkeita. Kyseisiä neuvotteluita koskevaan toiseen kysymykseeni liittyen voiko komissio vastata mihin varotoimiin se aikoo ryhtyä eurooppalaisten tuotemerkkien puolustamiseksi ja väärennösten vastustamiseksi? Entä mitä sisäisiä korvausjärjestelyjä se aikoo toteuttaa alan yrittäjille, etenkin pk-yrityksille sopimuksesta todennäköisesti aiheutuvien vaikutusten varalta.

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0513/99 ja E-0514/99**

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on neuvotellut kauppaa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksen Etelä-Afrikan kanssa neuvostolta kesäkuussa 1995 ja maaliskuussa 1996 saamiensa neuvotteluohjeiden mukaisesti. Näiden viimeisten neuvotteluohjeiden mukaisesti kaupan alan neuvotteluissa tavoitteena oli Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaisen vapaakauppa-alueen luominen siirtymäkauden aikana. Tämä siirtymäkausi kestää periaatteessa enintään 10 vuotta.

Epäsymmetria ja eriyttäminen ovat vapaakauppa-alueen pääperiaatteita ja kuvastavat sopimuksen kehitysnäkökohtia. Tunnustuksena Etelä-Afrikassa meneillään oleville talouden rakenneuudistusponnisteluille yhteisö avaa markkinansa nopeammin ja laajemmin eteläafrikkalaisille tuotteille kuin mitä se pyytää Etelä-Afrikkaa tekemään yhteisön tuotteille. Kyseiset periaatteet heijastuvat myös kaupan eri aloilla, tekstiili- ja vaatetusala mukaan lukien, jolla yhteisö avaa markkinansa Etelä-Afrikkaa nopeammin ja laajemmin. Epäsymmetrian ja eriyttämisen periaatteet heijastavat myös kyseisen kahden osapuolen tuotannonalojen kilpailukyvyyn eroja.

Yhteisön tavoitteena on sopivan ajan kuluessa varmistaa tuotteilleen mahdollisimman hyvä, mukaan lukien kokonaan tulliton, pääsy Etelä-Afrikan markkinoille. Vastineeksi yhteisö on tarjonnut Etelä-Afrikan tuotteille tullittoman pääsyn lyhyemmän ajan kuluessa (kuusi vuotta). Siirtymäkauden lopulla Etelä-Afrikka säilyttää vielä periaatteessa eurooppalaisia tuotteita koskevat tullit. Sopimus sisältää kuitenkin tarkastelulausekkeen, jonka mukaan muita vapauttamistoimia erityisesti tekstiili- ja vaatetusallalla tarkastellaan viimeistään viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta.

Komissio pyrkii varmistamaan Etelä-Afrikan kanssa käytävistä neuvotteluista riippumatta eurooppalaisten merkkien suojelun ja väärennösten vastaiset toimet yleisten toimien puitteissa, joihin sisältyvät useita aloja, mukaan lukien tekstiili- ja vaatetusalan, kattavat petosten vastaiset toimet.

(2000/C 27 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0680/99

esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Syöpätutkimus

Voiko komissio ilmoittaa, mitä rahallista ja muuta käytännön tukea se antaa syöpätutkimukseen?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 1999)

Biomed 2 -tutkimusohjelmasta (1994–1998) myönnettiin syövän tutkimukselle 35 miljoonaa euroa. Sen lisäksi muita syövän tutkimukseen liittyviä tutkimuksia tuettiin noin viidellä miljoonalla eurolla ohjelman muista osista.

Telemaattisia sovelluksia koskevasta ohjelmasta (1994–1998) myönnettiin 12 miljoonaa euroa telemaattisia sovelluksia käsittelevälle tutkimusryppäälle, jonka terveydenhuollon ammattilaiset suorittivat yhdessä. Sovellukset ovat yleisiä ja niitä voidaan käyttää monilla muilla aloilla. Edellä mainitun tutkimuskokonaisuuden yhteydessä kehiteltujen telemaattisten työkalujen validointitoimiin valittiin syöpään erikoistuneita lääkäreitä ja sairaaloita.

Viidennen puiteohjelman (1999–2002) elämänlaadun ja luonnonvarojen hoitamista koskevassa ohjelmassa syövän tutkimus liittyy erityisesti yleisiin toimiin. Syövän tutkimukseen liittyviä tutkimuksia tuetaan myös seuraavissa avaintoiminnoissa: avaintoiminto 1 (ravinto ja terveyden hoito), avaintoiminto 2 (solutehdas), avaintoiminto 4 (ympäristö ja terveys) ja avaintoiminto 6 (ikääntyvä väestö ja toimintakyvyn vajaavuudet).

Lisäksi komission yhteinen tutkimuskeskus (YTK) tukee ydintekniikkaan perustuvien uusien syövän parannuskeinojen kehittämistä. Eräs kliinisten lääkäreiden verkosto kehittää Pettenissä YTK:n suurvuoreaktorin avulla boorineutronisieppaushoitoa (BNCT), joka on tarkoitettu glioman hoitamiseen. Eräs toinen verkosto käyttää erityistä YTK:n kehittämää monoklonaalisiin vasta-aineisiin yhdistettyä sädehoitoa, jonka

tarkoituksena on kehittää leukemian hoitoon tarkoitettua a-immunoterapiaa. Viidennen puiteohjelman yhteydessä (1999–2002) näihin kahteen hankkeeseen käytetään noin 11 miljoonaa euroa.

Tämän lisäksi Eurooppa syöpää vastaan -ohjelman toisessa toimintasuunnitelmassa 1990–1994 (jatkettu vuoteen 1995 asti) 29:lle tutkimusta ja syöpää koskevalle hankkeelle myönnettiin yhteensä 870 000 euroa. Eurooppa syöpää vastaan -ohjelman kolmannen toimintasuunnitelman kahden ensimmäisen vuoden aikana (1996–1997) 24:lle tietojenkeruuta ja tutkimusta käsittelevälle hankkeelle myönnettiin yhteensä 8 090 000 euroa.

(2000/C 27 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0687/99

esittäjä(t): Fernand Herman (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Muiden kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen kasvien viljelyn edistäminen

EU-maiden maataloustuotteiden menekkiongelmät kärjistyvät jatkuvasti ja monet jäsenvaltiot pyrkivät suurella vaivalla löytämään ratkaisuja, jotka eivät koituisi aivan liian kalliiksi unionille.

Muuhun kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen viljelykasvien, ts. sellaisten maataloustuotteiden, joita ei käytetä ihmisravinnoksi, markkinat tarjoaisivat osittaisen ratkaisun ongelmaan. Agenda 2000:ssa ei kuitenkaan mainita mitään tästä vaihtoehdosta.

Voisiko komissio harkita eräiden jäsenvaltioiden tekemää ehdotusta, jonka mukaan viljelijöille maksettaisiin – mahdollisesti maatalous- ja ympäristötoimien puitteissa – 90–100 euroa palkkiota hehtaaria kohden heidän siirtyessään viljelemään muita kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettuja tuotteita (jotka on määritelty asetuksessa teollisesta kesannoinnista)?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Maataloustuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin elintarvikkeeksi tarjoaa tosiaankin erinomaisen mahdollisuuden laajentaa markkinoita ja välttää ylituotantoa.

Vaikkei Agenda 2000:een sisältyvässä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamista koskevassa ehdotuksessa suoranaisesti määrätäkään muita kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettuja tuotteita koskevasta politiikasta, Agendaan sisältyy kuitenkin ehdotuksia, joita voidaan hyödyntää uusiutuvien raaka-aineiden käyttöä edistävien toimenpiteiden toteuttamisessa. Näissä toimenpiteissä otetaan huomioon sekä markkinoiden toimivuus että rakennepoliittiset näkökohdat.

Valtionpäämiesten ja pääministerien 24.–25. maaliskuuta 1999 Eurooppa-neuvoston Berliinin kokouksessa hyväksymässä Agenda 2000 -asiakirjassa määrätään pakollisen kesannoinnin viitearvoksi 10 prosenttia, jota sovelletaan markkinointivuoden 2000/2001 alusta markkinointivuoden 2006/2007 loppuun.

Näin ollen jalostusteollisuus voi tulevina vuosina luottaa siihen, että se voi hankkia uusiutuvia raaka-aineita kohtuuhintaan ja hyödyntää tätä ajanjaksoa saadakseen tuotteensa entistä paremmin markkinoille ja tehdäkseen ne myös entistä kilpailukykyisemmiksi.

Muiden kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen tuotteiden valmistus on lisäksi mahdollista vapaaehtoisen kesannointijärjestelmän piirissä.

Lisäksi maaseudun kehittämistä koskevassa uudessa asetuksessa säädetään nimenomaan muiden kuin elintarvikekeksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannon tukemisesta. Jäsenvaltiot voivat siis osallistua yhteisrahoituksen kautta aktiivisesti tämän alan tuotannon edistämiseen omien aluekehitysohjelmiansa avulla.

(2000/C 27 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0881/99**esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Maissijauhossa ja maissituotteissa havaitut homesienimyrkyt

FAZ-sanomalehti ilmoitti 3. marraskuuta 1999, että Saksassa on otettu lähes 300 näytettä maissista, polentasta sekä hienoista ja karkeista maissijauhoista. Kaikkiaan 13 % näistä näytteistä sisälsi epäpuhtauksia, jolloin yhdessä kilossa maissituotetta oli yli 1000 mikrogrammaa fumonisiiniä. Fumonisiinit ovat fusarium-ryhmän kotelosienistä muodostuvia homesieniä, jotka erittävät toksiineja ensisijaisesti juuri maississa. Nämä myrkyt aiheuttavat hevosille ja sioille vakavia tauteja jo erittäin pieninä annoksina. Kiinassa ja Etelä-Afrikassa tehdyt tutkimukset osoittavat, että fumonisiinipitoisen maissin nauttiminen edistää ihmisillä maksasyövän ja ruokatorven syövän puhkeamista. Nykyisin ei tosin ole riittävästi tietoa fumonisiinien toksisista vaikutuksista ihmisiin.

1. Onko komissio tietoinen tästä ongelmasta?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin määrittääkseen tämän vaarallisen homesienilajin jäämille sallitut raja-arvot viljojen suhteen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Vuonna 1988 löydetty fumonisiini on *Fusarium moniliforme* -homeen (= *Fusarium verticilloides*) ja *Fusarium proliferatum* -homeen tuottama myrkyt, joka yleensä saastuttaa maissia. Fumonisiini on todettu luonnolliseksi saastuttajaksi eri puolilta maailmaa peräisin olevassa maississa sekä maissipohjaisissa elintarvikkeissa ja rehuissa. Fumonisiinista on tunnistettu useita eri lajeja, joista ainoastaan B1-fumonisiinia (FB1) sekä vähemmässä määrin B2- ja B3-fumonisiinia on löydetty elintarvikkeiden ja rehujen luonnollisena saastuttajana.

Fumonisiinit sisältävät aineosia, joiden uskotaan aiheuttavan ainakin kahta eläimissä havaittua myrkytystautia: hevosissa esiintyvää leukoenkefalomalasiaa (aivojen rappeutumista) ja sioissa esiintyvää keuhkopöhhöä. Kokeellisissa tutkimuksissa on käynyt ilmi, että toksiinit voivat aiheuttaa maksa- ja munuaisvaurioita useassa eläinlajissa. Vuonna 1993 Kansainvälinen syöväntutkimuslaitos (IARC) tuli siihen johtopäätökseen, että *Fusarium moniliforme* -ryhmästä peräisin olevat toksiinit saattavat olla karsinogeenisia ihmisille (ryhmä B2), kun sitä vastoin FB1- ja FB2-ryhmien karsinogeenisuudesta on vain rajoitetusti todisteita. Meneillään olevat tutkimukset tulevat antamaan enemmän tietoa fumonisiinien karsinogeenisesta vaikutuksesta. Lisäksi epidemiologiset todisteet (korrelaatiotutkimukset) viittaavat yhteyteen elintarvikkeiden kautta fumonisiinille altistuneiden ihmisten ja ihmisillä esiintyvän ruokatorven syövän välillä alueilla, joilla tautia esiintyy tavallista enemmän.

Komissio osallistuu parhaillaan standardeja, vertailunäytteitä ja määrittämiä koskevaan ohjelmaan kuuluvan hankkeen rahoitukseen, jolla pyritään tunnistamaan ja validoimaan erilaisille maissipohjaisille elintarvikkeille soveltuva analyttinen tutkimusmenetelmä.

Komissio on tietoinen myrkyistä nykyisin saatavilla olevan tiedon puutteista. Elintarvikealan tiedekomiteaa on pyydetty arvioimaan terveyshaittoja, jotka liittyvät altistumiseen viljatuotteissa esiintyvillä erilaisilla *Fusarium*-myrkyillä erityisesti nykyisin käytettävissä olevat tiedot huomioon ottaen, ja osoittamaan nykyisten tietojen perusteella, mitkä *Fusarium*-ryhmän myrkyt aiheuttavat eniten huolta kansanterveydelle ja mitkä niistä vaativat kiireellisesti lisätutkimuksia tai toimenpiteitä, joilla voidaan vähentää näiden toksiinien esiintymistä viljatuotteissa, sekä mahdollisesti määrittelemään näiden myrkyjen toksikologiaa selventävien toksikologisten tutkimusten luonteen.

Elintarvikealan tiedekomitean lausunnon ja muun asiaankuuluvaan tiedon perusteella komissio harkitsee, mitkä toimenpiteet soveltuvat tarvittaessa elintarvikkeissa ja rehuissa nykyisin esiintyvien homemyrkyjen rajoittamiseen.

(2000/C 27 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0897/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Euroopan avaruusviraston alasajo

Euroopan avaruustoimintakeskusta ESOC ja Euroopan avaruusvirastoa ESA on jo vuosien ajan yritetty ajaa alas ja hajauttaa niiden toiminta viime aikoina perustettuihin kansallisiin vastaavien virastojen, esimerkiksi Ranskan avaruusviraston (CNES) Toulousessa, Saksan avaruusviraston (DLR) Oberpfaffenhofenissa, ja Italian avaruusviraston Roomassa sijaitseviin valvontakeskuksiin.

ESA:n äskettäisessä asiakirjassa (ESA/C(98) 103) ehdotetaan kahta vaihtoehtoa kansainvälisessä avaruus-
asemahankkeessa: ensimmäisessä mallissa valvontakeskukset sijoitetaan ESOC:in alaisuuteen ja toisessa
jaetaan tehtävät Ranskan ja Saksan valvontakeskuksille. Tätä jälkimmäistä vaihtoehtoa tukevat varsinkin
ESA:n talousarvion suurimmat rahoittajat Saksa, Ranska ja Italia.

Joulukuun lopulla 1998 ESA:n neuvosto valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon.

Voiko komissio sanoa:

1. Millä perusteilla valinta tehtiin, ottaen huomioon, että kokonaiskustannukset olivat ESOC:illa edullisemmat?
2. Mikä on komission tai Euroopan parlamentin yhteistyö- tai valvontasuhde ESA:an ja ESOC:iin?
3. Pitäisikö ESOC:in valtavaa ammatillista ja taitotietopääomaa suojella tilanteessa, jossa Eurooppa on yhä yhtenäisempi?
4. Eikö komissio katso riittäväksi yhtä ainoata valvontakeskusta Euroopan avaruuslennoille, myös niiden korkeiden kustannusten vuoksi ja siksi että mikään maa ei selviäisi niistä yksin?
5. Onko se laatinut asiakirjoja unionin avaruuspolitiikasta?
6. Miten se arvioi asiaa yleisellä tasolla?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

ESOC (Euroopan avaruustoimintakeskus) on yksi Euroopan avaruusviraston (ESA) kolmesta teknisestä keskuksista ja siksi suoraan sen toimivallan alainen.

ESA on hallitusten välinen virasto. Siihen kuuluu 14 jäsenmaata, joista ainoastaan 12 on yhteisön jäsenvaltioita. Vaikka ESA:n ja komission välillä on paljon toimintaa ja yhteistyöhalukkuutta, joka on hiljattain vahvistettu "Euroopan avaruusviraston ja Euroopan yhteisön yhteisvaikutuksen vahvistamisesta" 22. kesäkuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöslauselmalla (9830/1/98), niiden välillä ei ole elimellistä yhteistyötä.

ESOC:n tulevaisuutta koskeva kysymys esitettävä Euroopan julkisten avaruusteknisten keskusten kehityksestä käytävän keskustelun yhteydessä. Marraskuun 30. päivänä 1998 tehty ESA:n päätös (ESA/C/98 103) on ESA:n jäsenmaiden Toulousen ministeritason neuvostossa lokakuussa 1995 tekemien sitoumusten mukainen niiden teollisuuden muutosten osalta, jotka liittyvät päätökseen osallistua kansainvälisen avaruusaseman (ISS) toimintaan.

Euroopassa on useita satelliittien lähetyk- ja valvontakeskuksia, kuten ESOC, ja ensi katsomalta voi olla yllättävää, että näiden yhä suuremmassa määrin kaupallisten keskusten hallinnoinnista vastaa julkinen sektori. Keskuksilla on kuitenkin strateginenkin puolensa. Kehitystä mahdollisesti ja todennäköisesti tapahtuu ajan myötä, ja se liittyy Euroopan julkisten avaruuskeskusten vähittäisestä erikoistumisesta tehtyyn yhteiseen päätökseen ja yhteisön osalta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehitykseen.

Komissio haluaa osaltaan kehittää yhteisvaikutusta ja yhtenäistää ESA:n ja unionin avaruuspolitiikkaa komission joulukuussa 1996 antaman tiedonannon "Euroopan unioni ja avaruus" ⁽¹⁾ pohjalta.

⁽¹⁾ KOM(96) 617 lopullinen.

(2000/C 27 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0906/99

esittäjä(t): Manuel Escolá Hernando (ARE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Heterotransplantaatteja koskeva Espanjan toimintalinja

Bioetiikasta vastaava Euroopan neuvoston tiedottaja asetti äskettäin epäilyksenalaiseksi heterotransplantaatteja koskevan Espanjan säännösten arvioimalla sen ihmisille vaaralliseksi.

Espanjan säännösten mukaan tutkijat voivat tehdä kokeita ihmisillä siirtämällä elimiä siirtogeenisiltä sioilta, kun apinoiden kanssa tehtyjen kokeiden tulos ylittää kuusi kuukautta ilman virustartuntaa.

Onko komissio samaa mieltä Euroopan neuvoston edustajan kanssa Espanjan säännöstöstä? Mikäli ei ole, mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

Mitä mieltä komissio on siitä, että Espanjan terveysministeriö ei ole hyväksynyt tällaista tutkimustyötä koskevaa Euroopan neuvoston lopettamissuositusta?

Yhtyykö komissio Euroopan neuvoston kantaan lopettaa tällaiset tutkimukset?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Heterotransplantaatiosta on keskusteltu jo useiden vuosien ajan Euroopan neuvoston eri elimissä. Euroopan neuvoston ministerikomitea on hyväksynyt heterotransplantaatiota koskevan suosituksen (RC (97) 15), jossa kehotetaan jäsenvaltioita sääntelemään perus- ja sovellettuun tutkimukseen liittyviä toimia, eläinten kasvatusta heterotransplantaatiota varten ja heterotransplantaatioiden pitkän aikavälin seuranta. Nämä toiminnot olisi myös rekisteröitävä. Euroopan neuvoston parlamentaarinen edustajakokous antoi lisäksi tammikuussa 1999 suosituksen, jossa kehoitettiin lopettamaan heterotransplantaatiot määrääjäksi. Bioetiikkaa ja kansanterveyttä käsittelevät Euroopan neuvoston ohjauskomiteat ovat lisäksi perustaneet yhdessä heterotransplantaatioita käsittelevän työryhmän. Komissio on tämän työryhmän tarkkailijajäsen.

Kliinisiä kokeita koskeva lainsäädäntö kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tutkimuksen neljännen ja viidennen puiteohjelman ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluvat kuitenkin pyrkimykset yhdistää tieteelliset tutkimuspyrkimykset, erityisesti heterotransplantaatioista johtuvien tulehdusriskien arviointi, ja etiikkaa koskevat tutkimukset.

(2000/C 27 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0917/99

esittäjä(t): Eryl McNally (PSE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Yhtäläiset mahdollisuudet ja viides puiteohjelma

Voiko komissio vakuuttaa minulle, että kaikkien hankkeiden tarjousasiakirjoissa mainitaan se yhtäläisten mahdollisuuksien ja mainstreaming-periaatteen painotus, jonka parlamentti lisäsi viidenteen puiteohjelmaan?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komission 18. helmikuuta 1999 antamassa tiedonannossa Naiset mukaan rikastuttamaan Euroopan tutkimustoimintaa⁽¹⁾ esitellään komission suunnittelema toimia, joilla edistetään naisten osallistumista tutkimukseen. Eri toimenpiteisiin, joiden avulla lisätään naisten osallistumista yhteisön viidenteen puiteohjelmaan, kuuluu kaikkiin tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen (TTK) toimia koskeviin ehdotuspyyntöihin liitettävä erityinen viittaus yhtäläiset mahdollisuudet takaavaan politiikkaan ja siihen, että naisia rohkaistaan jättämään ehdotuksia tai ottamaan osaa niihin.

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä⁽²⁾ julkaistiin 6. maaliskuuta ja 1. huhtikuuta 1999 välisenä aikana ensimmäiset viidenteen TTK-puiteohjelmaan liittyvät 29 ehdotuspyyntöä. Niissä on kaikissa seuraava maininta: "Euroopan yhteisö harjoittaa miehille ja naisille yhtäläiset mahdollisuudet takaavaa politiikkaa ja rohkaisee näin ollen erityisesti naisia jättämään hakemuksia tai osallistumaan niiden laatimiseen".

Lisäksi kaikkien mahdollisten osallistujien saatavilla olevan hakijoiden oppaan luvussa I.3 "Täytäntöönpano" on erityinen jakso I.3.4 "Miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet": "Komissio pyrkii takaamaan eri sukupuolten yhtäläiset mahdollisuudet kaikkien unionin politiikkojen toteutuksessa, ja tämän periaatteen mukaisesti viidennessä puiteohjelmassa kiinnitetään erityistä huomiota naisten osallistumisen edistämiseen TTK-alalla. Naispuolisia tutkijoita kannustetaan erityisesti osallistumaan edellä kuvattuihin TTK-toimiin".

⁽¹⁾ KOM(1999) 76 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 64, 6.3.1999, EYVL C 72, 16.3.1999, EYVL C 76, 19.3.1999, EYVL C 77, 20.3.1999, EYVL C 80, 23.3.1999, EYVL C 85, 27.3.1999 ja EYVL C 92, 1.4.1999.

(2000/C 27 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0946/99

esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Säästötoimenpiteiden katastrofaaliset vaikutukset Romanian lastenkoteihin

Olen eri lähteistä kuullut ja lukenut, että monet romanialaiset lastenkodit ovat säästötoimenpiteiden vuoksi surkeassa tilanteessa.

Monet lapset lähetetään kadulle ja lastenkodit suljetaan. Kaikki se, mitä lastenkodeissa on viime vuosina saatu rakennettua, joutuu kadoksiin, henkilöstöä irtisanotaan joukoittain, ruokabudjetit ovat minimaalisia eikä veteen ole rahaa.

1. Tutkiiko komissio säännöllisesti, käytetäänkö EU:n rahoja vastuullisesti romanialaisiin lastenkoteihin?
2. Onko komissio tehnyt ennalta ilmoittamattomia vierailuja EU:n tukemiin romanialaisiin lastenkoteihin?
3. Voidaanko EU:hun ottaa jäseneksi valtio, joka ei kunnioita alkeellisimpiakaan ihmisoikeuksia?
4. Onko komissio tietoinen Romanian lastenkotien tilanteesta?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen Romanian lastenkotien tilanteesta.

Sen jälkeen, kun kiireellistä humanitaarista apua annettiin ensimmäisen kerran 90-luvun alkupuolella sitä kaikkein eniten tarvitseville laitoksille, Phare-ohjelman varat on suunnattu vuodesta 1994 alkaen pääasiassa

lastensuojelupalvelujen rakenneuudistusten rahoittamiseen. Tavoitteena on kyseisten palvelujen eriyttäminen eri puolelle Romaniaa ja laitoksissa olevien lasten määrän vähentäminen mahdollisimman paljon.

Phare-ohjelmasta ei myönnetä varoja suoraan orpokodeille, vaan varat myönnetään hankkeisiin. Komission Bukarestin edustusto valvoo kaikkia yhteisön rahoittamia hankkeita tapaamalla kerran kuukaudessa toimeenpanoyksiköt ja tekemällä valvontakäyntejä. Komissio ei ole tähän mennessä rahoittanut ennalta ilmoittamattomia käyntejä yhteisön tukemiin orpokoteihin. Tällaisiin käynteihin on kuitenkin varauduttu tulevaisuudessa.

Vuonna 1997 Romanian hallitus käynnisti lastensuojelujärjestelmän kokonaisvaltaisen uudistuksen. Se hyväksyi uuden oikeudellisen kehyksen, jossa taataan lasten oikeudet ja hajautetaan päätöksentekovalta ja hallinto keskushallinnon hajautettujen tasojen eli judetien kesken. Uudistuksen odotetaan keskipitkällä aikavälillä vähentävän huomattavasti lastenkodeissa olevien lasten määrää ja parantavan selvästi lastenkotien tasoa.

Taloudellisen kriisin takia judeteilla ei kuitenkaan usein ole käytettävissään varoja valtiolta niiden vastuulle siirrettyjen laitosten rahoittamiseen. Komissio myönsi vuonna 1997 Phare-ohjelmasta 450 000 euroa lastensuojelusta vastaavan elimen ja judetien viranomaisten tukemiseen näiden laatiessa uutta lastensuojelu-strategiaa. Vuonna 1998 myönnettiin 10 miljoonaa euroa strategian täytäntöönpanoon tähtäävän kokonaisohjelman tukemiseen, jonka päätavoitteena on hylättyjen lasten palauttaminen perheisiinsä ja uuden hylkäämisen estäminen.

Komission vuoden 1998 marraskuussa hyväksymän Romaniaa koskevan määräaikaikertomuksen mukaan⁽¹⁾ edistystä on tapahtunut ja "Phare-ohjelmasta tuettu strategia on alkanut kantaa hedelmää. On rohkaisevia todisteita siitä, että uudelleen perheisiinsä palanneiden lasten tai sijaisvanhempien adoptoimien lasten lukumäärä on kasvanut. Poliitiikan täytäntöönpanossa on kuitenkin yhä parantamisen varaa, erityisesti lasten perheisiinsä palauttamisen osalta."

⁽¹⁾ KOM(98) 702 lopullinen.

(2000/C 27 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0950/99

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Hormonimyrkky tributyltiinin (TBT) käytön kieltäminen laivamaaleissa

Euroopan komissio ei ole tähän mennessä kieltänyt hormonimyrkky TBT:n käyttöä laivamaaleissa, vaan on sen sijaan puhunut maailmanlaajuisesta kiellosta, joka annettaisiin kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n yhteydessä tehtävällä sopimuksella.

1. Kuinka suureksi komissio arvioi sitä mahdollisuutta, että TBT:n käyttö voidaan kieltää maailmanlaajuisesti IMO:n sopimuksen perusteella?
2. Milloin TBT:n käytön kieltävä IMO-sopimus saadaan komission käsityksen mukaan tehtyä?
3. Milloin komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin, jotta voidaan taata IMO-sopimuksesta käytävien neuvottelujen menestyksestä riippumatta, että TBT:n käyttö laivamaaleissa kielletään Euroopassa vielä tänä vuonna?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO valmistelee parhaillaan tributyltiinin (TBT) käytön kieltämistä maailmanlaajuisesti eliönestotuotteina käytetyissä laivamaaleissa. Kansainvälisen merenkulkujärjestön

ympäristönsuojelukomitean viime kokouksessa (MEPC 42) sovittiin, että maailmanlaajuisella sopimuksella kielletään 1. tammikuuta 2003 mennessä orgaanisia tinayhdisteitä sisältävien laivamaalien käyttö torjunta-aineina ja 1. tammikuuta 2008 alkaen kielletään niiden esiintyminen kaikissa laivoissa. IMO-valtiot sopivat tästä yksimielisesti.

Tästä lähtien jäsenvaltiot ja muut IMO-valtiot ovat esittäneet työasiakirjoja ympäristökomitean kokousta (MEPC 43) varten, joka on määrä pitää kesä-heinäkuussa 1999. Työasiakirjoissa esitetään pääpiirteittäin sääntelykehykset, joilla taataan säädöksen aikataulun mukainen voimaantulo. Esitykset käsitellään MEPC 43 -kokouksessa.

Jäsenvaltiot ja muut IMO-valtiot aikovat ratifioida sopimuksen aikataulun mukaisesti. Jäsenvaltiot osallistuvat päätöksentekoon taatakseen sopimuksen toteutumisen. Tämän vuoksi komissio uskoo, että maailmanlaajuinen kieltäminen tulee voimaan IMO:n asettaman aikataulun mukaisesti.

TBT:n markkinoille saattamisesta ja käytöstä laivamaaleissa yhteisössä säädetään tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdeksannen kerran 21. joulukuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/677/ETY⁽¹⁾. TBT:tä koskevia säädöksiä on tarkistettu viime aikoina, ja tekniseen kehitykseen mukauttamista käsittelevä komitea on antanut 12. helmikuuta 1999 myöntävän lausunnon luonnoksesta komission direktiiviksi, jolla mukautettaisiin direktiiviä 76/769/ETY tekniikan kehitykseen. Tarkistettujen säännösten mukaan TBT:tä voidaan käyttää eliönestomaaleissa vain yli 25 metriä pitkissä laivoissa, jos eliönestotuotteesta vapautuu TBT:tä säännöstelystä. Sen käyttö on kielletty alle 25 metriä pituisissa veneissä. Sen lisäksi TBT:n käyttö eliönestomaaleissa on kokonaan kielletty yhteisön sisävesillä. Komission direktiivi edellyttää myös säännösten tarkistamista ennen 1. tammikuuta 2003. Tarkistamisessa otetaan huomioon asian eteneminen IMOssa, ja se aloitetaan heti kun IMO on virallisesti sopinut TBT:n maailmanlaajuisesta kieltämisestä.

TBT kuuluu muiden eliönestomaalien tapaan äskettäin hyväksytyyn biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY⁽²⁾ soveltamisalaan. Direktiivi edellyttää kaikkien biosidituotteiden uudelleenarviointia vuoteen 2008 mennessä. Jos IMOssa ei päästä sopimukseen, TBT:tä arvioidaan uudelleen direktiivin mukaisesti, ja arvioinnin tuloksen perusteella esitetään sopivia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 30.12.1989.

⁽²⁾ EYVL L 123, 24.4.1998.

(2000/C 27 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1017/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pääosasto XII:n velvollisuuksien laiminlyönti

Pääosasto XII (osasto SMT-C 03) allekirjoitti 15.10.1998 yhteistyösopimuksen (viitenumeroilla SMT 4-CT 98-5514) Greenwichin yliopistoon sidoksissa olevien yritysten Epsilon Holdings Limited ja R. and D. Performers Representative kanssa, joiden toimipaikka on Iso-Britanniassa.

Sopimuksen mukaan komissio sitoutuu maksamaan 229 860 ecua kahden kuukauden kuluessa sopimuksen voimaantulopäivästä pääosasto XII:n yksiköiden hyväksymien hankkeiden käynnistämiseksi. Näin ei ole kuitenkaan vielä tapahtunut, ja yhteyksissä edellä mainittujen yritysten edustajiin esiin on noussut toistuvasti väitteitä esimerkiksi budjettivajeesta.

Tietääkö Euroopan komissio, mitkä ovat syyt tähän viivästymiseen?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että sopimuksen edellyttämiä velvollisuuksia noudatetaan edellä mainittuja sopimuspuolia kohtaan, ja millä aikataululla?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että tämä on kiinnittänyt komission huomion sopimuksen SMT4-CT98-5514 yhteydessä ilmenneeseen maksuviiveeseen.

Asian tarkistamisen jälkeen näyttää siltä, että maksu olisi jo hankkeen koordinaattorin pankkitilillä.

Maksuviive johtuu monien eri tekijöiden yhteensattumasta: toimeksisaajalta pyydetyn pankkitakuun myöhästymisestä (jonka vuoksi sopimus allekirjoitettiin 7. joulukuuta 1998 ei 15. lokakuuta 1998, kuten kysymyksessä mainittiin) ja kyseessä olevien vuoden 1998 maksumäärärahojen ehtymisestä.

Komissio korvaa tietenkin pyydettyä toimeksisaajan kärsimän vahingon voimassa olevien sääntöjen mukaan, jotka koskevat yli 60 päivän maksuviivettä sopimuksen allekirjoittamisen ja maksun suorittamisen välillä.

(2000/C 27 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1057/99

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Euroopan lääkearviointiviraston ilmoitusmenettely keskitetysti hyväksytyjen lääkkeiden rinnakkaisjakelusta

Voiko komissio luvata selvästi varmistavansa, että Euroopan lääkearviointivirasto antaa 120 päivän kuluessa tämän vuoden päättymisestä julkisen ilmoituksen, joka sisältää seuraavat tiedot:

1. Euroopan lääkearviointiviraston ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden arvioinnista vastaavan osaston saamien sellaisten ilmoitusten määrä, jotka koskevat rekisteröityjen maahantuojien suunnittelemaa tuotteiden rinnakkaisen tuonnin aloittamista kunkin vuoden kunkin kalenterikuukauden aikana sen jälkeen, kun tätä kauppaa koskevat Euroopan lääkearviointiviraston menettelyt on julkistettu, toisin sanoen marraskuusta 1998 lähtien. Ensimmäinen vuosittainen yhteenveto kattaa jakson marraskuusta 1998 joulukuun 31. päivään 1999 mainitut kuukaudet mukaan lukien.
2. Eri jäsenvaltioiden tekemien ilmoitusten arviointi.
3. Ilmoitusten käsittelyyn keskimäärin käytetty aika.
4. Sääntelevän viranomaisen ilmoitusten tekijälle osoittamien epäysten määrä (ja arviointi).
5. Euroopan lääkearviointiviraston saamat kokonaistulot lääkkeiden rinnakkaistuontia koskevista ilmoituksista.
6. Ilmoitusten käsittelystä aiheutuneet menot kustannuspaikoittain jaoteltuina.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Menettely, jonka mukaan Euroopan lääkearviointivirastolle (EMA) ilmoitetaan keskitetysti hyväksytyjen lääkkeiden rinnakkaisjakelusta, tuli voimaan 20. marraskuuta 1998.

EMA:n vuoden 1999 toimintakertomuksen osana julkistetaan raportti kaikista keskitetysti hyväksytyjen lääkkeiden rinnakkaisjakelua koskeviin ilmoituksiin liittyvistä EMA:n toimista. EMA:n hallintoneuvosto hyväksyy vuotuiset toimintakertomukset joulukuun kokouksessaan, ja ne julkistetaan seuraavan vuoden tammikuun alussa EMA:n internet-sivuilla (<http://www.eudra.org/emea.html>).

Sen jälkeen, kun menettely tuli voimaan marraskuussa 1998, EMEA on saanut yhteensä 31 ilmoitusta ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden rinnakkaisjakelesta. Tuotteet ovat peräisin useista jäsenvaltioista, muiden muassa Belgiasta, Ranskasta, Italiasta ja Itävallasta. Lääkkeiden määränpäässä jäsenvaltioista ovat useimmiten Saksa ja Pohjoismaat. Toistaiseksi kaikki ilmoitukset on käsitelty menettelylle asetetussa määräajassa (30 työpäivää).

Yksityiskohtaisia tietoja ilmoitusten käsittelyn kustannuksista tarkastellaan parhaillaan osana analyttistä kirjanpito- ja ajanseurantajärjestelmää, jonka EMEA on ottanut käyttöön kulujen yksityiskohtaista erittelyä varten. Tulosten perusteella vuoden 1999 lopussa tarkistetaan hallintokuluista perittävää maksua, jotka vahvistettiin alun perin 3 000 euroksi.

(2000/C 27 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1120/99

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Uudelleen pinnoitetut henkilö- ja kuorma-autojen renkaat

Onko komissio tietoinen siitä, että monet jäsenvaltiot harkitsevat Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntöjen 108 ja 109 hyväksymistä itsenäisesti? Säännöissä suositellaan yhtenäisiä määräyksiä uudelleen pinnoitettujen henkilö- ja kuorma-autojen renkaiden tuotannon hyväksymisestä?

Eikö pidäkin paikkansa, että YK:n Euroopan talouskomission sopimuksen sopimuspuolena 1) EY:llä on yksinomainen valtuus päättää, hyväksyykö se säännöt 108 ja 109, 2) jäsenvaltioiden on hyväksyttävä Euroopan toimielinten yksinomainen toimivalta tällä alueella ja odotettava lopullista päätöstä ja 3) ennen tällaista päätöstä toteutettujen jäsenvaltioiden toimenpiteet ovat mitättömiä?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) säännöt moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen (sääntö 108) sekä hyötyajoneuvojen ja niiden perävaunujen (sääntö 109) uudelleen pinnoitettujen renkaiden tuotannon vaatimustenmukaisuutta koskevista yhdenmukaisista määräyksistä on tehty ennen yhteisön liittymistä tarkistettuun UNECE:n vuoden 1958 sopimukseen. Nämä kaksi sääntöä ovat astuneet voimaan 23. kesäkuuta 1998 ja koskevat kaikkia niitä sopimuspuolia, jotka eivät ole ilmoittaneet olevansa eri mieltä säännöistä. Koska mikään jäsenvaltio ei ole ilmoittanut eriävää mielipidettä, sääntöjä 108 ja 109 sovelletaan vapaaehtoisesti kaikissa jäsenvaltioissa, lukuun ottamatta Irlantia, joka ei kuulu tarkistetun sopimuksen yksittäisiin sopimuspuoliin.

Yhteisön liittyessä UNECE:n vuoden 1958 tarkistettuun sopimukseen 24. maaliskuuta 1998 se ilmoitti tunnustavansa ja hyväksyvänsä ainoastaan ne säännöt, jotka mainitaan Euroopan yhteisön liittymisestä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavaroista tunnustamista koskevista ehdoista (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) 27. marraskuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/836/EY⁽¹⁾ liitteessä II. Säännöistä 108 ja 109 on tiedotettu sopimuspuolille ennen yhteisön liittymistä tarkistettuun sopimukseen, ja näin ollen yhteisöä ei voida velvoittaa noudattamaan niitä. Sille ei oltu tiedotettu säännöistä, jotka eivät edes olleet silloin vielä astuneet voimaan. Näitä kahta sääntöä ei niin muodoin ole kirjattu yllä mainitun päätöksen liitteeseen II. Jäsenvaltiot voivat siis huolehtia näiden asioiden hoitamisesta ja kehittämisestä noudattaen kuitenkin mainitun päätöksen 6 artiklan säännöksiä.

Komissio muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se tutkii parhaillaan mahdollisuutta antaa neuvostolle ehdotus yhteisön liittymisestä UNECE:n sääntöihin 108 ja 109 ja että neuvosto voisi hyväksyä parlamentin puoltavan lausunnon jälkeen tämän suuntaisen esityksen.

(¹) EYVL L 346, 17.12.1997.

(2000/C 27 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1376/99

esittäjä(t): Ole Krarup (EDD) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki EAY:lle (Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö)

Pyydän komissiolta selvitystä siitä, miten paljon tukea EU maksaa EAY:lle (Euroopan ammatilliselle yhteisjärjestölle). Tässä yhteydessä pyydän Euroopan komissiota hankkimaan pyydetty tiedot tutkimalla omien pääosastojensa toimintaa. Miten paljon EU maksaa suoraan EAY:lle järjestönä, ja miten paljon EAY:lle maksetaan siihen kuuluvien jäsenorganisaatioiden kautta? Pyydän, että selvitys kattaa kaikki tukimuodot, myös sen tuen, joka kattaa jäsenten ja heidän seuralaistensa tuetun lomatoiminnan, päivärahat jne.

EAY ei itse suostu ilmoittamaan, miten paljon tukea se saa EU:lta.

Komission jäsenen Anna Diamantopoulou komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY) ja alakohtaiset Euroopan laajuiset ammattiliittojen yhteisjärjestöt eivät saa toimintatukea komissiolta.

Ehdotuspyyntöjen yhteydessä ammattijärjestöt voivat kuitenkin esittää tukihakemuksia työmarkkinasuhteita ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua koskeville toimille, joilla on yhteisöulottuvuus. Komissio voi siis rahoittaa tällaisia kohdistettuja ja määräaikaista toimia, joita varten hakijajärjestö tarvitsee lisävaroja.

Tässä yhteydessä EAY on saanut tukea budjettikohdasta B3-4002 rahoittaakseen yhteisökysymysten parissa toimivien työntekijöiden edustajien tiedotus- ja koulutustoimintaa sekä budjettikohdasta B3-4000 rahoittaakseen yhdessä toisen työmarkkinajärjestön kanssa toteutettuja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun kehittämistoimia yhteisön tasolla. Yhteistoimissa EAY vastaa toisinaan varojen hallinnasta sopimuksen ja työnantajaosapuolen vaatimuksen mukaisesti.

(2000/C 27 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1377/99

esittäjä(t): Werner Langen (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Saksan liittotasavallan nuohousalaa koskeva lainsäädäntö

Saksan liittotasavallan nuohousalaa koskeva lainsäädäntö hyväksyttiin 15. syyskuuta 1969. Sen mukaan alueellisen nuohoojamestarin (Bezirksschornsteinfegermeister) palkkio laissa säädetyn toimen suorittamisesta on julkisoikeuden piiriin kuuluva maksu, minkä seurauksena laki velvoittaa oikeudellisesti alueellista nuohoojamestaria, jolle valtio on osoittanut toimialueen, ja tällä toimialueella sijaitsevan talon omistajaa tekemään sopimuksen. Palkkion suuruus määräytyy kunkin osavaltion mukaisesti.

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko myös muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa vastaavaa lainsäädäntöä?
2. Rikkooko nuohousalaa koskeva lainsäädäntö, joka tuo huomattavia menoja Saksan liittotasavallan kansalaisille, EY:n perustamissopimusta, jossa määrätään elinolosuhteiden yhtenäistämistä?
3. Mitä komissio aikoo tehdä lainsäädännön muuttamiseksi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Yhteisön tason yhdenmukaistamisen puuttuessa ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kukin jäsenvaltio voi vapaasti säännellä nuohoojan ammattia, kunhan sääntely ei ole syrjivää eikä suhteetonta. Yhteisön oikeuden tavoite on taata työntekijöiden vapaa liikkuvuus eikä yhdenmukaistaa ammatin harjoittamisen aloittamisen ja ammatin harjoittamisen edellytyksiä. Siksi komissiolla ei tarvitse olla tietoja kaikkien jäsenvaltioiden nuohoojiin liittyvästä lainsäädännöstä. Joka tapauksessa komissio on sitä mieltä, että lakisäätäinen palkkajärjestelmä ei ole ristiriidassa sisämarkkinalainsäädännön kanssa.

Sisämarkkinat edellyttävät yhtäläistä kohtelua ammattitoiminnan aloittamisen suhteen. Niiden yhteisön kansalaisten kesken, jotka haluavat aloittaa nuohoojan ammatin harjoittamisen, ei pitäisi olla minkäänlaista kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää.

Saksassa nuohooja ei tee pelkästään perinteisiä nuohoojan töitä, vaan hän on myös saanut viranomaisilta tehtäväksi valvoa lämmitysjärjestelmien paloturvallisuutta. Hän ei saa toimia samaan aikaan lämmitysjärjestelmien asentajana ja kunnostajana. Vaikuttaa siltä, että nuohoojamestarin ("Bezirksschornsteinfegermeister") ammatissa vaaditaan Saksan kansalaisuutta. Tällainen vaatimus on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa (entisessä 52 artiklassa) tarkoitetun sijoittautumisoikeuden kanssa.

Kansalaisuusehtoa ei voida perustella EY:n perustamissopimuksen 45 artiklan (entisen 55 artiklan) 1 kohdan nojalla sillä perusteella, että nuohoojamestari on saanut viranomaisilta valtuutuksen valvontatehtäviin ja osallistuu siten julkisen vallan käyttöön. Turvautuminen 45 artiklan 1 kohtaan on perusteltua vain, jos kyse on toiminnoista, jotka sellaisenaan liittyvät välittömästi ja nimenomaisesti julkisen vallan käyttöön (ks. komissio vastaan Espanja, asia C-114/97, tuomio 29.10.1998, 35 kohta⁽¹⁾), joka koskee yksityisiä turvavalveluja). Lämmitysjärjestelmien valvonta edustaa selkeästi toimintaa, joka edistää talojen turvallisuutta. Siksi se ei anna oikeutusta kansalaisuusvaatimukseen.

Kansalaisuusehto ei vaikuta perustellulta myöskään EY:n perustamissopimuksen 46 artiklan (entisen 56 artiklan) nojalla. Sen mukaan yhtäläisen kohtelun periaatteesta voi poiketa yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella. Tällä jäsenvaltioiden oikeudella rajoittaa sijoittautumisvapautta ei ole tarkoitus saattaa jotain tiettyä talouselämän alaa sellaisenaan sisämarkkinalainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle (ks. edellä mainittu tuomioistuimen tuomio, 42 kohta).

Mitä tulee yhteisön kilpailusääntöjen täytäntöönpanoon, komissio muistuttaa, että sen toimivaltaan kuuluvat ainoastaan tapaukset, joilla on olennainen vaikutus valtioiden väliseen kauppaan. Siksi komission tehtävänä ei ole tutkia kansallisen lain yhteensopivuutta näiden sääntöjen kanssa, jollei merkkejä tällaisesta vaikutuksesta ilmene.

Komissio ei ole arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että EY:n perustamissopimuksessa määrättäisiin unionin kansalaisten elinolosuhteiden yhdenmukaistamisesta. Jos yhteisön tason aloitteelle asetettaisiin tällainen tavoite, sen pitäisi olla perusteltu toissijaisuusperiaatteen kannalta. Tällaista perustetta ei ole.

⁽¹⁾ Kok. 1998, s. I-6717.

(2000/C 27 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1378/99**esittäjä(t): Barbara Weiler (PSE) komissiolle***(1. syyskuuta 1999)**Aihe: Eurooppalainen vapaaehtoispalvelu*

Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvat henkilöt kärsivät joissakin tapauksissa huomattavia haittoja muihin kansallisiin vapaaehtoisiin palveluihin osallistuviin henkilöihin nähden. Heillä ei esimerkiksi ole yhtenäistä oikeudellista asemaa eikä oikeutta työttömyyskorvaukseen ja lapsilisään.

1. Aikooko komissio tehdä ehdotuksen yhteisen järjestelmän luomiseksi, jotta eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvien henkilöiden oikeudellista tilannetta voidaan parantaa?
2. Millaisina komissio pitää jäsenvaltioiden mahdollisuuksia määritellä eurooppalaiselle vapaaehtoispalvelulle yhteinen oikeudellinen asema, jossa sovitettaisiin yhteen vapaaehtoispalveluun osallistuvien henkilöiden sosiaaliturva ja verotus?
3. Kuinka kauan vielä todennäköisesti kestää, ennen kuin jäsenvaltiot pääsevät yksimielisyyteen yhteisen oikeudellisen aseman luomisesta eurooppalaiselle vapaaehtoispalvelulle?

Komission jäsenen Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(5. lokakuuta 1999)*

Komission mielestä on erittäin tärkeää poistaa kaikki oikeudelliset ja hallinnolliset esteet, jotka haittaavat pääsyä mukaan nuorten eurooppalaiseen vapaaehtoistyöohjelmaan ja nuorten eurooppalaisten vapaaehtoistyöntekijöiden kansainvälistä liikkuvuutta sekä heidän erityistilanteensa tunnustamista.

Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö -ohjelma perustuu EY:n perustamissopimuksen 149 artiklaan (entinen 126 artikla), jonka nojalla yhteisö rohkaisee jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta alalla. Toiminnassa olevien järjestelmien yhdenmukaistaminen on näin ollen suljettu täysin pois.

Yhteisön toiminnalla on jo nyt ollut vaikutusta joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, mutta komissio katsoo, että vielä on paljon tehtävää. Tämän vuoksi komissio aikoo "Koulutus-ammattikoulutus-tutkimus: Kansainvälisen liikkuvuuden esteet" -vihreän kirjan⁽¹⁾ jatkoksi ehdottaa nuoria vapaaehtoistyöntekijöitä koskevaa suositusta, jolla pyrittäisiin tunnustamaan kansainvälisen vapaaehtoistyön erityispiirteet ja poistamaan oikeudelliset ja hallinnolliset esteet sekä nuorten vapaaehtoistyöntekijöiden liikkuvuuteen liittyvä oikeudellinen epävarmuus.

On syytä muistaa, että neuvosto antoi vapaaehtoisten kehitystyöntekijöiden, jotka eivät kuulu Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö -ohjelman piiriin⁽²⁾, sosiaaliturvan osalta komission esityksestä 13. kesäkuuta 1985 suosituksen 85/308/EY⁽³⁾. Komissio esitti 31. maaliskuuta 1992 ensimmäisen raportin kyseisen suosituksen soveltamisesta⁽⁴⁾ ja vastikään 2. heinäkuuta 1999 uuden raportin⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ KOM(96) 462 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 201 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(85) 260 lopullinen.

⁽⁴⁾ SEC(92) 591 lopullinen.

⁽⁵⁾ KOM(1999) 326 lopullinen.

(2000/C 27 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1379/99**esittäjä(t): Xaver Mayer (PPE-DE) komissiolle***(1. syyskuuta 1999)*

Aihe: Majavien suojeleminen ja tulvavahingot

Saksassa on tänä keväänä todettu Isarin ja Tonavan tulvinnan yhteydessä, että majavat ovat vahingoittaneet tulvimisen estäviä suojapatoja ja näin heikentäneet niitä. Vaihtoehto patojen kestävyyttä mahdollisesti uhkaavien vaarojen poistamiseksi voisi olla majavakannan säätely.

1. Voiko komissio ilmoittaa, miten majavan suojeleminen on määritelty lajien suojelusta annetussa direktiivissä?
2. Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin voitaisiin ryhtyä nykyisen suojelemaan koskevan lainsäädännön puitteissa, jotta majavat eivät pääsisi vahingoittamaan suojapatoja ja jo vahingoittuneet padot voitaisiin kunnostaa?
3. Onko komission mielestä tarpeellista aloittaa tutkimus, jonka perusteella voitaisiin arvioida mahdolliset vaarat ja kehittää toimet niiden välttämiseksi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(10. syyskuuta 1999)*

Komissio on tietoinen siitä, että Isar- ja Tonava-joessa Saksassa on onnistuneen uudelleenistutuksen jälkeen majavapopulaatioita⁽¹⁾ (luultavasti Castor fiber -lajia).

Vaikka tässä tapauksessa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että majavat ovat vahingoittaneet tulvimisen estäviä suojapatoja, on otettava huomioon myös muiden samankaltaisten jyrksijöiden, kuten rämemajavien⁽²⁾ (*Myocastor coypus*) ja piisamiin⁽³⁾ (*Ondatra zibethica*), aiheuttamat vahingot. Kaksi viimeksi mainittua lajia eivät kuulu yhteisön luonnonsuojelulainsäädännön soveltamisalaan.

1. Lajien suojelusta todettakoon, että eurooppalaista majavaa (Castor fiber) suojellaan luontotyyppi-direktiivin (92/43/ETY⁽⁴⁾) 12 artiklan nojalla, mikä velvoittaa jäsenvaltiot ottamaan käyttöön tiukan suojelujärjestelmän ja kieltämään kaiken kyseisen lajin yksilöiden tahallisen pyydystämisen tai tappamisen luonnossa, niiden tahallisen häiritsemisen sekä niiden lisääntymispaikkojen heikentämisen ja hävittämisen.
2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa 12 artiklan säännöksistä yleistä turvallisuutta koskevista syistä direktiivin 16 artiklassa säädetyillä ehdoilla. Saksan viranomaisten tehtävänä on ratkaista, millä toimenpiteillä voidaan parhaiten varmistaa sekä tehokas tulvien torjunta että lajin riittävä suojeleminen.
3. Saksan viranomaisten omalla vastuulla on päättää, onko tietyssä tapauksessa syytä aloittaa erityinen tutkimus, jonka perusteella voidaan arvioida vaarat ja kehittää tarpeellisia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ Englanniksi "beaver", ranskaksi "castor", saksaksi "Biber".

⁽²⁾ Englanniksi "coypu", ranskaksi "ragondin", saksaksi "Nutria".

⁽³⁾ Englanniksi "muskrat", ranskaksi "musqué", saksaksi "Bisamratte".

⁽⁴⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 27 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1380/99**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Tuloveron kanto omaisuudesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Espanjassa talon omistava Itävallan kansalainen velvollinen maksamaan tuloveroa Espanjassa riippumatta siitä, onko hän vuokrannut talon vai ei?
2. Onko hän velvollinen maksamaan tuloveroa vain siinä tapauksessa, että hän vuokraa talon kolmannelle henkilölle?
3. Rikkooko tämä järjestely EU:n määräyksiä (esim. kaksinkertaiselta verotukselta välttyminen)?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Espanjan lainsäädännön mukaan sekä Espanjassa että sen ulkopuolella asuvien henkilöiden, jotka omistavat maassa kiinteistön, on sisällytettävä henkilökohtaisiin verotettaviin tuloihinsa kaksi prosenttia kiinteistön tarkistetusta verotusarvosta, vaikka kiinteistö on omistajan käytössä eikä vuokrattuna. Espanjan ulkopuolella asuvien tulovero on kiinteä 25 prosenttia. Espanjassa asuvien verokanta on sama kuin verotettavaan tuloon sovellettava henkilökohtainen marginaaliverokanta (korkeintaan 56 prosenttia).

Itävallan ja Espanjan 20. joulukuuta 1966 tekemän ja 24. helmikuuta 1995 tehdyllä pöytäkirjalla muutetun kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan yleissopimuksen, ja erityisesti sen 6 artiklan ja 24 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan kiinteää omaisuutta verotetaan ainoastaan siellä, missä omaisuus sijaitsee eli tässä tapauksessa Espanjassa. Niinpä kyseistä veronmaksajaa ei voida verottaa tämänkaltaisesta tulosta kahteen kertaan.

Komissio ei ymmärrä, miten tällainen lainsäädäntö, joka ei näytä sisältävän minkäänlaisia syrjiviä säännöksiä tai määräyksiä, voisi olla yhteisön säännösten vastainen.

(2000/C 27 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1381/99**esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Julkisen liikenteen palveluja koskevan sääntelyn purkaminen

Voisiko komissio ilmoittaa, missä määrin julkisen liikenteen palveluja koskevaa sääntelyä on tähän mennessä purettu kussakin EU:n jäsenvaltiossa?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 1999)

Komissio rahoitti "Isotope"-tutkimusohjelmaa, jossa erotettiin toisistaan a) sääntelyn purkaminen, joka mahdollistaa vapaan markkinoillepääsyn (kilpailu "itse paikalla"); b) rajallinen kilpailu, jossa liikenteenharjoittajilla on yksinoikeudet tiettyihin reitteihin tai alueisiin mutta jossa niiden on osallistuttava muutaman vuoden välein tarjouskilpailuihin (kilpailu "itse paikasta") ja c) klassinen malli, jossa liikenteenharjoittajalla on yksinoikeus määrittämättömäksi ajaksi ilman minkäänlaista kilpailua.

Säätelyn purkamisesta ei ole keskitetysti kerättyjä tarkkoja tietoja. Komission käytössä olevista tiedoista ilmenee, että linja-autoliikenteen säätely on purettu kokonaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa (paitsi Lontoossa ja Pohjois-Irlannissa) ja että linja-autoliikenne on avattu osittain tai kokonaan rajalliselle kilpailulle Tanskassa, Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Portugalissa, Suomessa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Lontoo) kuten myös tavanomainen junaliikenne Saksassa, Alankomaissa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(2000/C 27 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1382/99

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön tuki pellavalle Espanjassa

Espanjan lehdistössä on useiden viikkojen ajan kirjoitettu Espanjassa tuotetulle pellavalle myönnettyjen yhteisön tukien valtavasta kasvusta. Tuki on noussut tuotantokauden 1993–1994 23 miljoonasta pesetasta yli 10 miljardiin pesetasta tuotantokaudella 1998–1999. Myös monet julkisten virkojen haltijat tai heidän sukulaisensa ovat saaneet huomattavia avustuksia. Näiden tietojen ja niistä aiheutuneen poliittisen keskustelun johdosta muutama korkea virkamies on esittänyt eroanomuksensa.

Onko komissio tietoinen tästä? Voiko komissio kertoa, onko se havainnut petoksia tai säännönvastaisuuksia? Aikooko se käynnistää tutkimuksen selvittääkseen, voidaanko yhteisen maatalouspolitiikan piiriin kuuluvien tukien hallinnoinnista vastaavilta espanjalaisilta virkamiehiltä vaatia tilivelvollisuutta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 1999)

Espanjassa tuotettua kuitupellavaa koskevien yhteisön menojen kehitys vastaa hyvin tarkasti viljelyalan kasvua viimeksi kuluneina markkinointivuosina: 187 hehtaaria markkinointivuonna 1993/1994, 3 599 hehtaaria markkinointivuonna 1994/1995, 11 497 hehtaaria markkinointivuonna 1995/1996, 46 613 hehtaaria markkinointivuonna 1996/1997, 49 045 hehtaaria markkinointivuonna 1997/1998 ja 92 202 hehtaaria markkinointivuonna 1998/1999.

Pellavan yhteistä markkinajärjestelyä koskevaa yhteisön sääntelyä kehitettiin voimakkaasti juuri edellä mainittuina vuosina. Tuen myöntämiselle säädettiin useita edellytyksiä, joiden tarkoituksena oli estää tuen maksaminen sellaisista aloista, joita ei todellisuudessa ole viljelty. Erityisesti otettiin käyttöön tuottajan ja ensimmäisen jalostajan välinen sopimuksetekovelvollisuus, jalostussitoumus, ensimmäisten jalostajien hyväksyntäperiaate ja markkinointivuodesta 1998/1999 alkaen pellavanvarsina ilmoitettu vähimmäistuotos.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) varainhoitovuosien 1994 ja 1995 tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tarkastettiin myös Espanjan ilmoittamat puuvillan tukijärjestelmän menot. Näissä tarkastuksissa todettiin nykyisessä valvontajärjestelmässä olevan eräitä heikkouksia, minkä vuoksi näihin varainhoitovuosiin sovellettiin 10 prosentin kiinteämääräistä korjausta. Myöhempien varainhoitovuosien 1996–1998 EMOTR:n tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisilta selvitystä toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet aikaisemmin todettujen puut-
teiden korjaamiseksi. Asian käsittely on vielä kesken.

Komissio on saanut lehdistön kautta tiedon arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista sekä Espanjan parlamentin tätä asiaa käsittelemään asettaman tutkintavaliokunnan työstä. Myös Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF on pyytänyt Espanjan oikeuslaitosta – tässä tapauksessa korruption torjuntaa käsittelevää syyttäjää – tutkimaan, onko yhteisön kuitupellavatuokea hallinnoitu ja valvottu oikein ja onko todettu väärinkäytöksiä, joiden olisi syytä johtaa rikosoikeudellisiin seuraamuksiin. OLAF seuraa tämän tutkinnan vaiheita.

(2000/C 27 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1383/99**esittäjä(t): Pedro Aparicio Sánchez (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastoja koskevat tiedot

Rakennerahastojen ja muiden rahastojen yleisiä säännöksiä koskevat asetukset on hyväksytty ja julkaistu. Neuvoston asetuksen (EY) 1260/1999⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan mukaan komission on vahvistettava jäsenvaltioittain käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat.

Tavoitteiden 1 ja 2 osalta varojen kohdentamisessa on erotettava määrärahat, joita myönnetään siirtymäkauden tukea saaville alueille. Mikä oli Espanjan määrärahoista annetun tiedonannon teksti kokonaisuudessaan?

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio vahvisti 1. heinäkuuta 1999 tavoitteiden 1, 2 ja 3 ohjelmatyötä ja Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä tavoite 1 -alueiden ulkopuolella rahoitettavia toimenpiteitä varten käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen alustavan jakamisen jäsenvaltioiden kesken. Kyseiset päätökset on julkaistu 27. heinäkuuta 1999 Euroopan yhteisöjen virallisen lehden L-sarjan numerossa 194. Vastaava ote virallisesta lehdestä toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Kuten asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, tavoitteiden 1 ja 2 osalta varojen kohdentamisessa erotetaan määrärahat, jotka on tarkoitettu siirtymäkauden tukea saaville alueille.

(2000/C 27 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1384/99**esittäjä(t): Per Gahrton (Verts/ALE) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n puolustuspolitiikka: Kölnin huippukokouksen merkitys

Koska Ruotsissa on syntynyt keskustelua ja tulkintaongelmia tietyistä Eurooppa-neuvoston Kölnin huippukokouksessa 3.–4. kesäkuuta 1999 tekemistä päätöksistä, jotka koskevat yhteisen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tulevaa kehittämistä, pyydän neuvostolta vastausta seuraaviin kysymyksiin: Merkitsevätkö Kölnissä tehdyt päätökset sitä, että WEU integroidaan joiltakin osin EU:hun? Merkitsevätkö Kölnissä tehdyt päätökset sitä, että EU voi tulevaisuudessa osallistua sotilaallisiin tehtäviin ainoastaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöksellä, vai voiko EU osallistua sotilaallisiin toimiin myös ilman YK:n mandaattia? Kuuluvatko Kölnissä tehdyt päätökset prosessiin, joka johtaa lopulta EU:n yhteiseen puolustuspolitiikkaan ja yhteiseen puolustukseen – vai ovatko Kölnissä tehdyt päätökset ehdottomasti viimeiset, jotka koskevat EU:lle annettavaa "sotilaallista toimintakykyä"?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

1. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan EU pyrkii edistämään kiinteämpiä institutionaalisia suhteita WEU:hun, silmällä pitäen mahdollisuutta "sulauttaa WEU unioniin, jos Eurooppa-neuvosto niin päättää".

2. Kölnin Eurooppa-neuvosto käsitteli unionin kykyä huolehtia tehokkaasti kriisinhallinnasta ja antoi yleisten asioiden neuvoston tehtäväksi valmistella tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavat edellytykset

ja toimenpiteet, mukaan lukien sellaisten WEU:n tehtävien sisällyttämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittely, jotka ovat tarpeen EU:lle, jotta se pystyy hoitamaan Petersbergin tehtävistä johtuvat uudet vastuunsa. Tavoitteena on tehdä tähän liittyvät tarvittavat päätökset vuoden 2000 loppuun mennessä. Euroopan unionin puheenjohtajavaltio esittää tilanneselvityksen Helsingin Eurooppa-neuvostolle.

3. Arvoisa parlamentin jäsen muistane, että SEU:n 11 artiklassa mainitaan yhtenä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteena rauhan säilyttäminen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittaminen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti. Kölnin Eurooppa-neuvosto vahvisti tämän periaatteen.

Eurooppa-neuvoston selkeänä tavoitteena oli vahvistaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa antamalla sille tarvittavat keinot kriisinhallintatehtävistä huolehtimiseksi.

On yhtä selvää, että jäsenvaltioiden kollektiivista puolustusta koskevaa kysymystä ei ole käsitelty. Eurooppa-neuvoston päätelmissä muistutetaan, että Naton jäsenvaltioiden kollektiivisen puolustuksen perusta on edelleen Nato eikä unionin politiikka.

(2000/C 27 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1385/99

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Alankomaalaisten urakoitsijoiden syrjimin Saksan verolainsäädännön vuoksi

1. Onko komissio tietoinen, että Saksan liittoneuvosto hyväksyi 19. maaliskuuta 1999 lainsäädäntöehdotuksen uudeksi verolaiksi, johon sisältyy myös tuloverolain 50 a artiklan 7 ja 8 kohta?
2. Pitääkö paikkansa, että tämän järjestelmän vuoksi verottaja pidättää Saksassa toimivilta ulkomaisten urakoitsijoiden (tai aliuurakoitsijoiden) toimeksiantajilta 25 prosenttia urakan bruttosummasta?
3. Katsooko komissiokin, että tämän toimenpiteen johdosta ulkomaiset yritykset eivät mielellään ota vastaan työtehtäviä Saksassa ja että toimenpide muodostaa siis esteen henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle?
4. Mikä on Euroopan komission kanta tästä järjestelystä ja sen sallittavuudesta? Mihin toimiin komissio aikoo mahdollisesti ryhtyä?

(2000/C 27 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1389/99

esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n kansalaisten syrjimin Saksan liittotasavallassa

Saksan liittotasavallan tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä muutettiin 1. huhtikuuta 1999. Tuloverolain 50 a § 7 kohdan mukaan saksalaiset toimeksiantajat, jotka ovat antaneet toimeksiantoja ulkomaisille sopimusosapuolille, myöskin EU:n kansalaisille ja EU:ssa toimiville yrityksille, ovat velvollisia maksamaan sopimusosapuolille vain 75 % sovitusta palkkiosta ja osoittamaan loput 25 % suoraan Saksan veroviranomaisille ulkomaalaisten sopimusosapuolien mahdollisten verovelkojen kattamiseksi. Tämä järjestely johtaa muista EU:n jäsenvaltioista kotoisin olevien sopimusosapuolien syrjimiseen.

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä mieltä komissio on näistä Saksan verolainsäädännön uusista säännöksistä?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä näiden muita EU:n kansalaisia syrjivien säännösten suhteen?

Ohessa on komissiolle viitteeksi 22. toukokuuta 1999 ilmestyneen "Die Welt" -lehden artikkeli, jonka otsikko kuuluu seuraavasti: "toimeksiantojen antaminen ulkomaalaisille sopimusosapuolille vaikeutuu".

(2000/C 27 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1471/99

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uusi rakennusala koskeva verolainsäädäntö Saksassa

Saksassa tuli voimaan 1. huhtikuuta 1999 uusi rakennusala koskeva verolainsäädäntö. Myös 25 prosentin järjestelyä koskeva 50 a artikla (7 ja 8 kohta) tuli voimaan. Tällä järjestelyllä tarkoitetaan, että verottaja perii Saksassa toimivien ulkomaisten yritysten toimeksiantajilta (sekä urakoitsijat että aliurakoitsijat) 25 prosenttia toimeksiannon bruttosummasta. Veronpalautus on mahdollinen vasta ensimmäisenä kalenterivuonna sen jälkeen, kun ulkomainen yritys on osoittanut, että se ei ole enää verovelvollinen Saksassa.

1. Onko komissio tietoinen mainitusta Saksan uuden verolain 50 a artiklasta?
2. Voisiko komissio tutkia, onko mainittu artikla EY:n lainsäädännön ja erityisesti sen sisämarkkinoita koskevien säädösten mukainen?
3. Jos lainsäädäntö ei ole asianmukainen, katsooko komissio, että tämä laki syrjii ulkomaisia yrityksiä suhteessa saksalaisiin yrityksiin?
4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tilanteen korjaamiseksi?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-1385/99, E-1389/99 ja E-1471/99**

(14. syyskuuta 1999)

Komissio on tutustunut Saksan uuteen verosäännökseen, joka sisältyy 24. maaliskuuta 1999 annettuun, 1. huhtikuuta 1999 voimaan tulleeseen lakiin. Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että kyseinen säännös saattaa vaikuttaa palvelujen tarjoamisen vapauteen, joka on yksi sisämarkkinoiden perusvapauksista. Komissio päätti 28. heinäkuuta 1999 aloittaa Saksaa koskevan jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) nojalla.

Viimeisimpien Saksan hallitukselta saatujen tietojen mukaan hallitus on tehnyt lakiesityksen, jonka tarkoituksena on kumota kyseinen kiistanalainen säännös.

(2000/C 27 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1387/99

esittäjä(t): Carlos Costa Neves (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Valkoisen sokerin tuotanto Azorien autonomisella alueella

Neuvoston 15. kesäkuuta 1992 antamassa asetuksessa (ETY) 1600/92⁽¹⁾ (Poseima) säädetään erityistoi-
menpiteistä Azorien ja Madeiran syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvien ongelmien selvittämi-
seksi tiettyjen maataloustuotteiden osalta.

Azorien autonomisella alueella on oikeus tuoda raakasokeria sellainen määrä, että puhdistetun sokerin kokonaismäärä on enintään 10 000 tonnia. Tämän kokonaismäärän vahvistamisessa otetaan huomioon alueen sokerijuurikkaan tuotannon kehitys eli sokerijuurikkaasta tuotetun sokerin määrä (Poseima-asetuk-
sen 3 artiklan 4 kohta). Näin ollen kokonaismäärä eli 10 000 tonnia (raakasokerista) puhdistettua sokeria

on sitä pienempi, mitä suurempi on (sokerijuurikkaasta) tuotetun sokerin määrä. Tätä kuvaa yhtälö: raakasokerista saatu sokeri = sokerijuurikkaasta saatu sokeri - 10 000 tonnia.

Mainitun asetuksen 3 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti Azorien autonomisella alueella on oikeus viedä ylijäämät aina mainittuun kokonaismäärään saakka sen perinteisille markkina-alueille.

Komission 25. kesäkuuta 1998 antamalla asetuksella 1321/98⁽¹⁾ Azorien autonomiselle alueelle myönnettiin raakasokeria vain 6 500 tonnin puhdistamiseksi valkoiseksi sokeriksi, vaikka se pyysi lupaa 9 000 tonnille.

Yli 100 vuotta vanha SINAGA on eräs Azorien tärkeimpiä yrityksiä. Se työllistää 150 ihmistä, siitä riippuu noin 500 maanviljelijän toimeentulo ja siihen liittyy myös muita tärkeitä teollisuuden aloja.

Kaiken kaikkiaan tällä teollisuuden alalla on suuri merkitys viljelykierrolle.

1. Miksi Azoreiden autonomiselle alueelle myönnettiin vain komission kesäkuussa 1998 antaman asetuksen 1321/98 mukaiset 6 500 tonnia, vaikka se pyysi huhtikuussa 1998 Poseiman puitteissa lupaa 9 000 tonnille?
2. Saavatko Portugalin mantereella toimivat puhdistamot alennetut määrät raakasokeria, minkä verran ja millä perusteella?

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 183, 26.6.1998, s. 27.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 1999)

Kesäkuun 15 päivänä 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 1600/92 säädetään tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien hyväksi. Tuotemäärät, joihin sovelletaan erityistä hankintajärjestelmää, vahvistetaan kyseisen alueen markkinoiden ensisijaisten tarpeiden mukaan ja ottaen huomioon paikallinen tuotanto ja perinteiset kauppavirrat.

Heinäkuun 30 päivänä 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) 2177/92⁽¹⁾ vahvistetaan Azorien sokerin erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja säädetään, että yhteisöstä peräisin olevaa raakasokeria tuodaan mainitun järjestelmän mukaisesti Azoreille puhdistettavaksi ja kulutettavaksi siellä. Koska Portugalin viranomaisten markkinointivuodelle 1998/1999 ilmoittama kulutuksen määrä oli 6 300 tonnia, tälle markkinointivuodelle vahvistettu erityisen hankintajärjestelmän mukaisesti tuotava 6 500 tonnin määrä on ehdottomasti riittävä, kun otetaan huomioon paikallinen sokerijuurikkaasta saatava sokerintuotanto.

Portugalilaisten puhdistamojen raakasokerin saannin osalta Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 303 artiklassa määrätään näiden puhdistamojen asianmukaisen etuuskohteluun oikeutetun hankintajärjestelmän perustamisesta, ja liittymissopimuksen päätösasiakirjan liitteenä olevassa yhteisön julistuksessa todetaan, että on tarpeen tarkastella uudelleen koko yhteisön ja erityisesti Portugalin sokerinjalostusteollisuutta.

Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) 1785/81 ja tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotukeen sovellettavista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) 1010/86 muuttamisesta 24 päivänä huhtikuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 1101/95⁽²⁾ vahvistetaan manner-Portugalin puhdistusteollisuuden enimmäismääräiseksi hankintatarpeeksi markkinointivuotta kohden 292 000 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna. Tässä hankintatarkoituksessa tapahtuvan raa'an ruokosokerin tuontia varten on säädetty vähimmäisostohinnasta ja alennetusta tuontitullista. AKT-maista sekä Intiasta tapahtuvassa erityisen etuuskohtelun alaisessa raa'an ruokosokerin tuonnissa sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta jalostamojen hankintatarpeisiin 1 päivän heinäkuuta 1998 ja 28 päivän helmikuuta 1999 välisellä kaudella 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) 1375/98⁽³⁾ alennetun tullin määräksi markkinointivuodelle 1998/1999 vahvistetaan 54,1 € tonnilta vakiolaatuista raakasokeria.

⁽¹⁾ EYVL L 217, 31.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 110, 17.5.1995.

⁽³⁾ EYVL L 185, 30.6.1998.

(2000/C 27 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1388/99**esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Työntekijöiden videovalvonta

Nykyään on yhä tavallisempaa, että työnantajat käyttävät videovalvontaa, joka kohdistuu asiakkaiden lisäksi myös työntekijöihin. Tilanne on ryöstäytynyt niin pitkälle, että monia työntekijöitä valvotaan myös muualla kuin työpaikalla. Työnantajat palkkaavat yksityisetsiviä tarkkailemaan työntekijöitään myös vapaa-aikana.

Eikö tämä menettely komission mielestä riko kohtuuttomalla tavalla työntekijän yksityisyyden suojaa, ja eikö se aseta työntekijöitä tarpeettomalla tavalla epäilyksenalaisiksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että teknisiä laitteita kuten puhelimenkuuntelulaitteita ja videovalvontalaitteita käytetään työpaikoilla työntekijöiden käyttäytymisen tai työsuoritusten valvomiseksi.

Yhteisön tasolla tarkasteltuna yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ ei ole erityisiä säännöksiä työntekijöiden valvonnasta.

Kansainvälisellä tasolla Kansainvälisen työjärjestön ILO:n vuonna 1996 annetuissa työntekijöiden tietosuojaa koskeissa käytännesäännöissä⁽²⁾ ei kielletä työntekijöiden valvontaa mutta selvästi rajoitetaan sitä. Valvontaan sovelletaan kahta ehtoa. Ensinnäkin työntekijöitä voidaan valvoa vain silloin, kun työnantaja on ilmoittanut kyseisille työntekijöille ennalta valvonta-aikeistaan. Toiseksi työnantajat eivät voi yksinkertaisesti valita parhaaksi katsomaansa valvontamenetelmää tai -tapaa, vaan heidän on otettava huomioon valvonnan vaikutukset työntekijöiden yksityisyyteen ja valittava vähiten haitallinen valvontatapa.

Käytännesäännöissä on suhtauduttu hyvin rajoittavasti salaiseen tai jatkuvaan valvontaan. Jatkuva valvonta on mahdollista ainoastaan silloin, kun se on välttämätöntä työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyvistä erityisistä syistä tai omaisuuden suojelun kannalta. Salainen valvonta on hyväksytty vain silloin, kun kansallisessa lainsäädännössä on erityissäännöksiä siitä.

Komissio tutkii parhaillaan alan lainsäädäntöä jäsenvaltioissa osana työntekijöiden tietosuojaa.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995.

⁽²⁾ Työntekijöiden henkilötietojen suojaamista koskevat käytännesäännöt (asiak. MEWP/1996/5).

(2000/C 27 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1390/99**esittäjä(t): Klaus Hänsch (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission kertomus tieliikenteen sosiaalilainsäädännön soveltamista koskevasta valvonnasta

Komissio ilmoittaa kertomuksessaan tieliikenteen sosiaalilainsäädännön soveltamista koskevasta valvonnasta (KOM(97) 698), että valvonnan tiheys ja rikkomuksista aiheutuvien seuraamusten määrä vaihtelevat jäsenvaltioittain erittäin paljon. Koko EU:n alueella todetusta runsaasta miljoonasta rikkomuksesta yli 900 000 on tehty Saksassa.

1. Miten komissio selittää tämän tosiasian?
2. Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen lakien noudattamisen ja reilun kilpailun koko EU:n alueella?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1999)

Viimeisimmässä komission kertomuksessa tieliikenteen sosiaalilainsäädännön soveltamisesta vuosina 1993–1994⁽¹⁾ komissio esittää tilastotietoja, joita jäsenvaltiot ovat antaneet toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten ja havaitsemien rikkomisten lukumäärästä. Komissio tunnustaa, että tätä jaksoa koskevien tilastojen perusteella Saksan viranomaiset ovat ponnistelleet erityisesti asetuksen täytäntöönpanemiseksi.

Valitettavasti yleiskuva on vääristynyt monistakin syistä. Ensinnäkin muistutuksista huolimatta kolme jäsenvaltiota, Kreikka, Italia ja Itävalta, eivät toimittaneet tätä jaksoa koskevia tietoja. Toiseksi sekä Suomi että Ruotsi olivat uusina jäsenvaltioina vasta luomassa asianmukaisia täytäntöönpanomekanismeja. Kolmanneksi eräät jäsenvaltiot, kuten Belgia, Ranska ja Portugali lähettivät vaillinaisia tietoja, ja Yhdistynyt Kuningaskunta puolestaan ilmoitti, että sen poliisivoimien toteuttamia täytäntöönpanotoimia ei vielä ollut saatu mukaan toimitettuihin tilastotietoihin.

Jäsenvaltiot jatkavat tietojen keruuta ja tilastojen esittämistä komissiolle. On myös todettava, että kertomuksessa käsitellyn ajanjakson 1993–1994 aikana Saksa otti ensimmäisen kerran mukaan BAG:n (Bundesamt für Güterverkehr) toteuttamat tilastollisesti merkittävät täytäntöönpanotoimet osavaltioissa.

Komissio on ryhtynyt toimiin niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka eivät toimittaneet tietoja, ja on saanut tiedot kaikista jäsenvaltioista seuraavaa raporttia varten. Eräitä jäsenvaltioita uhattiin jopa oikeustoimilla.

Komissio tunnustaa, että jäsenvaltiot suhtautuvat täytäntöönpanoon eri tavoin. Esimerkiksi Saksassa tehdään hyvin paljon tarkastuksia, kun taas toiset jäsenvaltiot tekevät niitä vähemmän, mutta niissä rangaistukset ovat kovempia. Toiset taas kohdentavat tarkastukset tiettyihin kuljetustoimiin.

Uusi digitaalinen ajopiirturi antaa komissiolle mahdollisuuden vaatia tarkastusten vähimmäistason nostamista. Valmisteilla on myös raportti, jossa arvioidaan täytäntöönpanon tehokkuutta ja yhtenäisyyttä jäsenvaltioissa ja jossa esitetään erilaisia parannusehdotuksia.

⁽¹⁾ KOM(97) 698 lopullinen.

(2000/C 27 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1392/99

esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin kansalaisten yleistä oleskeluoikeutta koskevien direktiivien soveltaminen Portugalissa

Portugalin Cascaisn alueella ja kaupungissa, jossa oleskelee useita muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisia, on vain yksi ulkomaalaisvirasto. Virasto pystyy vain vaikein suoriutumaan tehtävistään päivittäisen kolmansista maista tulevan suuren hakemusmäärän takia. Tämä vaarantaa yleistä oleskeluoikeutta koskevien direktiivien (90/364/ETY⁽¹⁾, 90/365/ETY⁽²⁾ ja 93/96/ETY⁽³⁾) toteuttamisen ja tehokkaan soveltamisen.

Onko komissio tietoinen, että

1. oleskelulupaa hakevat unionin kansalaiset joutuvat odottelemaan useitakin päiviä toimittaakseen hakemuksen tai saadakseen oleskeluluvan?

2. voisi olla hyödyllistä jaotella hakijat sen mukaan, tulevatko he Euroopan unionista vai kolmannelta maasta, jotta Euroopan unionin kansalaisten yleistä oleskeluoikeutta koskevaa direktiiviä voitaisiin soveltaa tehokkaasti?

⁽¹⁾ EYVL L 180, 13.7.1990, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 180, 13.7.1990, s. 28.

⁽³⁾ EYVL L 317, 18.12.1993, s. 59.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/360/ETY⁽¹⁾ 9 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oleskelua varten myönnettävien asiakirjojen hankkimiseen liittyviä muodollisuuksia ja menettelyjä yksinkertaistetaan mahdollisimman paljon. Kyseistä artiklaa sovelletaan soveltuvin osin henkilöihin, jotka kuuluvat oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/364/ETY, ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/365/ETY ja opiskelijoiden oleskeluoikeudesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/96/ETY soveltamisalaa. Lisäksi päätös ensimmäisen oleskeluluvan myöntämisestä tai epäämisestä on tehtävä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun lupaa haettiin.

Menettelyä koskevat ongelmat ja viivytykset oleskelulupahakemuksen käsittelyssä yhteisön oikeuden piiriin kuuluvien henkilöiden kohdalla voivat olla edellä mainittujen säännösten vastaisia. Kuka tahansa yhteisön oikeuden piiriin kuuluva henkilö, jonka mielestä hänen oikeutensa ovat vaarantuneet tällaisten ongelmien tai viivytysten takia, voi esittää komissiolle valituksen, jossa hän selostaa tapauksen yksityiskohdat ja pyytää komissiota tutkimaan, onko kuvailtu hallintokäytäntö yhteisön oikeuden vastainen.

On kuitenkin jäsenvaltioiden asia päättää, eritelläänkö hakijat muodollisuuksien ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi niihin, jotka kuuluvat yhteisön oikeuden piiriin, ja niihin, jotka eivät siihen kuulu. Komissio haluaisi kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että myös unionin kansalaisten perheenjäsenet, jotka ovat jonkin unionin ulkopuolisen maan kansalaisia, kuuluvat yhteisön oikeuden piiriin. Siksi arvoisan parlamentin jäsenen ehdottama jako unionin kansalaisten tekemiin ja muista maista peräisin olevien henkilöiden tekemiin hakemuksiin ei ottaisi huomioon kaikkia yhteisön oikeuden piiriin kuuluvia.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968.

(2000/C 27 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1393/99

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vion VvaG:n tukeminen

Hannoverilainen vakuutusyhtiö HDI (Haftpflichtverband der Deutschen Industrie) ja baijerilainen vakuutusyhtiö HUK-Coburg aikovat fuusioitua heinäkuussa 1999. Fuusiosta syntyvän uuden vakuutusyhtymän, Vion VvaG:n, pääkonttori tulee sijaitsemaan Coburgissa. Päätökseen kotipaikan sijainnista vaikutti ratkaisevasti Baijerin osavaltion laaja rahoitustuki, jonka suuruutta ei ole ilmoitettu julkisesti.

1. Onko komissio tietoinen, että Baijerin osavaltion hallitus on antanut Vion VvaG:lle rahoitustukea? Jos se on tietoinen asiasta, kuinka suuri tämä tuki on?
2. Onko komissiolle ilmoitettu Baijerin osavaltion rahallisten edistämistoimien olevan tukemista?
3. Onko tällainen tukeminen sovussa EU:n kilpailua ja tukemista koskevan lainsäädännön, ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan kanssa?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen 22. kesäkuuta 1999 lähettämä kirje kiinnitti komission huomion Baijerin osavaltion Vion VvaG:lle mahdollisesti myöntämään valtiontukeen.

Kuten 16. kesäkuuta 1999 päivätyssä komission kirjeessä esitetään, komissio on pyytänyt Saksan viranomaisia toimittamaan mahdollista valtiontukea koskevan lausunnon ja siihen liittyvät tiedot. Saksan viranomaiset eivät ole vielä vastanneet tähän kirjeeseen.

Komissio ilmoittaa kysyjälle tutkimuksen tuloksista.

(2000/C 27 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1394/99

esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Paul van Buitenen

Lehtitietojen (7.6.1999 ilmestynyt "Süddeutsche Zeitung") mukaan EU:n virkamies Paul van Buitenen, jonka komissiolle viime vuoden joulukuussa antama raportti oli erittäin tärkeä lahjonta- ja petosvyyhtiä paljastettaessa, on siirretty ("hehkulamppujen laskemisesta vastaavalle") osastolle, joka ei vastaa hänen pätevyyttään.

1. Onko van Buitenen todellakin siirretty materiaalihankinnoista vastaavalle osastolle? Mistä lähtien hän on työskennellyt siellä ja mistä töistä hän konkreettisesti vastaa?
2. Jos van Buitenen on siirretty, halusiko komissio käyttää tätä rankaisukeinoa peruuttaakseen hänen valtuutensa toimia tähänastisessa työssään?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

1. Nimittävän viranomaisen 9. huhtikuuta 1999 tekemällä päätöksellä Paul van Buitenen siirrettiin yksikön edun mukaisesti uusiin tehtäviin. Päätös tuli voimaan 16. huhtikuuta 1999.

Komission käsityksen mukaan uudet tehtävät vastaavat hänen pätevyyttään. Ne vaativat vankkaa käytännön kokemusta kirjanpidosta ja perusteellisia tietoja muun muassa yhteisön varainhoidosta sekä tietokonejärjestelmien käytön hallintaa. Paul van Buitenen hallitsee nämä alat.

Nykyisessä toimessaan Paul van Buitenen vastaa linjan "Kiinteistöpolitiikka ja -hallinto, palvelujen hallinnointi" yhteyteen perustetusta uudesta keskitetystä kirjanpitoyksiköstä, joka huolehtii yleiseen ja analyttiseen kirjanpitoon liittyvistä tehtävistä, mukaan lukien talousarvion ulkopuolinen kirjanpito. Yksikön käsittelemä vuosibudjetti on noin 210 miljoonaa euroa, minkä lisäksi talousarvion ulkopuolisten toimien osuus on noin 29 miljoonaa euroa. Paul van Buitenen vastaa ensimmäisenä tehtäväänään tämän uuden, vahvuudeltaan noin kymmenen hengen yksikön muodostamisesta.

2. Kyseisen toimen perustaminen, josta päätettiin viime vuonna, ja maaliskuussa 1999 julkaistu ilmoitus avoimesta toimesta eivät millään tavoin liity Paul van Buitenenin siirtoon. Siirtoa ei myöskään voida millään muotoa pitää rankaisutoimenpiteenä.

(2000/C 27 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1395/99**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: ÖBK:n voimalaitosten liikkeenjohto

Die Österreichisch-Bayerische Kraftwerke AG (ÖBK) on luopunut voimalaitostensa itsenäisestä liikkeenjohdosta ja siirtänyt sen Grenzkraftwerke GmbH Inn/Donau -yhtiölle (GKW), jonka omistajia ovat Bayernwerk Wasserkraft AG ja Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG. Liikkeenjohdon siirtäminen tapahtui ilman julkista tarjouskilpailua.

Koska kyseessä olevat yhtiöt ovat suurimmaksi osaksi valtion omistuksessa, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Olisiko ÖBK:n voimalaitosten liikkeenjohdon siirtämisestä pitänyt julistaa julkinen tarjouskilpailu? Miten kielteinen tai myönteinen vastaus voidaan perustella?
2. Jos tarjouskilpailu olisi pitänyt julistaa, mitä komissio aikoo tehdä asian suhteen?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Die Österreichisch-Bayerische Kraftwerke AG:n palveluhankintasopimus kuuluu vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14. kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin sitä on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston 16. helmikuuta 1998 antamalla direktiivillä 98/4/EY⁽²⁾, soveltamisalaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät: Die Österreichisch-Bayerische Kraftwerke AG (ÖBK) on hankintayksikkö direktiivin tarkoittamassa merkityksessä ja tehtävän sopimuksen arvo on direktiivissä säädetyn kynnysarvon mukainen tai suurempi.

Ensimmäinen ehto näyttää täyttyvän: ÖBK on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hankintayksikkö, joka harjoittaa 2 kohdan a alakohdan ii luetelmakohdan mukaista toimintaa, jota on sellaisten pysyvien verkkojen saattaminen saataville tai ylläpito, joiden tarkoituksena on tarjota sähkön tuotantoon, siirtoon tai jakeluun liittyviä julkisia palveluja, tai sähkön toimittaminen sellaisiin verkkoihin.

Komission käytettävissä ei kuitenkaan ole riittävästi tietoja, joiden perusteella sopimuksen arvoa voitaisiin arvioida. Sen vuoksi arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa ÖBK:n itsenäisen liikkeenjohdon siirtämisessä Grenzkraftwerke GmbH Inn/Donau -yhtiölle(GKW) on kyse direktiivin 93/38/ETY XVI B liitteen pääluokassa 27 tarkoitetusta palvelusta (muut palvelut). Direktiivin 16 artiklassa säädetään, että kyseisiä palveluja koskevat sopimukset on tehtävä 18 ja 24 artiklan mukaisesti. Säännösten mukaan hankintayksikön on toimitettava sopimuksen tekomenettelyn tulokset komissiolle kahden kuukauden kuluessa sopimuksen tekemisestä.

Komission käsityksen mukaan ÖBK:n liikkeenjohdon siirtämisestä Grenzkraftwerke GmbH Inn/Donau -yhtiölle ei sen vuoksi tarvinnut julistaa julkista tarjouskilpailua.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993.

⁽²⁾ EYVL L 101, 1.4.1998.

(2000/C 27 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1397/99**esittäjä(t): Mathieu Grosch (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Varhaiseläkeoikeuksien vertailtavuus

Belgiassa vakinaisesti asuva saksalainen on työskennellyt ja asunut noin 12 vuotta Saksassa ja noin 30 vuotta Belgiassa. Kummassakaan tapauksessa hän ei ollut rajatyöntekijä, koska hän asui aina siinä maassa,

jossa hänellä oli työpaikka. Belgiassa varhaiseläkkeen voi saada 60 ikävuodesta alkaen; Belgian valtio myöntää Saksassa työskennelleille rajatyöntekijöille täyden eläkkeen siihen asti, kunnes he saavat vanhuuseläkeoikeuden Saksassa. Koska kyseessä oleva henkilö ei ollut rajatyöntekijä, eläke maksetaan vain vakuutuksen ajalta Belgiassa. Saksassa varhaiseläke on mahdollinen 60 ikävuodesta alkaen sosiaalilainsäädännön kuudennen osan 38 § mukaisesti. Kyseessä oleva henkilö täyttää kaikki muut tällaista eläkeoikeutta koskevat ehdot paitsi sen, jonka mukaan henkilön on ennen eläkkeen alkamista täytynyt olla työttömänä 52 viikkoa viimeisten puoleltoista vuoden aikana; kyseessä oleva henkilö oli kaksi vuotta ennen eläkkeen hakemista ilmoittautunut työttömäksi Belgiassa, eikä ollut työnhakijana Saksan työmarkkinoilla.

Onko Saksan varhaiseläkeoikeuden osalta mahdollista verrata toisessa jäsenvaltiossa (Belgiassa) vietettyä työttömyysaikaa Saksassa vietettyyn työttömyysaikaan?

Voitaisiinko tässä mielessä muuttaa 14. kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) 1408/71⁽¹⁾ sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomiota yhteisöjen tuomioistuimen asiassa D'Amico⁽¹⁾ antamaan tuomioon. Tämän tuomion mukaan ei ole yhteisön lainsäädännön vastaista, jos kansallisessa säännössä edellytetään, että saadakse oikeuden varhennettuun vanhuuseläkkeeseen asianomaisen henkilön on pitänyt olla tietyn aikaa työttömänä ja kyseisen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten käytettävissä.

Tuomioistuin perusteli näkemystään sillä, että työttömyysetuudet ovat läheisessä suhteessa sen alueen tilanteeseen, jossa asianomainen henkilö on jäänyt työttömäksi, koska työpaikkatarjonta vaihtelee yhteisön eri alueilla. Asetuksessa (EY) 118/97 (Neuvoston asetus (EY) 118/97, annettu 2 päivänä joulukuuta 1996, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) 1408/71 sekä asetuksen (ETY) 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle)⁽²⁾ rajoitetaan työttömyysetuuksien maksu ulkomaille kolmeen kuukauteen. Näiden kolmen kuukauden aikana työntekijän ja sen valtion, jossa hän jäi työttömäksi, välinen yhteys säilyy, koska kyseisen valtion toimivaltaisen laitoksen on maksettava työttömyysetuudet.

Näin ollen Saksan viranomaiset eivät ole velvollisia katsomaan, että rekisteröityminen Belgian työttömyysturvavaltokseen vastaa tällaista rekisteröitymistä Saksassa.

Komissio on äskettäin hyväksynyt yksinkertaistamista koskevan ehdotuksen⁽³⁾, jonka 3 artiklan 2 kohdassa säädetään vastaavuuden tunnustamisesta. Tämän mukaisesti jäsenvaltion, jonka laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä tietyillä seikoilla tai tapahtumilla on oikeudellista vaikutusta, on otettava tarpeellisessa määrin huomioon kaikissa muissa jäsenvaltioissa ilmenneet samat seikat tai tapahtumat, ikään kuin ne olisivat tapahtuneet sen alueella.

Ehdotusta käsitellään yhteispäätösmenettelyn mukaisesti parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, jonka on hyväksyttävä ehdotus yksimielisesti.

⁽¹⁾ Tuomioistuimen asiassa 20/75, D'Amico, 9.7.1975 antama tuomio, Kok. 1975, s. 891.

⁽²⁾ EYVL L 28, 30.10.1997.

⁽³⁾ EYVL C 38, 12.2.1999.

(2000/C 27 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1399/99**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Päiväajovalot ja hämäräkytkin

1. Onko Euroopan komissio tietoinen siitä, että velvollisuus käyttää ns. päiväajovaloja tieliikenteessä Pohjoismaiden mallin mukaan voisi vähentää onnettomuuksia?
2. Aikooko Euroopan komissio ehdottaa velvollisuutta käyttää päiväajovaloja Euroopan unionissa?
3. Aikooko Euroopan komissio edistää hämäräkytkimen käyttöönottoa?
4. Aikooko Euroopan komissio toteuttaa muita toimia mahdollistaakseen päiväajovaloilta ajamisen pääasialliset edut ottamatta huomioon sen mahdollisia haittavaikutuksia?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 1999)

Päiväsaikaan käytettävien ajovalojen onnettomuuksia vähentävää vaikutusta on tutkittu perinpohjaisesti. Tutkimuksissa on voitu hyödyntää tietoja, jotka on saatu eräissä jäsenvaltioissa sekä Unkarissa ja Kanadassa tämän järjestelyn käyttöönoton jälkeen. Vaikutusta on myös arvioitu koetilanteissa, joissa ajovaloja on käytetty pitkissä autojonoissa. Yleisesti ottaen tulokset osoittavat, että ajovalojen käyttö päiväsaikaan voi vähentää varsinkin kuolemaan johtavia onnettomuuksia ja että vaikutus riippuu leveysasteesta. Vaikutus on selvin Skandinavian maissa.

Keski-Eurooppaa koskevien perinpohjaisten tutkimusten tulokset osoittavat, että onnettomuuksia vähentävä vaikutus kyseisillä leveysasteilla on vaatimatonta, mutta tilastollisesti merkittävää. Keskustelua päiväsaikaan käytettävien ajovalojen onnettomuuksia vähentävän vaikutuksen laajuudesta käydään edelleen.

Komissio tutkii edelleen päiväsaikaan käytettävien ajovalojen vaikutuksia läheisessä yhteistyössä liikenneturvallisuutta käsittelevän korkean tason työryhmän kanssa, jossa on edustajia kustakin jäsenvaltiosta. Komissio tutkii varsinkin käytön vaikutuksia polttoaineenkulutuksen kasvuun sekä hiilidioksidipäästöihin (CO₂), joiden arvioidaan tällä hetkellä olevan 0,4–2,5 %. Lopullinen tulos riippuu hyvin paljon ajovalojen käyttöä koskevasta järjestelystä tai käyttöön otettujen vaihtoehtoisten järjestelyjen yhdistelmästä. "Hämäräkytkin" voi sytyttää etuvalot automaattisesti, kun ympäröivä päivänvalotasoo on alhainen tai näkyvyys on huono, jolloin valot ovat poissa päältä suuren osaa päiväsaajan ajotunneista. Näin polttoaineenkulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen lisäys on pienempi.

Paljonko ajovalojen käyttö päiväsaikaan lisää polttoaineenkulutusta on merkittävä asia nykyisten aloitteiden kannalta, joilla parannetaan henkilöautojen polttoainetaloutta. Siksi komissio tutkii tätä asiaa huolellisesti arvioidessaan päiväsaikaan käytettävien ajovalojen kokonaisvaikutusta.

(2000/C 27 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1400/99**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) ja Doris Pack (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission valitusmenettely rajat ylittävistä kirjojen hinnoittelujärjestelmästä Saksassa ja Itävallassa

1. Parlamentti on käsitellyt rajat ylittävää kirjojen hinnoittelujärjestelmää monissa päätöslauselmissa, joista uusin on annettu 20. marraskuuta 1998 (pätöslauselma B4-0991/98 (1)). Parlamentti olettaa, että komissiossa käsiteltävänä olevasta menettelystä käydään vuoropuhelua komission kanssa myös parlamentin seuraavalla toimikaudella ja että komissio ei hyvien käytänteiden mukaisesti tee aiemmin asiasta lopullista päätöstä.

- a) Milloin komissio aikoo järjestää parlamentin 20. marraskuuta 1998 antamassa päätöslauselmassa edellytetyn kuulemistilaisuuden hinnoittelujärjestelmästä ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 128 artiklan 4 kohdan sekä muiden kilpailua, kulttuuria ja kuluttajapolitiikkaa koskevien näkökohtien merkityksestä ottaen mukaan rajat ylittävän kirjakaupan edustajat?
- b) Mitä toimia komissio on käynnistänyt luodakseen sitovaa sääntelyä, joka mahdollistaa kansallisten hinnoittelujärjestelmien ohella myös rajojen yli tehtävät sopimukset hinnoittelujärjestelmistä yhtenäisellä kielialueella, jolloin näitä sopimuksia ei pidetä kilpailua koskevien määräysten vastaisina?

2. Kulttuuriasioita käsittelevä ministerineuvosto on pyytänyt uudelleen 8. helmikuuta 1999 tekemässään uusimmassa päätöksessä, joka koskee kirjojen hintajärjestelmiä homogeenisilla ja rajat ylittävillä kieli-alueilla, ottamaan eurooppalaisia kilpailumääräyksiä sovellettaessa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 128 artiklan 4 kohdan määräykset ja vaikutukset, kirjamarckkinoiden erityismerkityksen kulttuurille sekä asianmukaisen kansallisen kulttuuripolitiikan. Amsterdamin sopimuksen voimaantulon myötä kulttuuria koskevaa lauseketta on vahvistettu entisestään 151 artiklan 4 kohdassa.

Minkä lainsäädännön mukaisesti komissio ottaa huomioon Amsterdamin sopimuksella vahvistetun 151 artiklan 4 kohdan sekä kansalliset kulttuuripolitiikan päätökset eurooppalaisia kilpailumääräyksiä soveltaessaan, jos – kuten yleensä käy – kulttuuripolitiikan toimenpiteen etuja tai haittoja ei kyetä osoittamaan yksiselitteisesti toteen?

(¹) EYVL C 379, 7.12.1998, s. 391.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

1. Arvoisa parlamentin jäsen viittaa käsiteltävinä oleviin kilpailutapauksiin, eli Saksan ja Itävallan kirjakustantajien ilmoitukseen rajat ylittävästä kiinteiden kirjahintojen järjestelmästä kyseisten maiden välillä sekä kyseisestä järjestelmästä tehtyihin kanteluihin. Komissio haluaa korostaa, että sen on voimassa olevien määräysten ja oikeuskäytännön mukaan sovellettava toimivaltaisena elimenä kyseisiin tapauksiin yhteisön kilpailuoikeutta ja toimittava itsenäisesti. Sovellettavat säännöt eivät mahdollista muiden toimielinten puuttumista yksittäisiin kilpailutapauksiin, lukuun ottamatta kansallisten kilpailuviranomaisten kuulemista kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvonantavan komitean puitteissa. Tällöin sovelletaan 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen entisten 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus)⁽¹⁾ 10 artiklaa. Edellinen komissio päätti 14. heinäkuuta 1999 pitämässään kokouksessa, ettei se tekisi kyseisiä tapauksia koskevaa päätöstä. Se jätti lopullisen päätöksenteon uudelle komissiolle, joka on aloittanut juuri toimensaan. Uusi komissio tulee jatkamaan keskustelua asiasta Euroopan parlamentin kanssa.

- a) Komissio haluaa muistuttaa, että se on käynnistänyt voimassa olevien menettelysääntöjen⁽²⁾ mukaisesti 16. ja 17. syyskuuta 1998 menettelyn, jossa kuullaan asianomaisia osapuolia, kantelijoita ja muita kolmansia osapuolia, erityisesti kirjailijoita, parlamentin jäsenen mainitsemissa tapauksissa. Komissio pyrkii näin varmistamaan, että kaikkien osapuolten oikeudenkäyntimenettelyihin liittyviä oikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti.
- b) Mitä taas tulee oikeudellisiin puitteisiin tarkasteltaessa rajat ylittäviä kiinteiden kirjahintojen järjestelmiä, komissio katsoo, että voimassa olevien määräysten – mukaan luettuna 81 artiklan (entisen 85 artiklan) ja seuraavien artiklojen kilpailusääntösten – ja EY:n perustamissopimuksen sekä sen 151 artiklan (aiemmin 128 artiklan) kulttuurilausekkeen 4 kohdan pohjalta on mahdollista tarkastella perusteellisesti kaikkia olennaisia seikkoja – kuten kulttuurinäkökohtia – tapauskohtaisesti. Tarkastelua tehostavat myös komission jo tekemät päätökset alalla ja niihin liittyvä oikeuskäytäntö.⁽³⁾

2. EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa veloitetaan komissio ottamaan kulttuurinäkökohdat huomioon kyseisen sopimuksen muiden määräysten mukaisissa toimissaan sekä vaalimaan ja edistämään erityisesti Euroopan yhteisön kulttuurien monimuotoisuutta. Niinpä komissio tutkii EY:n perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä soveltaessaan myönteisessä mielessä, onko tietyllä sopimuksella tai toimintatavalla kulttuurisia tarkoituksia tai sisältääkö se kulttuuriin liittyviä määräyksiä, jotka ilmenevät käytännössä ja joiden perusteella tavoitteisiin suhteutetut kilpailurajoitteet voivat olla oikeutettuja. Tarkastelu tapahtuu EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mahdollisten sovellusten puitteissa. Kyseisen kohdan mukaan komissio voi sallia poikkeuksellisesti kilpailua rajoittavat sopimukset tai menettelytavat, joista kuluttajille aiheutuva hyöty on heille aiheutuvaa haittaa suurempi. Tällöin kyseisten sopimusten tai menettelytapojen on koskettava ainoastaan rajoituksia, jotka ovat välttämättömiä

niillä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja jotka eivät poista kilpailua merkittävältä osalta kysymyksessä olevia tuotteita. Komissio ottaa samoin huomioon muutokset, joita asianomaiset osapuolet voivat esittää. Kulttuurille aiheutuva hyöty voi merkitä tässä määräyksessä tarkoitettua kuluttajien saamaa hyötyä. Niinpä poikkeusta ei voida myöntää EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos kyseinen sopimus tai menettelytapa ei täytä kaikkia EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan edellytyksiä. Tällöin on myös selkeästi osoitettava kulttuurille aiheutuva hyöty, johon viitataan.

- (¹) EYVL 13, 21.2. 1962, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.
 (²) Ks. edellä mainitun asetuksen N:o 17 19 artikla sekä asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annettu komission asetus N:o 1999/63/ETY, EYVL 127, 20.8.1963; kyseinen asetus on kumottu ja korvattu kuulemisesta tietyissä EY:n perustamissopimuksen (entisten) 85 ja 86 artiklan mukaisissa menettelyissä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetulla komission asetuksella (EY) 2842/98, EYVL L 354, 30.12.1998.
 (³) Ks. komission päätökset: VBVB ja VBVB, 25.11. 1981, EYVL L 54, 25.2.1982; Publishers Association — Net Book Agreements, 12.12. 1988, EYVL L 22, 26.1.1989 sekä EY:n tuomioistuimen tuomiot yhdistetyissä asioissa 43 ja 63/82, 17.1. 1984, VBVB ja VBVB v. komissio, kok. 1984; ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomio asiassa T-66/89, 9.7.1992, Publishers Association v. komissio, kok. 1992, s. II-1995 ja EY:n tuomioistuimen tuomio asiassa C-360/92 P, 17.1. 1995, Publishers Association v. komissio, kok. 1995.

(2000/C 27 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1401/99**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Harvinaisten kielten edistäminen ja turvaaminen EU:ssa

Voiko neuvosto kertoa politiikasta, jolla se aikoo turvata ja edistää harvinaisten kielten asemaa EU:ssa? Aikooko neuvosto käynnistää uusia aloitteita edistääkseen kulttuurivaihtoa ja kielitieteellisiä vaihto-ohjelmia esim. yhteisön syrjäisillä länsialueilla asuvan Irlannin nuorison ja Saksan syrjäisillä itäalueilla asuvan nuorison välillä?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan vastaukseen, jonka neuvosto antoi 21. tammikuuta 1999 Pat Gallagherin tekemään suulliseen kysymykseen H 0038/99.

Neuvosto haluaa tässä yhteydessä myös huomauttaa, että se odottaa kiinnostuksella komission tulevaa ehdotusta alueellisia ja vähemmistökieliä koskevaksi toimintaohjelmaksi.

(2000/C 27 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1402/99**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n tyyppihyväksyntänumero ajoneuvojen rekisteröintiä varten

Ajoneuvojen rekisteröinti vaatii tunnetusti suurta byrokratiaa. EU:n tyyppihyväksyntänumeron käyttöönotolla pyritään vähentämään lukuisia käyntejä viranomaisten luona. Jäsenvaltioiden ajoneuvojen rekisteröintitoimistoilla ei kuitenkaan ole tarvittavaa infrastruktuuria, joten EU:n tyyppihyväksyntänumeroa ei voida käyttää esimerkiksi Italiassa. Koska Italian moottoriajoneuvojen rekisteröintitoimistot eivät pääse käsiksi ajoneuvojen teknisiin tietoihin, joihin EU:n tyyppihyväksyntänumero perustuu, kauppiaiden on edelleen esitettävä lukemattomia papereita EY:n yhdenmukaisuustodistuksesta todistukseen melutason mittauksesta.

Tämän perusteella pyydän komissiota vastaamaan seuraavaan kysymykseen: Eikö komissio aio pyytää jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että eri jäsenvaltioiden ajoneuvojen rekisteröintitoimistot voivat käyttää EU:n tyyppihyväksyntänumeroon liittyviä teknisiä tietoja ja siitä, että ajoneuvojen rekisteröinti on siten helpompaa?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämässä kysymyksessä tiedustellaan, voivatko moottoriajoneuvojen rekisteröinnistä vastaavat viranomaiset saada käyttöönsä EY-vaatimustenmukaisuustodistuksessa ilmoitetun tyyppihyväksyntänumeron avulla ajoneuvojen tyyppihyväksyntään liittyvät tekniset tiedot.

Neuvoston 6. helmikuuta 1970 antama direktiivi 70/156/ETY moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä⁽¹⁾ on johtanut ajoneuvojen kansallisten tyyppihyväksyntäjärjestelmien asteittaiseen korvautumiseen yhteisön tyyppihyväksyntämenetel-lyllä. Puitedirektiivissä säädetään erityisesti, että ajoneuvon valmistajan on laadittava vaatimustenmukai-suustodistus kaikista tyyppihyväksynnän mukaisesti valmistetuista ajoneuvoista.

Ajoneuvot rekisteröidään todistuksen perusteella, joka sisältää periaatteessa kaikki ajoneuvon rekisteröimi-seksi tarvittavat tiedot, erilaisten verojen vahvistamiseksi tarvittavat tiedot sekä erityisten liikennöintisään-töjen noudattamisen mahdollistavat tiedot. Lisäksi se sisältää ajoneuvon tyyppihyväksyntänumeron, jonka avulla erityisesti tyyppihyväksynnästä vastaavat viranomaiset voivat entistä helpommin ja nopeammin saada selville ajoneuvon tekniset tiedot.

Näiden teknisten tietojen saatavuus rekisteröintiä tai verotusta varten ei kuulu direktiivin 70/156/ETY soveltamisalaan, vaan kunkin jäsenvaltion toimivaltaan, eli jäsenvaltiot päättävät itsenäisesti tietojen saatavuudesta. Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntään liittyvien teknisten tietojen saatavuudesta muissa kuin tyyppihyväksynnästä vastaavissa viranomaisissa.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970.

(2000/C 27 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1404/99

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Pellavanviljelijöiden maksut

Välttääkseen viivästyksiä pellavanviljelijöiden avustuksien maksussa komissio on harkinnut mahdollisuutta kehittää avustuksien ennakkomaksujärjestely, johon kuuluu vakuuden antaminen.

Onko tästä asiasta tällä hetkellä lisätietoa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 1999)

Pellavan ja hampun yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa yhteisön lainsäädännössä on markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen uusia rajoituksia kuitupellavan tuen myöntämisehtoihin.

Äskettäin vahvistettuja, erityisesti pellavanvarsien vähimmäistuotoksen valvontaan liittyviä vaatimuksia on muutettu. Tarkastusten tiukentamiseksi, niiden lukumäärän vähentämiseksi ja niiden tekemisen helpotta-miseksi on käyttöön otettu pellavanvarsien punnitsemisvelvoite jalostuslaitoksessa. Tästä veloitteesta voi todellakin aiheutua ylimääräistä viivettä tukien maksamisessa. Komissio onkin tässä tilanteessa tarkoin harkinnut mahdollisuutta ottaa käyttöön vakuutta vastaan myönnettävän tuen ennakkomaksujärjestelmä.

Ratkaisulla olisi kuitenkin myös haittapuolensa. Alalla tarvitaan tiukkaa tukikelpoisuuden valvontaa ennen tuen maksamista, niin hankalaa kuin se onkin. Ennakkomaksujärjestelmä saattaisi lisätä yhteisön varojen hoidon hallinnollista painolastia alalla, jolla sitä jo muutoinkin on riittämiin, ja se johtaisi yhteisön rahoitusriskin kasvamiseen.

Komissio on sitä paitsi sitoutunut esittämään hintapaketin 1999/2000 osana kuitupellava- ja hamppualaa koskevan uudistuksen, jonka on määrä tulla voimaan markkinointivuonna 2000/2001. Ehdotuksessaan komissio ottaa luonnollisesti huomioon kaikki nykyisen järjestelmän ongelmat.

Edellä esitetyistä syistä johtuen ei nykytilanteessa ole ryhdytty toimiin mahdollisen tuen ennakkomaksujärjestelmän käyttöönottamiseksi.

(2000/C 27 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1405/99

esittäjä(t): **Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Roaccutane-lääkkeen mahdolliset sivuvaikutukset

Voisiko komissio kertoa, onko se tietoinen aknen hoitoon käytettävän Roaccutane-reseptilääkkeen mahdollisista vaarallisista sivuvaikutuksista?

Roaccutanen varoitettava tuoteseloste Ranskassa sisälsi useiden vuosien ajan selviä varoituksia masennuksesta, psykoosista ja käytöshäiriöistä.

Ranskan viranomaiset lisäsivät varoituksia tuoteselosteessa 3. maaliskuuta 1987. FDA-kansanterveysvirasto (Yhdysvallat) esitti Roaccutanen tuoteselosteessa varoituksia masennuksesta, psykoosista, psykiatrisista häiriöistä, ja näihin varoituksiin lisättiin maaliskuussa 1998 itsemurhayritykset, itsemurha ja sen suunnittelu.

Voiko komissio kertoa, onko näitä varoituksia tarkoitus yhtenäistää ottaen huomioon, että tuotteen valmistaja, Roche Products Ltd, voi esittää varoituksia itsemurhasta joissakin maissa ja toisissa jättää tällaiset varoitukset pois?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio on täysin tietoinen Roaccutane-nimisen lääkkeen mahdollisista vakavista sivuvaikutuksista. Roaccutanen tehoaine on isotretinoiini ja sitä käytetään vaikean aknen hoitoon.

Tämä lääke on ollut myynnissä lähes kaikissa jäsenvaltioissa vuodesta 1983 lähtien. Lääkettä käytetään ainoastaan vaikean aknen hoitoon kun muut hoitomuodot eivät ole tehonneet. Lääkettä myydään ainoastaan lääkemääräyksellä, ja joissain jäsenvaltioissa sen käyttöä on rajoitettu siten, että vain erikoistuneet iholääkärit saavat käyttää sitä.

Roaccutanen määrääminen naisille, joiden kohdalla raskaus on mahdollinen, on ollut ehdottomasti kiellettyä sen markkinoille tulosta lähtien, sillä Roaccutanen tiedetään olevan teratogeeninen.

Viime aikoina on saatu uutta informaatiota psykologisista sivuvaikutuksista kuten depressiosta ja itsemurhayrityksistä. Kaikkien jäsenvaltioiden edustajat käsitelivät ja tutkivat näitä sivuvaikutuksia laajasti maaliskokuussa vuonna 1998 lääkevalmistekomitean alaisessa lääkevalvontatyöryhmässä.

Näiden keskustelujen seurauksena tuotteen markkinoille saattamista koskevan luvan ehtoja on muutettu kaikissa jäsenvaltioissa, joissa tuotetta myydään. Lupaehtoihin on lisätty erityisesti depressio- ja itsemurhariskejä ja itsemurhataipumuksia koskeva varoitus ja suositus, että Roaccutanea saavia potilaita on seurattava erityisen huolellisesti. Nämä varoitukset on sisällytetty lääkkeen määräämistä koskeviin ohjeisiin ja potilaille tarkoitettuihin tiedotteisiin.

Komissio katsoo, että kyseiset varoitukset on yhdenmukaistettu asianmukaisesti kaikissa jäsenmaissa, joissa tuotetta myydään.

(2000/C 27 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1406/99

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Irlanti ja CITES

Viitaten komission vastaukseen kyselytunnilla esittämäni kysymykseen nro H-0043/99 ⁽¹⁾ komission hyvin tuntema syy siihen, miksi yhteisö ei ole mukana CITESissä on juuri se, että Irlanti ei ole ratifioinut yleissopimusta. Irlannin ratifioitua CITESin yhteisö voi päästä osalliseksi yleissopimukseen. Tämä antaisi oikeudellista turvaa sitomalla EU:n jäsenvaltiot yleissopimukseen, samalla tavoin kun on käynyt useissa muissa kansainvälisissä sopimuksissa.

Kehotan komissiota myös tutustumaan CITESin sopimuskumppaneiden Kioton kokouksessa vuonna 1992 esittämään päätöslauselmaan, joka kannustaa jäsenvaltiota joka ei ole tehnyt CITES-sopimusta ratifioimaan yleissopimus mahdollisimman nopeasti. Tämä huoli on edelleen vallalla CITES-sopimuskumppaneiden keskuudessa, vaikka erillisiä EY-asetuksia CITESistä on tehty.

Eikö komissio ole selvillä, että Irlanti, joka ei ole osallisena CITESissä, on yksi harvoista jäsenvaltioista, jonka laitonta kauppaa ei ole tarkkailtu? Tämän vuoksi laittoman kaupan määrästä ja sen seurauksista Irlannissa ei ole ollenkaan riippumatonta näyttöä.

CITES on yksi tärkeimmistä kansainvälisistä luonnonsuojelusta tehdyistä yleissopimuksista, johon ovat sitoutuneet viime aikoina mm. Kamputsea ja Jamaika. Eikö siis komission mielestä ole valitettavaa, että yksi yhteisön jäsenvaltio ei ole vielä tehnyt sopimusta, mikä estää EU:ta terävöittävästä tulevaan politiikkaansa?

Voisiko komissio vastauksessaan tarkastella lähemmin näitä aiheita ja osoittaa, miten se hallinnollisten mahdollisuuksiensa avulla voi asettaa Irlannin ratifioimiskysymyksen tärkeämpään asemaan poliittisessa työjärjestyksessä?

⁽¹⁾ Istuntokeskustelu Euroopan parlamentissa (helmikuu 1999).

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Tämä kysymys liittyy vastaukseen, jonka komissio antoi Euroopan parlamentin helmikuun 1999 istunnon kyselytunnilla parlamentin jäsenen suulliseen kysymykseen H-43/99 ⁽¹⁾. Kysymys koski sitä, että Irlanti ei ole ratifioinut uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaa yleissopimusta (CITES).

Komissio muistuttaa jälleen, ettei sillä ole oikeudellisia keinoja saada Irlantia ratifioimaan sopimusta, mutta se on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että on hyvin harmillista, ettei Irlanti ole ratifioinut tätä sopimusta. Kaikki muut jäsenvaltiot ovat tämän sopimuksen osapuolia ja sen ratifiointi auttaisi yhteisöä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) 338/97 ⁽²⁾ täytäntöönpanossa.

Komissio haluaa kuitenkin huomauttaa, että yhteisöstä ei tule automaattisesti CITES-sopimuksen osapuolta, vaikka Irlanti ratifioisikin sopimuksen. Se on mahdollista vain, jos eräät muut CITES-sopimuksen osapuolet muuttavat yleissopimuksen tekstiä. Komissio neuvottelee asiasta parhaillaan kyseisten CITES-sopimuksen osapuolten kanssa.

Myönteistä on kuitenkin, että komission saamien tietojen mukaan Irlannin parlamentin juuri tekemä lakiehdotus (jonka tarkoituksena on muuttaa vuonna 1976 annettua Irlannin luonnonsuojelulakia) toimii ratifioimiskirjana. Tämän lain odotetaan tulevan voimaan lähikuukausina ja komissio toivoo sen kattavan tyydyttävällä tavalla parlamentin jäsenen huolenaiheet.

(¹) Euroopan parlamentin keskusteluja (helmikuu 1999).

(²) EYVL L 61, 3.3.1997.

(2000/C 27 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1407/99

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Yksin matkustavan lisäkustannukset

Voiko komissio selvittää, ovatko yksin matkustavan henkilön matkakustannuksia korottavat lisämaksut vastoin yhteisön lakeja?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. lokakuuta 1999)

Yhteisöllä ei ole yksin matkustavan henkilön lisäkustannuksia koskevaa lainsäädäntöä. Neuvosto antoi kesäkuussa 1990 direktiivin 90/314/ETY (¹) matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista. Direktiivin tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka liittyvät yhteisön alueella myytäviin tai tarjolla oleviin valmismatkoihin, ja suojella valmismatkoja ostavia kuluttajia yhteisössä.

Direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa kuluttajalla tarkoitetaan henkilöä, joka ostaa matkapaketin tai tekee sopimuksen sen ostamisesta ("pääsopija"), tai muuta henkilöä, jonka lukuun pääsopija tekee sopimuksen matkapaketin ostamisesta ("muut edunsaajat"), taikka muuta henkilöä, jolle pääsopija tai muu edunsaaja siirtää matkapaketin ("siirronsaaja"). Sen vuoksi yhteisön lainsäädännön sanamuoto ei erottele yksin matkustavia henkilöitä, vaan säännökset koskevat kaikkia matkailijoita.

Yksin matkustavat henkilöt joutuvat maksamaan matkastaan enemmän sen vuoksi, että heidän majoittamisensa on yleensä kalliimpaa.

(¹) EYVL L 158, 23.6.1990.

(2000/C 27 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1408/99

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Työn osituksen helpottaminen

Kuten varmaan tiedätte, työn ositus on sallittua julkisella sektorilla ja on myönnettävä sen hakijalle, jos mahdollista. Tällaista velvoitetta ei kuitenkaan tällä hetkellä ole olemassa yksityisellä sektorilla.

Voiko komissio kertoa, onko meneillään keskustelua EU-direktiiveistä, tai niitä koskevia suunnitelmia, jotka velvoittaisivat työn osituksen mahdollistamiseen yksityisellä sektorilla?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

Komission mielestä työn jakaminen voi erittäin suuressa määrin parantaa joustavuutta ja työn ja perhelämän yhteensovittamista. Yleisesti ottaen on kuitenkin tärkeää, että järjestelyt ovat vapaaehtoisia ja kaikki järjestelyissä mukana olevat ovat sitoutuneet käytäntöön ja ovat riittävän joustavia, jotta järjestelmä voi toimia. Näissä olosuhteissa ei komission mielestä ole suotavaa antaa yhteisön direktiiviä, jolla edellytettäisiin työn jakamiseen tähtäävän pakollisen järjestelmien käyttöönottoa. Komissio katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioiden olisi suotavaa tarkastella lakejaan ja muita säädöstekstejään varmistaakseen, ettei niillä estetä työn jakamiseen tähtäävien järjestelyjen kehittämistä edellyttäen, että järjestelyjen kohteena oleville työntekijöille taataan edelleen riittävä turva. Tämä olisi vuoden 1999 työllisyysuuntaviivojen (suuntaviiva 17) mukaista.

(2000/C 27 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1409/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Erityisen tieteellisen kiinnostuksen kohteet (SSSI)

Voiko komissio kertoa, kuinka suurta prosenttiosuutta maa-alastaan kukin jäsenvaltio pitää suojelun ja siten erityisen tieteellisen kiinnostuksen kohteeksi merkitsemisen arvoisena?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen esittää komissiolle kysymyksen maa-aloista, joita jäsenvaltiot ovat ehdottaneet erityisen tieteellisen kiinnostuksen kohteiksi ("Sites of Special Scientific Interest"). Tämä Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytössä oleva luokittelu ei kuitenkaan esiinny yhteisön oikeudessa.

Sen sijaan komissio julkaisee luontobarometriä. Siinä ilmoitetaan prosentteina kunkin jäsenvaltion ehdotama maa-ala, joka koskee yhteisön lintu- ja luontodirektiivejä (luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY⁽¹⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY⁽²⁾).

Luontobarometri päivitetään joka neljäs kuukausi. Se julkaistaan ilmaisessa tiedotuslehdessä "Natura 2000", ja se on saatavilla osoitteessa <http://europa.eu.int/comm/dg11/nature/natura.htm>.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 27 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1410/99

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Lasten viihdyttäjien toimitukset

Voisiko komissio kertoa, miten EU-lainsäädännössä säädellään lasten viihdyttäjien toimitusten antamista ja koulutusta, ja pitääkö tällaisten henkilöiden tuoda mukanaan turvalaitteita esityksiinsä? Pitääkö heillä itsellään myös olla ainakin vähimmäisvakuutus?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Yhteisön lainsäädäntöön ei sisälly säännöksiä, jotka koskevat lapsille suunnatun viihteen ammattilaisten koulutusta tai heille myönnettäviä toimilupia. Asia ei näin ollen kuulu komission toimivaltaan.

(2000/C 27 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1411/99

esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Malmean hökkelikylän asukkaiden häätäminen Madridin autonomisessa maakunnassa

Viime viikolla Espanjan hallituksen valtuuskunta Madridin autonomisessa maakunnassa häätii Malmean hökkelikylän asukkaat. Toimenpide toteutettiin Madridin kaupunginhallituksen tuella ja vankkojen poliisivoimien avulla, ja sen välittömänä seurauksena sadat Malmeassa jo jonkin aikaa asustaneet romanialaissyntyiset perheet, joiden joukossa yli sata alle 16-vuotiasta alaikäistä, hajaannutettiin hallitsemattomasti. Yksi hädetyistä lapsista joutui samana iltapäivänä traagiseen auto-onnettomuuteen ja kuoli saamiinsa vammoihin. Nämä vakavat tapahtumat ovat herättäneet ennennäkemätöntä huomiota tiedotusvälineissä ja aiheuttaneet suurta yhteiskunnallista kuohuntaa. Lukuisat poliittiset ja yhteiskunnalliset toimijat ovat protestoineet niiden johdosta. Ne paljastavat, ettei ole olemassa todellista politiikkaa Madridin maakunnassa ja muualla Espanjassa tilapäisesti majoilevien maahanmuuttajien sopeuttamiseksi yhteiskuntaan. Malmean tapauksessa maahanmuuttajat elivät epäinhimillisissä oloissa ja saattavat hädän seurauksena joutua tilanteeseen, jota on täysin mahdotonta hyväksyä Euroopan unionin maiden perusarvoina pitämän tasa-arvon ja solidaarisuuden näkökulmasta tarkasteltuna. Toisaalta tapahtumat osoittavat jälleen kerran, että Espanjan hallituksen lailla joidenkin maiden hallitukset pitävät laitonta maahanmuuttoa enemmän yleisen järjestyksen kuin yhteiskuntaan sopeuttamisen ongelmana.

Onko komissio tietoinen näistä seikoista ja ellei, aikooko se pyytää Espanjan viranomaisia toimittamaan kaikki niihin liittyvät tiedot? Ottaen huomioon arvot ja politiikan, joihin Euroopan rakentaminen tukeutuu, eikö komissio katso, että kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden, Espanja mukaan lukien, on harjoitettava sellaista maahanmuuttajien yhteiskuntaan sopeuttamisen politiikkaa, jolla estetään ne surkeat olosuhteet, jotka vallitsevat laittomissa asuin-yhteisöissä ympäri Espanjaa, ja oltava käyttämättä yleisen järjestyksen palauttamistoimia (kuten Malmeassa), joiden haitalliset vaikutukset ovat selvästi havaittavissa?

Pitäisikö jäsenvaltioiden komission mielestä myös käyttää unionin tarjoamia taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden välineitä yhteiskuntaan sopeuttamisen aikaansaamiseksi? Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, erityisesti alaikäisten suhteen, jotta Malmean yhteisön kaltaisissa olosuhteissa elävät maahanmuuttajayhteisöt voisivat elää normaalisti ja kärsimättä Madridin autonomisen maakunnan alueella havaitun kaltaista puutetta?

(2000/C 27 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1473/99

esittäjä(t): Carmen Cerdeira Morterero (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Muukalaisvastaiset hyökkäykset Espanjassa

Espanjassa on tehty viimeaikoina useita vakavia rasistisia ja muukalaisvastaisia hyökkäyksiä. Heinäkuussa poltettiin eräs moskeija ja asuinrakennus, erään maahanmuuttajan kimppuun hyökättiin kadulla ja eräs romanialaisryhmä pakotettiin poistumaan Madridista. Tämänkaltaiset tapaukset ovat tähän mennessä olleet harvinaisia Espanjassa, minkä vuoksi ne ovat sitäkin huolestuttavampia. Sitäpaitsi Espanjan näitä kysymyksiä koskeva lainsäädäntö on selvästi vanhentunut, eikä se kykene vastaamaan tarkoituksenmukaisesti tämänkaltaisiin ongelmiin — erityisesti siksi, että se korostaa maahanmuuttajiin liittyviä valvonta- ja turvallisuusnäkökohtia tärkeämpien sijaan, kuten keinojen löytäminen suvaitsevaisuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi.

On välttämätöntä saada tällaiset muukalaisvastaiset ja rasistiset hyökkäykset loppumaan kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Ottaen huomioon, että komissio on Amsterdamin sopimuksen voimaantulon johdosta saanut laajemman toimivallan näissä asioissa, mitä hankkeita tai aloitteita se aikoo toteuttaa, jotta tällaiset hyökkäykset voitaisiin viipymättä torjua aktiivisilla jäsenvaltioiden maahanmuuttajayhteisöjen integroitumista tukevilla toimilla?

**Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1411/99 ja P-1473/99**

(21. lokakuuta 1999)

Komissio, parlamentti ja Eurooppa-neuvosto tuomitsevat kaikenlaisen rasismien ja muukalaisvihan ja pahoittelevat syvästi rasistista väkivaltaa unionin alueella ja sen ulkopuolella. Komissio muistuttaa 25. maaliskuuta 1998 annetusta komission tiedonannosta, joka koskee rasisminvastaista toimintasuunnitelmaa, ja komission tiedonannosta Kölnissä 3.–4. kesäkuuta 1999 kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin vastustamisesta jäsenyyttä hakeneissa maissa ⁽¹⁾.

Komissio muistuttaa myös neuvoston 15. heinäkuuta 1996 hyväksymistä rasismien ja muukalaisvihan torjuntaan liittyvistä yhteisistä toimista ⁽²⁾. Toukokuussa 1998 neuvosto merkitsi tiedoksi ensimmäisen arvioinnin siitä, miten jäsenvaltiot olivat täyttäneet veloitteensa toteuttaa yhteisiä toimia. Yhteisten toimien toteutusta arvioidaan kattavammin kesäkuun 2000 loppuun mennessä.

Lisäksi komissio on arvoisien parlamentin jäsenten tavoin huolestunut lukuisien unionin alueella asuvien henkilöiden, etenkin maahanmuuttajien ja ilman vakituista asuinpaikkaa olevien, huonoista asumisololoista. Ensisijainen vastuu näistä ongelmista on selvästikin jäsenvaltioilla ja niiden paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla. Komissio on kuitenkin parlamentin jäsenten kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisön toiminnalla voidaan auttaa siirtolaisten integroitumista ja näin parantaa heidän elin- ja työskentelyolojaan sekä samalla vähentää rasistista väkivaltaa ja muukalaisvihaa. Komissio on aiemmin parlamentin tuella tukenut rahallisesti hankkeita, jotka edistävät pakolaisten ja muiden laillisesti maahan asettautuneiden siirtolaisten integraatiota tai jotka erityisesti torjuvat rasismia.

On erittäin tärkeää, että siirtolaiset voivat yhtäläisesti osallistua yhteisön keskeisiin ohjelmiin ja aloitteisiin, erityisesti niihin, joilla edistetään epäedullisessa asemassa olevien ryhmien koulutusta ja sosiaalista integraatiota. Euroopan sosiaalirahaston tuesta voivat päästä osallisiksi kaikki laillisesti unionin alueella oleskelevat, myös pakolaiset ja muut siirtolaiset. Uudessa EQUAL-yhteisöaloitteessa kiinnitetään Berliinissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston sopimuksen mukaisesti erityistä huomiota syrjinnän torjumiseen työelämässä. Komissio on samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden tulisi mahdollisuuksien mukaan ottaa siirtolaisyhdyskuntien tarpeet huomioon rahaston varainkäytön tärkeysjärjestystä suunniteltaessa.

Vastaavasti komissio aikoo käyttää EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan (entisen 3 artiklan) ja 137 artiklan (entisen 118 artiklan) mukaisia uusia toimivaltuuksiaan jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa. Tällöin on tärkeää varmistaa, että siirtolaisten ja muiden epäedullisessa asemassa olevien henkilöiden tarpeet otetaan kaikilta osin huomioon. Kun kaikki asiaan liittyvät tahot, jäsenvaltiot, parlamentin jäsenet, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt mukaan luettuina, ovat käyneet keskustelua 13 artiklan soveltamisesta, vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että Euroopassa tarvitaan lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla kielletään rotuun ja etniseen alkuperään perustuva syrjintä useilla yhteiskunnan ja talouden aloilla sekä määrätään syrjinnälle seuraamuksia ja uhreille asianmukaisia korvauksia. Vallitsevan yksimielisyyden pohjalta komissio aikoo tehdä pian asiaa koskevia lakiehdotuksia.

Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden toteuttaessa toimenpiteitä, jotka liittyvät laittomasti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten karkottamiseen, niiden on kunnioitettava asianomaisten henkilöiden ihmisoikeuksia. Komissio muistuttaa myös siitä, että EY:n perustamissopimuksen IV osaston säännösten mukaisesti neuvoston on viiden vuoden kuluessa Amsterdamin sopimuksen voimaantulosta toteutettava toimenpiteet, jotka koskevat laitonta maahantuloa ja laitonta oleskelua sekä laittomasti maassa oleskelevien palauttamista.

⁽¹⁾ KOM(1999) 256 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 185, 24.7.1996.

(2000/C 27 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1412/99**esittäjä(t): Francis Decourrière (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Direktiivi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta

Neuvoston 21. toukokuuta 1992 antaman direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ liitteessä III (2 vaihe, toinen kappale, b kohta) täsmennetään, että yhteisön kannalta tärkeän alueen arvioinnissa tulee ottaa huomioon "alueen maantieteellinen sijainti liitteessä II mainittujen lajien muuttoreitteihin nähden sekä se, kuuluuko alue molemmiin puolin yhteisömaiden yhtä tai useampaa yhteistä rajaa sijaitsevaan yhtenäiseen ekosysteemiin".

Taloudelliset-sosiaaliset käytännöt, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön piiriin, eroavat joskus täysin toisistaan rajojen eri puolilla. Ranskassa metsästyksessä ja kalastuksessa esimerkiksi ovat laillista ja perinteistä toimintaa yhteiskäytössä olevilla merialueilla, kun taas rajan toisella puolella Belgiassa niitä ei harjoiteta.

1. Koska taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuurilliset vaatimukset sekä paikalliset ja alueelliset erityispiirteet tulee ottaa huomioon (edellä mainitun direktiivin 2 artikla), miten komissio aikoo yhtenäistää näiden ekologisesti arvokkaiden (luokittelu luonnonsuojelualueeksi, biogeneettiseksi luonnonvaraksi jne.) ja liitteessä II mainittuja lajeja koskevien raja-alueiden hallintaa, kun käytännöissä on niin suuria eroja?

2. Onko näillä alueilla tarvetta yhtenäiseen hallintoon?

3. Myönnetäänkö näille alueille erityisesti rahoituksellisia erityisehtoja, kun direktiiviä 92/43/ETY kehitetään ja sovelletaan täysimittaisesti vuodesta 2004 lähtien?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

1. Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaan kysymyksessä mainittujen alueiden hallinta kuuluu jäsenvaltioille. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava tarvittavat suojelutoimenpiteet, jotka vastaavat liitteessä II esitettyjen lajien ekologiaa vaatimuksia alueilla. Komissio osallistuu alueiden valintaan muttei puutu niiden hallintaan.

2. Edellä mainitussa direktiivissä ei edellytetä, että eri valtioihin kuuluvien alueiden hallinta hoidettaisiin samalla tavalla. Jokaisen jäsenvaltion on rajanaapurinsa kanssa arvioitava, kuinka paljon yhteistyötä tarvitaan, jotta direktiivissä asetetut tavoitteet saavutettaisiin.

3. Direktiivin 8 artiklassa käsitellään suojelutoimenpiteiden yhteisrahoitusta alueilla, jotka käsittävät ensisijaisesti suojeltavia luontotyyppejä ja lajeja, mutta siinä ei anneta rajavyöhykkeellä sijaitseville alueille ensisijaisen tärkeää asemaa. Yhteisöllä on kuitenkin erilaisia rahoitusvälineitä, joiden avulla rajavyöhykkeisiin voidaan kiinnittää erityistä huomiota. Komissio kannustaa jäsenvaltioita käyttämään näitä rahoitusvälineitä rajavyöhykkeellä sijaitsevien Natura 2000 -alueiden hallinnassa.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 27 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1414/99**esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Suurpetojen metsästyksessä Suomessa

Onko komissio tietoinen, että Suomessa harjoitetaan sudenmetsästyksessä EU:n säädösten vastaisesti? Susia saa metsästyksellä Suomessa vuosittain myönnettävän kiintiön puitteissa 1.11.–31.3. välisenä aikana. Vuonna 1997 myönnettiin lupakiintiö 15 suden ja vuonna 1998 9 suden metsästykselle.

Suomen oma susikanta on hyvin pieni, noin 70–90 yksilöä, eli viisi vuosittain lisääntyvää susiparia. Kun lasketaan mukaan myös sellaiset sudet, joiden pesä ja elinalue on valtaosin Venäjän puolella, vuonna 1997 suomessa arvioitiin olleen 120 yksilöä.

Susia metsästetään vahinkoeläinten poiston nimikkeellä. Suden aiheuttamat kotieläinvahingot ovat kuitenkin vähäiset. Vuonna 1997 suden aiheuttamat vahingot olivat Pohjois-Karjalassa 63 912 markkaa. Niiden torjumiseksi maa- ja metsätalousministeriö myönsi lupakiintiön 10 suden metsästykseseen. Vertailun vuoksi vuonna 1997 ahma aiheutti peräti 5 648 700 markan porovahingot. Siitä huolimatta ahman pyyntilupia ei myönnetty.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Suomessa sudenmetsästykseseen mahdollisesti liittyvät ongelmat ovat tulleet komission tietoon valitusten kautta. Asiasta on saatu tietoja myös kahden vuoden välein laadittavasta, täytäntöönpanutuja poikkeuksia koskevasta kertomuksesta, jonka Suomi on toimittanut komissiolle luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 16 artiklan mukaisesti. Kyseinen kertomus, joka vastaanotettiin komissiossa 9. heinäkuuta 1999, koskee vuosia 1997 ja 1998.

Komissio tutkii parhaillaan kertomusta tehdäkseen päätöksen siitä, onko susien ja muiden suurpetojen ampumista koskeva poikkeus direktiivin säännösten mukainen. Komissio pyysi tästä syystä Suomen viranomaisia toimittamaan lisätietoja neuvoston direktiivin 92/43/ETY 16 artiklassa säädettyjen erityisperusteiden soveltamisesta. Komissio sai nämä tiedot elokuussa 1999. Kun tutkimus on saatettu loppuun, komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, jos säännöksistä poikkeamista havaitaan.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 27 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1416/99

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kosovon pakolaisten vastaanotto

Kosovon pakolaisten vastaanotto on jatkuvasti kasvava ongelma.

Pitääkö komissio mahdollisena käyttää tähän hätävastaanottoon laivoja, joissa on tarpeellinen varustus ja tilat muutamalle sadalle pakolaiselle?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Jos arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee Kosovon pakolaisten vastaanottoa yhteisön alueella, jäsenvaltioille osoitettiin yhteisön talousarviosta 14,3 miljoonaa euroa pakolaisten vastaanottoon ja huolenpitoon. Pakolaisten majoitukseen liittyvistä yksityiskohdista vastasivat jäsenvaltiot, mutta komission tietojen mukaan laivoja ei käytetty majoitustarkoituksiin.

Jos arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee Kosovon pakolaisten ja hätäsiirtolaisten vastaanottoa lähialueella (Albaniassa, entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa ja Montenegrossa), tämä toteutettiin sijoittamalla vastaanotetut joko paikallisiin perheisiin tai pakolaisleireille. Yhteisö osallistui leirien toimintaan ECHOn välityksellä. Laivojen käyttöä ei harkittu.

Jos kysyjä kuitenkin tarkoittaa laivojen käyttöä Kosovossa niiden pakolaisten ja hätäsiirtolaisten vastaanottoon, jotka ovat palanneet Kosovoon viime viikkojen aikana, käyttöä ei ilmeisestikään harkittu. Suurin osa näistä henkilöistä on jo palannut joko kotipaikalleen tai heidät on majoitettu sukulaisten luo muualle Kosovoon.

(2000/C 27 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1417/99**esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Lääkärien vapaa liikkuvuus ja ammatinharjoittaminen; ylimääräisten lääkäreiden verottajalta salaa työskentely Belgiassa; vilpillinen kilpailu; direktiivien 93/16/ETY ja 82/76/ETY sekä perustamissopimuksen 12 artiklan loukkaaminen

Belgian valtio rikkoo silmäänpistäväällä tavalla lääkäreiden vapaata liikkuvuutta sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroista tunnustamista koskevia direktiivejä 82/76/ETY⁽¹⁾ ja 93/16/ETY⁽²⁾. Tällä on huomattavia seurauksia sekä yksittäisten henkilöiden että Belgian valtion kannalta.

Kysymyksen esittäjällä olevista tiedoista (jotka luovutettiin erään Brysselin yliopistollisen sairaalan henkilöstöyksiköstä) ilmenee, että jo pelkästään Brysselin kolmessa yliopistollisessa sairaalassa työskentelee laittomassa ylimääräisen lääkärin (médecin surnuméraire) asemassa yli 200 erikoislääkärin koulutuksessa olevaa apulaislääkärinä (ransk. MACS – Médecins Assistents Candidats Spécialistes). Heitä koskevat samat työehdot, mutta kuitenkin niin, että heille ei makseta direktiivin 93/16/ETY liitteessä I tarkoitettua korvausta.

Ylimääräisen lääkärin asema vastaa nk. näennäisesti itsenäisen ammatinharjoittajan asemaa, joka tunnetaan hyvin hotelli- ja ravintola-alalla. Se syrji epäilemättä kyseisiä erikoislääkärin koulutuksessa olevia. Näennäisesti itsenäisten ammatinharjoittajien verottajalta salaa tekemästä työstä johtuen tämä merkitsee kuitenkin myös miljoonien eurojen tulonmenetystä Belgian liittovaltion ja aluehallinnon viranomaisille. Tämän lisäksi sairaalat, jotka eivät ota osaa tähän käytäntöön, ovat kilpailun kannalta epäedullisemmässä asemassa.

Onko komissio tietoinen tästä syrjinnästä, jota ei voida perustella puolueettomasti ja joka on siis tästä syystä mielivaltaista? Katsooko komissio, että käytäntö on direktiivien 82/76/ETY ja 93/16/ETY vastainen? Onko komissiolle muita jäsenvaltioita koskevia tietoja tai voisiko se vastaavasti laatia tutkimuksen tällaisista jäsenvaltioissa esiintyvistä säännönvastaisuuksista? Mistä jäsenvaltioista on tällöin kyse?

Voisiko komissio ilmoittaa, onko se jo ryhtynyt toimiin tällaisten Amsterdamin sopimuksen 12 artiklan (entinen 6 artikla) vastaisten epäasianmukaisten käytäntöjen lopettamiseksi? Aikooko komissio toteuttaa lyhyellä aikavälillä muita toimia näiden direktiivien täytäntöönpanon varmistamiseksi, jotta niiden velvoitavuus ei olisi ainoastaan moraalinen?

⁽¹⁾ EYVL L 43, 15.2.1982, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Vaikka erikoislääkärikoulutukseen osallistuvilla lääkäreillä on oikeus asianmukaiseen korvaukseen, on syytä huomata, että tietyt tähän koulutukseen osallistuvat lääkiriryhmät eivät kuitenkaan hyödy säännöksistä, jotka sisältyvät lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annettuun neuvoston direktiiviin 93/16/ETY.

Edellä mainitun direktiivin soveltamisala rajoittuu itse asiassa Euroopan yhteisön kansalaisiin, ja velvollisuus maksaa asianmukaista korvausta erikoislääkärikoulutukseen kuuluvista jaksoista koskee ainoastaan joko kaikissa jäsenvaltioissa tai kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa käytössä olevia erikoisalan koulutuksen nimikkeitä, jotka on mainittu direktiivin 93/16/ETY 5 ja 7 artiklassa.

Erikoislääkärikoulutukseen osallistuvat voivat näin ollen olla keskenään erilaisessa asemassa ilman että tilanne olisi yhteisön lainsäädännön vastainen.

Muut kysymyksessä esitetyt seikat eivät komission mielestä kuulu sen omaan toimivaltaan vaan jäsenvaltioiden oikeus- ja muiden viranomaisten sekä niiden tuomioistuinten toimivaltaan.

(2000/C 27 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1418/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Italian valtion rautateiden 5 000 miljardin liiran arvoinen lahjoitus ammattiyhdistyksille

Italian valtion rautateiden ja FILT-CGIL-, FIT-CISL-, FISAFS-CISAL- ja UIL-liikenne -ammattiyhdistysten välillä 10. toukokuuta 1995 tehdyn laillisen asiakirjan mukaisesti nämä järjestöt saivat ilmaiseksi niin kutsutun "Dopolavoro ferroviario" eli vapaa-ajanviettoon tarkoitettun omaisuuden, joka koostuu Roomassa, Bolognassa, Veronassa, Torinossa, Milanossa, Napolissa, Pisassa jne. sijaitsevista rakennuksista, 60 elokuvasalista, 84 tenniskeskuksesta, 300 pelialista, 160 ruokalasta, 400 baarista, 160 kirjastosta, loistohoteleista, päiväkodeista, biljardisaleista, maa-aloista, leirintäalueista, luistelu- ja jääkiekkokentistä, vesiuurheilu- ja kylpyläalueista, urheiluhalleista sekä jalkapallo-, lentopallo- ja koripallokentistä jne. Tämä omaisuus merkitsee liikevaihdoltaan noin 800 miljardia liiraa, kokonaisarvoltaan noin 5 000 miljardia liiraa ja 0,12 prosentin vuosittaista pidätystä valtion rautateiden työntekijöiden palkasta, 20 prosentin provisiota sisäänpääsymaksusta kaikista järjestetyistä tilaisuuksista sekä 270 rautatieläistä, jotka työskentelevät "Dopolavoro ferroviario" ja joille valtion rautatiet maksavat palkan.

Voiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko olemassa Euroopan unionin direktiivejä, joiden mukaan työnantajat eivät voi rahoittaa ammattiyhdistyksiä?
2. Eikö komissio katso tämän lahjoituksen haittaavan vapaata kilpailua matkailun ja vapaa-ajan aloilla?
3. Koska Italian rautatielaitos kuuluu julkiselle sektorille, eikö komissio katso lahjoituksen olevan vakava julkiseen omaisuuteen kohdistuva rikkomus, sillä tässä tapauksessa omaisuus on annettu yksityisoikeudellisille henkilöille, jotka ovat järjestäytyneet yhdistykseksi, jota ei ole virallisesti tunnustettu?
4. Eikö komissio katso tämän operaation hankaloittavan meneillään olevaa Italian valtion rautateiden yksityistämistä?
5. Mikä on komission yleinen arvio tästä tapauksesta?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Komissiolla ei ole yksityiskohtaista tietoa 10. toukokuuta 1995 tehdystä notaarin vahvistamasta asiakirjasta eikä kyseisestä omaisuuden siirrosta.

1. Ei ole olemassa EY:n direktiivejä, joilla säänneltäisiin työnantajien antamaa rahoitusta ammattiyhdistyksille. Ammattiyhdistysten rahoitusta säännellään kunkin maan kansallisiin perinteisiin sopivilla säännöillä ja tavoilla.
2. Kysymyksessä otetaan esille mahdollisuus vapaan kilpailun vääristymiseen matkailun ja vapaa-ajan aloilla. On kuitenkin hyvin epätodennäköistä, että tällä omaisuuden siirrolla voisi olla vaikutusta yhteisön tasolla. Itse asiassa sillä, onko Dopolavoro ferroviario hallinnoijana Ferrovie dello Stato (FS) suoraan vai hallinnoidaanko sitä ammattiliittojen välityksellä, on markkinoiden kannalta periaatteessa aivan samanlaiset seuraukset.
3. FS on autonominen yhtiö, jonka muoto on Società per Azione (SpA). Voidaan olettaa, että FS on tehnyt siirtopäätöksen täysin itsenäisesti. Komission toimivaltaan ei kuulu arvioida tämän päätöksen sopivuutta eikä vaikutuksia. Ammattiyhdistyksillä on sellainen oikeudellinen muoto, jota säännellään kunkin maan kansallisiin perinteisiin sopivilla säännöillä ja tavoilla. Se ei sulje suoralta kädeltä pois mahdollisuutta hoitaa Dopolavoron omaisuutta.
4. EY:n perustamissopimuksen 295 artiklassa (ent. 222 artiklassa) määrätään, että sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin. Siksi komissio ei harjoita yksityistämispolitiikkaa, eikä se näin ollen voi ottaa kantaa jäsenvaltioiden harjoittamaan yksityistämispolitiikkaan.
5. Koska Dopolavoron omaisuuden hoito kuuluu kansallisen toimivallan piiriin, komissio katsoo, että se ei ole toimivaltainen puuttumaan asiaan.

(2000/C 27 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1419/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Livornossa sijaitsevan "Ceramica Industriale" -osuuskunnan työpaikkojen säilyttäminen

Livornossa sijaitseva "Ceramica Industriale" -osuuskunta, jossa on 130 työntekijää ja joka on Italian suurin posliinieristimien valmistaja, on viime aikoina joutunut kärsimään ENEL:in (Italian valtion sähkölaitos) uuden politiikan negatiivisista vaikutuksista. ENEL koettaa tiukentaa jakelijoiden välistä kilpailua keskittämällä jakelusopimusten hankinnan, myymällä tarvikkeita rajoitetulle määrälle yrityksiä jne.

Onko komissio samaa mieltä siitä, että tämä yritysstrategia aiheuttaa työllisyyden kannalta vakavan vaaran, sillä monet, erityisesti pienet yritykset joutuvat vaikeuksiin, koska ne eivät kykene osallistumaan useampiin tarjouskilpailuihin?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio ei voi ottaa parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella kantaa siihen, rikkovatko toimenpiteet, joilla ENEL (Ente nazionale energia elettrica) pyrkii hankkimaan kyseisten tavarantoimittajien tuotteita, yhteisön kilpailusääntöjä vai voidaanko toimenpiteitä pitää laillisina sen perusteella, että ne eivät vääristä kilpailua eivätkä ole syrjiviä vaan ovat yhdenmukaiset yhteisön kilpailusääntöjen kanssa. Koska ENEL on oikeudellisesti ja taloudellisesti erittäin vaikutusvaltainen yritys, se joutuu käyttämään näitä toimenpiteitä turvatakseen itselleen kyseisten tuotteiden saannin.

Yleissääntönä on, että ENELin kaltaisella yrityksellä on mahdollisuus kilpailuttaa tavarantoimittajia julkisen tarjouskilpailun tarjouseritelmässä määritellyin puolueettomien ehdoin. Tavarantoimittajat puolestaan saattavat päättää tehdä tarjouksen yksin tai muodostaa yhteenliittymiä muiden tavarantoimittajien kanssa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi vastatakseen sopimuksen myöntäjän vaatimuksiin tai kyetäkseen kilpailemaan muiden tarjoajien kanssa.

(2000/C 27 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1420/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Palokunnan uudelleenjärjestely

Tämä kysymys muutettiin suulliseksi O-0200/99.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissiolla ei ole parlamentin jäsenen pyytämiä tietoja. Toissijaisuusperiaatteen vuoksi esitetyt kysymykset hoidetaan jäsenvaltioiden tasolla.

Parlamentin jäsen voi kuitenkin tutustua väestönsuojeluyksikön Internet-sivuun <http://europa.eu.int/comm/dg11/civil/>. Tällä sivulla on "Vade-mecum of Civil Protection in the European Union", jossa selostetaan, miten pelastuspalvelut on kussakin EU:n jäsenvaltiossa järjestetty.

(2000/C 27 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1421/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Antonio Zottin isän oikeuksien tunnustaminen

Italian kansalainen Antonio Zotti on useita vuosia käynyt oikeudellista kiistaa siitä, että hänen isän oikeutensa tunnustettaisiin. Hänen alaikäinen tyttärensä Sabrina asuu tällä hetkellä äitinsä Alina Bodean kanssa, joka on Romanian kansalainen.

Huolimatta siitä, että Italian viranomaiset päättivät myöntää huoltajuuden isälle ja että tyttären maastapoistumisviisumit olivat umpeutuneet, äiti vei tyttären Romaniaan ja kieltäytyy kaikesta yhteydenpidosta Antonio Zottin kanssa.

Voiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Katsooko komissio asianmukaisesti ottaa yhteyttä Romanian viranomaisiin, jotta Antonio Zottin isän oikeudet tunnustetaan?
2. Millaisin direktiivein tällaisia ongelmia säännellään Euroopan tasolla?
3. Voiko komissio arvioida yleisesti kyseessä olevaa tapausta?

Komission jäsenen António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen ilmoituksen mukaan Italian viranomaiset ovat määränneet kyseisessä tapauksessa isän, joka on Italian kansalainen, lapsensa huoltajaksi. Lapsen äiti, joka on Romanian kansalainen, on vienyt lapsen Romaniaan ja loukannut täten isälle kuuluvia huoltoa sekä tapaamista koskevia oikeuksia kieltäessään isää pitämästä yhteyttä tyttärensä.

1. Unionin lainsäädännössä ei ole tällä hetkellä välineitä tällaisen kansainvälisen lapsikaappaustapauksen ratkaisemiseen. Sen vuoksi komissiolle tai millään muullakaan unionin toimielimellä ei ole valtuuksia vedota Romanian viranomaisiin tässä valitettavassa tapauksessa.
2. Komissio haluaa todeta tässä yhteydessä, että Haagissa on tehty 25 päivänä lokakuuta 1980 kansainvälinen yleissopimus kansainvälisen lapsikaappauksen yksityisoikeudellisista näkökohdista. Kyseisen yleissopimuksen tavoitteena on sen ensimmäisen artiklan mukaisesti "a) turvata johonkin sopimusvaltioon luvattomasti viedyn tai sieltä luvattomasti palauttamatta jääneen lapsen pikainen palauttaminen; b) turvata se, että sopimusvaltion oikeusjärjestykseen perustuvia huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevia oikeuksia kunnioitetaan toisissa sopimusvaltioissa."

Kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan Haagin konferenssin toimittamien tietojen mukaan Italia on allekirjoittanut ja ratifioinut kyseisen yleissopimuksen. Romania on puolestaan liittynyt sopimukseen, mutta Italia ei ole vielä hyväksynyt sen liittymistä. Kun kyseinen muodollisuus on täytetty, asiaa voivat ryhtyä selvittämään Italian ja Romanian nimeämät keskusviranomaiset, jotka huolehtivat yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti "velvoitteista, joita (...) sopimus näille viranomaisille asettaa".

Parlamentin jäsenelle samoin kuin parlamentin pääsihteeristölle on toimitettu kyseisten Italian ja Romanian keskusviranomaisten yhteystiedot.

(2000/C 27 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1422/99**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kiinan suurlähetystön pommitus Belgradissa

"Erehdys", joka johti Kiinan suurlähetystön pommitukseen Belgradissa, oli toisaalta vakava tapaus ajatellen sen mahdollisia diplomaattisia ja strategisia seurauksia, mutta toisaalta se korostaa jälleen kerran EU:n jäsenvaltioiden hallitusten tehtävää ja siihen liittyvää vastuuta Atlantin neuvostossa sekä NATO:n sotilaallisissa järjestöissä.

Voiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka neuvosto aikoo reagoida siihen, että G8-maiden ponnistelut diplomaattisen ratkaisun löytämiseksi kyseessä olevan "virheen" aiheuttamaan kriisiin ovat laantuneet?
2. Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa välttääkseen uudet jännitteet idän ja lännen välillä, joista erityisesti Eurooppa kärsisi?
3. Millaisin toimin neuvosto aikoo selvittää vastuunjaon Atlantin liitossa välttääkseen yleisen mielipiteen kääntymisen unionia vastaan tässä asiassa?
4. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että Atlantin neuvostossa edustettuina olevien EU:n jäsenvaltioiden hallitusten sekä Euroopan parlamentin on saatava varmuus kyvystä taata sotilaallisten toimien sekä liiton kerta toisensa jälkeen määrittelemien poliittisten ja diplomaattisten vaatimusten yhtäpitävyyttä?
5. Katsooko neuvosto tarpeelliseksi tehdä kaikki mahdollinen, jotta nopeutetaan poliittisen unionin syntymisprosessia, ottaen huomioon Jugoslavian kriisin aikana esiintyneet vaatimukset?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

1. Brysselissä 17. toukokuuta 1999 pidetty yleisten asioiden neuvosto yhtyi Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston syvään pahoitteluun Kiinan lähetyksen pommitamisesta Belgradissa.
2. Neuvosto ei todennut viitteitä jännitteistä EU:n ja Kiinan välisissä suhteissa tapauksen johdosta.
3. Vastuunjaon selvittämisestä Atlantin liitossa vastaa Pohjois-Atlantin neuvosto. Lisäksi neuvosto on vakuuttunut siitä, että yleinen mielipide oli täysin tietoinen, että sotilaallista toimintaa Jugoslavian liittotasavallassa johti NATO eikä EU.
4. Kosovon kriisi on kiistatta rohkaissut jäsenvaltioita tutkimaan keinoja, joilla yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa voidaan edelleen vahvistaa.

(2000/C 27 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1424/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n ja Argentiinan kalastussuhteet

EU:n ja Argentiinan kalastussuhteet ovat viilentyneet huomattavasti, koska Argentiina ei noudata EU:n kanssa tekemänsä kalastussopimuksen ehtoja. Lisäksi Argentiina on ottanut käyttöön sisäisiä säännöksiä, joilla syrjitään EU:n lainsäädännön piiriin kuuluvaa pakastuslaivastoa. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tilanne palautuisi ennalleen, yhteistyö vakautuisi ja pakastuslaivasto voisi toimia normaalisti tilanteessa, jossa sitä ei syrjitä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio haluaa korostaa, että Argentiinalle kuuluvien vesien kummeliturkakannan nykyisen tilanteen takia Argentiinan kalastuslaivasto ei ole voinut toteuttaa kalastustoimia normaalisti viimeisen vuoden aikana, sillä tilanteen korjaamiseksi on täytynyt toteuttaa hoitotoimenpiteitä.

Yhteisö on kiistänyt Argentiinan toteuttamat toimenpiteet muutoseikkoihin perustuvista syistä, sillä maa ei ole noudattanut sopimuksessa ennakoitua ilmoitusta, sekä asiasisältöön liittyvistä syistä, sillä eri kalastusalueiden käyttönotolle aluksen tyypistä riippuen (pakastus- tai tuorekala-alus) ei ole tieteellisiä perusteita, ja se vaikutti sitä vastoin aluksiin, jotka on lopullisesti siirretty Argentiinan kanssa tehdyllä sopimuksella.

Asiasta ei ole päästy tyydyttävään sopimukseen, ja komissio katsoo, että Argentiinan määräykset ovat järkyttäneet sopimuksen tasapainoa. Tästä syystä komissio on keskeyttänyt kalastussopimukseen liittyvän tieteellistä ja teknistä yhteistyötä koskevan avun loppuerän maksamisen.

(2000/C 27 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1425/99

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission tekemät sopimukset kuluttajansuojalainsäädännön alalla

Euroopan komissio (pääosasto XXIV) tekee joka vuosi sopimuksia asiantuntijoiden kanssa tutkimusten tekemiseksi kuluttajansuoja-alalla.

1. Mitä yleisiä kriteerejä PO XXIV käyttää asiantuntijoiden valinnassa?
2. Mitä tutkimuksia PO XXIV on valinnut tehtäväksi avointen tarjousten perusteella viimeisten kahden vuoden aikana?
3. Mitä tutkimuksia PO XXIV on valinnut tehtäväksi rajoitettujen tarjousten perusteella viimeisten kahden vuoden aikana?
4. Voisiko komissio vahvistaa, että alle 100 000 euron tarjouksista PO XXIV voi vielä valita järjestääkö se avoimen vai rajoitetun tarjouskilpailun?
5. Jos sillä on tämä valintamahdollisuus, miten PO XXIV perustelee rajoitetun tarjouskilpailumenettelyn valintaa, vaikka avoin tarjouskilpailu olisi selkeämpi?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

1. Yleiskriteerinä on mahdollisten hakijoiden asiantuntemus.
2. ja 3. Komissio toimittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle luettelot sopimuksista.
4. Komissio voi vahvistaa, että alle 100 000 euron tarjousten osalta komission yksiköt voivat valita joko avoimen tai rajoitetun tarjouskilpailun. Kaikki tutkimussopimukset kuuluvat julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemennettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetun direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ liitteen 1A soveltamisalaan. Avoimen tarjouspyynnön julkaiseminen on aina mahdollista sopimuksen arvosta riippumatta. Rajoitettu tarjouspyyntö sallitaan alle 133 000 euron sopimuksista. Tarjouksen tekijät on valittava mahdollisten ehdokkaiden luettelosta. Jos sopimuksen arvo on alle 13 200 euroa, sopimus voidaan tehdä suoraan kolmannen osapuolen kanssa. Kaikki yli 46 000 euron sopimukset on joka tapauksessa perusteltava varainhoitoasetuksen 60 artiklassa perustetulle hankintoja ja sopimuksia käsittelevälle neuvoa-antavalle komitealle.
5. Rajoitettu menettely luotiin helpottamaan hallintotaakkaa taloudellisesti pienimuotoisempien sopimusten yhteydessä. Sitä käytetään myös silloin, kun sopimuksen toteuttamisen edellyttämän erityisasiantuntemuksen vuoksi voidaan käyttää vain muutamia hyvin tunnettuja tarjouksen tekijöitä. Rajoitettu

menettelyei välttämättä ole avointa menettelyä salaisempi. Mahdolliset ehdokkaat valitaan ja liitetään luetteloon sen jälkeen, kun heitä on Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistun avoimen tarjouspyynnön perusteella pyydetty osoittamaan kiinnostuksensa tarjouspyynnössä ilmoitetuilla eri aloilla tehtävän työn suorittamiseen. Luettelo on voimassa useiden vuosien ajan. Luettelon voimassaoloaikana uudet ehdokkaat voivat pyytää päästä mukaan luetteloon. Rajoitetussa menettelyssä komission on otettava huomioon kaikki luettelossa mainitut mahdolliset ehdokkaat. Rajoitettua menettelyä käyttävä yksikkö ottaa aina huomioon vaaditun tutkimustyyppin, tulosten saamiseksi asetetun aikataulun sekä työn suorittamiseen käytettävissä olevan asiantuntemuksen. Tutkimusten tulokset julkaistaan mahdollisuuksien mukaan komission web-sivuilla.

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992.

(2000/C 27 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1428/99

esittäjä(t): Agnes Schierhuber (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n instituutioiden valmistautuminen unionin laajentumiseen

Euroopan unionin laajentuminen on tosiasia, joka lähitulevaisuudessa asettaa EU:n instituutioiden henkilöstön uusien haasteiden eteen.

Voiko komissio ilmoittaa, kouluttaako se omia virkamiehiansa laajentumista silmällä pitäen?

Jos valmistaa, millä tavoin? Kuuluuko valmisteleviin toimiin myös kielikursseja jäsenyyttä hakeneiden maiden kielten opiskelemiseksi?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Komissio on järjestänyt tšekin, unkarin ja puolan kurseja kääntäjilleen, jotka haluavat oppia näitä kieliä. Viron ja slovenian kurseja on suunnitteilla tulevaksi vuodeksi. Muiden viiden hakijamaan kielten kurseja ei vielä ole ollut mahdollista järjestää.

Käännöspalvelussa on nimitetty johtava virkamies laajentumisneuvonantajaksi tehtävänä antaa teknistä apua ja neuvoja jokaiseen hakijamaahan perustettuihin yhteisön lainsäädäntöä kääntäviin kansallisiin keskuksiin. Hänen on tarkoitus myös edistää yhteyksiä näiden maiden yliopistoihin kääntäjänkoulutuksen mukauttamiseksi komission todennäköisiin tuleviin tarpeisiin ja kehittää freelance-kääntäjien ja käännöstoimistojen verkostoa nykyisten ja mahdollisten vaatimusten mukaisiksi. Käännöspalvelusta on myös siirretty väliaikaisesti yksi henkilökunnan jäsen teknisen avun tiedonantotoimistoon (TAIEX) avustamaan sitä hakijamaan lainsäädännön mukauttamiseksi yhteisön lainsäädäntöön.

Tulkkauksen osalta yhteinen tulkkaus- ja kongressipalvelu (JICS) on lisännyt kokoustulkkauksen valmiuksiaan 16 kieleen. JICS on tässä yhteydessä ja tulevien laajentumisten tulkkausvaatimusten vuoksi toteuttanut lukuisia valmistelevia toimenpiteitä kuten hakijamaiden diplomaattiedustajien esittelyjä ja ammatillisia kielikurssien järjestämistä JICS:n tulkeille. Tällä hetkellä näitä on tšekin ja puolan kielillä ja ensi vuonna niitä tulee olemaan kaikilla "ensimmäisen aallon" kielillä. Muita JICS:n laajempialaisia toimia ovat pedagoginen, tekninen ja taloudellinen tuki kyseisissä maissa järjestettävälle yliopistollisille koulutusohjelmille. Hakijamaiden 80:lle kielten tulkkiopiskelijalle myönnetään apuraha ja hakijamaissa järjestetään koetilai-

suuksia freelance-tulkkien valitsemiseksi. JICS on myös nimittänyt laajentumisneuvonantajan, joka koordinoi JICS:n työtä TAIEX:in kanssa, jonka täysipäiväisenä apuna on myös toinen JICS:n virkamies.

(2000/C 27 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1430/99

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Pääosaston XXIV tekemät sopimukset rajoitetulla tarjousmenettelyllä

Voiko komissio selventää, miten pääosaston XXIV tehdessä sopimuksia rajoitetulla tarjousmenettelyllä:

1. se varmistaa, että tutkimuksia tekemään valitut konsultit toimivat puolueettomasti ja objektiivisesti?
2. se varmistaa, että tutkimuksia konsulttien puolesta tekeillä henkilöillä ei ole organisaatioihin liittyviä kaupallisia tai muita suhteita tai etuja, joilla voi olla vaikutuksia tutkimusten tuloksiin?
3. se varmistaa lisäksi, että tutkimuksia tekevät konsultit kunnioittavat Amsterdamin sopimukseen liitetystä pöytäkirjassa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta määrättyjä periaatteita ja velvoitteita mahdollisimman laajasta kuulemisesta ennen lopullisten suositusten laatimista?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

1. Komissio pyytää kaikissa tarjouspyynnöissä tietoja tarjousten tekijöiden henkilökohtaisesta tilanteesta. Komissio antaa lisäksi kaikissa tarjouspyynnöissä luettelon vähimmäisvaatimuksista, jotka tarjouksen tekijän on täytettävä tullakseen hyväksytyksi. Laajan tutkimuksen ollessa kyseessä komissio vaatii työn etenemisestä väliraportteja. Näin komission on mahdollista seurata työn edistymistä ja valvoa tutkimuksen toteuttamista.

2. Jokaisen tarjouspyynnön liitteenä on aina Euroopan komission tekemiin toimeksiantosopimuksiin sovellettavat yleiset ehdot, joiden 3 artiklan mukaan toimeksisaaja sitoutuu olemaan käyttämättä ja paljastamatta kolmansille osapuolille tosiseikkoja, tietoja, asiakirjoja tai muita seikkoja, jotka sille on annettu tai jotka se on saanut tietoonsa sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä, tai työnsä tuloksia. Nämä velvollisuudet ovat voimassa myös sopimuksen täytäntöönpanon jälkeen. Jos toimeksisaaja käyttää sopimusta täytäntöön pantaessa omaa henkilöstöään, sen on saatava kaikilta kyseiseen henkilöstöön kuuluvilta kirjallinen sitoumus siitä, että he pitävät salassa kaikki toimeksiannon suorittamisen yhteydessä tietoonsa tulleet tiedot, että he eivät paljasta kolmansille osapuolille tai käytä omaksi hyväkseen tai kolmannen osapuolen hyväksi mitään asiakirjaa tai tietoa, jota ei ole julkistettu, myöskään sen jälkeen, kun heitä ei enää ole määrätty työskentelemään kyseisen toimeksiannon parissa. Tämän sitoumuksen jäljennös on jätettävä komissiolle.

3. Pöytäkirjassa, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, määrätään seuraavasti: "Komission olisi, tämän rajoittamatta sen aloite-oikeutta: kuultava, lukuun ottamatta erityisen kiireellisiä tapauksia tai sellaisia tapauksia, joihin liittyy luottamuksellisia seikkoja, mahdollisimman monia tahoja ennen säädösehdotusten tekemistä ja julkaistava tausta-asiakirjoja aina, kun se on aiheellista."

Tätä määräystä sovelletaan komissioon. Sen sijaan konsultit eivät kuulu sen soveltamisalaan. Komissio luonnollisestikin toimii täysin kyseisen määräyksen mukaisesti ennen lainsäädäntöehdotusten tekoa myös tapauksissa, joissa yhteisön lainsäädäntö on todettu tarpeelliseksi jonkin tutkimuksen perusteella.

(2000/C 27 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1432/99**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Espanjan laivanrakennusteollisuuden rakenneuudistussuunnitelma ja sen vaikutukset Galiciassa sijaitsevaan Astilleros del Noroeste SA -telakkaan (Astano)

Neuvoston asetuksessa (EY) 1540/98⁽¹⁾ laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta laivanrakennus määritellään omalla käyttövoimalla kulkevien kauppa-alusten rakentamiseksi, sotilasaluksia lukuun ottamatta.

Espanjan hallitus esitti 6. marraskuuta 1995 Euroopan komissiolle suunnitelman laivanrakennusteollisuuden rakenneuudistuksesta, josta käytiin pitkällisiä neuvotteluja, kunnes se hyväksyttiin virallisesti 6. elokuuta 1997. Myöhemmin ministerineuvoston huhtikuussa 1999 pitämässä kokouksessa neuvoston enemmistö vastusti mahdollisuutta uusien tukien myöntämisestä tälle sektorille.

Ottaen huomioon merkityksen, joka laivanrakennusteollisuudella, ja erityisesti Astanon telakalla, on ollut Galician talouteen ja Ferrolin vaalipiiriin:

1. Millainen on komission elokuussa 1997 hyväksymän Espanjan laivanrakennusteollisuuden rakenneuudistussuunnitelman yleinen sisältö ja edellytykset?
2. Millä perusteilla voi olla oikeutettua kieltää Astanoa jatkamasta perinteistä laivanrakennustoimintaansa, jossa se on aina ollut johtavassa asemassa?
3. Miten Astanon nykyiseen tuotantoon vaikuttaisi sen mahdollinen statuksen muuttuminen, esimerkiksi yksityistäminen? Voisiko se siinä tapauksessa jatkaa laivanrakennustoimintaansa?

⁽¹⁾ EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 1999)

Kuten parlamentin jäsen tietää, Astano on yksi julkisessa omistuksessa olevista telakoista Espanjassa. Se toimii laivankorjauksen ja offshore-toiminnan alalla (rakentaen öljynporauslaittoja ja vastaavia rakenteita). Se ei ole toiminut laivanrakennuksen alalla enää vuoden 1987 jälkeen.

Julkisessa omistuksessa olevilla telakoilla Espanjassa on toteutettu joukko rakenneuudistusohjelmia viime vuosien aikana. Ohjelmiin on myönnetty huomattavaa valtiontukea laivanrakennusalaa koskevista tavanomaisista valtiontukisäännöistä poiketen.

Osana hyväksyttyä tukipakettia komissio antoi vuonna 1991 luvan laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta 21 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin N:o 90/684/ETY⁽¹⁾ nojalla myönnettävään tukeen, joka myönnetään yhteensä 126 779 miljoonan pesetan suuruisena tappiokorvauksena. Yhteismarkkinoilla kilpailua mahdollisesti vääristävien vaikutusten minimoimiseksi komissio hyväksyi myönnetyn tuen vastapainona Astanon telakan laivanrakennustoiminnan keskeyttämisen, minkä se katsoi vastaavan tuotantokapasiteetin lakkauttamista (mitä normaalisti edellytettäisiin rakenneuudistukseen myönnettävän tuen osalta). Komission päätöksessä määrättyjen edellytysten mukaisesti telakan oli pysyttävä suljettuna laivanrakennukselle kymmenen vuoden pituisen jakson ajan, joka ulottui maaliskuuhun 1997.

Tämän lisäksi komissio hyväksyi tietyille rakenneuudistuksen alaisille telakoille myönnettävästä tuesta 2 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1013/97⁽²⁾ nojalla vuonna 1997 poikkeuksellisesti rakenneuudistusta koskevan lopullisen toimenpidepaketin, joka perustuu kysyjän tarkoittamaan suunnitelmaan. Yhdessä vuonna 1996 hyväksytyjen vastaavien tukien kanssa tukipaketin yhteismäärä oli 318 112 miljoonaa pesetaa. Suunnitelman tavoitteena oli lukuisten toimenpiteiden (mm. työvoiman vähentäminen, investoinnit ja tuottavuuden parantaminen) avulla palauttaa telakoiden elinkelpoisuus ennen 31 päivää joulukuuta 1998.

Komission päätöksessä määrättyjen edellytysten mukaisesti tuet hyväksyttiin erilaisin ehdoin, jotka liittyivät erityisesti kapasiteetin vähentämiseen ja tuotannon rajoittamiseen. Näiden vastatoimien osana Espanjan hallitus sitoutui siihen, että Astano pysyisi suljettuna tavanomaiselle laivanrakennukselle, mutta jatkaisi korjaus- ja offshore-toimintaansa (mukaan lukien kelluvien tuotanto-, varastointi- ja purkulaittojen rakentaminen) ilman direktiivin mukaista sopimusperusteista tukea.

Tämä on toimenpiteiden perustana myös jatkossa, eivätkä tilanteeseen vaikuta kysyjän mainitsema direktiivin 90/684/ETY seuraajajärjestelyt, sellaisena kuin niistä on säädetty laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 1540/98⁽³⁾. Myöskään Astanon omistuksen muuttuminen ei vaikuttaisi mitenkään sen toiminnalle asetettuihin rajoituksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 380, 31.12.1990.

⁽²⁾ EYVL L 148, 6.6.1997.

⁽³⁾ EYVL L 202, 18.7.1998.

(2000/C 27 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1433/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastojen varojen jakaminen Espanjassa

Investointeihin tarkoitettuja rakennerahastojen (ja etenkin EMOTR:n) varoja, jotka Espanjan valtion pitäisi jakaa tavoitteen 1 piiriin kuuluville autonomisille alueille, ei ole jaettu tasapuolisesti väestömäärään ja asukasta kohti laskettuihin tuloihin nähden, ei edes pidemmällä aikavälillä vuosina 1994–1999. Tämä johtuu siitä, että keskushallitus jakaa yli 50 prosenttia varoista suoraan ja investoi ne sellaisten kriteerien perusteella, jotka eivät ole rakennerahastojen periaatteiden mukaisia. Tuloksena on maantieteellinen jako, jonka vuoksi rahastoille yhteisön lainsäädännössä asetetut tavoitteet eivät toteudu. Erityisen kipeästi tilanne koskee autonomisia alueita, kuten Galiciaa.

Löytyykö yhteisön lainsäädännöstä selitys sille, miksi Espanjan hallitus harjoittaa tällaista politiikkaa?

Kuinka suuri osuus ensinnäkin Espanjalle ja toisaalta tavoitteen 1 piiriin kuuluville autonomisille alueille väestömäärän perusteella myönnettyistä rakennerahaston (ja erityisesti EAKR:n) tuottaviin investointeihin ja infrastruktuuriin liittyviin hankkeisiin tarkoitetuista varoista suunnattiin vuosina 1994–1999 Galicialle?

Millaisia kriteereitä vuosina 2000–2006 Espanjassa ja tavoitteen 1 piiriin kuuluvilla alueilla sovelletaan näiden varojen jakamiseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1435/99

esittäjä(t): Gérard Caudron (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ftalaatteja sisältävien lelujen myrkyllisyys ja pienet lapset

Kysymys koskee kansanterveydellistä ongelmaa, joka on erittäin vakava, koska se liittyy pieniin lapsiin. Kyseessä ovat ftalaattipehmitteitä sisältävien lelujen ja lastenhoitotarvikkeiden (erityisesti niiden, jotka on tarkoitettu suussa pidettäviksi) aiheuttamat vaarat. Eläinkokeet ovat osoittaneet näiden tuotteiden olevan myrkyllisiä ja aiheuttavan syöpää (erittäin myrkylliset vaikutukset maksalle ja suvunjatkamiskyvylle).

Ranskan viranomaiset ovat toimineet nopeasti antamalla säädöksen, jolla tiettyjen suussa pidettävien tuotteiden myynti keskeytetään vuodeksi.

Aikooko komissio toimia niin, että Euroopan unionissa myynnissä olevista ftalaaatteja sisältävistä tuotteista laaditaan heti luettelo? Tämä muovin pehmittämisaine ei itse asiassa kuulu lelujen ja lastenhoitotarvikkeiden valmistusaineiden luetteloon. Se on lisättävä siihen, sillä vanhempien on voitava harjoittaa valvontaa.

Voiko komissio varmistaa, että se tulee tämän jälkeen kehottamaan jäsenvaltioita kieltämään tämän vaarallisen aineen käytön kaikissa lapsille tarkoitetuissa tuotteissa? Komissio on jo ottanut tämän mukaisen kannan vuonna 1998 kieltäessään kuuden eri ftalaatin käytön, mikä osoittaa, että tämän aineen myrkyllisyys oli huolenaiheena jo tuolloin. Koska Euroopan laajuista kieltoa ei ole saatu aikaan, lapset altistuvat yhä näille vaaroille.

Kaikkien huolestuneiden vanhempien puolesta kysymyksen esittäjä kysyy, onko komissio aikeissa kantaa vastuunsa ja toimia asianmukaisesti tämän kansanterveydellisen ongelman suhteen?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio on erittäin tietoinen siitä, että kansalaiset ovat huolestuneita tiettyjen ftalaaatteja sisältävien lelujen ja lastentarvikkeiden vaikutuksista lasten terveyteen. Komissio on jo tehnyt useita aloitteita aiheesta, ja se aikoo piakkoin ehdottaa yhteisön toimea, jolla pyritään suojelemaan lasten terveyttä tehokkaalla ja yhtenäisellä tavalla. Komissio ei ole vuonna 1998 ehdottanut, että ftalaattien käyttö kyseisissä tuotteissa kiellettäisiin. Sen sijaan komissio suositteli 1. heinäkuuta 1998, että jäsenvaltiot testaisivat alle kolmevuotiaille lapsille tarkoitettuja suuhun pantavia lelut ja lastentarvikkeet. Komissio suositteli samalla, että jäsenvaltiot ryhtyisivät tarvittaviin toimenpiteisiin riittävän lasten terveyden suojelun varmistamiseksi.

Tähän mennessä kahdeksan jäsenvaltiota (Tanska, Saksa, Kreikka, Ranska, Italia, Itävalta, Suomi ja Ruotsi) on kieltänyt tai virallisesti ilmoittanut aikovansa kansallisin toimenpitein kieltää ftalaattien käytön tietyissä leluissa ja lastentarvikkeissa. Alankomaat ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat ilmoittaneet aikovansa asettaa rajoituksia ftalaattien käytölle kyseisissä tuotteissa.

Komissio on ollut useaan otteeseen yhteydessä myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevään tiedekomiteaan ja pyytänyt sen mielipidettä kyseisten tuotteiden aiheuttamista riskeistä. Komitean mukaan pehmeästä polyvinyylikloridista (PVC:stä) valmistetuissa leluissa yleisimmin käytettyyn di-isononyyliftalaattiin (DINP) on syytä kiinnittää huomiota, ja di(2-etyyliheksyyli)ftalaatin (DEHP) käyttö on selvästi huolestuttavaa. Tällöin kyse on tietyistä tuotteista, joihin kuuluvat myös kokonaan tai osittain pehmeästä, ftalaaatteja sisältävästä PVC:stä valmistetut lelut ja lastentarvikkeet, joita lapset pitävät suussa. Komission mukaan näiden tuotteiden osalta on ryhdyttävä terveydensuojelutoimiin.

Komission mielestä luettelon laatiminen ftalaaatteja sisältävistä lastentarvikkeista ei tässä vaiheessa riitä. Komission mielestä on mahdollisimman pian toteutettava yhteisön toimenpiteitä, jotta koko yhteisön alueella varmistetaan EY:n perustamissopimuksen mukainen yhtenäinen ja korkeatasoinen lasten terveydensuojelu sekä sisämarkkinoiden toimivuus.

(2000/C 27 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1439/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastussopimuksen uusiminen

Marokon kuningaskunnan kielteisestä asenteesta johtuen niin Euroopan unionin jäsenvaltiot — niiden joukossa Espanja — kuin Euroopan komissio eivät osoittaneet suurta kiinnostusta unionin ja Marokon välisen 15. marraskuuta 1995 tehdyn, vuoden 1999 lopulla päättyvän kalastussopimuksen uusimiseen. Se aiotaan kuitenkin korvata sopimuksella, joka perustuu toimintakelpoisten yhteisyritysten perustamiseen. Tämä johtaisi käytännössä siihen, että alusten ja miehistön ei tarvitse olla kotoisin jäsenvaltioiden satamista

tai alueelta. Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kannassa tähän asiaan ei oteta huomioon Galiciassa (Espanja) sijaitsevien Ribeiran, Morazzon ja Guardan satamien laivastojen etuja. Niihin kuuluvat 170 alusta ja lähes 3 000 työntekijää harjoittavat kalastusta Kanarian ja Saharan alueen vesillä, joka on erittäin riippuvainen kalastusalan toiminnasta. Ne eivät myöskään ota huomioon niiden galicialaisyritysten luonnetta, joilla on lupa kalastaa näillä vesillä. Nämä yritykset koostuvat tavallisesti varustajista, jotka omistavat vain yhden aluksen, mikä tekee käytännössä mahdottomaksi niiden muuntamisen Marokon alaisiksi yhteisyrityksiksi. Vuonna 1995 Euroopan yhteisö menetteli toisin – silloin neuvotteluissa kalastussopimuksesta otettiin huomioon yhteisön ja Marokon väliset taloussuhteet yleensä niin, että EU ei suostunut allekirjoittamaan sopimusta taloudellisesta assosiaatiosta 12 vuodeksi Marokon kanssa ennen kuin Marokko hyväksyi kalastussopimuksen ehdot – tämä tapahtui juuri ennen Barcelonan Euro-Välimeri-konferenssia.

Aikooko komissio suhtautua asiaan samoin kuin vuonna 1995 ja neuvotella kalastuksesta ottaen huomioon EU:n ja Marokon väliset suhteet yleensä tarkoituksena tehdä sopimus, jonka avulla vältetään Galician taloudelle erittäin tärkeiden alusten ja miehistöjen menettäminen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

On totta, että vuoden 1995 kalastussopimuksesta ja assosiaatiosopimuksesta yhteisön ja Marokon välillä neuvoteltiin rinnakkaisesti. Vaikka vuonna 1999 vallitsevat olosuhteet ehkä ovatkin erilaiset, kalastussuhteet Marokon kanssa ovat kuitenkin vanhastaan läheisesti sidoksissa osapuolten yleisiin poliittisiin ja taloudellisiin suhteisiin. Komissio ei katso tämän sidonnaisuuden muuttuvan.

(2000/C 27 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1442/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Koheesiorahaston varojen jakautuminen Espanjan eri autonomioiden kesken

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on koheesiorahastosta Galicialle osoitetun tuen määrä vuosina 1994–1999 ja mikä on sen osuus suhteessa muille Espanjan autonomioille tarkoitettuihin määriin?

Voiko komissio vahvistaa, että Galicia, jonka pitäisi välttämättä uudenaikaistaa viestintä- ja liikennealuetensa, joka kuuluu tällä hetkellä tavoite 1 -alueisiin ja jossa asuu 7 % Espanjan väestöstä, on saanut koheesiorahaston perustamisesta lähtien ainoastaan 1,3 % Espanjan valtiolle myönnettyistä koheesiorahaston varoista?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Komissio täsmentää, että koheesiorahasto perustettiin 16 päivänä toukokuuta 1994 annetulla asetuksella (EY) 1164/94⁽¹⁾ ympäristö- ja liikennealojen investointien yhteisrahoittamiseksi edunsaajajäsenvaltioissa kansallisella tasolla. Tämän vuoksi komissiolla ei ole käytettävissään aluekohtaisia tilastoja.

On myös aiheellista korostaa, että komissio hyväksyy tästä rahastosta rahoitettavat investoinnit asianomaisten jäsenvaltioiden sille ilmoittamien hankkeiden perusteella.

Yhteenvetotaulukot Espanjalle kaudella 1993–1999 koheesiorahastosta myönnetystä tuesta toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

(¹) EYVL L 130, 25.5.1994.

(2000/C 27 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1443/99**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Amsterdamin sopimuksen mukaisen työllistymistä edistävän pilottihankkeen toteuttaminen Galiciassa (Espanja)

Vaikka Galician työttömyysprosentti on 17, niin autonomian hallituksella kuin Espanjan hallituksella ei ole sellaisia suunnitelmia työllistymisen edistämiseksi Galiciassa, jotka vastaisivat Amsterdamin sopimukseen kirjattua ja Luxemburgin Eurooppa-neuvostossa sovittua politiikkaa. Sekä Galician että Espanjan hallitus ainoastaan esittivät EU:lle suunnitelmansa työpaikkojen luomiseksi. Tällä ei näytä olevan muuta tarkoitusta kuin saada käyttöön talousarviosta siihen varatut varat nimeämällä ne uudestaan niin, että ne näennäisesti täyttävät EU:n vaatimukset, mutta ilman että ne tuovat mitään olennaisia uudistuksia, jotka saisivat aikaan muutosta tässä Galician taloudelle erittäin tärkeässä kysymyksessä.

Katsooko komissio, että on mahdollista käynnistää jokin Amsterdamin sopimuksen mukainen työllistymistä edistävä pilottihanke Galiciassa vuosina 2000–2006?

Komission jäsenen Anna Diamantopoulou komission puolesta antama vastaus

(24. syyskuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-442/99 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla syyskuu 1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (syyskuu 1999).

(2000/C 27 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1444/99**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Euroopan vähemmistökieliin perustuvan kulttuurin kehitys

Kulttuurin alaan kuuluvien toimien tarkoituksena on edistää eurooppalaisen kulttuurin monimuotoisuuden tuntemista. Kuitenkin EU:n talousarviossa niin sanotuille vähemmistökielille varattu osuus on edelleen erittäin niukka.

Miten komissio suhtautuu talousarvion tasapainottamiseen, joka on välttämätöntä Euroopan unionissa vähän käytettyihin kieliin perustuvien kulttuuriohjelmien toteuttamiselle?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Vähemmistökielten opetus ja levinneisyys vaikuttaa luonnollisesti yhteisön kielellisen ja kulttuurisen moninaisuuden säilymiseen. Komissio on tukenut yhteisön alue- ja vähemmistökieliä vuoteen 1998 asti toteuttamalla toimia "alue- ja vähemmistökielten ja -kulttuurien tukemiseksi ja säilyttämiseksi". Toimia on rahoitettu erityisesti budjettikohdasta B3-1006. Kyseiseen budjettikohtaan varatut määrärahat ovat lisääntyneet 100 000 eurosta vuonna 1983 neljään miljoonaan euroon vuonna 1998. Pääasiallisia toimia, joilla komissio on tukenut alue- ja vähemmistökieliä, ovat vähemmistökielten edustajien esittämien hankkeiden rahoitus, tiedotustoimien rahoittaminen (Mercator-hanke), kielitieteelliset tutkimukset ja Euroopan vähemmistökielten toimiston toiminnan rahoitus.

Vuonna 1999 alue- ja vähemmistökielten tukemista rahoitetaan useista budjettikohdista. Euroopan vähemmistökielten toimiston ja Mercatorin rahoittamiseksi on myönnetty miljoona euroa budjettikohtaan A-3015. Yhteistyötä koulutuksen ja nuorisopolitiikan alalla koskevaan budjettikohtaan B3-1000 varatulla 2,5 miljoonalla eurolla on tarkoitus "tukea toimia, joilla edistetään yhteisön aluekieliä ja kulttuureita ja niiden säilyttämistä". Lisäksi budjettikohtaan B3-2004 on varattu 500 000 euroa monikielisen tietoyhteiskunnan ohjelmaan, jolla "edistetään yhteisön kielellistä monimuotoisuutta alueelliset ja vähemmän käytetyt kielet mukaan lukien".

Vuoden 1999 ehdotuspyynnöllä pyrittiin erityisesti laatimaan valmistavia toimenpiteitä, joiden perusteella komissio voi esittää johdonmukaisia ja yhtenäisiä ehdotuksia vastatakseen asianmukaisesti Euroopan kansalaisten odotuksiin eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämisestä koulutuksessa paikallis- ja vähemmistökielten tukemista ja tunnettuuden lisäämistä koskevan monivuotisen ohjelman avulla.

Komissio hyväksynee lisäksi tänä syksynä ehdotuksen päätökseksi Euroopan kielten teemavuoden järjestämisestä vuonna 2001. Teemavuoden tarkoituksena on kiinnittää kansalaisten huomio yhteisöjen kielelliseen moninaisuuteen ja kannustaa opiskelemaan enemmän kieliä, myös vähemmistökieliä.

Paikallisten ja alueellisten kulttuurien välittäjinä toimivia vähemmistökieliä tuetaan yhteisön kulttuuriohjelmista, joiden tavoitteena on yhteisön kulttuurisen moninaisuuden säilyttäminen. Ariane-ohjelmalla (kirjallisuutta ja kulttuurialaa koskeva tukiohjelma) on tähän saakka rahoitettu vähemmistökielten kirjallisuuden liittyviä toimia. Esimerkiksi vuonna 1998 tuettiin vähemmistökielten kustantajien verkon Mosaiikki-hanketta. Samankaltaisia vähemmistökieliä tukevia toimia on yhä mahdollista toteuttaa kulttuurin puiteohjelman 2000–2004 yhteydessä. Puiteohjelmalla tuetaan monikielisyttä korostavia yhteistyötoimia sekä innovatiivisia toimia, joilla kannustetaan kansaa osallistumaan kulttuurin alueelliseen moninaisuuteen.

(2000/C 27 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1445/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Monikielisuuden tunnustaminen Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön nojalla

EU julistaa kaikissa teksteissään ja suuntaviivoissaan monikielistä ja -kulttuurista Eurooppaa, painottaa jäsenvaltioiden erilaisia kieliä ja kulttuureja ja kannattaa erityisesti Euroopan vähemmistökielten ja -kulttuurien tukemista ja edistämistä yhteisön politiikoissa.

Koska eri kielten kohtelu vaihtelee kunkin jäsenvaltion lainsäädännöstä riippuen, vähemmistökielten ja -kulttuurien tunnustamisen ja kehittämisen kannalta on myönteistä, että EU hyväksyy sen eri jäsenvaltioissa jo olemassa olevan lainsäädännön, joka suosii niin sanottuja vähemmistökieliä. Yksi selvä esimerkki tästä on Espanjan valtio, jossa galego, baski ja katalaani ovat virallisia kieliä espanjan ohella.

Miten komission suhtautuu mahdollisuuteen hyväksyä Euroopan unionin virallisiksi kieliksi nykyisten virallisten kielten lisäksi myös muut jäsenvaltioissa virallisiksi tunnustetut kielet?

(2000/C 27 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1495/99

esittäjä(t): Ingo Friedrich (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Sitova sääntely englannin, ranskan ja saksan tasa-arvoisesta käyttämisestä kaikkien EU:n elinten työkielinä

Neuvoston 15.4.1958 antamassa asetuksessa N:o 1⁽¹⁾ vahvistetaan yksiselitteisesti virallisten kielten — joita on nykyään yksitoista — käyttö yhteisön elimissä. Asetuksen 1 artiklassa ei eritellä virallisia kieliä ja

työkieliä, vaikka käytännössä tämä ero on olemassa. EU:n tuleva itälaajentumisen ja siitä johtuvan virallisten kielten määrän lisääntymisen johdosta olisi tarkoituksenmukaista vahvistaa yhtenäisen ja sitova sääntely kaikissa EU:n elimissä käytettävistä työkielistä.

EU:n elinten työkielten sääntelyssä on kuitenkin otettava huomioon saksan tasa-arvoinen käyttäminen työkielenä ranskan ja englannin ohella.

Unionin yhteensä yli 370 miljoonasta kansalaisesta puhuu saksaa äidinkielenään yli 90 miljoonaa, eli noin neljännes kansalaisista

Saksa hoiti vuonna 1997 62 % unionin talousarvion nettomaksuista (Itävallan osuus oli 4 %)

Saksa on tärkein vieras kieli (englannin ollessa toisella sijalla) useimmissa KIE-maissa, joten saksan kieli toimisi hyvin "siltana" liittymisprosessissa.

Milloin komissio tekee ehdotuksen sitovaksi sääntelyksi englannin, ranskan ja saksan käyttämisestä EU:n elinten työkielinä, kun otetaan huomioon, että työkielten käyttö ei ole toistaiseksi ollut yhtenäistä?

(¹) EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

**Komission puheenjohtajan Romano Prodin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1445/99 ja P-1495/99**

(15. lokakuuta 1999)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kieliä koskevasta sääntelystä määrätään EY:n perustamissopimuksen 290 artiklassa (entisessä 217 artiklassa). Siinä määrätään, että neuvosto vahvistaa kieliä koskevan sääntelyn yksimielisesti. Komissiolla ei ole täten perustamissopimuksen nojalla mahdollisuutta tehdä kyseistä järjestelmää koskevaa ehdotusta.

(2000/C 27 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1446/99

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kemianteollisuuden yrityksen Akcros Chemicals B.V.:n julkisin varoin tuettu siirto Roermondista Greiziin

1. Onko komissio tietoinen, että Akcros Chemicals B.V. (aikaisemmin Haagen Chemie, joka on AKZO Nobel Chemicalsin omistuksessa), joka tuottaa lijy- ja metallistearaatteja ja muita kuin vinyylipuolivalmisteita synteettisten aineiden teollisuudelle, aikoo sulkea Roermondissa (Alankomaat, Limburgin maakunta) sijaitsevan 1200 hengen tuotantolaitoksensa sen alkuperäisen suunnitelman sijaan, että tuotanto siirrettäisiin laajennettavan Limax-yrityksen (myöskin osa Akcrosia) yhteyteen Roermondin itäosaan?

2. Onko komissio lisäksi tietoinen, että AKZO Nobel -konserni perustelee tätä Roermondin – jossa on Alankomaiden keskitasoa korkeampi työttömyysaste – tehtaan sulkemista sillä, että sen siirtäessä muun kuin vinyylituotannon Greiziin (Saksa, Thüringenin maakunta) ja lijyystearaattien tuotannon Düreniin (Saksa, Nordrhein-Westfalenin maakunta), se on oikeutettu 35 prosentin investointitukeen?

3. Voisiko komissio ilmoittaa, toteutetaanko tämä tuotannon siirto kokonaan tai osittain Euroopan unionin varoilla? Jos näin on, miten se on perusteltu? Miten paljon uusia työpaikkoja Greiziin todennäköisesti tulee, kun tätä verrataan työpaikkojen vähentymiseen Roermondissa? Mitkä ovat kunkin uuden työpaikan kustannukset?

4. Onko komission mielestä oikein, että yhden työllisyydestä kärsivän alueen työllisyyttä edistetään tukemalla työpaikkojen siirtoa toiselta työttömyydestä kärsivältä alueelta? Jos komissio ei pidä tätä oikeutettuna, mitä se aikoo tehdä estääkseen yrityksiä siirtämästä työpaikkoja tarpeettomasti paikasta toiseen ja työpaikkojen vähenemisen?

Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(1. syyskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1447/99

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kosovon romanien vaino

RAI-televisiokanavan Euronews-ohjelma välitti muutama päivä sitten kuvia Kosovon romaniväestön täydellisestä massapaosta.

Arvioiden mukaan Kosovon albaanit pakottavat noin 100 000 Kosovon romanian jättämään kotinsa ja lähtemään Kosovosta, koska romanien syytetään toimineen "serbien käytyreinä".

Voiko Euroopan komissio ilmoittaa minulle mikä sen kanta on tähän uuteen etniseen puhdistukseen, jossa uhreina ovat tällä kertaa Kosovossa asuvat romanirodun edustajat? Romanit joutuvat nyt samanlaisen vainon kohteeksi kuin serbien väitettiin syyllystyneen Kosovon albaaniväestöä kohtaan. Mitä toimia komissio aikoo ehdottaa, jotta tämä vaino lopetettaisiin ja romanit voisivat palata koteihinsa synnyinseuduilleen?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 1999)

Komissio vastustaa mihin tahansa etniseen yhteisöön kohdistuvia kaikkia etnisen puhdistuksen lajeja ja tuomitsee ne ankarasti. Unioni tuomitsi Serbian viranomaisten muissa etnisissä yhteisöissä tekemät etniset puhdistukset ja on tuominut äskettäin muihin etnisiin yhteisöihin Kosovossa kohdistuneet tapahtumat.

Unioni osallistuu väliaikaisesta siviilihallinnosta Kosovossa vastaavaan Yhdistyneiden Kansakuntien valtuuskuntaan (UNMiK). Tämä siviilihallinto, joka työskentelee yhdessä Kosovoa varten luotujen KFOR-joukkojen muodostaman sotilashallinnon kanssa, varmistaa parhaillaan, että tällaiset tapahtumat päättyvät ja että Kosovoon perustetaan suvaitsevainen, rauhallinen ja monista kansallisuuksista muodostuva yhteiskunta, jonka toimintaan kaikki sen jäsenet voivat täysipainoisesti osallistua.

(2000/C 27 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1448/99

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Rikkomusmenettelyn käynnistäminen Italiaa vastaan oppisopimusten vuoksi sekä menettelyn vakavat seuraukset yrityksille, jotka viime vuosien aikana ovat edesauttaneet työpaikkojen luomista

Euroopan komission (Eurostat) julkaisemien lukujen mukaan Euroopan työttömyysongelma on erittäin huolestuttava. EU:ssa arvellaan olevan noin 16 miljoonaa työtöntä, ja yksi ongelmallisimmista alueista on Etelä-Italia.

Euroopan komission äskettäisellä päätöksellä käynnistää rikkomusmenettely Italiaa vastaan saattaa olla vakavia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia. Komission mukaan monien etelä-italialaisten pk-yritysten viimeisten neljän vuoden aikana työmarkkinoiden ulkopuolelle jäännin uhkaamien nuorten työttömien kanssa EU:n määrittelemien suuntaviivojen mukaisesti tekemät oppisopimukset ovat laittomia.

Onko komissio arvioinut tämän päätöksen seurauksia? Onko komission mielestä oikein rangaista yrityksiä, jotka ovat merkittäväällä tavalla osallistuneet elintärkeiden työpaikkojen luomiseen näillä korkean työttömyysasteen alueilla, ja pahentaa näin ongelmaa entisestään?

Eikö komissio pikemminkin sovello rajoittavasti ja osittaisesti kilpailun vääristämisen vastaisen perussopimuksen 87 artiklan määräyksiä? Eikö se näin suosi yrityksiä, jotka vapaita markkinoita hyödyntäen tekevät merkittäviä uudelleenjärjestelyjä ja vahingoittavat heikommassa asemassa olevilla alueilla toimivia, enemmän henkilökuntaa työllistäviä pk-yrityksiä?

Eikö komissio katso kantansa olevan ristiriidassa työllisyyden, taloudellisen ja sosiaalisen koheesion sekä solidaarisuuden edistämisen kanssa, joihin Euroopan rakentaminen perustuu (perussopimuksen 2 artikla), sekä uuden työllisyyttä koskevan osaston ja äskettäin Kölnissä tehdyn työllisyys sopimuksen kanssa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio ottaa kilpailupolitiikkansa toteutuksessa huomioon pyrkimyksen työllisyyteen sekä taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen.

Komissio onkin esittänyt heinäkuussa 1995 työllisyystuen suuntaviivat⁽¹⁾, joissa se pyrkii selvittämään jäsenvaltioille, mitä perusteita se käyttää päättäessään, soveltuuko työllisyystuki yhteismarkkinoille.

Komissio on tarkastellut oppi- ja työsopimuksia, joista on säädetty Italian laissa 196/97. Siinä säädetään tuesta, jota annetaan määräaikaissopimusten muuttamiseksi vakituisiksi sopimuksiksi. Kyseisistä sopimuksista on säädetty myös laeissa 863/84, 407/90, 169/91 ja 451/94, joissa säädetään tuesta työntekijöiden palkkaamiseksi oppi- ja työsopimuksilla. Komissio katsoo toimien täyttävän tuen tunnusmerkit EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan (entisen 92 artiklan) 1 kohdan mukaisesti.

EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (entisen 93 artiklan) 3 kohdassa määrätään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle "tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta". Koska Italian viranomaiset eivät ole ilmoittaneet komissiolle edellä mainituista laeista (varsinkaan laeista 863/84, 407/90, 169/91 ja 451/94), ei tällä ole muuta mahdollisuutta kuin katsoa tuet yhteisön oikeuden vastaisiksi.

Komissio on arvioinut kyseisten toimien soveltuvuutta yhteismarkkinoille edellä mainitun lainsäädännön valossa. Tällöin se tuli siihen tulokseen, että kyseiset tuet voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi, kun ne täyttävät tietyt kriteerit. Erityisen tärkeä kriteeri on, että tukien avulla luodaan uusia työpaikkoja nuorille työttömille tai muille työntekijöille, joilla on erityisiä vaikeuksia sijoittua tai uudellsijoittua työmarkkinoille. Viimeksi mainittuja ovat esimerkiksi pitkäaikaistyöttömät. Yhtenäismarkkinoille soveltumattomiksi tuet voidaan puolestaan katsoa, kun ne eivät täytä edellä esitettyjä ehtoja. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) 659/1999⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti komissio on tehnyt 11. toukokuuta 1999 lopullisen päätöksen jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisesti myöntämien tukien takaisinperinnästä aiemmin vallinneen tilanteen palauttamiseksi.

Komissio on myös tietoinen siitä, että suuri yleisö ei aina katso tällaisia päätöksiä hyvällä. Valtiontukien alalla tehtyjä päätöksiä tulisi kuitenkin arvioida kilpailupolitiikan edistämisen kasvun ja pysyvien työpaikkojen luomisen kannalta. Kilpailupolitiikalla varmistetaan yhteismarkkinoiden moitteeton toiminta ja sitä kautta yritysten kilpailukyvyyn kasvu pitkällä aikavälillä. Vain tällä tavoin taataan kestävä kasvu, kun taas tuilla vaikutetaan osaltaan markkinoiden jakautumiseen ja siirretään joissain tapauksissa työttömyysongelma alueelta toiselle tai jäsenmaasta toiseen.

⁽¹⁾ EYVL C 334, 12.12.1995.

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999.

(2000/C 27 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1449/99**esittäjä(t): Rainer Wieland (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission työntekijöiden jaottelu virka-aseman ja kansallisuuden perusteella

Tietääkö komissio, että FAZ-lehti julkaisi 27. huhtikuuta 1999 taulukon, jossa komission työntekijät oli jaoteltu virka-aseman ja kansallisuuden perusteella?

Lähteeksi oli ilmoitettu "Europäische Kommission, Stand 1.3.1999". FAZ-lehden julkaisemissa tilastoissa on useita virheitä erityisesti seuraavissa kohdissa:

Itävallan lukema on 275 (oikea 273), Belgian 3844 (oikea 4074), Saksan 517(!) (oikea 1326) ja Italian 1882 (oikea 2069) jne. Kokonaislukema on 15696 ilmoitetun 16861:n asemesta. Vertikaalisesti tarkasteltuna viimeisen palstan todellinen arvo olisi 14 966 eikä ilmoitettu 16 861.

Mitä mieltä komissio on FAZ-lehden julkaisemisesta sekä ilmeisistä asiavirheistä, kun otetaan huomioon, että lähteenä on käytetty asiakirjaa "Europäische Kommission, Stand 1.3.1999"? Voiko komissio toimittaa alkuperäisen asiakirjan, johon FAZ-lehden tiedot todennäköisesti perustuvat?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Komissio ei ollut tietoinen Frankfurter Allgemeine Zeitungin aikeista julkaista arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema taulukko.

Kyseessä on todellakin ote komission toimittamasta kuukausittaisesta tilastotiedotteesta "Komission henkilöstö", joka toimitetaan välittömästi arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Taulukossa esitetään virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, joiden palkka maksetaan toimintatalousarviosta.

Koska kysyjän esittämien lukemien alkuperä ei ole tiedossani, voisin olettaa niiden välisten erojen johtuvan siitä, että kysyjän toimittamissa lukemissa ei ole otettu huomioon kielten alan virkaryhmää. Saksan osalta oikea lukema on 1 581 (517 on tanskalaisten virkamiesten lukumäärä).

(2000/C 27 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1451/99**esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Italiassa sijaitsevassa Ischiassa toteutettavien hankkeiden rahoitus

Euroopan unioni aikoo tukea Ischiassa toteutettavaa kolmea hanketta, joista kaksi koskee kaupungin satamaa ja yksi luonnontilassa olevaa Nitrodin terveyslähdettä Ischian kaupungin ulkopuolella.

Koska rakennustöitä ei ole vielä aloitettu, kysyisin seuraavaa:

1. Millä tavoin Euroopan unioni tukee näitä hankkeita?
2. Miten hankkeen kokonaisrahoitus on suunniteltu ja miten EU:n ja kyseisen alueen myöntämät määrärahat jakaantuvat?
3. Missä aikataulussa hankkeiden arvellaan valmistuvan?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1454/99

esittäjä(t): Ingo Friedrich (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vaarallisille poisheitettävillä tarvikkeille tarkoitetut jätehuoltoastiat

1. Pitääkö paikkansa, että vaarallisille poisheitettävillä tarvikkeille, kuten käytetyille ruiskuille, kanyyleille ja skalpelleille yms. tarkoitetut jätehuoltoastiat eivät kuulu lääkinnällisistä laitteista annetussa direktiivissä 93/42/EY⁽¹⁾ tarkoitettuihin lisälaitteisiin, vaikka leikkaussalissa tai hoituhuoneessa onkin käytettävissä astioita, joiden avulla voidaan terveydellisistä ja ennaltaehkäisevistä syistä varmistaa käytettyjen instrumenttien jätehuolto loukkaantumisten ja infektioiden estämiseksi?
2. MEDDEF-direktiivissä käsitellään lääkinnälliseksi laitteeksi luokittelamista valmistajan ilmoittaman käyttötarkoituksen perusteella ja esimerkkinä mainitaan taskut, joita käytetään uudelleen sterilisoitujen laitteiden pakkaamiseen ja joilla minmoidaan infektioriskiä aivan kuten jätehuoltoastioilla. Miksi komissio on päätenyt tähän erittelyyn?
3. Miksi komissio ei ole hyväksynyt vaarallisille poisheitettävillä tarvikkeille tarkoitettujen jätehuoltoastioiden EY-merkintää?

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

1. Lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY mukaan vaaralliselle sairaalajätteelle, kuten kontaminoituneille neuloille, kanyyleille ja skalpelleille tarkoitettuja jätteastioita ei pidetä lääkinnällisinä laitteina, koska ne eivät vastaa 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittua lääkinnällisten laitteiden käyttötarkoituksesta annettua määritelmää. Lääkinnällisiksi laitteiksi kutsutaan tuotteita, joita käytetään potilaan sairautta diagnosoitaessa, vammaa hoidettaessa, kosmeettisessa kirurgiassa jne.

Komissio myöntää, että vaarallisten jätteiden käsittely sisältää riskin, mutta muussa, erityisesti työsuojelua koskevassa lainsäädännössä on käsitelty suojatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on esimerkiksi taata kontaminoituneiden instrumenttien hävitys käyttämällä jätteastioita, jolloin jätteen käsittelijälle ei aiheudu vahingoittumisvaaraa.

2. Lääkinnällisiä laitteita koskevat asiakirjat, kuten lääkinnällisten laitteiden luokitusohjeet, eivät ole oikeudellisesti sitovia ja ne laaditaan asianomaisten osapuolten (viranomaisten, teollisuuden, kolmansien osapuolten) käymien neuvottelujen perusteella, jotta direktiiviä 93/42/EEC voitaisiin tulkita yhdenmukaisesti.

Luokittelu lääkinnällisten laitteiden lisälaitteeksi, jonka parlamentin jäsen mainitsi, riippuu siitä, miten tuotteen valmistaja on määritellyt käyttötarkoituksen direktiivin 93/42/EEC 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella.

Uudelleen steriloitujen lääkinnällisten laitteiden pakkaamiseen käytettyjen pussien tarkoitus on taata uudelleen käytettävien laitteiden laatu. Ne varmistavat potilaan suojelun asianmukaisen tason ja siksi ne kuuluvat lääkinnällisten laitteiden lisälaitteisiin. Vaikka jäteastiat sisältäisivätkin poisheitettäviä kontaminoituneita lääkinnällisiä laitteita, niiden käyttötarkoitus ei ole poisheitettävien lääkinnällisten laitteiden ominaisuuksien suojele ja siksi niitä ei lueta lääkinnällisten laitteiden lisälaitteiksi.

3. Valmistajat saavat käyttää direktiivissä 93/42/EEC määriteltyä CE-merkintää ainoastaan lääkinnällisiin laitteisiin. Koska jäteastiat eivät ole lääkinnällisiä laitteita eivätkä lääkinnällisten laitteiden lisälaitteita, niihin ei saa laittaa yllämainittua CE-merkintää. Tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, ettei niissä saisi olla jotain muuta merkintää tai merkkiä.

(2000/C 27 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1459/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Panimosopimukset

Aikooko komissio tutkia mahdollisuuksia Yhdistyneessä kuningaskunnassa yhä vallitsevan panimosopimusjärjestelmän säännösten muuttamiseen?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 1999)

Komissio on tehnyt tänä vuonna kolme päätöstä yksittäispoikkeuksen myöntämisestä kansallisille panimoille, nimittäin Bassille, S&N:lle ja Whitbreadille. Kyseiset panimot tekivät ilmoitukset vuokrasopimuksiinsa, koska nykyinen yksinostosopimuksia koskeva ryhmäpoikkeusasetus, joka sisältää oluentoimitussopimuksia koskevia erityisiä määräyksiä, ei kuitenkaan kata Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyjä oluentoimitussopimuksia, koska oluen ostovelvoite ei kuulu asetuksen soveltamisalaan. Bassille ja S&N:lle myönnetyt yksittäispoikkeukset ovat voimassa vuoden 2002 loppuun ja Whitbreadin yksittäispoikkeus vuoden 2008 loppuun.

Komissio ei aio ehdottaa erityistä olutalaa koskevaa asetusta. Nykyisen ryhmäpoikkeusasetuksen voimassaoloaika päättyy vuoden 1999 lopussa. Komission vakaana aikomuksena on korvata tämä asetusta ja muut vertikaalisia sopimuksia koskevat asetukset yhdellä yleisluonteisella ryhmäpoikkeusasetuksella, jonka soveltamisala on laaja ja joka ei sisällä alakohtaisia säännöksiä. Komissio lähetti heinäkuussa 1999 lausunto-kierrokselle jäsenvaltioihin luonnokset ryhmäpoikkeusasetuksesta ja suuntaviivoista. Jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen luonnokset julkaistaan kolmansien kuulemista varten.

(2000/C 27 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1460/99

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Huvivenedirektiiviin 94/25/EY ehdotetut tarkistukset, joihin sisältyvät Euroopan komission 9.12.98 päivättyssä asiakirjassa III 76032/97-EN, versio 6 määritetyt pakokaasu- ja melupäästövaatimukset

Eivätkö nämä tarkistukset direktiiviin 94/25/EY⁽¹⁾ ole komissionkin mielestä taannehtivia siten, että moottoreihin tehtävien suurien muutosten määritelmä koskee kaikkia, myös vanhoja aluksia, joiden moottori vaihdetaan tai sitä kunnostetaan kulumisen johdosta?

Eivätkö tarkistukset siten aiheuta kohtuutonta kustannushaittaa kone- ja veneenrakennusalojen pienyrityksille (arvioidut kustannukset olisivat 15 000 puntaa moottoria/asennusta kohden)? Voiko komissio

ilmoittaa, mihin toimiin se on ryhtynyt kelpoisuustestauksista aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi siten, että ne eivät merkitsisi kohtalokasta iskua kone- ja veneenrakennusaloille?

Eikö komissionkin kanta ole se, että ellei ehdotusta muuteta, siitä hyötyvät ainoastaan amerikkalaiset ja Kaukoidän suuret konevalmistajat? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt suojellakseen Euroopan laivamoottoriteollisuutta tuholta, joka kohtasi Euroopan moottoripyöriteollisuutta useita vuosia sitten?

(¹) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(12. lokakuuta 1999)

Asiakirja, johon parlamentin jäsen viittaa, on valmisteluasiakirja, joka laadittiin uudelleen tämän vuoden alussa. Tämänhetkisestä luonnoksesta neuvotellaan edelleen jäsenmaiden, teollisuuden ja käyttäjien kanssa. Komissio kerää ja analysoi parhaillaan kommentteja ja ehdotuksia. Kaikki tämä otetaan huomioon, ennen kuin komissio tekee lopullisen ehdotuksen parlamentille jätettäväksi.

(2000/C 27 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1461/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Argentiinan yksinoikeutetun talousvyöhykkeen (ZEE) ulkorajan määrittäminen

Koska Euroopan komissio ei ole vastannut aikaisempaan otsikossa mainittua aihetta koskevaan kysymykseeni ja koska sen vastaus kysymykseeni E-3472/98 (¹) on hämmästyttävän lyhytsanainen ja mielestäni ristiriitainen, haluaisin tietää, millä perusteella komissio on muuttanut kriteereitään. Komissio vahvisti vastauksessaan aikaisempaan kysymykseeni E-0496/98 (²) tästä aiheesta, että se oli kanssani samaa mieltä siitä, että Arpón-alueen pysäyttämiseen johtaneiden tapahtumien kaltaiset tilanteet "aiheuttavat tulkintavaikeuksia ja tiettyä epävarmuutta tällä alueella toimiville aluksille". Nyt pelkästään siksi, että yhteisön alukset eivät enää ole joutuneet vastaavaan tilanteeseen, komissio katsoo, että turvallisuuden tai "epävarmuuden" ongelmaa ei enää ole "eikä lisätoimia näin ollen tarvita".

Koska tämä vastaus on riittämätön ja ristiriidassa komission kysymyksiini E-3951/97 (³) ja E-0496/98 antamien vastausten kanssa, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

Vaikka yhteisön aluksia ei toistamiseen ole pysäytetty, eivätkö Arpón-alueen pysäyttämiseen johtaneiden tapahtumien kaltaiset tilanteet aiheuta edelleen "tulkintavaikeuksia ja tiettyä epävarmuutta tällä alueella toimiville aluksille", kuten komissio aiemmassa vastauksessaan totesi?

Onko komissio edelleen "sitä mieltä, että rannikkovaltioilla on merioikeusyleissopimuksen 56 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan nojalla väistämätön velvollisuus esittää kaikki tarvittavat ZEE:n rajoittamista koskevat täsmennykset, ja kansainvälisen oikeuden mukaan se on vastuussa tämän velvollisuuden laiminlyönnistä"?

Jos on, niin eikö komission tule ryhtyä toimiin, jotta Argentiinan tasavalta täyttää velvollisuudet, jotka kuuluvat sille mainittujen Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukaan, ja saada tämä "epävarmuus" päätymään?

(¹) EYVL C 341, 29.11.1999.

(²) EYVL C 323, 21.10.1998, s. 41.

(³) EYVL C 310, 9.10.1998, s. 5.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Vastaukseksi arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen ja täydentääkseen jo antamia vastauksia parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin P-1424/99 (¹), P-464/99 (²), E-3472/98 (³), E-3471/98 (⁴),

P-2559/98 ⁽⁵⁾, E-496/98 ⁽⁶⁾, E-399/98 ⁽⁷⁾ ja E-3951/97 ⁽⁸⁾ komissio ilmoittaa, että kysymys Argentiinan yksinoikeutetun talousvyöhykkeen (ZEE) ulkorajan määrittämisestä ja erityisesti Argentiinan liittovaltion kalastusta koskevan lainsäädännön soveltamisesta on komission pyynnöstä keskustelun alaisena neuvoston merioikeustyöryhmässä.

Tässä työryhmässä komissiolla ja jäsenvaltioilla on mahdollisuus tarkastella tämän kysymyksen kaikkia näkökohtia.

⁽¹⁾ Katso sivu 62.

⁽²⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 76.

⁽³⁾ EYVL C 341, 29.11.1999.

⁽⁴⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 74.

⁽⁵⁾ EYVL C 297, 15.10.1999, s. 25.

⁽⁶⁾ EYVL C 323, 23.10.1998.

⁽⁷⁾ EYVL C 386, 17.12.1998.

⁽⁸⁾ EYVL C 310, 15.12.1998.

(2000/C 27 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1462/99

esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Citadellan sataman laajennushanke

Helmikuussa 1999 Citadellan kaupunginhallituksen edustajat ja Baleaarien hallitus hyväksyivät Dragados y Construcciones S.L. -yrityksen laatimat kaupungin sataman laajennushanketta koskevat suunnitelmat. Tähän hankkeeseen aiotaan käyttää noin 13 500 miljoonaa pesetaa, josta 6 600 pesetaa käytetään 50,4 hehtaarin kokoisen kaupunkialueen rakentamiseen Cala'n Busquetsissa.

Nämä satamanrakentamiseen liittyvät kaupungin rakennushankkeet merkitsevät sitä, että Citadellan väkiluku lisääntyy neljänneksellä, mikä aiheuttaa veden kulutuksen suhteetonta kasvua ja ympäristöhaittoja alueelle.

Tähän hankkeeseen liittyy seuraavia vakavia sääntöjenvastaisuuksia:

- aiottu kaupunginosan rakennushanke on vastoin Citadellan aluesuunnittelun suuntaviivoissa annettuja kaupungin kasvua koskevia määräyksiä (on olemassa Baleaarien hallituksen antama laki, joka koskee niin kutsuttuja alueita C2 ja C3, jonne uusi alue aiotaan rakentaa),
- mitään tarkkaa arviota ei ole tehty mahdollisista sosiaalisista ja ympäristökustannuksista,
- hankkeen hyväksymistä ei edeltänyt tiedonanto ympäristövaikutuksista eikä pakollinen rannikkojen keskushallintoelimen tiedonanto.

Yksi edellä mainituista kohdista on vastoin tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ määräyksiä. Näin ollen

1. aikooko komissio toteuttaa toimenpiteitä, jotta kyseisen direktiivin 2 artiklaa noudatetaan; artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että hankkeista, joilla on mahdollisesti huomattavia ympäristövaikutuksia — kuten tässä tapauksessa on asianlaita — on tehtävä niiden ympäristövaikutuksia koskeva arviointi,
2. aikooko komissio seurata tarkemmin tätä hanketta, joka on määrä toteuttaa vuonna 2000?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. lokakuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista asioista.

Komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin kerätäkseen kyseisistä asioista tarkempia tietoja ja varmistaakseen, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY⁽¹⁾ on pantu täytäntöön oikein.

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle asianmukaisesti toimien tuloksista.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, muutettu direktiivillä 97/11/EY, EYVL L 73, 14.3.1999.

(2000/C 27 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1464/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n ja Marokon välinen kalastussopimus

EU:n ja Marokon välisen kalastussopimuksen voimassaolo päättyy pian. Tämä sopimus on erittäin tärkeä yhteisön kalastusalueelle ja työllisyydelle, erityisesti yhteisön epäsuotuisilla, kalastuksesta riippuvaisilla alueilla.

1. Mistä budjettikohdasta mahdollisen uuden sopimuksen asettamat velvoitteet aiotaan rahoittaa?
2. Voiko komissio ilmoittaa, mikä on Marokon kuningaskunnan ehdottama aikataulu ja mikä on yhteisön valtuuskunnan kokoonpano?
3. EU:n ja Marokon kahdenväliset niin kaupalliset kuin taloussuhteet ovat erittäin tärkeitä. Näin ollen, mitkä muut pääosastot pääosaston XIV lisäksi osallistuvat neuvotteluihin uuden kalastussopimuksen aikaansaamiseksi?
4. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Marokolle Meda-yhteistyöohjelman puitteissa vuonna 1999 ja paljonko niitä aiotaan osoittaa tulevaisuudessa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

1. Neuvosto varasi kyseiseen tarkoitukseen alkuvaiheessa 125 miljoonaa euroa, joka vastaa voimassa olevassa sopimuksessa määrättyä määrää. Koska ei ole selvää, millaisen muodon kalastusalan yhteistyö Marokon kanssa saa ja koska siihen liittyy korkeita, suuresti vaihtelevia kustannustekijöitä, komissio katsoo, että kyseinen budjettiin merkitty määrä on asianmukainen. Komissio tarkistaa voimassa olevien budjettimenettelyjen mukaisesti kyseisen määrän asianmukaisuutta sitä mukaa, kun neuvotteluissa edistytään.

2. ja 3. Neuvosto valtuutti 10.6.1999 komission tunnustelemaan mahdollisuuksia tutkia ja toteuttaa kalastusala koskevia molempia osapuolia hyödyttäviä uusia yhteistyömenettelyjä yhdessä Marokon viranomaisten kanssa. Komissio lähetti kyseisen neuvoston päätöksen jälkeen heti kesäkuussa kirjeen Marokon viranomaisille ja pyysi tunnustelujen aloittamista. Marokon viranomaiset vastasivat 9.7.1999 ja ilmoittivat olevansa valmiit tapaamiseen keskustelujen aloittamiseksi 15.9.1999 jälkeen. Tapaamisten tarkka aikataulu määritellään heti, kun ensimmäiset tunnustelut on pantu alulle. Uudesta kalastussopimuksesta neuvottelee komissio kollegiona.

4. Komissio on laatinut Euro-Välimeri -kumppanuuden yhteydessä vuoden 1999 hankkeita ja ohjelmia koskevan 176 miljoonan euron suuruisen suunnitelman Marokon kanssa toteutettavalle yhteistyölle.

(2000/C 27 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1466/99**esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Naisten osuus komiteoissa

Euroopan parlamentin jäsenten ja kansalaisten on vaikea saada tietoa komission alaisista neuvoa-antavista, hallinto- ja sääntelykomiteoista, jotka avustavat komissiota EU-säädösten täytäntöönpanossa (ns. komitologia-menettely). Nämä komiteat, joita lienee yli 450 kappaletta, koostuvat pääasiassa jäsenvaltioiden nimittämistä edustajista. Voiko komissio antaa selvityksen em. komiteoiden kokoonpanosta ja sukupuolijakaumasta? Mikä on naisten osuus kaikissa komission alaisissa komiteoissa?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, useat komiteat avustavat komissiota niin sanottujen komiteamenettelyjen puitteissa. Komissiolla ei tällä hetkellä ole resursseja kerätä tietoja naisten ja miesten osuudesta kaikissa näissä komiteoissa. Jäsenvaltiot nimeävät komiteoiden jäsenet, joten komissiolla ei ole valtaa puuttua asiaan. Komissio aikoo kuitenkin kerätä perustamiaan komiteoita koskevia tietoja osana sukupuolten tasa-arvoa koskevan politiikkansa täytäntöönpanoa.

(2000/C 27 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1467/99**esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uppopaistorasvan käyttö eläinrehuissa

Belgian dioksiiniskandaalin yhteydessä kävi ilmi, että eläinrehuista löytynyt dioksiini saattoi olla peräisin rehun valmistukseen käytetystä rasvasta. Vielä ei tiedetä, miten dioksiini joutui rasvaan, mutta on arveltu, että rasva olisi peräisin ravintoloiden uppopaistoastioista, joita kuumennetaan useita kertoja.

Ruotsissa uppopaistorasvan kierrätys eläinrehuihin on kielletty. Aikooko komissio kieltää riskialttiiden rasvojen käytön eläinrehuihin koko EU:ssa? Miten komissio valvoo sitä, millaisia rasvoja eläinrehujen valmistuksessa käytetään.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. lokakuuta 1999)

Rasvoista vastikään tehtyjen dioksiinilöytöjen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle on äskettäin esitelty lainsäädäntötoimia koskeva ohjelma eläinrehuissa käytettyjen tuotteiden turvallisuuden takaamiseksi. Näiden lainsäädäntötoimien puitteissa on tarkoitus muun muassa täydentää niiden rehuaineiden nykyistä luetteloa, joiden käyttö on kielletty rehuseoksissa. Tavoitteena on sisällyttää luetteloon ne tuotteet, joiden jäljitettävyyttä ei voida täysin taata tai joiden turvallisuudesta ollaan epävarmoja. Elintarvikealalta kierrätettyjen rasvojen käyttö eläinrehuissa on asetettu kyseenalaiseksi.

Komissio selvittää yhdessä pysyvän rehukomitean kanssa näiden kierrätettyjen rasvojen nykyisiä seuranta-järjestelmiä eri jäsenvaltioissa ja niissä yhteisön ulkopuolisissa maissa, joista näitä tuotteita tuodaan, sekä näiden tuotteiden turvallisuutta niiden koostumuksen ja kierrätysprosessin osalta.

Eläinrehuissa käytettyjen rasvojen valvonta kuuluu nykyisellään jäsenvaltioiden vastuulle, ja se on toteutettava rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista 25. lokakuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Komissio voi tällä hetkellä tehdä eläinrehujen tarkastuksia paikan päällä vain silloin, kun määräysten rikkomisesta on ilmoitettu. Neuvostossa on tähän liittyvästi parhaillaan käsiteltävänä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi⁽²⁾. Sillä pyritään laajentamaan komission tarkastusten oikeudellista perustaa.

⁽¹⁾ EYVL L 265, 8.11.1995.

⁽²⁾ EYVL C 346, 14.11.1998.

(2000/C 27 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1468/99

esittäjä(t): Lucio Manisco (GUE/NGL) neuvostolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kurdijohtaja Öçalanin kuolemantuomio

Viitaten kurdijohtaja Öçalanin farssinomaiseen oikeudenkäyntiin ja kuolemantuomioon

1. eikö neuvoston mielestä pitäisi puuttua asiaan mahdollisimman nopeasti vedoten Ankaran hallitusta vaatimaan kansanedustuslaitoksessa kuolemantuomion välitöntä muuttamista vankeusrangaistukseksi?
2. pitäisikö todeta virallisesti tämän kuolemantuomion syyllistävän Turkin hallituksen huomattavaan rikkomukseen ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden peruseriaatteita vastaan?
3. eikö siis tällä välin pitäisi
 - a) keskeyttää kaikki kaupalliset etusopimukset (tullisopimukset ja muut) Euroopan unionin ja Turkin tasavallan välillä;
 - b) keskeyttää meneillään olevat neuvottelut maan liittymisestä EU:iin;
 - c) kieltää kaikki asekauppa EU:n jäsenvaltioiden ja kyseisen maan välillä?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

Ankarassa toimivan valtion turvallisuusstuomioistuimen (State Security Court) Abdullah Öçalanille 29. kesäkuuta 1999 langettaman kuolemantuomion osalta Euroopan unionin puheenjohtajavaltio on toistuvasti ilmaissut, ja ilmaisee vastaisuudessaakin, Turkin viranomaisille unionin omaksuman, kaikkien tunteman kannan, jonka mukaan se vastustaa kuolemanrangaistusta periaatteellisenä kysymyksenä riippumatta vastaajasta ja rikoksesta, josta hänet on tuomittu. Unioni on lisäksi toistuvasti tuominnut terrorismin kaikki muodot.

Neuvosto toteaa tässä yhteydessä, että korkein oikeus kokoontui 7. lokakuuta käsittelemään Öçalanin muutoksenhakuanomusta ja lykkäsi asiasta käytäviä keskustelujaan 21. päivään lokakuuta. Neuvosto korostaa sitä, että Turkin lainsäädännön mukaan korkein oikeus voi muutoksenhakupyynnöstä tarkistaa tuomiota ja että on Turkin parlamentin harkintavallassa päättää, vahvistaako se turkkilaisen tuomioistuimen antaman kuolemantuomion. Neuvosto kuitenkin edelleenkin ilmoittaa Turkin hallitukselle toivovansa, että Turkki jatkaisi viimeisen 15 vuoden aikana omaksuttua käytäntöä eikä panisi täytäntöön Öçalanille langetettua kuolemantuomiota. Koska Turkki on ilmaissut haluavansa liittyä EU:n jäseneksi, on korostettu, että kuolemanrangaistuksen soveltamatta jättäminen on osa Euroopan unionin yhteisiä arvoja ja täten myös osa unionin säännöstöä.

Neuvosto ei usko, että Turkin kanssa tehtävän yhteistyön minkäänlaisesta keskeyttämisestä olisi unionille hyötyä, kun se haluaa tehdä Turkille tiettäväksi kantansa, ja tämä pätee myös Öçalanin tapauksessa. Päinvastoin, neuvostoa kannustavat viimeaikainen Turkissa ja Kreikassa sattuneista maanjäristyksistä

seurannut ilmapiirin parantuminen EU:n ja Turkin välisessä yhteistyössä sekä Kreikan ja Turkin kahdenvälisissä suhteissa tapahtunut kehitys. Neuvosto onkin vakuuttunut siitä, että kaikista kysymyksistä käytävä vuoropuhelu Turkin kanssa on ainoa oikea tapa lähentää Turkia Euroopan unionin arvoihin ja tavoitteisiin. Tässä yhteydessä neuvosto haluaa korostaa, että se piti tärkeänä ulkoministeri Cemin osallistumista yleisten asiain neuvoston lounaalle 13. syyskuuta 1999.

(2000/C 27 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1469/99

esittäjä(t): Lucio Manisco (GUE/NGL) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kurdijohtaja Öçalanin kuolemantuomio

Viitaten kurdijohtaja Öçalanin farssinomaiseen oikeudenkäyntiin ja kuolemantuomioon

1. eikö komission mielestä pitäisi puuttua asiaan mahdollisimman nopeasti vedoten Ankaran hallitusta vaatimaan kansanedustuslaitoksessa kuolemantuomion välitöntä muuttamista vankeusrangaistukseksi?
2. pitäisikö todeta virallisesti tämän kuolemantuomion syyllistävän Turkin hallituksen huomattavaan rikkomukseen ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden perusperiaatteita vastaan?
3. eikö siis tällä välin pitäisi
 - a) keskeyttää kaikki kaupalliset etusopimukset (tullisopimukset ja muut) Euroopan unionin ja Turkin tasavallan välillä;
 - b) keskeyttää meneillään olevat neuvottelut maan liittymisestä EU:iin;
 - c) kieltää kaikki asekauppa EU:n jäsenvaltioiden ja kyseisen maan välillä?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Turkin valtion turvallisuusasioita käsittelevän Ankaran tuomioistuimen Kurdistanin työväenpuolueen (PKK) johtajalle Abdullah Öçalanille 29. kesäkuuta 1999 langettama kuolemantuomio on herättänyt Euroopan unionissa lukuisia vastalauseita, joista mainittakoon erityisesti puheenjohtajamaan kehoitus, että Turkki jättäisi tuomion panematta täytäntöön. Komissio on ilmaissut samansuuntaisen mielipiteen komission asiasta vastuussa olevan jäsenen suulla, joka vaati, että Turkin viranomaiset ottavat huomioon sen, että unioni vastustaa kuolemantuomiota.

On tärkeää pitää mielessä, että kuolemantuomiota ei ole pantu toimeen Turkissa vuoden 1984 jälkeen. Rikoslakiluonnoksessa, joka on parhaillaan Turkin kansanedustuslaitoksen käsiteltävänä, esitetään muun muassa tämän tuomion poistamista. On selvää, että Öçalanin tuomion täytäntöönpano tekisi tyhjäksi kaikki Turkin pyrkimykset kuolemantuomion lopulliseksi poistamiseksi.

Komissio ei pidä tässä vaiheessa tarpeellisena tutkia mahdollisuutta ryhtyä toimenpiteisiin Turkia vastaan, kuten arvoisa parlamentin jäsen on ehdottanut. Komissio seuraa tarkkaan valtion turvallisuusasioita käsittelevän tuomioistuimen päätöksen seurauksia ja varmistaa sen, että asianomaiset Turkin oikeusviranomaiset ottavat huomioon unionin kannan.

Turkki osallistuu unionin laajenemiskehitykseen ja se on Cardiffissa kesäkuussa 1998 koolla olleen Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen toimittanut vuotuisen määräaikaiskertomuksen edistymisestään unioniin liittymisessä. Komissio esittää seuraavan kertomuksensa ennen vuoden loppua ja ottaa asianmukaisesti huomioon Öçalanin tapauksen vaiheet.

(2000/C 27 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1472/99**esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: GSM-mastojen sijoittelun kansanterveydelliset vaikutukset

Viime kuukausina useissa Euroopan unionin maissa on oltu yleisesti huolissaan GSM-antennimastojen oletetuista terveyshaitoista, joita aiheuttavat erityisesti kerrostalojen, sairaaloiden ja hoitolaitosten katoille sijoitetut mastot.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, mitä tutkimustietoja sillä on rakennusten katoille sijoitettujen antennimastojen mahdollisesti aiheuttamista terveyshaitoista EU:n eri jäsenvaltioissa?
2. Voisiko komissio ilmoittaa, viimeiset tutkimustulokset huomioon ottaen, millaisia terveyshaittoja (erityisesti muut kuin lämpövaikutukset) matkapuhelimen tiivis käyttö aiheuttaa käyttäjälle?
3. Onko komissio valmis, tämä mainittu yleinen huolestuminen huomioon ottaen, varaamaan yhteisön talousarvion tutkimusmäärärahoja GSM-antennimastojen sijoittelusta ja matkapuhelimien käytöstä mahdollisesti aiheutuvia haitallisia vaikutuksia (erityisesti muut kuin lämpövaikutukset) koskevaan eurooppalaiseen tutkimukseen?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio on kiinnittänyt asianmukaista huomiota huolestuneisuuteen, joka liittyy sähkömagneettisten kenttien terveydelle mahdollisesti aiheuttamiin haittoihin.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 9. maaliskuuta 1999 direktiivin 1999/5/EY radio- ja telepääte-laitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta.⁽¹⁾ Direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka radiolähettimien on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille ja niitä voidaan käyttää. Siinä sallitaan jäsenvaltioille käytön rajoittaminen terveyssyistä, esimerkiksi edellyttämällä tiettyjä vähimmäisetäisyyksiä lähettimen ja väestön välillä.

Neuvosto hyväksyi 2. heinäkuuta 1999 komission ehdotuksesta suosituksen väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta.⁽²⁾ Siinä otetaan huomioon kansainvälisen säteily-suojelutoimikunnan tieteellinen kanta, jota komission tieteellinen ohjauskomitea tukee viitaten tutkimuk-sissa osoitettuihin terveyshaittoihin, joita voi aiheutua altistumisesta sähkömagneettisille kentille.

Tässä yhteydessä on huomattava, että viime vuosikymmenen aikana COST 244 ja 244bis -hankkeiden koordinoimat laajat eurooppalaiset tutkimukset eivät ole kyenneet osoittamaan mitään toistettavissa olevia terveyshaittoja, jotka aiheutuisivat matkapuhelimille ja matkaviestintämastoille ominaisesta radiotaajuus-säteilyn tasosta.

Matkapuhelinten laajan käytön vuoksi on selvää, että mahdolliset terveyshaitat voivat olla pitkäaikaisia. Siksi tutkimuksen on jatkuvasti seurattava haittavaikutuksia, ja alalla nyt ja tulevaisuudessa tehtävän tutkimuksen tuloksia tarkastellaan suositus ehdotuksessa edellytetyjen kertomusten puitteissa.

Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevaan viidenteen puiteohjelmaan⁽³⁾ kuuluvassa elämänlaadun ja luonnonvarojen hallinnan alan erityisohjelmassa⁽⁴⁾ mainitaan avaintoimintakokonaisuudessa 1 (terveys, ravinto ja ympäristötekijät) sähkömagneettisen säteilyn vaikutuksia koskevat erityis-tutkimukset ja erityisesti matkapuhelimista ja antennista tulevaan ei-ionisoivaan säteilyyn liittyvien mahdollisten vaikutusten epidemiologiset ja biolääketieteelliset tutkimukset. Useita tämän alan sovelluksia arvioidaan ja käsitellään parhaillaan mahdollisesti vuoden 1999 talousarviosta rahoitettaviksi.

(1) EYVL L 91, 7.4.1999.

(2) EYVL L 199, 30.7.1999.

(3) EYVL C 173, 7.6.1997.

(4) KOM(98) 305 lopullinen.

(2000/C 27 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1474/99**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Käytetyn öljyn käsittely

Komission vastauksessa (5.2.1998) käytetyn öljyn käsittelyä koskevaan kysymykseeni E-3211/97⁽¹⁾ todetaan, että "Komissio aikoo ottaa... tapauksen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan. Tässä yhteydessä komissio aikoo ottaa yhteyttä Kreikan viranomaisiin ja pyytää selvitystä direktiivin 75/438/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/ETY⁽²⁾, täytäntöönpanosta Kreikassa. Kreikan antaman vastauksen perusteella komissio päättää, onko komission tarpeen käyttää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa sille annettua toimivaltaa".

Kysyn komissiolta, mikä oli Kreikan viranomaisten vastaus kysymykseen edellä mainittujen direktiivien ja erityisesti direktiivin 87/101/ETY 4 ja 8 artiklan täytäntöönpanosta? Jos Kreikka ei ole pannut näitä direktiivejä asianmukaisesti täytäntöön, aikooko komissio käyttää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa sille annettua toimivaltaa, ja jos aikoo, milloin?

⁽¹⁾ EYVL C 223, 17.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 42, 12.2.1987, s. 43.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Komissio on useaan otteeseen pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja jäteöljyhuollosta 16. kesäkuuta 1975 annetun direktiivin 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22. joulukuuta 1986 annetulla neuvoston direktiivillä 87/101/ETY, täytäntöönpanosta. Koska Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet tästä asiasta mitään tietoja, komissio on aloittanut Kreikkaa vastaan rikkomismenettelyn Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) nojalla direktiivin 18 artiklassa vaaditun täytäntöönpanoraportin toimittamatta jättämisestä.

(2000/C 27 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1475/99**esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kosovon romanien vaino

RAI-televisiokanavan Euronews-ohjelma välitti muutama päivä sitten kuvia Kosovon romaniväestön täydellisestä massapaosta.

Arvioiden mukaan Kosovon albaanit pakottavat noin 100 000 Kosovon romanian jättämään kotinsa ja lähtemään Kosovosta, koska romanien syytetään toimineen "serbien kätyreinä".

Voiko Euroopan komissio ilmoittaa minulle mikä sen kanta on tähän uuteen etniseen puhdistukseen, jossa uhreina ovat tällä kertaa Kosovossa asuvat romanirodun edustajat? Romanit joutuvat nyt samanlaisen vainon kohteeksi kuin serbien väitettiin syyllistyneen Kosovon albaaniväestöä kohtaan. Mitä toimia komissio aikoo ehdottaa, jotta tämä vaino lopetettaisiin ja romanit voisivat palata koteihinsa synnyinseuduilleen?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan siitä, että suuri osa muusta kuin albaaniväestöstä, esimerkiksi myös serbeistä, on lähtenyt tai on pakotettu lähtemään Kosovosta. Neuvosto muistuttaa, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseلمان UNSCR 1244 mukaan kaikilla pakolaisilla ja siirtymään joutuneilla henkilöillä on paluuoikeus. Neuvosto tukee kaikilta osin YK:n Kosovon siviilioperaation pyrkimyksiä edistää sovintoa ja yhteistyötä Kosovon etnisten ja muiden eri ryhmien välillä ja pitää edelleen demokraattista ja monikansallista Kosovoa erittäin tärkeänä.

Yhteydenpidossaan Kosovon albaaniyhteisön johtohenkilöiden kanssa EU:n edustajat ovat selkeäsanaisesti korostaneet sitä, että Kosovon serbien, romanien ja muiden etnisten ryhmien vainoa ei voida hyväksyä ja että sen on loputtava välittömästi.

Kansainvälinen yhteisö tekee parhaansa helpottaakseen pakolaisten ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden kotiinpaluuta, mutta tällä välin EU jatkaa humanitaarisen avun antamista suurelle määrälle Serbiassa olevia pakolaisia. Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimisto ECHO on hiljattain myöntänyt 56,1 miljoonaa euroa tähän tarkoitukseen annettavaa humanitaarista apua varten.

(2000/C 27 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1476/99

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Postimaksut

Joidenkin jäsenvaltioiden postilaitokset perivät alempaa maksua kotimaan kirjeestä (etäisyydestä riippumatta) toiseen jäsenvaltion osoitettuun kirjeeseen verrattuna (matkan lyhydestä riippumatta). Onko tämä perustamissopimuksen mukaista erityisesti sen osalta, mikä koskee kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltämistä?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Yhteisö kannattaa kustannusten huomioon ottamista määritettäessä yksittäisten yleispalveluun kuuluvien postipalvelujen hintoja, kuten yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/67/EY⁽¹⁾ edellytetään.

Joillekin postipalvelusta vastaaville toimijoille aiheutuvat kustannukset kirjeen toimittamisesta saman jäsenvaltion alueelle voivat olla erisuuruiset kuin toiseen jäsenvaltioon lähetetyistä kirjeistä aiheutuvat kustannukset, vaikka kuljetusmatkassa ei olisi merkittävää eroa. Kun kyseessä on täysin kotimainen palvelu, yksi ainoa toimija hoitaa palvelun siihen ajan kuluessa sovitun verkoston kautta, kun taas rajat ylittävissä palveluissa eri toimijat hoitavat kukin osan palvelusta omassa verkostossaan, jolloin kuljetustyön monivaiheisuus ja siitä aiheutuvat kustannukset lisääntyvät.

Kun siis otetaan huomioon kustannusten vaikutus hintoihin, ei ole poissuljettua, että hinta vaihtelee erilaisten sisäisten tilanteiden ja rajat ylittävien tilanteiden välillä. Siltä osin kuin postipalveluja ei ole vielä vapautettu, on jäsenvaltion ja postipalvelusta vastaavan toimijan tehtävänä osoittaa, että hintaero on oikeutettu. Tämä edellyttää erityistapausten tutkimista EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan (ent. 59 artikla) ja 86 artiklan 2 kohdan (ent. 90 artikla) mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

(2000/C 27 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1477/99

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vangitseminen ilman oikeudenkäyntiä

Voiko neuvosto ilmoittaa minulle mihin toimiin se on ryhtynyt varmistaakseen, että Israelin hallitus noudattaa kansainvälisiä määräyksiä, jotka koskevat vangitsemista ilman oikeudenkäyntiä, ja erityisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 9 artiklaa.

Haluan muistuttaa neuvostoa Bilal Dakrubin tapauksesta. Hän on yksi Israelin vankiloissa viruvista 22 libanonilaisesta, joita pidetään vangittuina ilman oikeudenkäyntiä tai kauan rangaistusajan päättymisen jälkeen.

Vastaus*(8. marraskuuta 1999)*

Euroopan unioni seuraa edelleen tiiviisti Israelissa vangittuina olevien libanonilaisten ja myös muiden ilman oikeudenkäyntiä vangittujen ihmisten tilannetta muissa alueen valtioissa.

Suhteita Israeliin säännellään tällä hetkellä väliaikaisella sopimuksella ennen uuden vuonna 1995 allekirjoitetun Euro-Välimeri-sopimuksen tekemistä. Väliaikaisessa sopimuksessa määrätään erityisesti, että sopimuspuolten väliset suhteet ja kaikki sopimuksen määräykset perustuvat ihmisoikeuksien ja kansanvallan periaatteiden kunnioittamiseen, mikä ohjaa sopimuspuolten sisä- ja ulkopoliittikkaa sekä muodostaa sopimuksen olennaisen osan (1 artikla). Tämän vuoksi Euroopan unioni odottaa, että sopimuksen allekirjoittajat noudattavat yhtäläisesti väliaikaisen sopimuksen kaikkia määräyksiä.

Unioni on ottanut esille Israelissa vangittuina olevia tai Israelin valvomia libanonilaisia koskevan kysymyksen Israelin viranomaisten kanssa ja ilmaissut huolensa vangitsemisesta ilman oikeudenkäyntiä edelleen myös 55:nnessä YK:n ihmisoikeustoimikunnassa vuonna 1999. Neuvosto vakuuttaa arvoisalle parlamentinjäsenelle jatkavansa puuttumista alueen ihmisoikeusrikkomuksiin tavoitteenaan varmistaa, että kumppanusmaat ovat tietoisia tarpeesta noudattaa kansainvälisten ihmisoikeussopimusten sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen määräyksiä.

(2000/C 27 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1478/99**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle***(1. syyskuuta 1999)*

Aihe: Vangitseminen ilman oikeudenkäyntiä

Voiko komissio ilmoittaa minulle mihin toimiin se on ryhtynyt varmistaa, että Israelin hallitus noudattaa kansainvälisiä määräyksiä, jotka koskevat vangitsemista ilman oikeudenkäyntiä, ja erityisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 9 artiklaa.

Haluan muistuttaa komissiota Bilal Dakrubin tapauksesta. Hän on yksi Israelin vankiloissa viruvista 22 libanonilaisesta, joita pidetään vangittuina ilman oikeudenkäyntiä tai kauan rangaistusajan päättymisen jälkeen.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(15. syyskuuta 1999)*

Komissio on tietoinen hallinnollisen säilösaapidon käytöstä Israelissa sekä Libanonin kansalaista Bilal 'Abd al-Husayn Dakrubia koskevasta tapauksesta. Dakrub on edelleen vangittuna Israelissa, vaikka hänen alkuperäinen vankeusrangaistuksensa päättyi jo vuonna 1988⁽¹⁾. Dakrubia ja muita Israelissa olevia libanonilaisvankeja pidetään ilmeisesti mahdollisina neuvotteluvälineinä, jotka on tarkoitus vaihtaa neljään israelilaisotilaaseen, jotka ovat olleet kadoksissa 1980-luvun taisteluista lähtien ja joiden uskotaan olevan Libanonin islamistijoukkojen käsissä⁽²⁾.

On oikeutettua toivoa, että nämä vaihdot ovat olennainen osa Israelin ja Libanonin rauhansopimusta, johon kuuluu myös Israelin joukkojen vetäytyminen miehitetystä Etelä-Libanonista vuoden kuluessa, niin kuin Israelin uusi pääministeri Barak on ilmoittanut.

Israelin viranomaiset tietävät hyvin, kuinka tärkeänä unioni pitää oikeusvaltioperiaatetta sekä sitä, että Israel täyttää tarkasti ne velvoitteet, joihin se sitoutui liittyessään kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan yleissopimukseen vuonna 1991. Vaikka yleissopimuksen 9 artiklassa selvästi määrätään, ettei ketään saa vangita mielivaltaisesti, Israelin laki sallii hallinnollisen säilösaapidon⁽³⁾. Komissio hyödyntää jokaisen sopivan tilaisuuden, jonka säännöllinen yhteydenpito Israelin viranomaisiin sille tarjoaa, ilmaisukseksi kantansa Israelin ihmisoikeustilanteesta. Lisäksi yleissopimukseen kuuluvilla yksittäisillä jäsenvaltioilla on erityinen valtuutus keskustella ihmisoikeusasioista Israelin kanssa, joka on yleissopimuksen sopimuspuoli.

Kun unionin ja Israelin tekemän Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen viivästynyt ratifiointi on saatu päätökseen, sekä koko unionilla että komissiolla itsellään on paremmat mahdollisuudet vaikuttaa myönteisesti kaikkiin ihmisoikeuksia koskeviin kysymyksiin sopimukseen perustuvan poliittisen vuoropuhelun avulla. Erityisessä ihmisoikeuslausauksessa määrätään, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on olennainen osa sopimusta. Jo nykyinen väliaikassopimus velvoittaa Israelin kunnioittamaan ihmisoikeuksien periaatetta.

Tässä tilanteessa komissio on tyytyväinen ihmisoikeuksien viimeaikaiseen myönteiseen kehitykseen Israelissa. Tähän kuuluvat hallituksen ilmoitukset hallinnollisen säilöissäpidon käytön rajoittamisesta sekä ylioikeuden tuomio, jolla kielletään kidutus kaikissa muodoissaan ja kaikissa tilanteissa.

- (¹) Saatujen tietojen mukaan Dakrub pidätettiin miehitetyssä Etelä-Libanonissa vuonna 1986, hänet siirrettiin Israeliin ja häntä syytettiin Lodin sotatuomioistuimessa laittoman järjestön jäsenyydestä. Hänet tuomittiin kahden ja puolen vuoden vankeuteen. Rangaistusaika päättyi 16. elokuuta 1988, mutta Dakrub on edelleen vangittuna.
- (²) Ron Arad (vuodesta 1986), Zachary Baumel, Zvi Feldman ja Yehuda Katz (vuodesta 1982).
- (³) Israelissa ja miehitetyillä alueilla käytössä oleva hallinnollinen säilöissäpito perustuu Palestiinaa mandaattinaan hallinnoineen Britannian viranomaisten vuoden 1945 syyskuussa antamien puolustus- ja poikkeustilasäännösten (Defence (Emergency) Regulations) 108 ja 111 artiklaan. Vuoden 1979 maaliskuussa säädettiin poikkeustilalaki (Emergency Powers (Detention) Law), jolla luotiin parempi hallinnollinen ja oikeudellinen suoja hallinnollista säilöissäpitoa vastaan Israelissa. Vuonna 1980 annettiin vastaavanlaisia määräyksiä, jotka koskivat miehitettyjä alueita.

(2000/C 27 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1479/99

**esittäjä(t): Rosa Díez González (PSE), Alejandro Cercas (PSE)
ja Carmen Cerdeira Morterero (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Julkinen sosiaaliturvamalli ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus

OECD:n ja ILO:n äskettäiset tutkimukset tukevat komission hiljattain antamaa tiedonantoa sosiaaliturvan nykyaikaistamiseksi suunnitellusta strategiasta. Sen mukaan työttömyyteen, eläkkeellesiirtymiseen, eläkkeisiin ja muihin julkisiin sosiaaliturvatoimiin tarkoitetuilla tukitoimenpiteillä ei ole ainoastaan kielteinen vaikutus työllisyyteen, vaan niillä ylläpidetään kysyntää ja estetään kansalaisten ja perheiden elintason jyrkkä laskeminen. Euroopan julkisen sektorin sosiaaliturvamäärärahoista suunnataan eläkkeisiin ja terveydenhoitoon 63 %. Ilman tätä tulojen uusjakoa 40 % perheistä eläisi suhteellisessa köyhyydessä. EY:n kotitalouspaneelin (European Community Household Panel) mukaan tämä luku on vieläkin suurempi Espanjassa, jossa perheiden säästökyky on 10 % alhaisempi kuin eurooppalaisissa perheissä keskimäärin.

Miten komissio tulkitsee näitä tutkimuksia keskusteluissa hyvinvoinnin ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä koskevan unionin mallin uudistamisesta ja tilanteesta, jossa on houkutus leikata sille varattuja määrärahoja tai yhdistää malli laajoihin yksityisiin sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiin, jotka ovat mahdollisia ainoastaan osalle Euroopan kansalaisia ja työntekijöitä?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Sosiaaliturvajärjestelmät ovat yhteisölle olennaisen tärkeitä. Julkisin varoin rahoitetut sosiaaliturvajärjestelmät muodostavat suurimman osa jäsenvaltioiden sosiaaliturva-, terveydenhuolto- ja eläkekustannuksista. Järjestelmillä on tärkeä tehtävä tulonsiirtojen toteuttajana ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tukijana. Sosiaaliturvajärjestelmiä on muutettava, koska yhteiskunnallinen ja taloudellinen toimintaympäristö on oleellisesti muuttunut sen jälkeen, kun järjestelmät luotiin. Komissio julkaisi äskettäin tiedonannon Yhteinen strategia sosiaalisen suojelun uudistamiseksi (¹), jossa se ehdotti, että sosiaalisen suojelun tulevaisuudesta käynnistetään yhteinen pohdintaprosessi. Pohdinnan lähtökohtina olisivat seuraavat neljä tavoit-

tetta: työnteon tekeminen kannattavaksi ja toimeentulon takaaminen, eläkkeiden turvaaminen ja eläkejärjestelmien toimivuus, syrjäytymisen ehkäiseminen sekä korkealaatuisen ja ylläpidettävissä olevan terveydenhoidon varmistaminen.

Näistä tavoitteista käy selvästi ilmi, että syrjäytymisen ehkäiseminen ja sosiaalisen suojelun uudistaminen liittyvät yhteen. Yksityisten lisäeläkejärjestelmien kehittyminen voi olla avuksi uudistettaessa julkisia eläkejärjestelmiä, koska yksityiset järjestelmät voivat keventää nykyisten julkisten järjestelmien lisääntyvää taakkaa ja tällä tavoin parantaa niiden toimintamahdollisuuksia. Lisäksi julkisia järjestelmiä täydentävät yksityiset lisäeläkejärjestelmät voivat auttaa ylläpitämään sosiaalisen suojelun yleisen tason korkealla.

Yksityisten ja julkisista varoista rahoitettujen järjestelmien välinen tasapaino on asia, josta kukin jäsenvaltio päättää itse. Samoin jokaisella jäsenvaltiolla on yksinomainen vastuu sosiaaliturvajärjestelmiensä, mm. eläkejärjestelmiensä, organisoinnista ja rahoituksesta. Toimintalinjauksissa on kiinnitettävä erityistä huomiota henkilöihin, joilla ei ole mahdollisuuksia sijoittaa rahaa lisäeläkkeeseen.

Yksi asia, joka on ratkaistava Euroopan tasolla, on asianmukaisen lainsäädännön laatiminen yksityisistä eläkerahastoista. Lainsäädännön on sisällettävä tiukat toiminnan vakautta koskevat säännöt kuluttajien suojelemiseksi. Samalla lainsäädännössä on kuitenkin annettava riittävä vapaus sijoitustoimintaan, jotta eläkerahastot voivat hyötyä yhteisistä pääomamarkkinoista ja sijoittaa varojaan kannattavasti.

Komission tiedonannossa Kohti lisäeläkkeiden yhtenäismarkkinoita ⁽²⁾ tarkastellaan seikkoja, jotka voitaisiin sisällyttää direktiiviluonnokseen eläkerahastojen toiminnan vakauden valvonnasta. Direktiivi on asetettu yhdeksi tärkeimmistä tavoitteista myös rahoitusmarkkinoita koskevassa toimintasuunnitelmassa (komission tiedonanto Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma ⁽³⁾), joka sai neuvoston hyväksynnän 25. toukokuuta 1999 ja myöhemmin Kölnissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksynnän.

(1) KOM(1999) 347 lopullinen.

(2) KOM(1999) 134 lopullinen.

(3) KOM(1999) 232 lopullinen.

(2000/C 27 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1484/99

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Poliisiviranomaisten toiminnasta Via Balticalla

Suomen suurimman päivälehdessä, Helsingin Sanomien, uutis- ja mielipidesivuilla on viime viikkoina esiintynyt huolestuttavia kirjoituksia, joiden mukaan poliisi on perinyt ulkomaisilta autoilijoilta epämääräisiä maksuja Baltian maiden ja Puolan läpi Keski-Eurooppaan kulkevalla tiellä, ns. Via Balticalla. Kirjoituksissa väitetään, että sakon määrä on ollut neuvoteltavissa ja sakko on tullut maksaa välittömästi paikan päällä. Sakoista ei myöskään ole annettu maksajalle minkäänlaista kuittia.

Via Baltica on huonosta kunnostaan huolimatta tärkeä reitti autoliikenteelle Pohjois-Euroopasta Keski-Eurooppaan ja tarjoaa käyttökelpoisen vaihtoehdon Ruotsin ja Tanskan kautta kulkevalle tielle. Ottaen huomioon, että nämä ongelmat tulevat koskettamaan Euroopan unionia erityisesti sen tulevan laajentumisen yhteydessä, kaikki reitin käyttöön liittyvät epäselvyydet on syytä hyvissä ajoin selvittää.

1. Onko neuvosto tietoinen siitä, perivätkö EU-jäsenyyttä hakevien maiden poliisiviranomaiset EU:n jäsenvaltioiden kansalaisilta Via Balticalla kaikilta osin asiallisia ja lakiin perustuvia maksuja?

2. Mikäli epäasianmukaista viranomaistoimintaa esiintyy, mihin toimenpiteisiin neuvosto aikoo ryhtyä varmistaakseen, että tällainen hallintokulttuuri saadaan kitkettyä pois hakijamaiden viranomaisista ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset voivat ilman asiatonta rahastusta käyttää reittiä?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Jäsenyyttä hakeneet Baltian maat ovat ilmoittaneet Via Baltican olevan Euroopan unioniin yhdentymisen kannalta merkittävä liikenneväylä, jota tämän vuoksi erityisesti tuetaan maiden liikennepoliittikkojen puitteissa.

Neuvostolle ei ole tiedotettu erityisistä tapauksista, joissa Virossa, Latviassa ja Liettuassa olisi vaadittu maksuja tai sakkoja Via Balticaa käyttäneiltä ulkomaisilta kuljettajilta. Jos yksittäiset poliisiviranomaiset harjoittaisivat tällaisia laittomia toimia, arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys kuuluisi korruption poistamista jäsenyyttä hakeneissa maissa koskevaan laajempaan yhteyteen.

Tämän asian osalta voidaan muistuttaa, että komissio perusti huhtikuussa 1998 neuvoston määrittelemiін suuntaviivoihin ja ensisijaisiin tavoitteisiin perustuvan liittymiskumppanuusjärjestelmän, joka on olennainen tekijä strategiassa, jonka Euroopan unioni on kehittänyt jäsenyyttä hakeneiden maiden avustamiseksi Euroopan unioniin liittymisessä, ja johon sisältyy järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjumista koskeva tärkeä luku. Korruption torjuminen on erityisesti Latviaa ja Liettuaa koskevan liittymiskumppanuusjärjestelmän lyhyen aikavälin ensisijaisia tavoitteita.

Järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan asiantuntijat tekivät lisäksi toukokuussa 1998 liittymistä edeltävän sopimuksen Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja jäsenyyttä hakeneiden maiden välillä. Tämä sopimus koskee myös korruption torjumista.

Liittymistä edeltävää strategiaa ja erityisesti liittymiskumppanuusjärjestelmässä määriteltyjen ensisijaisten tavoitteiden toteuttamista seurataan säännöllisesti Eurooppa-sopimuksilla perustetuissa assosiaatioelimissä. Assosiaationeuvoston elimissä on näissä puitteissa keskusteltu viime kuukausien aikana korruption torjumisesta.

Jos päivälehti Helsingin Sanomissa mainitut tiedot, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittasi, osoittautuvat tosiksi ja Via Balticalla tapahtuvat laittomat toimet vahvistetaan, Euroopan unioni käsittelee varmasti asiaa kyseisten jäsenyyttä hakeneiden Baltian maiden kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten puitteissa.

(2000/C 27 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1485/99

esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Tuberkuloosin saastuttama brittiläinen naudanliha

Ranskalainen lehdistö raportoi sellaisen brittiläisen naudanlihan markkinoille saattamisesta, joka olisi peräisin tuberkuloosia sairastaneista eläimistä.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Koska se aikoo kieltää tällaisen käytännön, joka on täysin varovaisuusperiaatteen vastainen, ja varmistaa eurooppalaisten kuluttajien elintarvikkeiden turvallisuuden?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 1999)

Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY (!) säädetään, että lihan on oltava peräisin eläimistä, joille virkaeläinlääkäri on suorittanut ante mortem ja post mortem -tarkastuksen. Liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos näissä tarkastuksissa havaitaan sen olevan peräisin eläimistä, joissa on todettu tuberkuloosi missä muodossa tahansa tai joiden tuberkuliinireaktio on ollut positiivinen tai epäselvä ja joista tutkimuksessa on paljastunut paikallisia tuberkuloosimuutoksia useissa elimissä tai ruhon osissa. Jos paikallisia tuberkuloosimuutoksia havaitaan, sovelletaan lisäksi muita säännöksiä. Toi-

menpiteiden tarkoituksena on ehkäistä riski taudin siirtymisestä ihmisiin. Sellaista lihaa, joka ei täytä direktiivin 64/433/ETY vaatimuksia, ei saa saattaa markkinoille.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa, että tuberkuloosin esiintymistä eläimissä valvotaan asianmukaisella tavalla ja että lihalle voidaan varmistaa yhteisön lainsäädännössä edellytetyt terveystakeet.

Komissio on pyytänyt kyseisen jäsenvaltion viranomaisilta asiaa koskevia lisätietoja. Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle heti, kun tarvittavat tiedot ovat käytettävissä.

(¹) EYVL L 121, 29.7.1964, direktiivi sellaisena kuin se on konsolidoituina direktiivillä 91/497/ETY (EYVL L 268, 24.9.1991) ja muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995).

(2000/C 27 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1486/99

esittäjä(t): **Lukas Vander Taelen (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Brysselin eurooppalaista kaupunginosaa koskeva kansainvälinen arkkitehtuurikilpailu

Brysselissä sijaitseva Quartier Léopold ja kaupunginosa, jossa eurooppalaiset toimielimet sijaitsevat, ovat epäilemättä unionin testatuimpia kaupunkihankkeita. Eurooppalaisten toimielinten läsnäolo ja kiinteistökeinottelu ovat olleet ratkaisevassa asemassa kaupunginosan urbaanin ja sosiaalisen koostumuksen ja ihmisten elinympäristön nopeassa ja voimakkaassa muutoksessa.

Euroopan komissio ja pääkaupunkialue Bryssel käynnistivät toukokuussa 1997 kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun eurooppalaisen kaupunginosan julkisten alueiden kehittämiseksi. Suunnitelmien valinta toteutettiin kahdessa vaiheessa. Kilpailun voitti suunnitelma, jota oli arvosteltu kaikkein voimakkaimmin ensimmäisen vaiheen käynnistymisestä lähtien! Ensimmäisen vaiheen aikana valintalautakunta oli pitänyt tiettyjä voittajasuunnitelman keskeisiä valintoja täysin epärealistisina, kuten rue de la Loi -kadun alle rakennettavia tunneleita sekä Résidence Palacen purkamista, ja ilmoitti suunnitelman osoittavan heikkoa paikallisen ympäristön tuntemusta. Tämä ei ole ollenkaan yllättävää ottaen huomioon, että osallistujille ei oltu kerrottu paikallisten asukkaiden eikä alan asiantuntijoiden ilmaisemia huomioita eikä toiveita. Toisaalta taas komissiolla oli oma edustajansa valintalautakunnassa suunnitelman valinnan kaikissa vaiheissa. Yksi kilpailuun osallistuneista arkkitehdeistä teki valituksen Belgian erikoistuomioistuimelle (Conseil d'État) ja komissiolle (valitus 98/5025, SG(98)A/17139) sen jälkeen kun valintamenettelyssä oli havaittu säännönvastaisuuksia, jotka koskivat 18. kesäkuuta 1992 annetussa direktiivissä 92/50/ETY (¹) julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyistä säädettyjen määräysten sekä suunnitelmien valinnan arviointiperusteita ja valintalautakunnan koostumusta koskevien kilpailusääntöjen noudattamatta jättämistä.

Voiko komissio selittää, missä määrin se osallistui kilpailun järjestämiseen ja toteuttamiseen? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä edellä mainitun valituksen johdosta? Mikäli kilpailun hallinnoinnissa todetaan sisäisiä säännönvastaisuuksia, mihin toimiin se aikoo ryhtyä tilanteen parantamiseksi? Eikö komissio pidä välttämättömänä voittaneen suunnitelman täytäntöönpanon jäädyttämistä ja palkintojen jakoa koskevan keskustelun uudelleenkäynnistämistä, kunnes tutkimuksissa päädytään lopulliseen päätökseen. Eikö se pidä välttämättömänä muuttaa kilpailua niin, että paikallisten asukkaiden sisällyttäminen hankkeiden suunnitteluun on pakollista? Aikooko se soveltaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa määrättyä menettelyä Belgian valtion julkisista palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyistä annetun direktiivin noudattamatta jättämisen vuoksi?

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Brysselin pääkaupunkiseudun viranomaiset ovat kysymyksessä esitetyn julkisen palveluhankinnan osalta ainoa asiasta päättävä hankintaviranomainen. Yhteisö osallistuu ainoastaan hankkeen rahoitukseen. Tuomaristoon kuului yksi virkamies neuvostosta, parlamentista ja komissiosta.

Komissiolle on esitetty valitus, jonka mukaan ennen kaikkea tuomariston kokoonpano ja käytetty äänestysmenettely eivät olleet suunnittelukilpailun järjestämistä koskevien sääntöjen mukaisia. Lisäksi rikottiin sääntöä, jonka mukaan ehdotukset on esitettävä tuomaristolle nimettöminä.

Tapausta tutkitaan sovellettavan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY mukaisesti. Belgian viranomaisille lähetettiin asiaa koskeva kysely 18. joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä. Koska Belgian viranomaiset eivät vastanneet kyselyyn asetetussa määräajassa, komissio toisti kysymyksensä 3. toukokuuta 1999 päivätyssä kirjeessä samoin kuin Belgian viranomaisten kanssa pidetyssä kokouksessa 21. toukokuuta 1999. Belgian viranomaiset esittivät kantansa 14. kesäkuuta päivätyssä kirjeessä. Ne korostivat, että vaikka joitakin tuomariston jäsenten sijaisia koskevia sääntöjä ei olisikaan noudatettu, mikään ei viittaa siihen, että tuomaristo olisi suosinut jotakin ehdotusta tai että tuomariston kokoonpano olisi vaikuttanut lopulliseen valintaan. Lisäksi valituksen tekijä ei Belgian viranomaisten mukaan ollut itse vaatinut, että suunnittelukilpailun sääntöjä noudatetaan tarkasti. Valituksen tekijä päinvastoin puolusti omaa ehdotustaan, mistä seurasi, ettei muitakaan ehdotuksia voitu käsitellä nimettöminä. Komissio tarkastelee parhaillaan huolellisesti Belgian antamaa vastausta.

Komission saamien tietojen mukaan palkinnot on jo jaettu. Lisäksi sopimus arkkitehtipalveluista on myönnetty suunnittelukilpailun ainoalle voittajalle, ja tässä yhteydessä on ilmeisesti toteutettu toimenpiteitä, jotta kaikki asianosaiset tahot saataisiin mukaan toimintaan.

(2000/C 27 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1487/99

esittäjä(t): Marie Isler Béguin (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Espanjalaisen Caleras de San Cucao -yrityksen työskentelyolosuhteet ja yrityksen vaikutukset ympäristöön

Agüerassa (Llanera, Asturias, Espanja) sijaitseva Caleras de San Cucao -yritys harjoittaa kalkintuotantoa polttamalla tuhkaksi kalkkikiveä ja dolomiittituotteita. Yrityksen toiminta on komission tutkinnassa, koska se polttaa luvatta myrkyllisiä ja vaarallisia jätteitä (vedenpuhdistuslaitoksista peräisin olevaa liejua). Tutkimuksen tavoitteena on saada selville, onko rikottu jätteitä koskevaa neuvoston direktiiviä 75/442/ETY⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾. Tämän yrityksen työskentelyolosuhteet ovat vahingoittaneet ja vahingoittavat yhä työntekijöiden ja alueen asukkaiden terveyttä, koska poltettu myrkyllinen lieju sisältää huomattavia raskasmetallimääriä ja muita vaarallisia aineita. Oviedon yliopiston ympäristötekniikan laboratoriossa saadut koetulokset, jotka sisältyvät Oviedon käräjäoikeuden osaston nro 7 pyytämään asiantuntijalausuntoon, osoittavat huomattavaa kerrostuvan aineen aiheuttamaa saastumista, joka on selitettävissä ainoastaan hiukkasten poistoon tarkoitettujen laitteiden puuttumisella. Yrityksellä ei ole lupaa käsitellä myrkyllisiä ja vaarallisia jätteitä, koska sillä ei ole tähän toimintaan tarvittavia suojakeinoja. Täten se rikkoo neuvoston direktiiviä 98/24/EY⁽³⁾ työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä, neuvoston direktiiviä 90/394/ETY⁽⁴⁾ työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta ja neuvoston direktiiviä 94/67/EY⁽⁵⁾ vaarallisten jätteiden polttamisesta. Asturiasin alueviranomaiset ja kunnanviranomaiset eivät toimi tässä asiassa niin tarmokkaasti kuin ne voisivat toimia, koska Asturiasin autonomian asiasta vastaavan hallintoelimen 1. joulukuuta 1995 antamassa kivenlouhimoita koskevassa päätöslauselmassa määrättyjä korjaavia toimenpiteitä on järjestelmällisesti rikottu.

Voiko komissio selittää, missä vaiheessa ovat jo käynnistetyt toimenpiteet? Eikö komissio katso, että käynnissä olevaa Caleras de San Cucaon rikkomuksia koskevaa tutkimusta olisi laajennettava työntekijöiden ja alueen asukkaiden terveyden suojeeluun? Eikö komissio katso, että tätä yritystä ja Asturiasin autonomian hallintoa olisi rangaistava, koska ne ovat sallineet myrkyllisen liejun polttamisen ja rikkoneet täten neuvoston direktiivejä 94/67/EY, 98/24/EY ja 90/394/ETY?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 34.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka se antoi parlamentin jäsen Laura González Alvarezin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-4104/98⁽¹⁾. Kysymys koski Caleras de San Cucao -nimisen firman toiminnan aiheuttamia ympäristöongelmia. Komissio on aloittanut asian käsittelyn. Lisäksi komissio on saanut tätä asiaa koskevan kirjallisen valituksen.

Tätä asiaa selvittäessään komissio on pyytänyt Espanjan hallitukselta lausuntoa ilmiintoon sisältyneistä asioista, erityisesti jäteliettä polttavaa yritystä koskevasta luvasta, lietteiden laadusta sekä niistä oikeudellisista ja hallinnollisista toimenpiteistä, joihin kansalliset viranomaiset ovat asiassa ryhtyneet. Saatuaan valittajalta lisätietoja kyseessä olevasta yrityksestä komissio kääntyi uudelleen Espanjan hallituksen puoleen ja pyysi täydellisempiä tietoja voidakseen tutkia, onko yhteisön lainsäädäntöä rikottu.

Vastauksessaan Espanjan hallitus vakuutti, ettei kyseinen yritys ole aiheuttanut ympäristövahinkoja. Espanjan hallituksen mukaan viranomaiset ovat antaneet kyseessä olevalle yritykselle useita määräyksiä, joilla pyritään uuden, puhtaamman teknologian käyttöönottoon. Espanjan viranomaiset kieltävät yrityksen polttavan jätteitä tai vaarallisia jätteitä. Sen mukaan yritys ei käsittele jätteitä ja on polttanut jätevesiliettä vain yhden kerran kokeillakseen lietteessä olevan kalkin talteenottamista. Asiassa tultiin kuitenkin siihen tulokseen, että jätevesiliete ei sisällä polttamiselle tarpeellista energiamäärää.

Komissio tutkii joka tapauksessa tarkasti parlamentin jäsenen toimittamat lisätiedot.

Komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että jäsenvaltioiden on 5. toukokuuta 2001 mennessä saatettava voimaan tarvittavat lait, säännöt ja hallinnolliset määräykset noudattaakseen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/24/EY.

Koska komissiolla ei ole tarpeeksi tietoa työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28. kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/394/ETY⁽²⁾ säädöksiä koskevasta rikkomisesta, se ei voi ottaa asiaan kantaa. Komissio ottaa yhteyttä Espanjan hallitukseen saadakseen tarvittavia tietoja tilanteen arviointia varten.

⁽¹⁾ EYVL C 386, 17.12.1998.

⁽²⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1.

(2000/C 27 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1488/99

esittäjä(t): Liam Hyland (UEN) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n suhtautuminen Irlannissa 16.–18.5.2001 pidettävään maailman kanavakonferenssiin

Komissio on epäilemättä tietoinen siitä, että maailman kanavakonferenssi järjestetään vuosittain 16.–18. toukokuuta 2001 järjestettävää konferenssia, jonka tunnus on "Elävää kansallisperintöä", isännöi Irlanti. Konferenssin pitopaikkoihin kuuluvat Dublinin linna ja Belfastin Waterfront Hall.

Voiko komissio hahmotella sitä, millä tavoin se voi edistää konferenssin onnistumista, ja aikooko se tehdä päätöksen EU:n sisävesien/kanavia koskevan toimintasuunnitelman laatimisesta Irlannin ja muiden jäsenvaltioiden kanavien myönteisen monikäyttöisyyden perusteella?

Komission jäsenen Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Osana Euroopan laajuista liikenneverkkoa on tarkoituksena rakentaa nykyisien sisävesiväylien pohjalta yhtenäinen, yhteentoimiva, taloudellinen ja ekologinen sisävesiväyläverkosto, jonka ansiosta sisävesiliikenne voi todella olla halpa, turvallinen ja ympäristöystävällinen kuljetusmuoto.

Sen lisäksi, että väyliä käytetään liikenteeseen, niitä käytetään myös esim. sisävesimatkailuun ja vesihuoltoon (kastelu, juomavesi ja pohjaveden muodostuminen) ja hyödynnetään aluesuunnittelussa. Ne ovat merkittäviä myös historiallisena perintönä (Canal du Midi Ranskassa, laivahissit Canal du Centrella Belgiassa). Komissio pyrkii ottamaan kaikki nämä seikat laajasti huomioon, esim. infrastruktuurin käytön hinnoittelussa.

Komissio odottaa mielenkiinnolla, mitä tuloksia seuraa erilaisista, sisävesikanavien tehtäviä korostavista tapahtumista, kuten maailman kanavakonferenssista.

(2000/C 27 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1489/99

esittäjä(t): Brian Crowley (UEN) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Tietokoneiden säteilyhaitat

Komissio lienee tietoinen uusista tutkimustuloksista, joiden mukaan toimistotyöntekijät voivat sairastua tietokoneen haitallisen säteilyn vuoksi, ja että näytön eteen voidaan asentaa säteilysuojaksi uusi laite, joka vähentää säteilyn vaikutuksia.

Miten komissio aikoo reagoida johtopäätökseen, jonka mukaan matalataajuiset magneettikentät aiheuttavat enemmän kuin kolmanneksen sairaan rakennuksen syndroomasta?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Kesäkuussa 1998 komissio esitti ehdotuksensa⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi väestön altistumisen rajoittamisesta taajuudeltaan 0 Hz–300 GHz oleville sähkömagneettisille kentille. Neuvosto hyväksyi sen 8. kesäkuuta 1999⁽²⁾.

Asiakirjassa otetaan huomioon kansainvälisen säteilysuojelutoimikunnan tieteellinen lausunto, jota komission tieteellinen ohjauskomitea tukee.

Alalla nyt ja tulevaisuudessa tehtävän tutkimuksen tuloksia tarkastellaan suositusehdotuksessa edellytettyjen kertomusten puitteissa.

⁽¹⁾ KOM(1998) 247 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 199, 30.7.1999.

(2000/C 27 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1490/99

esittäjä(t): Pat Gallagher (UEN) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uusi yhteisön aloite EQUAL

Rakennerahastoa koskevien ehdotusten mukaan nykyiset Adapt- ja Employment-aloitteet on määrä korvata yhdellä aloitteella, jonka nimi on Equal.

Voiko komissio vakuuttaa, että uusi aloite hyödyttää vammaisia henkilöitä? Onko kansalaisjärjestöjen asianmukainen rooli varmistettu uuden aloitteen yhteydessä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 1999)

Euroopan sosiaalirahastosta 21. kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 1262/1999⁽¹⁾ mukaisesti Equal-yhteisöaloitteella pyritään edistämään uusia keinoja torjua työmarkkinoilla esiintyvää kaikenlaista syrjintää ja eriarvoisuutta.

Komissio hyväksynee lähiaikoina luonnoksen kyseistä aloitetta koskeviksi suuntaviivoiksi, jotka pannaan täytäntöön monialaisesti. Kaikki aiheet ovat vammaisten kannalta hyödyllisiä. Employment- ja Adapt-aloitteista saatujen kokemusten perusteella painotetaan entistä enemmän useiden kumppaneiden osallistumista hankkeisiin. Jokaisessa projektissa tulisi hyödyntää yhteistyötä erityisesti viranomaisten, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen välillä alueellisesti tai toimialakohtaisesti.

Jäsenvaltiot vastaavat täysin hankkeiden valintamenettelyistä samoin kuin Employment- ja Adapt-aloitteiden yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1491/99

esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Skotlannin ja Pohjois-Irlannin välinen sähköliitossykki

1. Onko komissio tietoinen Saksan Mannheimin oikeusistuimen päätöksestä, jonka mukaan kunnallisen laitoksen ja sähköntoimittajan välillä ennen markkinoiden vapauttamista tehty pitkän aikavälin sähkön hankintasopimus on yhteisön lainsäädännön vastainen? Eikö siten komissionkin mielestä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen Pohjois-Irlannin sähkölaitoksen senhetkisenä omistajana tekemä sopimus Scottish Power -yrityksen kanssa Skotlannin ja Irlannin välisen sähköliitossykkin rakentamisesta ilman avoimen tarjouskilpailun järjestämistä Pohjois-Irlannin seuraavia sähköntoimituksia varten tulisi samoin kumota?

2. Ministerineuvostolle ja parlamentille vastikään jätetyssä EU:n sähköalaa käsittelevässä ”yhdenmukais-tamiskertomuksessaan” komissio esittää, että kapasiteetin pitkän aikavälin varauksia (kuten sähkönosto-sopimuksien kautta syntyviä varauksia) tulisi säännellä ja rajata ainoastaan linjan ensisijaisiin oikeuksiin, ja varauksiin tulisi liittyä velvoite käyttämättömän kapasiteetin tarjoamisesta lyhyen aikavälin markkinoille. Kun otetaan huomioon, että Skotlannin ja Pohjois-Irlannin välinen sähköliitossykki-sopimus ei sisällä tällaisia velvoitteita ja sopimus tehtiin ilman avoimen tarjouskilpailun järjestämistä, johon Pohjois-Irlannin nykyiset tai potentiaaliset sähköntuottajat olisivat voineet osallistua, eikö tässä tapauksessa ole rajoitettu kilpailua EY:n perustamissopimuksen 85 artiklassa (rajoittavat yritysten väliset sopimukset) mainitulla tavalla?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

1. Komissio on tietoinen, että Mannheimin tuomioistuin on tuominnut kunnallisen yrityksen ja sen alueellisen sähköntoimittajan välisen pitkän aikavälin sähköntoimitussopimuksen kansallisen kilpailulain-säädännön nojalla laittomaksi, koska se rajoitti kilpailua. Komissio pitää Mannheimissa käsitellyn tapauksen ja kysymyksen kohteena olevan tapauksen sisältöä erilaisena eikä siten ole samaa mieltä parlamentin jäsenen ehdottaman vertailun kanssa.

Mannheimin tuomioistuimen mukaan sähköntuottajan ja paikallisen sähköjakelijan välisen kymmenen vuoden sopimuksen ehdot — sisältäen yksinoikeudella tapahtuvia toimituksia koskevan lausekkeen ja

jälleenmyyntikiellon — jakoivat maantieteellisiä markkinoita kansallisen kilpailulainsäädännön vastaisesti. Northern Ireland Electricityn ja Scottish Powerin välinen sähköhankintasopimus on erilainen, koska se ei sisällä yksinoikeudella tapahtuvia toimituksia koskevaa lauseketta eikä edellytä täydellistä jälleenmyyntikieltoa Northern Ireland Electricityn toimialueen ulkopuolella.

2. Komissio huomauttaa, että Northern Ireland Electricityn ja Scottish Powerin väliset sopimukset johtavat ensimmäisen sähköyhteenliittymän syntyyn Irlannin ja Skotlannin välillä ja että puolet uudesta siirtokapasiteetista on kolmansien osapuolien käytettävissä heti kun kaapeli otetaan käyttöön. Lisäksi tässä tapauksessa sähköhankintasopimus on alle kuuden vuoden pituinen.

Parlamentin jäsen viittaa komission toiseen yhdenmukaistamisvaatimuksia koskevaan kertomukseen⁽¹⁾, jossa komissio huomautti, että jopa kapasiteetin pitkän aikavälin varauksia koskevat sopimukset voivat olla tarpeen edistämään uuden yhteenliittymäkapasiteetin rakentamista.

Komissio haluaa myös kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että kyseiset sopimukset eivät koske käyttämättä jäävän kapasiteetin jakoa. Sähköhankintasopimuksen osapuolien käyttämään kapasiteettiin sovelletaan yleisiä yhteenliittymän käyttöä koskevia sääntöjä. Näitä sääntöjä laatii parhaillaan Pohjois-Irlannin sähkö- ja kaasumarkkinoiden säätelyvirasto (Office for the regulation of electricity and gas).

⁽¹⁾ KOM(1999) 164 lopullinen.

(2000/C 27 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1492/99

esittäjä(t): **Christa Klafß (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uutta luovat toimet maaseudun naisten hyväksi

Missä vaiheessa maaseudun naisten hyväksi toteutettavia uutta luovia toimia koskevan ohjelman täytäntöönpano on nykyisin? Kuinka monta hanketta ohjelmalla tuetaan? Kuinka monta toimeksiantoa on vielä toteuttamatta? Kuinka suurta osaa määrärahoista on jo pyydetty ja mitä tapahtuu määrärahoille, joita ei ole pyydetty?

Maaseudun naisia edustavat saksalaiset järjestöt ovat jättäneet kyseiseen ohjelmaan määräajassa tukihakemuksia erilaisia hankkeita varten. Useat hakijat eivät ole tähän mennessä saaneet komissiolta ilmoitusta asiakirjojen perille saapumisesta tai päätöstä hankkeiden tukikelpoisuudesta.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 1999)

Maanviljelijänaisille ja maaseudulla eläville naisille suunnattuja innovatiivisia toimia koskeneen ehdotuspyynnön osana esitettyjä pilotti- ja esittelyhankkeiden arviointi- ja valintaprosessi on nyt edennyt viimeiseen vaiheeseensa. Koska prosessi on siis vielä kesken, ei tässä vaiheessa pystytä antamaan vastauksia arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin, jotka koskevat yhteisön rahoitustukea saavien hankkeiden lukumäärää ja rahoituksen tasoa. Nämä tiedot on määrä vahvistaa vuoden loppuun mennessä.

Komissio voi kuitenkin vahvistaa, että kaikille hakijoille, jotka ovat jättäneet ehdotuksensa määräajassa, on lähetetty ilmoitus asiakirjojen perille saapumisesta. Heille on myös toimitettu kirjeitse tietoja arviointi- ja valintaprosessin eri vaiheista. Lisäksi ne hakijat, joiden esittämä hanke ei tullut valituksi päätökseen saatetuissa arviointi- ja valintaprosessin vaiheissa, ovat jo saaneet tiedon siitä, ettei heidän hankettaan voida ottaa huomioon myönnettäessä yhteisörahoitusta tässä ehdotuspyyntömenettelyssä.

(2000/C 27 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1493/99**esittäjä(t): Eryl McNally (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kansainvälinen lämpöydinkooreaktori (ITER)

Mikä on kansainvälisen lämpöydinkooreaktorin (ITER) tämänhetkinen tilanne? Ovatko osapuolet edelleen sitoutuneita hankkeeseen?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

ITERin suunnittelutoimintaa harjoitetaan ITERin suunnittelutoiminnasta (engineering design activities, EDA) tehdyn sopimuksen perusteella, jonka voimassaoloa on pidennetty heinäkuuhun 2001 saakka. Toiminnan suuntaa on muutettu äskettäin rakennuskustannusten vähentämiseksi 50 prosenttiin (noin 3,3 miljardiin euroon) alun perin arvioidusta määrästä. Päämääränä on ollut vähentää ohjelman teknologisia tavoitteita, mutta saavuttaa sen yleistavoitteet. Uudessa suunnittelussa hyödynnetään EDAn aikana saavutettuja fysiikan ja tekniikan kehityksen tuloksia. Uuden laitteen yleissuunnittelua koskeva tutkimus tulee saataville vuoden lopussa.

ITER-hankkeen osapuolista todettakoon, että yhteisö (ja sen lisäksi Sveitsi ja Kanada), Japani ja Venäjä ovat edelleen sitoutuneet saattamaan ITER-EDA-hankkeen päätökseen. Yhdysvallat, joka vetäytyi hankkeesta kokonaan heinäkuussa 1999, tarkistaa parhaillaan fuusioenergiaa koskevan tutkimusohjelmansa strategiaa.

(2000/C 27 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1496/99**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Talousarvion momentti 7-651

Talousarvion momenttiin B7-651 "Kehityspolitiikan yhteensovittaminen: yhteisön avun tuloksien arviointi ja seuranta- ja tarkastustoimet" sisältyy seuraava huomautus: "Määräraha on tarkoitettu myös Euroopan unionin kolmansissa maissa työskenteleviä yrityksiä koskevista normeista ja menettelysäännöistä tehtävään tutkimukseen teollisuuden, ammattijärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan asiaa kohtaan osoittaman mielenkiinnon vuoksi".

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se on tähän mennessä ryhtynyt parlamentin toivoman tutkimuksen tekemiseksi? Toteuttaako komissio tutkimuksen sisäisesti vai tarjouskilpailuna?

Komission jäsenen Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Komissio on täysin tietoinen parlamentin päätöslauselmasta, jossa ehdotetaan aloitteita, jotka koskevat yhteisön normeja ja menettelysääntöjä eurooppalaisille kolmansissa maissa toimiville yrityksille, sekä parlamentin toivomuksesta rahoittaa tätä aihetta koskeva tutkimus budjettikohdasta B7-6.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, kyseinen budjettikohta on tarkoitettu ensisijaisesti komission rahoittamien kehitysmaissa toteutettavien yhteistyöohjelmien arviointiin (keskipitkän aikavälin arviointi, loppuarviointi, alakohtainen ja yleinen arviointi).

Ehdotetun tutkimuksen monimutkaisuuden vuoksi on tarpeellista, että eri osapuolet käyvät keskenään laajoja neuvotteluja määrittelläkseen tutkimuksen tavoitteet ja laatiakseen sitä varten yksityiskohtaisen tehtävämäärityksen.

Koska asia on tärkeä, komissio järjesti viime vuonna erilaisia tapaamisia, joissa käsiteltiin sosiaalisten oikeuksien kunnioittamista ja siihen liittyviä menettelysääntöjä. Komission tarkoituksena on jatkaa näiden tapaamisten järjestämistä sekä edistää tietojen ja kokemusten vaihtoa menettelysääntöjen kehittämistä kiinnostuneiden toimijoiden välillä. Tällaiset tapaamiset ja tiedonvaihto ovat erittäin tärkeitä Euroopassa kehitettyjen käytänteiden sisältöä koskevan selvityksen toteuttamisen kannalta.

(2000/C 27 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1497/99**esittäjä(t): Hans Kronberger (NI) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Palkkasotureita välittävät yritykset

Viime aikoina on kuultu yhä useammin palkkasotureita välittävistä yrityksistä, jotka on yleensä organisoitu Euroopasta käsin ja jotka toimivat ennen kaikkea Afrikassa, mutta myös muilla sotanäyttämöillä.

1. Onko neuvosto tietoinen tästä asiasta?
2. Katsooko neuvosto, että tällaisten yritysten torjuminen on tehtävä, joka edellyttää yhteisön toimia?
3. Onko neuvosto jo ryhtynyt toimiin tällaisen vehkeilyn estämiseksi? Jos on, millaisiin? Jos ei, miksi ei?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Neuvosto on pannut merkille useista lähteistä saadut tiedot eri kansallisuuksia olevista ulkomaisista palkkasotureista esimerkiksi Kongon demokraattisessa tasavallassa, Sierra Leonessa, Angolassa ja Länsi-Balkanilla.

Neuvosto ilmaisi kantansa ulkomaisiin palkkasotureihin erityisesti 2. kesäkuuta 1997 hyväksymissään päätelmissä konfliktien ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta Afrikassa, joissa jäsenvaltiot sitoutuivat tutkimaan mahdollisuutta ryhtyä lisätoimiin sen estämiseksi, että niiden kansalaiset toimivat palkkasotureina väkivaltaisissa konflikteissa.

(2000/C 27 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1499/99**esittäjä(t): Hans Kronberger (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Itävaltalaisien tuotteiden pääsy Italian markkinoille

Itävaltalaiset teknisten tuotteiden valmistajat kohtaavat jatkuvasti ongelmia tavaroidensa viennissä Italiaan. Nämä ongelmat johtuvat viiveistä tuotteiden hyväksynnässä Italian markkinoille. (Tämä voi olla markkinoille pääsyn este niille valmistajille, joilla ei Itävallalle tyypillisestä koostaan johtuen ole taloudellisia mahdollisuuksia viedä läpi pitkiä ja kalliita menettelyjä.)

Esimerkiksi itävaltalaiset lietalantaperävaunujen valmistajat joutuvat käyttämään kohtuuttoman paljon aikaa ja rahaa saadakseen tuotteiltaan Italian tieviranomaisten hyväksynnän. Koska tällä toimella on sama vaikutus kuin määrällisillä rajoituksilla, se vaikuttaa kielteisesti tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen yhteisössä.

1. Onko komissio tietoinen tästä asiasta?
2. Onko komissio jo ryhtynyt toimenpiteisiin, ja jos on, millaisiin toimenpiteisiin?
3. Aikooko komissio ylipäänsä ryhtyä toimenpiteisiin?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio on käynyt Italian viranomaisten kanssa keskusteluja vetolaitteita koskevan kansallisen lainsäädännön ja EY:n perustamissopimuksen yhdenmukaisuudesta ja on pyytänyt nykyiseen kansalliseen asetukseen muutosta, jotta olisi mahdollista rekisteröidä maatalouskoneita, joihin kuuluu laitteita, joista ei ole mainintaa kansallisessa lainsäädännössä mutta joita tuotetaan tai markkinoidaan laillisesti toisessa jäsenvaltiossa. Turvallisuussyistä tällaisten perävaunujen rekisteröinti sallitaan vain sillä edellytyksellä, että niitä käytetään asianmukaisten kytkentälaitteiden kanssa.

Komission muutospyyntöön odotetaan vastausta lokakuun loppuun mennessä.

(2000/C 27 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1500/99

esittäjä(t): Hans Kronberger (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Direktiivi 96/92/EY sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä

1. Onko komissio sitä mieltä, että Itävallan lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, erityisesti laki sähkötaloudesta ja sähkönjakelusta (ElWOG), ovat täysin sopusoinnussa Euroopan parlamentin ja neuvoston 19. joulukuuta 1996 annetun direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ määräysten ja tavoitteiden kanssa? Jos komissiolla on epäilyksiä asian suhteen, mitä kohtia ne koskevat?

2. Jos komissiolla ei ole mitään huomautettavaa, millä perusteella se katsoo, että mainitun lain ElWOG 69 §:n 9 momentin määräykset vastaavat voimassa olevaa yhteisöoikeutta ja erityisesti direktiivin 96/92/EY määräyksiä ja periaatteita?

3. Onko komissio sitä mieltä, että säädös, jonka estää 31.12.2003 saakka sähkölaitosyritysten pääsyn vapautetuille sähkömarkkinoille, on sopusoinnussa voimassa olevan yhteisöoikeuden kanssa ja erityisesti sähkön sisämarkkinoita koskevien määräysten ja periaatteiden kanssa? Jos on, millä perusteella? Jos ei, miksi ei ja mitä se aikoo tehdä asian korjaamiseksi?

4. Voiko komissio vahvistaa, että lain ElWOG 69 §:n 9 momentin määräys tarkoittaa itse asiassa verkko-operaattorin monopoliaseman varmistamista ainakin vuoteen 2003 saakka? Mitkä argumentit puhuvat tällaista väitettä vastaan?

5. Voiko komissio sulkea pois sen mahdollisuuden, että säädös (ElWOG:n 69 § 9 mom.), jonka perusteella valtuutetuilta asiakkailta (esim. maakuntien sähköyhtiöiltä) evätään pääsy vapautetuille sähkömarkkinoille, merkitsisi määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä?

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

Komission jäsenen Loyola de Palacio del Valle-Lersundin komission puolesta antama vastaus

(18. lokakuuta 1999)

1. Kahden viime vuoden aikana komissio on tiiviisti seurannut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Täytäntöönpanovaiheessa, joka päättyi useimmissa jäsenvaltioissa 19. helmikuuta 1999, järjestettiin neljä täytäntöönpanoa koskevaa monenvälistä kokousta ja useita kahdenvälistä kokouksia kunkin jäsenvaltion kanssa. Sähködirektiivin täytäntöönpanoa koskevan komission arvioinnin alustavat tulokset on esitetty komission toisessa kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille energiamarkkinoiden vapauttamisen tilanteesta⁽¹⁾, jonka liitteenä on yksityiskohtainen arvio jäsenvaltioittain. Se on nähtävissä komission Internet-sivuilla. Useimmat jäsenvaltiot, myös Itävalta, ovat tehneet komission kanssa rakentavaa yhteistyötä ja neuvotelleet epävirallisesti sähköä koskevista lainsäädäntöluonnoksistaan välttääkseen virheitä direktiivin täytäntöönpanossa. Itävallan kanssa käydyissä neu-

votteluissaan ilmennyt, että saatavissa olevien tietojen perusteella ja edempänä esitetyin varauksin komissio pitää Itävallan sähkölainsäädäntöä (ELWOG) sähködirektiivin mukaisena. Komissio esitti kuitenkin (kuten useimpien muidenkin jäsenvaltioiden kanssa neuvotellessaan) varauksen, että lopullinen arvio siitä, ovatko jotkin säännökset täysin direktiivin määräysten ja EY:n perustamissopimuksen säännösten mukaisia, on ehkä tehtävä vasta näitä säännöksiä sovellettaessa.

2.—5. Itävallan lainsäädännössä säädetään, että nykyiset sopimukset voidaan peruuttaa 31. joulukuuta 2003, vaikka sopimuskausi olisi pitempi. Toisaalta siinä veloitetaan sopimosopuolek sitoutumaan sopimuksen noudattamiseen 31. joulukuuta 2003 asti mitätöimällä mahdolliset oikeudelliset välineet, jotka perustuvat lainsäädännön muutokseen. Joka tapauksessa 69 §:n 9 momenttia sovelletaan vain, jos on jo olemassa oikeudellisesti sitova sähköenergian hankintasopimus, joka ulottuu pitemmälle kuin vuoteen 2003. Mitä tulee komission arviointiin tästä säännöksestä, arvoisa parlamentin jäsen on todennäköisesti tietoinen tähän liittyvästä valituksesta, jonka komissio on äskettäin saanut. Komissio tutkii parhaillaan esitettyjä väitteitä eikä ole vielä tehnyt lopullista päätöstä. Sen vuoksi ei voida tällä hetkellä arvioida tarkemmin väitettä siitä, ettei kyseisessä säännöksessä ole noudatettu sähködirektiiviä ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia kilpailua koskevia määräyksiä.

(¹) KOM(1999) 198 lopullinen.

(2000/C 27 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1501/99

esittäjä(t): **Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ajoneuvojen perävaunujen takaisinviesti EU:ssa

1. Onko komissio tietoinen, että Saksassa rekisteröidyn (ja vuosia käytöstä poissa olleen) asuntovaunun vieminen Italiasta takaisin Saksaan on mahdollista vain sillä ehdolla, että se on varustettu ns. siirtorekisteritunnuksella, jota Italia ja Itävalta eivät Oberhausenin tieviranomaisten mukaan kuitenkaan tunnusta?

2. Eikö tämä määräys ole ristiriidassa voimassa olevan yhteisöoikeuden kanssa; vrt. neuvoston direktiivi 70/156/ETY (¹), annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppi-hyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä?

3. Ellei Italian ja Itävallan lainsäädäntö ole ristiriidassa yhteisöoikeuden kanssa, voiko komissio kertoa, miten voidaan saada aikaan yhteisön menettely tai koko yhteisön alueella pätevä menettely tyyppi-hyväksynnän saamiseksi asuntovaunuille?

(¹) EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 1999)

Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella ei ole mahdollista sanoa, miten neuvoston direktiiviin 70/156/EY liittyviä, tämäntyyppisiä ajoneuvoja koskevia eri direktiivejä voidaan soveltaa tässä tapauksessa.

Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan 15. toukokuuta 1996 annettuun tiedonantoon (¹). Siinä esitetään komission tulkinta yhteisön lainsäädännöstä, joka koskee sekä uusien että muissa jäsenmaissa aikaisemmin rekisteröityjen ajoneuvojen rekisteröintiä.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä ottamaan huomioon, että tämäntyyppisiin ajoneuvoihin (asuntovaunuihin) sovellettavien yhteisön tyyppi-hyväksyntää koskevien säännösten yhdenmukaistaminen on vielä

kesken. Yksittäisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä annetut kansalliset säännökset jäävät siis jäsenvaltioissa voimaan, vaikka asuntovaunujen tietyt järjestelmät, osat tai erilliset tekniset yksiköt olisikin hyväksytty moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetulla neuvoston direktiivillä 70/156/ETY.

Komission toivoo, että tällaisia ajoneuvoja koskeva yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmä saataisiin valmiiksi keskipitkällä aikavälillä.

(¹) EYVL C 143, 15.5.1996.

(2000/C 27 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1507/99

esittäjä(t): **Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ranskan viranomaisten auringonpimennyksen johdosta (rahti)liikenteelle 11 päiväksi elokuuta 1999 asettama kielto

Uutisissa ilmoitettiin 27. heinäkuuta 1999, että Ranskan viranomaiset aikovat kieltää (rahti)liikenteen 11 päivänä elokuuta 1999 auringonpimennyksen vuoksi. Syynä ovat turvallisuusnäkökohdat.

1. Onko komissio tietoinen tästä Ranskan aikeesta ja pitääkö se tätä kieltoa oikeutettuna?
2. Onko komissio kysymyksen esittäjän kanssa yhtä mieltä siitä, että kielto lamauttaa kansainvälisen liike-elämän ja rahtiliikenteen ja aiheuttaa tästä syystä tarpeettomia taloudellisia vahinkoja, mitä ei voida hyväksyä?
3. Onko komissio kysymyksen esittäjän kanssa yhtä mieltä siitä, että kielto on liioiteltu, koska Ranskassahan ajetaan yleensä myös öisin ilman, että erityisiä turvatoimia sovelletaan?
4. Onko komissio kysymyksen esittäjän kanssa yhtä mieltä siitä, että tämä toimi vaikuttaa Ranskan lisäksi myös muuhun kansainväliseen kauppaan ja että Ranska ei voi panna sitä täytäntöön kuulematta muita osapuolia?
5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ennen 11. elokuuta, jotta kielto kumotaan?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 1999)

Koska kysymys ilmiselvästi liittyi tiettyyn aikaan ja tapahtumaan parlamentin loman aikana, komissio vastasi arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen kirjallisesti 6. elokuuta. Vastauksessa komissio totesi, että se on tietoinen Ranskan hallituksen aikeista kieltää rahtiliikenne 11. elokuuta 1999 auringonpimennyksen vuoksi. Komissio oli myös sitä mieltä, että kielto on perusteltu, jos sen syynä on liikenneturvallisuus ja jos toimenpide on oikeassa suhteessa haluttuun tavoitteeseen, vaikka se voikin vaikuttaa kansainväliseen liikennöintiin. Komission mielestä turvallisuusriski ei liittynyt auringonpimennyksestä johtuvaan pimeyteen vaan pikemminkin odotettavissa olevaan liikenneuhkaan, kun ihmisjoukot halusivat katsella auringonpimennystä tietyissä paikoissa.

Tässä tapauksessa komission mielestä suhteellisuus tarkoitti sitä, että kieltoa olisi sovellettava vain tietty aika (eli ei koko päivää), vain tietyllä alueella (eli todennäköisesti ei koko Ranskassa) ja eri tavalla erilaisilla teillä (toissijaiset tiet / moottoritiet). Komissio lähetti tämän sisältöisen kirjeen myös Ranskan viranomaisille, muttei ole saanut vielä vastausta.

(2000/C 27 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1509/99**esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) komissiolle***(1. syyskuuta 1999)*

Aihe: Ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä muuttavan direktiivin puutteellinen täytäntöönpano Brandenburgin maantieliikennelaissa

1. Aikooko komissio tarkastaa Brandenburgin maantieliikennelain, jolla pyritään panemaan täytäntöön ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä muuttava direktiivi 97/11/EY⁽¹⁾ ja erityisesti direktiivin 6 artiklan 1 kohta, jolla muutetaan aiemman direktiivin 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa?
2. Jos aikoo, miten komissio arvioi ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin liitteessä III olevien kriteeriden täytäntöönpanoa, joiden mukaan ympäristövaikutusten arviointia ei(!) voi jättää suorittamatta?
3. Jos ei aio, niin milloin komissio pyytää esittelemään kyseisen lain itselleen, etenkin, kun otetaan huomioon, että jäsenvaltioiden on pantava ympäristövaikutusten arviointia koskeva muutettu direktiivi täytäntöön ja ilmoitettava komissiolle poikkeustapauksia koskevasta sääntelystä 14. maaliskuuta 1999 mennessä?
4. Katsooko komissio, että liitteessä III olevat kriteerit täyttyvät, jos Brandenburgin osavaltion hallinto päättää uudessa maantieliikennelaissaan, että suojelualueeksi katsotaan tässä yhteydessä ainoastaan sellainen alue, jota maantie sivuaa vähintään 2,5 km:n pituudelta, vaikka brandenburgilaisten luonnonsuojelualueiden ja muiden suojelualueiden keskimääräinen koko on alle 2 x 2 km?
5. Katsooko komissio, että liitteessä III olevat kriteerit täyttyvät, jos Brandenburgin maantieliikennelaissa ei pidetä kosteikkojen (jotka ovat tämän alueen tyypillisiä arvokkaita biotooppeja) tilan heikkenemistä ympäristövaikutusten arviointia edellyttävänä tekijänä?
6. Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen Brandenburgin osavaltion hallituksen toteuttamaan ympäristövaikutusten arvioinnista annetun muutetun direktiivin täysimittaisesti?

(¹) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(8. lokakuuta 1999)*

1. ja 2. Komissio antaa parlamentin jäsenelle tiedoksi, että Saksa on 16. syyskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä lähettänyt komissiolle säädöksen, joka koskee Brandenburgin teiden rakennusta. Tätä säädöstä arvioidaan parhaillaan.
3. ja 6. Jäsenvaltioiden oli määrä panna täytäntöön tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta annettu neuvoston direktiivi 97/11/EY 14.3.1999 mennessä ja toimittaa komissiolle siitä tieto. Saksa ei ole vielä toimittanut tietoa komissiolle.
4. ja 5. Mitä tulee parlamentin jäsenen mainitsemiin hankkeiden mahdollisiin kosteikkoalueita koskeviin vaikutuksiin, direktiivin 97/11/EC:n liitteessä II mainittujen hankkeiden osalta täytyy määritellä, onko hankkeilla todennäköisesti ympäristövaikutuksia sekä pitääkö ympäristövaikutusten arviointi suorittaa direktiivin mukaisesti. Tätä tarvetta määriteltessään jäsenvaltioiden täytyy ottaa huomioon direktiivin liitteessä III luetellut arviointiperusteet. Liitteessä III olevan 2 kohdan a alakohdan mukaan niiden alueiden ympäristön herkkyys, joihin hankkeet helposti vaikuttavat, tulee ottaa huomioon. Erityistä huomiota tulee kiinnittää luonnon ja etenkin kosteikkoalueiden sietokykyyn. Tästä seuraa, että direktiiviä täytäntöönpanovassa lainsäädännössä on otettava huomioon tämä erityinen aluetyppi.

(2000/C 27 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1512/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Raportti yhdysvaltaisten uraania sisältävien ammusten käytöstä Jugoslaviassa

Budapestissa toimiva Keski- ja Itä-Euroopan alueellinen ympäristökeskus laati Euroopan komission tilauksesta toistaiseksi julkaisemattoman raportin ilmapommitusten vaikutuksista Jugoslavian ympäristön tilaan. Kertomuksessa todetaan, että jokainen Yhdysvaltojen ilmavoimien serbien panssarivaunuja vastaan tehdyissä iskuissa käyttämistä erikoisuraniammuksista sisälsi 275 grammaa köyhdytettyä uraania, joka on luultavasti vaarallisin Jugoslaviassa ympäristöön päässeistä syöpää aiheuttavista ja myrkyllisistä aineista. Lisäksi eräät ympäristöön päässeistä aineista voivat aiheuttaa epämuodostumia ja geneettisiä muutoksia ja osa aineista liittyy ihmisille kohtalokkaiisiin hermosto- ja maksasairauksiin. Huolestuttavinta on se, että raportin mukaan tämä radioaktiivinen aines voi muodostaa "liikkuvia hiukkaspilviä", jotka voivat vaikuttaa myös laajemmalla alueella. Kuvaavaa on, että Yhdysvaltojen sotilaalliset ohjesäännöt edellyttävät henkilöstöltä suojakäsineiden ja -naamarin käyttöä tällaista ainesta käsiteltäessä. On myös huomattava, että köyhdytettyä uraania sisältävien aseiden käyttö Persianlahden sodassa on aiheuttanut vakavia sairauksia amerikkalaisille ja englantilaisille veteraaneille sekä synnynnäisiä epämuodostumia Irakin väestölle.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Miksi komissio ei ole julkaissut Keski- ja Itä-Euroopan alueellisen ympäristökeskuksen laatimaa raporttia?
2. Miksi komissio ei ole antanut varoituksia, tiedottanut ja ehdottanut konkreettisia toimia niiden alueiden asukkaiden suojelemiseksi, joilla ammuksia käytettiin?
3. Aikooko komissio ryhtyä välittömästi tutkimaan ilmastollisia olosuhteita, joiden vaikutuksesta radioaktiivinen saaste voi muodostaa "liikkuvia hiukkaspilviä", ja ehdottaa konkreettisia toimia Balkanin muiden alueiden väestön suojelemiseksi?
4. Aikooko komissio vaatia "saastuttaja maksaa" -periaatteen soveltamista, jolloin Yhdysvallat joutuisi vastaamaan kaikista myrkyllisten aineiden käsittelystä aiheutuvista kustannuksista?

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-429/99 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla syyskuu 1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (syyskuu 1999).

(2000/C 27 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1514/99**esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Brittiläisen naudanlihan vientikiellon poistaminen

Komissio on ilmoittanut, että brittiläisen naudanlihan vienti voidaan aloittaa uudestaan 1. elokuuta alkaen, mutta voiko komissio taata, että maasta vietävä liha varustetaan Euroopan unionin hyväksymillä todistuksilla?

Voiko komissio myös varmistaa, että eläinten alkuperän selvittämiseen käytettävä järjestelmä on tehokas kaikkien sellaisten toimien toteuttamiseksi, joilla voidaan tarjota kansalaisten terveyden kannalta välttämättömät takeet ottaen huomioon, että hullun lehmän tautia ei ole vielä hävitetty Isosta-Britanniasta ja että Creutzfeldt-Jakobin tautia sairastavien määrä lisääntyy Isossa-Britanniassa?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio päätti 14. heinäkuuta 1999, että Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevien naudanlihan ja naudanlihatuotteiden vienti voidaan aloittaa päivämäärään perustuvan vientijärjestelmän (DBES) nojalla 1. elokuuta 1999 lähtien. Järjestelmä hyväksyttiin periaatteessa päätöksen 98/256/EY muuttamisesta tiettyjen BSE:hen liittyvien kiireellisten suojatoimenpiteiden osalta 25. marraskuuta 1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/692/EY⁽¹⁾. Suunnitellusta järjestelmästä tehtiin alustava tarkastus heinäkuussa 1998 ennen komission päätöksen 98/692/EY tekemistä. Päätökseen sisältyy ehto, että päivämäärä, jona tuotteiden toimittaminen voidaan aloittaa, vahvistetaan vasta, kun järjestelmän on yhteisön tarkastuksessa todettu toimivan moitteettomasti. Tarkastus tehtiin tämän vuoden huhtikuussa, ja tulosta pidettiin yleisesti tyydyttävänä. Tarkastusraporttiin tehtiin joitakin suosituksia järjestelmän luotettavuuden parantamiseksi. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset vastasivat suosituksiin myönteisesti.

Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26. kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY⁽²⁾ mukaan rajoitetulla alueella tai seudulla sijaitsevista teurastamoista peräisin olevalla lihalla on oltava terveystodistus. Päätöksessä 98/692/EY säädetään, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa on oltava yksityiskohtaiset kirjaamiskäytännöt, jotka kattavat kaikki merkintöjä ja varmentamista koskevat vaatimukset teurastuksen jälkeen myyntipaikkaan asti. Yhteisö tarkasti huhtikuussa 1999 ehdotetut merkintöjä ja varmentamista koskevat kirjaamiskäytännöt sekä todistusmallit ja totesi niiden olevan kunnossa.

Yhteisö on tarkastanut karjan alkuperän selvittämiseen käytettävää järjestelmää syys-lokakuussa 1996, kesäkuussa 1997, heinäkuussa 1998 ja viimeksi huhtikuussa 1999. Järjestelmän on yleisesti ottaen todettu olevan kunnossa. Lisäksi Yhdistynyt kuningaskunta on vastannut myönteisesti järjestelmän parantamista koskeviin komission suosituksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 328, 4.12.1998.

⁽²⁾ EYVL 121, 29.7.1964.

(2000/C 27 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1515/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Huumeidenkäyttäjien avustuskeskuksen sijoittaminen Praton hedelmä- ja vihannestorin tiloihin

Praton kaupungin ainoasta hedelmien ja vihannesten tukku- ja vähittäismyyntitorista osa on suunniteltu muutettavaksi huumeriippuvaisten avustuskeskukseksi, jossa heille jaettaisiin metadonia kontrolloiduissa olosuhteissa. Keskuksessa asioivat joutuisivat tässä tapauksessa käyttämään hedelmä- ja vihannestorin ainoaa sisäänkäyntiä.

Torilla työskentelee noin 100 henkilöä, joille saattaa olla vaikeaa joutua elämään yhdessä tällaisen hyvin erikoislaatuisen avustuskeskuksen kanssa, jonka asiakkaisiin kuuluu yhteiskunnan kaikkein huono-osaisimpia. Torilla toimivia yrityksiä tai työntekijöitä ei ole kuultu millään tavoin ennen muutostöiden aloittamista.

Torilla on tälläkin hetkellä puhtauteen ja työntekijöiden terveyteen liittyviä ongelmia, eikä se täytä lain nro 626 vaatimuksia. Tarvittavia uudistustöitä ei kuitenkaan voida aloittaa, sillä kunta on ilmoittanut jo aikoja sitten, että tori tullaan siirtämään toiseen paikkaan, mutta vaihtoehtoista paikkaa ei ole milloinkaan nimetty.

1. Katsooko komissio tarpeelliseksi estää huumeidenkäyttäjien avustuskeskuksen sijoittamisen Praton hedelmä- ja vihannestorin alueelle, jotta työntekijöiden työolosuhteita, terveyttä ja turvallisuutta voidaan suojella?

2. Mikä on komission yleisnäkemyksiä asiasta?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissiolla ei ole oikeudellisia valtuuksia puuttua huumeidenkäyttäjien hoitokeskuksen sijoittamiseen. Tämä asia kuuluu yksinomaan kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten toimivaltaan, ja niiden oletetaan toimivan kyseisen valtion lakien ja asetusten mukaisesti.

Komission on tehtävä hyödyllisiä aloitteita yhteistyön edistämiseksi jäsenvaltioiden välillä, jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi ja jäsenvaltioiden politiikan ja ohjelmien koordinoimiseksi ennaltaehkäisytoiminnan alalla. Komissio toteuttaa näiltä osin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemiseen tähtävää ohjelmaa (1996–2000) ⁽¹⁾.

Korvaavan hoidon ohjelmista ja tukiohjelmista voidaan todeta, että Euroopan huumausaineiden ja huumeriippuvuuden seurantakeskuksen laatiman huumausaineongelman tämänhetkistä tilannetta Euroopan unionissa käsittelevän vuoden 1998 raportin mukaan metadonihoito lisääntyy kaikkialla Euroopassa. Samassa raportissa katsotaan, että korvaavalla hoidolla voidaan parhaiten vähentää kysyntää ja sillä saadaan yleensä positiivisia tuloksia (se lisää hoitoa saaneiden työssäkäyntiä ja parantaa heidän henkistä ja fyysistä tilaansa sekä terveyttään, vaikuttaa myönteisesti näiden henkilöiden perhesuhteisiin ja muihin sosiaalisiin suhteisiin, rahatilanteeseen ja ammataitoon ja vähentää lisäksi rikollisuutta, vireillä olevia oikeustapauksia, velkaantumista ja heroinin käyttöä).

⁽¹⁾ KOM(96) 201 lopullinen.

(2000/C 27 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1518/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Cartiere Milani ja yksityistäminen

Viitaten Cartiere Milani Fabrianon irtisanomisia koskeneeseen kysymykseeni E-0742/1999 ⁽¹⁾ ja siitä 20. huhtikuuta 1999 annettuun vastaukseen voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Italian hallitus tiedottanut komissiolle Istituto Poligraficon omistaman Cartiere Milanin rakenneuudistussuunnitelmasta ja katsooko se, että suunnitellut joukkoirtisanomiset kuuluvat 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivien 98/59/EY ⁽²⁾ ja 77/187/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan, ottaen huomioon, että työntekijöitä ei ole otettu mukaan päätöksentekoon eikä heille ole tiedotettu asiasta?
2. Onko Istituto Poligraficolle tai Cartiere Milanille annetusta valtioneudesta saatu pitäviä todisteita, mikäli on, aiotaanko 93 artiklan 2 kohdan mukaista rikkomismenettelyä jatkaa?
3. Eikö se katso tarpeelliseksi puuttua asiasta vastaavien Italian viranomaisten toimintaan rakenneuudistuksen ja yksityistämisen keskeyttämiseksi kunnes Italian valtio on toimittanut tarvittavat selvitykset ja kunnes 430 työpaikan säilyminen on varmistunut?

⁽¹⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 126.

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 61, 5.3.1977, s. 26.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Parlamentin jäsenen edellisen kysymyksen (E-742/99) annetussa vastauksessa mainittiin jo, että komissio päätti 28. lokakuuta 1998 käynnistää EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (ent. 93 artikla) 2 kohdan mukaisen menettelyn tutkiakseen Italian Poligraficolle ja sen määräysvallan alaisille yrityksille myöntämän tuen.

Italian hallitus jätti huomautuksensa 1. helmikuuta 1999 ja toimitti lisätietoja 26. maaliskuuta ja 27. toukokuuta 1999. Tähän mennessä komissio ei kuitenkaan ole saanut Poligraficoa tai erityisesti Cartiere Miliana koskevaa rakenneuudistussuunnitelmaa. Kuten edellisessä vastauksessa jo ilmoitettiin, jos yrityksen rakenneuudistussuunnitelma sisältää työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY mukaisia joukkovähentämissä, niihin sovelletaan kansallisia täytäntöönpanotoimia.

Komissio on saamiensa tietojen perusteella sitä mieltä, että Poligrafico ja jotkut sen tytäryhtiöistä saivat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa (ent. 92 artikla) tarkoitettua valtiontukea. Siksi komissio arvioi tällaisen tuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan tutkintamenettelyn mukaisesti.

Italian päätös Cartiere Milianin rakenneuudistuksesta ja yksityistämisestä (josta komissiolla ei kuitenkaan ole todisteita) kuuluu jäsenvaltion teollisuuspolitiikan piiriin, johon komissiolla ei ole toimivaltaa. Jos tarvetta ilmenee, komissio tutkii rakenneuudistussuunnitelman perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla selvittääkseen soveltuuko Poligraficolle ja sen tytäryhtiöille myönnetty tuki yhteismarkkinoille.

(2000/C 27 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1520/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Anconan Aspiossa sijaitseva kaatopaikka

Anconan kunta aikoo rakentaa lähelle Aspiota kiinteiden kaupunkijätteiden kaatopaikan. Direktiivit 91/159/ETY⁽¹⁾ ja 91/689/ETY⁽²⁾ on siirretty osaksi Italian lainsäädäntöä ns. Ronchin asetuksella, jolla kuitenkin uusien toimeenpanoa koskevien lakien hyväksyminen annettiin alueiden päätösvaltaan.

Marchen alue, jossa Ancona sijaitsee, ei ole edelleenkään hyväksynyt tällaista lakia, mikä on tehnyt Ronchin asetuksesta lähes hyödyttömän. Aspion kaatopaikka rakennettaisiin Rocca di Balignanon välittömään läheisyyteen. Kyseessä on merkittävä historiallinen muistomerkki, jota hoitaa kulttuuriperinnöstä vastaava virasto Soprintendenza per i Beni Culturali e delle Terme. On ilmiselvää, että kaatopaikka olisi edellä mainittujen direktiivien ja Ronchin asetuksen määräysten vastainen, sillä niissä edellytetään, että ympäristövaikutuksista tehdään arvio, joka tässä tapauksessa on ollut mahdollista pelkästään siksi, että hanke on myöhästynyt sekä Marchen alueen laiminlyöntien ja Anconan kunnan osoittaman vähäisen kiinnostuksen ja suoranaisen välinpitämättömyyden seurauksena.

1. Katsooko komissio, että Marchen alueen laiminlyönti toimeenpanoa koskevan lain hyväksymisessä on edellä mainittujen direktiivien vastaista?
2. Eikö se katso, että tällainen rakennustyö vaatii alueen asukkaiden ottamista mukaan päätöksentekoon ja heidän hyväksyntänsä?
3. Eikö se pidä tuomittavana kaatopaikan rakentamista alueelle, jossa on historiallisesti erittäin merkittävä muistomerkki, sillä kaatopaikka vahingoittaa sekä muistomerkkiä itseään että sen hyödyntämistä?

4. Eikä sen pitäisi vaatia Marchen aluetta hyväksymään nopeasti toimeenpanoa koskeva laki ja kehottaa Anconan kuntaa luopumaan rakennushankkeesta, joka vahingoittaisi yhteistä historiallista perintöä?
5. Mikä on sen yleisnäkemys asiasta?

(¹) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

(²) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Ronchin asetuksen (kansallinen laki, jolla yhteisön jätteitä koskevat direktiivit saatetaan voimaan) täytäntöönpanoa ei ole delegoitu alueille eikä Marchen alue ole velvoitettu panemaan sitä täytäntöön saattaakseen voimaan jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18. maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, ja vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY. Komissio on vähän aikaa sitten päättänyt saattaa yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi Italian niiden jätehuoltosuunnittelua koskevien velvollisuuksien noudattamatta jättämisen, jotka on mainittu jätteistä annetussa direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, vaarallisista jätteistä annetussa direktiivissä 91/689/ETY sekä pakkauskäytöstä ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annetussa direktiivissä 94/62/EY (¹). Komissio on valmis vastaanottamaan muitakin tarkkoja ja yksityiskohtaisia valituksia, jotka liittyvät jätteitä koskevaan yhteisön lainsäädäntöön sisältyvään vaatimukseen hyväksyä jätehuoltosuunnitelmat.

Parlamentin jäsenen mainitsema hanke kuuluu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (²) liitteessä II mainittuihin hankkeisiin sekä ennen neuvoston direktiivin 97/11/EY (³) muutoksia että niiden jälkeen. Direktiivin 85/337/ETY mukaan liitteessä II mainittujen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava, jos niiden tunnuspiirteet jäsenvaltioiden mielestä vaativat tällaista arviointia. Direktiivin 85/337/ETY muutoksia edeltävät säädökset koskevat hankkeita, joita koskevat lupa-anomukset on jätetty ennen 14. maaliskuuta 1999. Direktiivin 97/11/EY mukaisesti jäsenvaltioiden tulee määritellä joko tapauskohtaisesti tai jäsenvaltion asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla, onko liitteessä II mainittu hanke arvioitava 5–10 artiklan mukaisesti. Muutetun direktiivin 6 artiklan 2 alakohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lupahakemukset ja 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot ovat kansalaisten saatavilla kohtuullisessa ajassa, jotta niillä, joita hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa ennen luvan myöntämistä”.

8 artiklan mukaan ”käytyjen neuvottelujen tulokset ja 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä”. Direktiivin liitteessä III mainitaan historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät alueet erääksi kriteeriksi, jonka avulla määritellään joko tapauskohtaisesti tai jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla, tuleeko hanke arvioida 5–10 artiklan mukaisesti.

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta tilanteesta, mutta se ryhtyy toimenpiteisiin kerätäksesi siitä tietoa ja varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

(¹) EYVL L 365, 31.12.1994.

(²) EYVL L 175, 5.7.1985.

(³) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2000/C 27 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1521/99

esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Oppipojille tarkoitettujen EU-varojen väärinkäyttö

Itävallassa on toteutettu oppipoikia koskevia toimia, joiden yhteydessä Euroopan sosiaalirahastosta on myönnetty EU-varoja nk. Euroteam-Gruppe-ryhmälle. Tämä ryhmä on joutunut huonoon maineeseen hallinnollisten puutteiden ja suosimisen takia.

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka paljon Euroopan sosiaalirahastosta on myönnetty EU-varoja Euroteam-Gruppe -ryhmälle?
2. Onko komissio hoitanut valvontatehtäviä tässä asiassa?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio ei ole saanut tietoa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) varojen jakamisesta yksittäisille hankkeiden toteuttajille. Hankkeiden toteuttajien valinta ja hankkeiden rahoitus kuuluvat Itävallan viranomaisten vastuulle. Tässä tapauksessa vastuussa ovat liittovaltion työvoima-, terveys- ja sosiaaliministeriö sekä Itävallan työmarkkinahallinto (Arbeitsmarktservice).

Itävallan viranomaiset eivät ole ilmoittaneet tästä asiasta komissiolle rakennepoliitikan rahoituksen epä-säännönmukaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän perustamisesta 11. heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) 1681/94⁽¹⁾ mukaisesti.

Komissio on kuitenkin yhteistyön hengessä ottanut yhteyttä Itävallan viranomaisiin saadakseen tietää, mitä asian suhteen on tehty.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 12.7.1994.

(2000/C 27 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1524/99

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Epanjan valtiontuet sähköyhtiöille

Sähköalaa koskevan Espanjan lain 54/1997 kuudennen siirtymäsäännöksen sekä verotuksellisista, hallinnollisista ja sosiaalisista toimenpiteistä annetun lain 50/1998 107 artiklan nojalla espanjalaisia sähköalan yrityksiä on määrää tukea 1 300 000 miljoonalla pesetalla vapaaseen kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten tasoittamiseksi. Komissio pitää tätä periaatteessa sääntöjenvastaisena valtiontukena, minkä vuoksi se on aloittanut Espanjan kuningaskuntaan kohdistuvat asianmukaiset tutkintamenettelyt.

Tätä tukea ei voida perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaan myöntää. Espanjalaisten kuluttajien sähkölaskut ovat kuitenkin kallistuneet 4,5 prosentilla vapaaseen kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Espanjalaiset sähköyhtiöt ovat tähän mennessä saaneet tukena yli 45 000 miljoonaa pesetaa, mikä summa niiden on palautettava, jos komission päätös tästä asiasta on Espanjan hallituksen kannan vastainen.

Neuvoston asetuksessa N:o 659/1999⁽¹⁾ säädetään, että jos komissio on saanut tietoja oletetusta sääntöjenvastaisesta tuesta, sen on tutkittava tiedot, minkä jälkeen se voi kyseisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti päättää tuen keskeyttämisestä.

Aikooko komissio näin ollen päättää, että Espanjan valtion on keskeytettävä tuen maksaminen sähköyhtiöille?

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio tarkastelee parhaillaan Espanjan viranomaisten toimittamia tietoja sähköalalla vapaaseen kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten korvausjärjestelmästä, josta on säädetty Espanjan laissa 54/1997.

Espanjan viranomaisten kanta on, ettei kyseistä järjestelmää voida katsoa EY:n perustamissopimuksen 87 (entisen 92) artiklan mukaiseksi valtiontueksi.

Tapaus on kirjattu hallinnollisista syistä ilmoittamatta jätetyksi tueksi. Espanjan viranomaisille on kuitenkin ilmoitettu, ettei se estä määrittelemästä kyseisiä toimenpiteitä valtiontueksi saatikka tutkimasta niiden yhdenmukaisuutta EY:n perustamissopimuksen kanssa.

Alan valtiontukien tutkimiseen ei ole olemassa valmiita puitteita. Tutkittava tapaus on monitahoinen, ja komissio on ottanut asiassa yhteyttä Espanjan viranomaisiin. Niinpä komissio ei aio käyttää tässä vaiheessa sille EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen 11 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta pyytää keskeyttämään tuen maksaminen.

(2000/C 27 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1525/99

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uusien yritysten mahdolliset vaikeudet päästä Espanjan sähkömarkkinoille

Espanjan parlamentin päätös muuttaa sähköalaa koskevan lain 54/1997 kuudennen siirtymäsäännöksen (hyväksytty lailla 50/1998) sisältää niin, että espanjalaisille sähköyhtiöille vapaaseen kilpailuun siirtymisestä aiheutuvat kustannukset katetaan lisäämällä kuluttajien maksuosuutta 4,5 prosentilla, merkitsee markkinoilla nykyisin toimiville yrityksille yli miljardin pesetan lisätuloja.

Tämä toimenpide, joka ei ole suhteessa markkinoiden kehitykseen eikä todellisiin kustannuksiin, voi merkitä kilpailuetua sähköyhtiöille, mutta myös suurta haittaa espanjalaisille kuluttajille. Se voi myös estää uusia yrityksiä pääsemästä sähkömarkkinoille.

Katsooko komissio, että tämä espanjalaisille yrityksille vapaaseen kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten tasoittaminen voi vaikeuttaa uusien yritysten pääsyä Espanjan sähkömarkkinoille?

Komission jäsenen Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. lokakuuta 1999)

Sähkön hintaan Espanjassa lisättyä 4,5 prosentin maksua, jolla on tarkoitus rahoittaa kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi tarkoitettu järjestely (CTC), on tarkasteltava osana komission kokonaisarviota Espanjan soveltamasta hukkakustannusten korvausjärjestelystä ja sen yhteensopivuudesta valtioneuvoston kanssa.

Valtioneuvoston päätöksiin perustuvassa tarkastelussa käsitellään erityisesti sitä, aiheutuuko 4,5 prosentin lisämaksusta ylimääräisiä tuloja CTC-maksujen yhteydessä, ja sitä, rajoittaako CTC-maksujen kohdentaminen espanjalaisille yrityksille uusien yritysten pääsyä Espanjan voimantuotantomarkkinoille.

Komission tarkastelu on vielä kesken, eikä ennen lopullista päätöstä ole mahdollista kommentoida CTC-järjestelyn yksityiskohtia.

(2000/C 27 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1526/99

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Pego-Olivan suoalueen ympäristötuhot

Edellisen parlamentin toimikaudella olen useaan otteeseen ilmoittanut Valenciassa sijaitsevan Pego-Olivan suo- ja luonnonpuistoalueen tilan huonontumisesta. Tämä Espanjan tärkeimpiin kosteikkoihin lukeutuva

alue kärsii nykyään maan viljelykäyttöön ottamisen vuoksi tehdystä kuivaamisesta. Olen useissa komissiolle esittämissäni kysymyksissä (E-0349/1999 ⁽¹⁾, E-3006/98 ⁽²⁾, E-3831/97 ⁽³⁾, E-2834/97 ⁽⁴⁾ ja E-1387/96 ⁽⁵⁾) tuonut esiin alueen tilan huonontumisen, josta aiheutuneiden ympäristövahinkojen arvioidaan olevan jo yli 1 500 miljoonaa pesetaa. Erityisen hälyttävää on, että puolet suoalueella pesivistä lintulajeista on hävinnyt, sekä vedenpoistopumppujen aiheuttamat kalakuolemat, maatalouden torjunta-aineiden päästäminen luontoon, karjakuolemat saastuneen veden juomisen seurauksena, jätteiden kerääntyminen maatalousväestön improvisoitujen asutusalueiden läheisyyteen, pohjaveden pinnan laskeminen ja siitä johtuva kosteikkojen aavikoituminen sekä maiseman pilaantuminen, johon ovat syynä viljelmät, joilla ei ole mitään tekemistä alueen luonnonmukaisten viljelmien kanssa. Pego-Olivan suoalue on merkitty Valencian autonomisen maakunnan ympäristöviraston (Consellería de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana) laatimaan suojeltavien kosteikkojen luetteloon, ja se on luokiteltu erityiseksi lintujen suojelualueeksi (direktiivi 79/409/ETY). Lisäksi se saa edelleen määrärahoja Life-ohjelmasta.

Saamiensa useiden kantelujen johdosta komissio teetti maa-aluetta koskevan selvityksen ja totesi tilanteen olevan huolestuttava. Se jätti kuitenkin ongelman ratkaisemisen ja alueen ympäristön tilan kohentamisen Espanjan viranomaisten vastuulle. Neljän vuoden kuluttua tilanne on ennallaan ja ympäristöä tuhoaan viranomaisen puuttumatta asiaan, ja tämä ympäristölainsäädännön vakava rikkominen jätetään rankaisematta ja sallitaan alueen kuivaamistöiden loppuunsaattaminen.

Kaksi äskettäin tapahtunutta asiaa on entisestäänkin pahentanut ympäristön pilaantumista. Ensiksi, kastelijat ovat sulkeneet Enmigin kanavan jättäen näin ilman vettä Els Lluentsin alueen, jonne voi päästä vain veneellä ja joka on nyt muuttunut valtavaksi mutalammeksi. Toiseksi, kastelijat ovat avanneet 200 metriä pitkän kuivatuskanavan keskelle luonnonpuistoa ja rakentaneet suojamuurin koko Pegon kylän alueen kuivaamiseksi.

Ottaen huomioon edellä kuvatut seikat ja sen, että komissio harkitsi helmikuussa 1998 mahdollisuutta keskeyttää alueen yhteisrahoitus Life-ohjelmasta ja käynnistää rikkomusmenettely Espanjaa kohtaan, eikö komissio pidä välttämättömänä, että Life-tuen maksaminen keskeytetään kunnes Espanjan toimivaltaiset viranomaiset estävät tämän ympäristötuhon etenemisen ja korjaavat jo aiheutuneet vahingot?

Olisiko komissio valmis saattamaan asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi sillä perusteella, että Espanja on rikkonut yhteisön ympäristölainsäädäntöä?

Voiko komissio ilmoittaa kantansa asiaan, joka jäi selvittämättä parlamentin edellisellä lainsäädäntökaudella; asia koskee sellaisen nopean ympäristöasioita käsittelevän yhteisön interventioelimen perustamista, joka pystyisi nykyisiä oikeus- ja hallintomenettelyitä nopeammin pysäyttämään uhanalaisten luonnonalueiden pilaantumisen?

⁽¹⁾ EYVL C 341, 29.11.1999.

⁽²⁾ EYVL C 142, 21.5.1999, s. 68.

⁽³⁾ EYVL C 187, 16.6.1998, s. 64.

⁽⁴⁾ EYVL C 134, 30.4.1998, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL C 356, 25.11.1996, s. 33.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi parlamentin jäsenen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-349/99 ⁽¹⁾ ja E-3006/98 ⁽²⁾.

Komissio ei usko, että LIFE-tuen lopettaminen auttaisi ratkaisemaan ongelmaa. Päinvastoin se voisi vaikeuttaa viranomaisten yrityksiä suojella aluetta, sillä ongelma on syntynyt kyseisen maan yksityisomistuksen vuoksi ja LIFE-ohjelmasta maksettavalla tuella pyritään edistämään maan siirtymistä valtion omistukseen, jolloin voitaisiin varmistaa sen täysi suojelu.

Kuten parlamentin jäsen kirjallisessa kysymyksessään toteaa, Espanjan viranomaisten toimenpiteet eivät näytä olevan riittäviä varmistamaan alueen asianmukaista suojelua. Komissio on siksi pannut vireille asiaa koskevan uuden tutkimuksen, joka kattaa kaikki parlamentin jäsenen esiin tuomat kysymykset, myös alueen rappeutumisen ja saastumisen. Jos tutkimuksissa paljastuu rikkominen, aloitetaan EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukainen menettely. Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle tämän tutkimuksen tuloksista.

Tähän mennessä komissio ei ole harkinnut sellaisen interventioelimen perustamista, joka voisi nopeasti puuttua ympäristökysymyksiin. Ympäristöalaa koskevan yhteisön oikeuden täytäntöönpanoa koskevassa komission tiedonannossa lokakuussa 1996⁽¹⁾ mainittiin useita keinoja tehokkaan täytäntöönpanon kehittämiseksi, kuten ympäristötarkastuksen vähimmäisvaatimusten suuntaviivat (Euroopan parlamentti antoi 16. syyskuuta 1999 mielipiteensä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi, joka sisältää ympäristötarkastusten vähimmäisvaatimukset jäsenvaltioissa⁽²⁾), valitusmekanismin luominen jäsenvaltioiden tasolla sekä parempi oikeussuoja ympäristöasioissa. Viimeksi mainittua asiaa käsitellään yleisemmin Aarhusin yleissopimuksen ratifioinnin yhteydessä.

(1) EYVL C 341, 29.11.1999.

(2) EYVL C 142, 21.5.1999.

(3) KOM(96) 500 lopullinen.

(4) KOM(98) 772.

(2000/C 27 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1527/99

esittäjä(t): **Stephen Hughes (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Somalien asema Somaliassa

Mitä komissio aikoo tehdä edistääkseen luovien ratkaisujen löytämistä seuraaviin ongelmiin:

- a) Somalian nimellinen hyväksyminen AKT-maiden ryhmään niin, että muodollinen hyväksyminen olisi mahdollista heti, kun maalla on tunnustettu hallitus;
- b) Euroopan kehitysrahaston tuen kanavointi somaleille, vaikka maalla ei ole tunnustettua hallitusta?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 1999)

Sen varmistamiseksi, että Somalia sisällytetään nimellisesti Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden AKT-ryhmään, viimeisimpään Lomé'n yleissopimukseen sisällytettiin erityinen Somaliaa koskeva artikla (364 a), jolla sen sallitaan liittyä yleissopimukseen uuden hallituksen (jos sellainen muodostetaan) pyynnöstä ja ministerineuvoston tehtyä asiasta päätöksen.

Koska maalla ei ole tunnustettua hallitusta, viidennen ja kuudennen Euroopan kehitysrahaston (EKR) jäljellä olevat varat (47 miljoonaa euroa) yhdistettiin Somalian toista kunnostamisohjelmaa varten. Koska kaikki kyseiset varat on sittemmin sidottu, rahoituskattoa on pyydetty nostamaan 15 prosentilla (7 miljoonaa euroa) lisärahoituksen mahdollistamiseksi. Valtiosta riippumattomat ja YK:n alaiset järjestöt vastaavat kaikkien hankkeiden täytäntöönpanosta. Lisäksi komissio hallinnoi Italian antamaa rahoitusta sekä humanitaarista apua.

(2000/C 27 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1528/99

esittäjä(t): **Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Dos Aguasin (Valencia, Espanja) kaatopaikka

Syyskuussa 1998 Valencian maakunnassa lähellä Júcar-jokea sijaitsevassa Dos Aguasin kunnassa avattiin erittäin suuri kaatopaikka. Kaatopaikka sijaitsee laaksonrinteessä, jonka kaltevuus on 35 %, vain 400 metrin

päässä joesta, ja on ilman tarkoituksenmukaista muuria jätteiden suojaksi. Siellä on vettä läpäiseviä maa-alueita ja sinne kaadetaan ajoittain tonneittain pakkaamatonta ja joskus jopa tuoretta jätettä, vaikka jätteidenhallintasopimuksen mukaan kaatopaikalle voidaan tuoda vain pakattua jätettä. Valencian teknillisessä yliopistossa (Universidad Politécnica de Valencia) tehdyn kahden tutkimuksen mukaan joen, josta myös Valencia ottaa juomavetensä, saastumisuhka on erittäin vakava johtuen kaatopaikan johtoelinten valitsemasta ja niin Valencian paikallis- kuin keskushallintoviranomaisten hyväksymästä kaatopaikan huonosta sijainnista. Lisäksi Júcarin vesivaroista vastaava yhdistys (Confederación Hidrográfica del Júcar) velvoittaa varastoimaan luottavia aineita sisältävät jätteet kaatopaikka-alueelle, mikä on vastoin 26. syyskuuta 1997 annettua ympäristövaikutuksia koskevaa julkilausumaa ja mikä lisää näin ollen saastumisvaaraa. Vastauksessaan Euroopan parlamentin kirjalliseen kysymykseen kyseisestä kaatopaikasta⁽¹⁾ komissio ilmoitti, että se on lähettänyt tiedonpyynnön Espanjan viranomaisille sen selvittämiseksi, sovelletaanko jätteistä annettua direktiiviä 91/156/EY⁽²⁾ ja ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä 85/337/EY⁽³⁾ oikein. Plataforma Cívica Riu Xúquer -kansalaisjärjestön mukaan ympäristövaikutuksia koskevassa julkilausumassa on tahallaan jätetty mainitsematta Júcar-joen ja Muela de Cortesin metsästysalueen sekä ainakin kahdeksan tärkeän kaivon olemassaolo ja läheinen sijainti kaatopaikkaan nähden. Siinä viitataan myös Espanjan geologisen instituutin (Instituto Geológico Minero Español) tiedonantoon, jota ei ole olemassa tässä muodossa. Siitä puuttuvat useimmat ympäristöministeriön alueyksikön (Servicios Territoriales de la Consejería de Medio Ambiente) pakolliset raportit. Julkilausuma perustui erään yrityksen, joka ei ole erikoistunut ympäristökysymyksiin, suorittamiin ja väärin alueisiin kohdistuneisiin tutkimuksiin. Uudessa kaatopaikoista annetussa direktiivissä 1999/31/EY⁽⁴⁾ säädetään, että käytössä olevat kaatopaikat on muutettava uusien vaatimusten mukaisiksi.

Ottaen huomioon niin viljelmien kasteluun kuin juomavedeksi tarkoitettujen vesivarojen vakavan saastumisuhan, aikooko komissio tutkia edellä mainittua asiaa? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt Espanjan viranomaisten suhteen, jotta direktiivien 91/156/EY ja 97/11/EY⁽⁵⁾ noudattaminen taataan? Aikooko komissio tässä tapauksessa tutkia ympäristövaikutusten arvioinnissa käytetyt menettelyt? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että kaatopaikka täyttää direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan mukaiset vaatimukset?

⁽¹⁾ González Álvarezin ja Marset Camposin kysymys (E-1261/98), EYVL C 402, 22.12.1998, s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Komissiolla ei ole käytettävissään Valenciassa sijaitsevan Dos Aguasin kaatopaikan käyttöoloja koskevia tietoja, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Komissio ottaa yhteyttä asiaankuuluviin tahoihin saadakseen tarkat tiedot asiasta ja varmistuakseen siitä, että mainittuja direktiivejä sovelletaan asianmukaisesti.

(2000/C 27 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1529/99

esittäjä(t): **María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ympäristöltään arvokkaan Manisesin (Valencia, Espanja) golfkentän alueen rakentaminen

Valencian lintutieteellisen seuran (Societat Valenciana d'Ornitologia) laatiman Manises-golfkentän alueen eläimiä ja kasveja koskevan raportin mukaan kyseinen golfkenttä on metsämäisyytensä ansiosta elävä esimerkki suojelemisen arvoisesta luonnonalueesta. Melkein 7 000 puuta, pensasmainen kasvillisuus, nurmikkojen kastelun ansiosta kostea maaperä tarjoavat suojan ja ravinnon monille lintu- ja eläinlajeille.

Espanjan hallitus päätti sulkea Manisesin golfkentän sekä kaikki alueella sijaitsevaan lentoasemaan kuuluvat tilat 31. heinäkuuta 1999. Maa-alue on luovutettu Aena-yhtiölle, joka aikoo rakentaa sen ja laajentaa

lentokentän rahtiterminaalialueita. Sitä varten Aena-yhtiö on jo hakkauttanut useita yli puolen vuosisadan ikäisiä mäntyjä. Manisesin lentoaseman toiminnasta vastaavan yhtiön olisi kuitenkin täysin mahdollista säilyttää golfkentän ympäristö käyttämällä terminaalinsa laajentamiseksi A3 runkotien vieressä, kiitoratojen toisella puolella sijaitsevia maa-alueita.

Manisesin golfkentän ympäristö on ekologisesti erittäin arvokas alue, todelliset "vihreät keuhkot", joista nauttii yli 500 perhettä. Se on pinta-alaltaan 500 000 m² suuri luonnonpuisto vehreine metsineen, joissa kasvaa satavuotisia mäntyjä, johanneksenleipäpuita, mantelipuita, viikunapuita, sypressejä, casuarinapuita ja paljon muita puulajeja, arviolta yli 7000 lajia. Tällä alueella elää myös yli 84 lintulajia (lehmähaikara, varpushaukka, kehrääjä, punarinta jne.), suuri määrä oravia, jäniksiä ja paljon suojeltuja ja erityisin toimenpitein suojeltaviksi luokiteltuja eläin- ja hyönteislajeja.

Voisiko komissio ryhtyä toimiin Espanjan viranomaisten suhteen Manisesin golfkentän ympäristön sekä alueen lintulajien suojelemiseksi?

Tunteeko komissio edellä mainitun Valencian lintutieteellisen seuran raportin liitteen, jossa on yksilöity alueella elävät uhanalaiset lajit?

Voiko komissio pyytää Espanjan viranomaisilta tietoa siitä, onko lintujen suojelua koskevaa yhteisön lainsäädäntöä rikottu, erityisesti mitä tulee luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY liitteeseen, jossa on luettelo suojeltavista lajeista, ja ottaen huomioon luonnon elinympäristön ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien säilyttämisestä annetun direktiivin määräykset?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1999)

Komissiolla ei ole tietoa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista, mutta se ottaa selvälle kaikki asiaan liittyvät yksityiskohdat ja varmistaa, että kyseisessä asiassa sovellettavia direktiivejä noudatetaan.

Komissio ei tunne Manisesin golfkentän alueen eläimistöä ja kasvistoa koskevaa raporttia, ja se toivoisikin saavansa kopion raportista.

Komissio toteaa, ettei kyseistä aluetta ole luokiteltu luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan mukaiseksi erityissuojelualueeksi. Alue ei myöskään sisälly luetteloon Euroopan merkittävistä lintualueista, eivätkä Espanjan viranomaiset ole luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 4 artiklan mukaisesti ehdottaneet aluetta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi, joka liitettäisiin Natura 2000 -verkostoon. Komissio ei näin ollen voi hallussaan olevien tietojen perusteella todeta, että kyseisessä tapauksessa olisi toimittu edellä mainittujen direktiivien vastaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 27 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1530/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön liuskekiven viennin edistäminen

Vastauksessaan aikaisemmin esittämiini kysymyksiin E-4009/97 ja E-4011/97⁽¹⁾ komissio ilmoitti, että se on alkanut soveltaa uutta markkinoille pääsyn strategiaa koskevaa aloitetta, jonka avulla pyritään tunnistamaan ja poistamaan yhteisön viennin esteet. Komissio pyysi ja rohkaisi liuskekivialan, kuten kaikkien talouden alojen toimijoita, osallistumaan aktiivisesti kansainvälisen kaupan esteiden tunnistamiseen.

Komissio lisäsi, että se aikoo toteuttaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kaikki kyseisten ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Voisiko komissio ilmoittaa, miten se on edistännyt liuskekivialan toimijoiden osallistumista tähän markkinoille pääsyn strategiaa koskevaan aloitteeseen ja onko liuskekiviteollisuuden osallistuminen todella toteutunut?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat liuskekiviteollisuuden markkinoillepääsyn ongelmat ja mitä toimenpiteitä se on toteuttanut niiden ratkaisemiseksi?

(¹) EYVL C 196, 22.6.1998, s. 56.

Komission jäsenen Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Markkinoille pääsyä koskevan strategian avulla pyritään tunnistamaan ja poistamaan yhteisön viennin esteet. Eurooppalaisia yrityksiä sekä jäsenvaltioiden viranomaisia kehoitetaan ilmoittamaan kaikista esteistä, jotka rajoittavat vientimahdollisuuksia tai estävät viennin kolmansiin maihin. Komissio tutkii järjestelmällisesti jokaisen esteen, josta on ilmoitettu Euroopan viranomaisille. Jos ilmoitus osoittautuu aiheelliseksi, kyseinen este tallennetaan markkinoille pääsyä koskevaan tietokantaan, joka on käytettävissä internetissä osoitteessa <http://mkacddb.eu.int>. Asiaa siis seurataan tarkasti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, ja tarvittaessa laaditaan asianmukainen strategia, jonka tavoitteena on saada esteen aiheuttanut kauppakumppani poistamaan este.

Liuskekiviteollisuuden osalta komissio ei ole tähän mennessä saanut ilmoituksia erityisistä markkinoillepääsyn ongelmista, jotka olisi aiheellista tallentaa yllä mainittuun tietokantaan. Niinpä kyseisellä alalla ei ole ryhdytty mihinkään erityistoimenpiteisiin, lukuun ottamatta horisontaalisten kaupan esteiden poistamiseen tarkoitettuja yhteisön toimia, joiden vaikutus ei rajoitu ainoastaan yhteen tiettyyn teollisuudenalaan.

(2000/C 27 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1531/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus

Vertauskuvallista vuotta 2000 ajatellen Euroopan unioni on päättänyt ensimmäistä kertaa, että kyseisenä vuonna kulttuurikaupunkihanke toteutetaan yhdeksässä eurooppalaisessa kaupungissa (Avignon, Krakova, Reykjavik, Santiago de Compostela, Helsinki, Bergen, Bologna, Bryssel ja Praha). Näin viisi kaupunkia unionin jäsenvaltioista ja neljä kaupunkia muista eurooppalaisista valtioista (kolme pohjoista kaupunkia, kolme keskieuropalaista kaupunkia ja kolme Etelä-Euroopan kaupunkia) osallistuvat yhteiseen kulttuurihankkeeseen tavalla, jota ei ole aiemmin Euroopassa toteutettu. On selvää, että näin merkittävän ja kunnianhimoisen hankkeen onnistuminen vaatii erityistä tukea ja riittävää rahoitusta. Onnistuminen voi, ja sen täytyykin, merkitä yhteisen eurooppalaisen kulttuurihankkeen näkymistä kaikkialla Euroopassa ja suhteiden vahvistumista.

Vastauksessaan aikaisemmin tekemääni kysymykseen E-0420/1999 (¹) komissio vahvisti, että "vuonna 1999 tuetaan puiteohjelmaan liittyviä kokeellisia toimia budjettikohdasta B3-2005 ja talousarvion toteuttamisesta ja oikeuserusteista 13. lokakuuta 1998 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti".

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä kokeellisia toimia ja konkreettisia hankkeita tähän mennessä on rahoitettu sekä mitä tullaan rahoittamaan edellä mainituilla tavoilla?

Mikä on kunkin hankkeen yhteisön talousarviosta saama osuus?

(¹) EYVL C 348, 3.12.1999, s. 67.

Komission jäsenen Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio julkaisi 10. kesäkuuta 1999⁽¹⁾ kulttuurin puiteohjelmaan liittyviä kokeiluhankkeita koskevan ehdotuspyynnön, jolla myönnetään avustuksia budjettikohdasta B3-2005. Hakemusten viimeinen jättöpäivä oli 30. heinäkuuta 1999, ja komissio tutkii parhaillaan jätettyjä hakemuksia.

Ehdotuspyynnön muodolliset vaatimukset täyttävät hakemukset esitetään riippumattomista kulttuurialan asiantuntijoista koostuvalle ryhmälle. Asiantuntijat valitaan kaikkien jäsenvaltioiden esittämien listojen pohjalta, ja heitä pyydetään arvioimaan tukikelpoisten hankkeiden laatu kulttuurinäkökulmasta. Riippumattomien asiantuntijoiden kokoukset on määrä pitää lokakuun 1999 puolivälin tienoilla, ja komissio julkaisee tuettavat hankkeet lehdistötiedotteessa otettuaan huomioon asiantuntijoiden lausunnon.

⁽¹⁾ EYVL C 163, 10.6.1999.

(2000/C 27 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1532/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 Euroopan kulttuurikaupunkien valmistelutoimien rahoitus

Vertauskuvallista vuotta 2000 ajatellen Euroopan unioni on päättänyt ensimmäistä kertaa, että kyseisenä vuonna kulttuurikaupunkihanke toteutetaan yhdeksässä eurooppalaisessa kaupungissa (Avignon, Krakova, Reykjavik, Santiago de Compostela, Helsinki, Bergen, Bologna, Bryssel ja Praha). Näin viisi kaupunkia unionin jäsenvaltioista ja neljä kaupunkia muista eurooppalaisista valtioista (kolme pohjoista kaupunkia, kolme keskieuropalaista kaupunkia ja kolme Etelä-Euroopan kaupunkia) osallistuvat yhteiseen kulttuurihankkeeseen tavalla, jota ei ole aiemmin Euroopassa toteutettu. On selvää, että näin merkittävän ja kunnianhimoisen hankkeen onnistuminen vaatii erityistä tukea ja riittävää rahoitusta. Onnistuminen voi, ja sen täytyykin, merkitä yhteisen eurooppalaisen kulttuurihankkeen näkymistä kaikkialla Euroopassa ja suhteiden vahvistumista.

Vastauksessaan aikaisemmin tekemääni kysymykseen E-0420/1999⁽¹⁾ komissio vahvisti, että se "myönsi (...) Kaleidoskooppi-ohjelman yhteydessä tukea vuoden 2000 yhdeksän Euroopan kulttuurikaupungin yhteisille valmisteluille (...) näiden kaupunkien esittämien konkreettisten hankkeiden perusteella, ja sen määrä oli 200 000 euroa vuonna 1997 ja 250 000 euroa vuonna 1998" ja että "Kaleidoskooppi-ohjelmaa jatkettiin vuodella ja siihen sisällytettiin vuosi 1999". Komissio vahvisti vielä, että se "yrittää antaa mahdollisuuksien mukaan enemmän tukea kuin vuonna 1998, mutta sen on otettava huomioon kulttuurille myönnetyn talousarvion rajat sekä muut käynnissä olevat kulttuurihankkeet".

Koska komission vastaus kysymykseeni E-0420/1999 jättää tulkinnan varaa, voiko komissio sanoa mikä on sen tuen tarkka määrä, jonka se aikoo myöntää vuoden 1999 suurille ja kalliille valmistelutoimille, joita tämä yhteisön kunnianhimoisen hanke vaatii, erityisesti tänä tärkeää tapahtumavuotta 2000 edeltävänä vuonna?

Voiko komissio vielä ilmoittaa, mikä on tuen kokonaismäärä ja millä eri tavoin se aikoo rahoittaa nämä tärkeät tapahtumat vuoden 2000 talousarviosta?

⁽¹⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 67.

Komission jäsenen Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio on myöntänyt vuoden 2000 yhdeksälle Euroopan kulttuurikaupungille 200 000 euroa vuonna 1997 ja 250 000 euroa vuonna 1998. Tämän lisäksi komissio myöntää 350 000 euroa näille yhdeksälle kaupungille vuodeksi 1999, siitä huolimatta että Kaleidoskooppi-ohjelman vuoden 1999 budjetti on yhtä

suuri kuin vuonna 1998. Tällä Kaleidoskooppi-ohjelmasta myönnettävällä avustuksella tuetaan kaupunkien valmisteluita, ennen kuin ne ottavat yhdessä vastaan kulttuurikaupungin arvon ensi vuonna.

Yhdeksälle kulttuurikaupungille vuonna 2000 annettava tuki on tarkoitettu myöntää ensimmäisestä kulttuurin puiteohjelmasta. Kaikki yhteisön toimielimet eivät ole vielä hyväksyneet komission ehdotusta puiteohjelmaksi, mutta sen hyväksymistä toivotaan ajoissa, jotta tukea voidaan antaa vuonna 2000. Tuen suuruudesta antaa viitteitä se, että komission ehdotuksessa puhutaan kulttuurikaupungeille vuonna 2000 myönnettävästä 2,5 miljoonan euron tuesta.

(2000/C 27 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1533/99

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Uskonnollisten yhteisöjen eriarvoinen kohtelu jäsenvaltioissa

1. Onko komissio sitä mieltä, että kaikilla uskonnollisilla yhteisöillä olisi oltava täysin samat oikeudet ja velvollisuudet riippumatta siitä, ovatko ne olleet olemassa vuosituhansia, vuosisatoja tai vasta vuosikymmeniä, ja että niitä ei voida luokitella kirkkojen rakentamisen, näkemysten levittämisen, kokousten järjestämisen, kannattajien hankkimisen, jäsenmaksujen keräämisen ja verovelvollisuuden perusteella?

2. Onko komissio tietoinen, että Jehovan todistajien kristillinen yhteisö on valittanut siitä, että heidän yhteisöllään (joka on toiminut vuodesta 1906 lähtien ja johon kuuluu 250000 jäsentä) on vähemmän oikeuksia Ranskassa kuin muissa EU:n jäsenvaltioissa? Onko se tietoinen, että yhteisö on viime vuosina joutunut epäsuotuisaan asemaan Ranskassa jo lähes kaksi vuosituhatta toimineeseen roomalaiskatoliseen kirkkoon nähden, mikä näkyy erityisesti verotuksessa, koska kirkkorakennusten omistamista, julkaisujen levittämistä ja jäsenmaksujen keräämistä pidetään kaupallisen järjestön toiminnasta saataviin voittoihin verrattavina hyötyinä, joista on maksettava 60 prosenttia veroa? Yhteisön mielestä sen rahoitusta ja toimintaa koskevien yksityiskohtaisten tietojen avoin toimittaminen on osoitus aivan päinvastaisesta.

3. Onko komissio tietoinen muista EU:n jäsenvaltioissa sattuneista tapauksista, joissa suhteellisen uusia uskontokuntia ja vähemmistökirkoja olisi syrjitty vakiintuneisiin kirkkoihin nähden?

4. Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että uskonnollisia yhteisöjä kohdellaan vastaisuudessa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa tasa-arvoisesti?

Komission jäsenen António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(26. lokakuuta 1999)

1. Euroopan unioni kunnioittaa asemaa, joka kirkoilla ja uskonnollisilla yhdistyksillä tai yhdyskunnilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioissa, eikä puutu siihen. Asia vahvistetaan Amsterdamin sopimukseen liitetyssä julistuksessa nro 11.

Arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen esille ottama kysymys uskonnollisten yhdyskuntien rakennuksista, näkemysten levittämisestä ja kokousten järjestämisestä kuuluvat täysin kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan.

Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat Roomassa 4. marraskuuta 1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen sopimuspuolia. Yleissopimuksen 9 artiklassa määrätään seuraavaa: "Jokaisella on oikeus ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen. Tämä oikeus sisältää vapauden vaihtaa uskontoa tai uskoa ja vapauden tunnustaa uskontoaan tai uskoaan joko yksin tai yhdessä muiden kanssa julkisesti tai yksityisesti jumalanpalveluksissa, opettamalla, hartaudenharjoituksissa ja uskonnollisin menoin." Asiaan liittyy joitakin rajoituksia, mutta niiden lisäksi valtiot eivät saa toteuttaa mitään toimia, joilla puututtaisiin näihin oikeuksiin. Määräyksen ei kuitenkaan voitane päätellä edellyttävän, että valtioiden olisi kohdeltava kaikkia uskonnollisia yhteisöjä samalla tavoin.

2. Lahjoitusvarojen verotuskohtelusta ei ole annettu yhteisön lainsäädäntöä, joten jäsenvaltioiden on noudatettava perustamissopimuksen peruseriaatteita, mutta ne voivat määritellä vapaasti kulloisenkin verotuskohtelun.
3. Komissiolla ei ole tietoja asiasta.
4. Edellä mainitun Euroopan neuvoston yleissopimuksen määräyksen lisäksi ei ole olemassa muita koko unionissa voimassa olevia määräyksiä, jotka koskisivat uskonnollisten järjestöjen kohtelua jäsenvaltioissa. EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan (entisen 6 a artiklan) mukaan neuvosto voi perustamissopimuksessa yhteisölle uskotun toimivallan rajoissa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet syrjinnän torjumiseksi ottaen täysin huomioon asiaa koskevat kansalliset säännökset, tämän kuitenkin rajoittamatta edellä esitetyn soveltamista.

(2000/C 27 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1535/99

esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Moottoritieyhtiöiden toimilupien uusiminen Italiassa ja moottoritieyhteys Brennerosta Tyrrhenanmerelle

Italian hallitus aikoo uusia Autocisa- ja Autobrennero-moottoriteiden hallinnosta vastaavien samannimisten yhtiöiden toimiluvat ilman tarjouskilpailua.

Näistä toimituksista riippuu, rakennetaanko Tibreksi kutsuttu tieosuus, joka yhdistäisi Autocisan Autobrenneroon. Yhtiöt ovat ilmoituksensa mukaan valmiita rahoittamaan tämän tieyhteyden, jos niiden toimiluvat uusitaan. Hanke tulisi maksamaan noin 1 600 miljardia liiraa, josta 800 miljardia tulisi Autocisan osuudeksi, 600 miljardia Autobrenneron ja 200 miljardia Serenissiman (moottoritie Milano-Venetsia) osuudeksi.

Tyrrhenanmeren ja Brenneron yhdistävästä tieosuudesta kiinnostuneet paikalliset tahot ovat jakautuneet niihin, jotka kannattavat moottoritieyhteyttä, ja niihin, jotka kannattavat rautatieyhteyttä, vaikka jo useiden vuosien ajan on yritetty siirtää tavaroiden kuljetusta Brenneron kautta kulkeville rautateille.

1. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta Italian hallitus noudattaisi julkisista hankinnoista annettuja direktiivejä (92/50/ETY⁽¹⁾ – 18.6.1992, 93/36/ETY⁽²⁾ – 14.6.1993, 93/37/ETY⁽³⁾ – 14.6.1993) moottoritieyhtiöiden toimilupien myöntämisessä? Näillä direktiiveillä tulisi taata kaikille eurooppalaisille yhtiöille mahdollisuus osallistua julkisiin tarjouskilpailuihin tällaisia toimituksia uusittaessa.

2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta annettaisiin etusija Brenneron ja Tyrrhenanmeren välisen moottoritien sijasta rautatielle, ja kunnioitettaisiin näin Euroopassa vallitsevaa kestävästä liikkuvuudesta suuntausta siirtää tavarankuljetukset rautateille?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

1. Komissio aikoo pyytää Italian viranomaisilta kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, onko arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema moottoritieosuuden rakennusurakan myöntäminen toteutettu tavalla, joka on yhteensopiva julkisista hankinnoista koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa. Jos edellä tarkoitettujen tietojen perusteella todetaan, että noudatetut menettelyt eivät ole yhteensopivia mainitun yhteisön lainsäädännön kanssa, komissio voi ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukaiseen rikkomisesta johtuvaan menettelyyn.

2. Kaikilla liikennepolitiikan osa-alueilla pyritään jatkuvasti parantamaan kuljetusjärjestelmän laatua ottamalla huomioon ympäristökysymykset. Tämä koskee niin infrastruktuurin kehittämistä ja markkinoiden avaamista kuin infrastruktuuriin liittyvien maksujen ja yhteiskunnallisten kustannusten lähentämistä.

Euroopan laajuisten liikenneverkkojen puitteissa komissio on tukenut erityisen budjettisuoran kautta infrastruktuuriin tehtyjä parannuksia Brenneron rautatieosuudella (uusia tunneleita, ohjaus- ja valvontajärjestelmä), Tyrrhenanmeren rautatieosuudella (ohjaus- ja valvontajärjestelmä) sekä Bologna-Firenze-rautatieosuudella (radan kaksinkertaistaminen). Näillä toimilla lisätään mainittujen osuuksien kapasiteettia, joka on ollut riittämätöntä erityisesti rahtiliikenteessä. Nyt käytettävissä olevien tietojen mukaan rautatieosuudella, joka yhdistää Tyrrhenanmeren osuuden ja Koillis-Italian osuuden (Spezia-Parma-Fidenza), ei ole merkittäviä kapasiteettiongelmia.

Kuljetusjärjestelmän laatu ei kuitenkaan riipu ainoastaan sen infrastruktuurin laadusta. Rautateillä palvelun laatu on edelleen riittämätöntä erityisesti rahtiliikenteessä. Markkinoiden avautuminen on vuosia jäljessä muita aloja. Komissio on ehdottanut lisää lainsäädännöllisiä toimenpiteitä hitaasti edistyneen vapautumisen nopeuttamiseksi. Näillä toimenpiteillä on myönteinen vaikutus myös yhdistettyihin kuljetuksiin.

Lisäksi eri puolilla yhteisöä suhtaudutaan hyvin eri tavoin infrastruktuurien käyttömaksuihin ja eri liikennemuotojen maksuihin. Nämä erot voivat vaikuttaa liikennemuotojen väliseen tasapainoon. Erityisesti on mainittava, että nykyisillä liikennemaksuilla ei kannusteta liikenteen kestäväään käyttöön, koska niissä ei oteta huomioon yhteiskunnallisia kustannuksia (saasteet, ruuhkat, onnettomuudet), jotka ovat nykyisin liikennesektorin tärkeimpiä huolenaiheita. Komissio on todennut tilanteen ja laatinut valkoisen kirjan "Oikeudenmukainen maksu infrastruktuurin käytöstä" ⁽¹⁾, joka julkaistiin heinäkuussa 1998. Siinä tarkastellaan yhteisön laajuisia puitteita verotuksen ja maksujen asteittaiseksi uudistamiseksi koko liikennesektorilla, jolloin uusilla ja tehokkaammilla kustannuksiin perustuvilla maksuilla korvattaisiin nykyiset tehoton maksut ja verot. Maksujen olisi perustuttava "yhteiskunnallisten rajakustannusten" hinnoitteluun, jolloin maksuihin sisällytetään ulkoiset kustannukset.

⁽¹⁾ KOM(98) 466 lopullinen.

(2000/C 27 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1536/99

esittäjä(t): **Anna Terrón i Cusí (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Raxen-tietokanta

Euroopan parlamentti hyväksyi huhtikuussa 1997 Euroopan rotusyrjinnän ja muukalaisvihan seurantakeskuksen ja eurooppalaisen tietoverkon Raxenin perustamisen (A4-0110/97) ⁽¹⁾. Sekä seurantakeskuksen että tietoverkon toiminnan tuli perustua jäsenvaltioilta, tutkimuskeskuksista, yhteisön toimielimiltä yms. saataviin tietoihin.

Nyt kun Espanjassa on ilmennyt useita rasistisen väkivallan tekoja, onko näistä tapahtumista saatu tietoa? Kuinka laajaa on jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto ja yhteistyö? Onko tällaisten ilmiöiden kitkemiseksi tehty uusia konkreettisia ehdotuksia?

⁽¹⁾ EYVL C 132, 28.4.1997, s. 94.

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 1999)

Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskus perustettiin neuvoston 2. kesäkuuta 1997 antamalla asetuksella (EY) 1035/97 ⁽¹⁾.

Seurantakeskuksen käynnistäminen on tapahtunut asteittain. Parlamentti, jäsenvaltiot ja Euroopan neuvosto nimesivät seurantakeskuksen hallintoneuvoston jäsenet vuoden 1997 lopussa, ja hallintoneuvosto kokoontui ensimmäisen kerran 20. ja 21. tammikuuta 1998.

Seurantakeskuksen johtaja nimitettiin toukokuussa 1998, ja tällä hetkellä keskuksella on kymmenen työntekijää.

Seurantakeskus on ryhtynyt valmisteleviin toimiin Raxen-tietoverkon luomiseksi.

Seurantakeskus on saanut tiedon heinäkuun 1999 vakavista tapahtumista Espanjassa, ja se pyrkii keräämään tietoja aiheesta.

Rasistisen väkivallan kitkemisen osalta komissio viittaa kirjallisiin kysymyksiin E-1411/1999⁽¹⁾ (Carnero González) ja 1473/99⁽²⁾ Cardeira Morterero) antamiinsa vastauksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 151, 10.6.1997.

⁽²⁾ Katso sivu 54.

⁽³⁾ Katso sivu 54.

(2000/C 27 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1538/99

esittäjä(t): Evelyne Gebhardt (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Leonardo da Vinci -ohjelmasta maksettavat tuet

Olen saanut tietooni, että Leonardo da Vinci -ohjelmaan osallistuvat badenwürttembergiläiset ovat odottaneet turhaan jo kuukausia Euroopan komission myöntämien varojen maksamista.

Miten komissio perustelee Leonardo da Vinci -ohjelmasta maksettavien varojen viivästymisen?

Onko kyseessä yksittäinen tapaus vai liittyykö ongelma Leonardo da Vinci -ohjelman toteuttamiseen?

Milloin komissio aikoo maksaa edelleenkin suorittamattomat maksut kyseisille henkilöille?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Leonardo da Vinci -ohjelman toteuttamisen teknistä apua koskeva sopimus on jätetty uudistamatta, ja komissio on päättänyt ottaa hoitaakseen entisen teknisen avun toimiston toimintojen ja tehtävien hallinnon. Tavoitteena on täyttää vuosien 1995, 1996 ja 1997 hankkeiden toteuttajien kanssa tehdyt sopimukset, tehdä sopimukset vuonna 1998 hyväksytyjen hankkeiden kanssa ja saattaa päätöksen vuoden 1999 hankkeita koskeva ehdotuspyyntö.

Entisten teknisen avun toimistojen tehtävien siirtyminen komissiolle viivästytti asiakirjojen käsittelyä, sillä aikaa kului ulkopuolisen (väliaikaisen ja ylimääräisen) henkilöstön palkkaamiseen, muuttoon sekä palvelujen organisoimiseen uudelleen.

Arvioijaryhmät arvioivat parhaillaan vuosien 1995, 1996 ja 1997 hankkeiden väli- ja loppuraportteja. Liikkuvuushankkeet käsitellään ensisijaisina, jotta apurahojen maksaminen ei myöhästyisi. Vuoden 1998 hankkeita koskevien sopimusten tekeminen on saatu lähestulkoon päätökseen; 600 sopimusta 722 sopimuksesta on allekirjoitettu ja lähetetty hankkeiden toteuttajien allekirjoitettavaksi. 150 sopimusta on jo saatu takaisin asianmukaisesti allekirjoitettuina, ja niitä koskevat maksut on suoritettu.

Vuoden 1999 ehdotuspyynnön yhteydessä jätettiin 2172 ehdotusta, jotka arvioitiin touko-kesäkuussa 1999. Komissio laati 19.–23. heinäkuuta 1999 luettelon ohjelmaan osallistuville jäsenvaltioille ehdotettavista hankkeista. Luettelo lähetettiin kullekin jäsenvaltiolle 30. heinäkuuta 1999, ja siitä keskustellaan kahdenvälisissä kokouksissa 6.–23. syyskuuta 1999.

Internetistä saa tietoja sopimusten, arvioinnin ja maksujen etenemisestä. Hankkeiden toteuttajat ja kansalliset koordinointielimet saavat säännöllisesti hankkeita koskevia tietoja hankkeiden toteuttajille suunnatusta tietopalvelusta (SIP), joka on ollut toiminnassa 15. heinäkuuta 1999 lähtien. Hankkeiden toteuttajat voivat

seurata yksittäisiä hankkeita Europa-palvelimen osoitteesta (<http://europa.eu.int/en/comm/dg22/leonardo.html>). Kyseisessä osoitteessa on myös taulukko, josta käyvät ilmi täydelliset ja ajantasaistetut tiedot hankkeiden tilanteesta. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetään tiivistelmä Baden-Württembergin hankkeiden tilanteesta.

Edeltävän perusteella voidaan näin ollen todeta, että maksuviivästykset johtuvat poikkeuksellisista olosuhteista. Komissio on helmikuusta 1999 lähtien työskennellyt tehokkaasti varmistaakseen vuoden 1999 ehdotuspyynnön moitteettoman etenemisen. Lisäksi se on tehnyt sopimukset ja suorittanut maksut vuoden 1998 hankkeista sekä arvioinut vuosien 1995, 1996 ja 1997 väli- ja loppuraportit ja maksanut näiden hankkeiden toiset ennakot ja loppuerät. Tilanne tasaantunee lokakuuhun 1999 mennessä ja joka tapauksessa ennen vuoden 1999 loppua, sillä hankkeiden toteuttajat, kansalliset koordinointielimet ja komissio toimivat tiiviissä yhteistyössä.

(2000/C 27 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1539/99

esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (Verts/ALE) neuvostolle

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Sachsenissa sijaitsevien Königsbrucker Heide- ja Am Spitzberg -luonnonsuojelualueiden tukeminen Konver-yhteisöaloitteen yhteydessä

Sachsenissa sijaitseville Königsbrucker Heide- ja Am Spitzberg -luonnonsuojelualueille on myönnetty määrärahoja Konver-yhteisöaloitteesta.

Voiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten paljon ja mitä tarkoitusta varten tukia on maksettu ja lainoja myönnetty ja millaisia konkreettisia toimia näillä varoilla tuetaan?
2. Ovatko toteutetut toimet johtaneet alueen suojellun aseman loukkaamiseen (esim. biotoopin tuhoutumiseen, avoimien maastoalueiden metsittämiseen tai palokujien luomiseen metsäalueille)?
3. Ovatko tuetut toimet johtaneet siihen, että nämä alueet eivät enää kelpaa (luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisiksi) suojelutoimialueiksi?
4. Missä määrin tuetut toimet ovat ristiriidassa nykyisten ympäristön- ja luonnonsuojelumääräysten kanssa tai loukkaavat Konver-yhteisöaloitteeseen sisältyvää määräystä, jonka mukaan tuettavien toimien on johdettava ympäristön tilan paranemiseen?
5. Tietääkö neuvosto, että Am Spitzberg -alueen suojeltua asemaa on ehdotettu lakkautettavaksi, koska Konver-yhteisöaloitteesta on myönnetty lisää määrärahoja?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

Neuvosto ei pysty vastaamaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat Königsbrucker Heide- ja Am Spitzberg- luonnonsuojelualueiden tilannetta Konver-yhteisöaloitteen yhteydessä, koska tämän yhteisöaloitteen toteuttaminen, hallinto ja seuranta Sachsenin tasavallassa eivät kuulu neuvoston toimivaltaan vaan niistä vastaavat Saksa, Sachsenin tasavalta ja komissio.

(2000/C 27 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1540/99**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Munivien kanojen kasvattaminen Tšekissä

Tšekkiin aiotaan rakentaa lähelle Baijerin vastaista rajaa kolme munivien kanojen kasvattamaa, joista kunkin kapasiteetti olisi 600 000 eläintä. Domazlicen piirikunnassa sijaitsevan Vserubyn kasvattamolle on tietojen mukaan jo myönnetty rakennuslupa. Tšekki on eräs Euroopan unionin jäsenyyttä valmistelevista maista.

1. Voiko komissio kertoa, mitkä Euroopan unionin yritykset osallistuvat em. hankkeeseen Tšekissä?
2. Voiko komissio sulkea pois sen mahdollisuuden, että nämä hankkeet ovat saaneet tai tulevat saamaan suoraa tai välillistä EU:n tukea (esim. Pharen tai Euroopan kehitysrahaston yhteydessä)? Jos ei voi, niin voiko komissio kertoa, millä tavoin, mistä rahastoista ja miten paljon (vuosittain eriteltynä) näille hankkeille on myönnetty tai myönnetään EU:n rahoitusta?
3. Miten komission mielestä voidaan lieventää tai estää naapurimaihin kohdistuvia ympäristöhaittoja kuten pohjavesien pilaantumista, ammoniakkipäästöjä sekä pöly- ja hajuhaittoja?

Komission jäsenen Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissiolle ei ole mitään tietoa siitä, mitkä yhteisön yritykset osallistuvat siipikarjan kasvattamoiden perustamiseen. Tiedämme ainoastaan, että kyse on saksalaisesta yrityksestä.

Phare-ohjelmasta ei ole myönnetty tukea kyseiselle alalle, eikä niin ole tarkoitus tehdä tulevaisuudessakaan. Komission tietojen mukaan Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankki (EBRD) ei rahoita kyseisen alan hankkeita.

Osana liittymisvalmistelujaan Tšekin viranomaiset yhdenmukaistavat jatkuvasti maan lainsäädäntöä ja kehittävät hallintorakenteita voidakseen panna yhteisön säännösten täytäntöön ja soveltaa sitä, myös ympäristön alalla. Komissio seuraa tätä kehitystä vuosittaisten määräaikaikaskertomusten avulla, joissa arvioidaan hakijamaiden edistymistä liittymisvalmisteluissa. Tässä yhteydessä on korostettava, että komissio pitää rajat ylittävien ympäristöhaittojen vähentämistä ehdokasmaissa erittäin tärkeänä. Tästä syystä Tšekille myönnetään Phare-ohjelmaan kuuluvasta Saksan ja Tšekin sekä Itävallan ja Tšekin raja-alueyhteistyöohjelmasta huomattavia investointitukia saasteiden vähentämiseen.

(2000/C 27 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1542/99**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Maidon YMJ ja Galician tilanne

Keväällä 1999 päätökseen saatettujen Agenda 2000 -sopimukseen liittyvien maidon YMJ:ä koskevien neuvottelujen tuloksena joidenkin erityisasemassa olevien alueiden tai jäsenvaltioiden – kuten Espanja, Kreikka, Irlanti ja Pohjois-Irlanti – kiintiötä lisättiin 1,5 prosentilla.

Lisäkiintiötä myönnetään komission ja jäsenvaltioiden vahvistamien kriteerien perusteella.

Galicialla on erikoinen asema Espanjassa: vaikka sen osuus on yli 33 % Espanjan maidontuotannosta, se ei saa merkittäviä EU-tukia maitoalalle – Galiciassa on kuitenkin enemmän maitotiloja kuin Alankomaissa.

Onko komissio ottanut huomioon maidontuotantoa harjoittavien perhetilojen tilanteen Galiciassa asettaessaan tuen myöntämisperusteeksi 350 000 tonnia vuonna 2000 ja 200 000 tonnia vuonna 2001 Espanjan osalta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama maidon yhteisen markkinajärjestelyn uudistus, josta neuvosto päätti maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa asetuksessa (EY) 1255/1999⁽¹⁾, merkitsee huomattavia muutoksia maitokiintiöjärjestelmään, josta säädetään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 3950/92⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna uudistuksen yhteydessä annetulla neuvoston asetuksella (EY) 1256/1999⁽¹⁾.

Uudistukseen sisältyy erityisesti jäsenvaltioille myönnettyjen kiintiöiden kokonaismäärien eriytetty korottaminen joko lineaarisesti 1,5 prosentilla (yleisissä tapauksissa) tai tapauskohtaisesti erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, kuten Espanjan kohdalla, jonka kokonaismääriä korotetaan peräkkäisinä vuosina 350 000 tonnilla vuonna 2000 ja 200 000 tonnilla vuonna 2001 (toisin sanoen yhteensä +10%). Nämä korotukset sisältyvät asetuksen (ETY) 3950/92 liitteeseen II (taulukot a ja b).

Jäsenvaltioiden on jaettava tuottajakohtaiset viitemäärät tuottajien kesken asetuksen (ETY) 3950/92 säännösten mukaisesti. Tämän vuoksi komissio tarkastelee kunkin jäsenvaltion suunnittelemaa soveltamisperusteita heti kun ne on annettu sille tiedoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992.

(2000/C 27 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1543/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Maidon YMJ ja maitokiintiöiden sidonnaisuus maa-alueisiin

Agenda 2000 -sopimukseen liittyvät maidon YMJ:tä koskevat lopulliset sopimukset suosivat sellaisten maitokiintiöiden, jotka eivät ole sidoksissa maa-alueeseen, myymistä, mikä voi johtaa kiintiöillä keinotekoluun.

Tällainen politiikka on vastoin sellaisten perhetilojen etuja, joiden tuotanto on kiinteästi yhteydessä maahan, kuten on asianlaita käytännöllisesti katsoen kaikilla Galician maitotiloilla. Se suosii myös tehoviljelyä, mikä ilmenee yhä useammin ihmisten terveydelle vahingollisten tuotantomenetelmien käyttöön ottamisena ja synnyttää vakavia kriisejä maataloudessa, kuten BSE-tauti Yhtyneessä kuningaskunnassa ja dioksiinin esiintyminen siipikarjan rehussa Belgiassa.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen, aikooko komissio tarkistaa tätä kriteeriä sen varmistamiseksi, että maitokiintiöiden siirtäminen tulee olemaan ilmaista ja sidoksissa maahan, mikä on myös YMP:aan sisältyvien ympäristöystävällisen maatalouden harjoittamista koskevien periaatteiden mukaista?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama maidon yhteisen markkinajärjestelyn uudistus, josta neuvosto päätti maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa asetuksessa (EY) 1255/1999⁽¹⁾, merkitsee huomattavia muutoksia maitokiintiöjärjestelmään, josta säädetään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 3950/92⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna uudistuksen yhteydessä annetulla neuvoston asetuksella (EY) 1256/1999.

Asetuksen (ETY) 3950/92 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "tilalla käytettävissä oleva viitemäärä siirtyy tilan mukana, kun se myydään, vuokrataan toiselle tai siirretään perinnön kautta uudelleen viitemäärät käyttöön ottaville tuottajille sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio määrittää ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut asialliset perusteet...". Tässä säädöksessä vahvistetaan periaate, jonka mukaan kiintiöt ovat sidoksissa maahan.

Muutettuun asetukseen (ETY) 3950/92 on myös lisätty 8 a artikla kiintiöillä tapahtuvan keinottelun estämiseksi. Kyseisessä artiklassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus palauttaa muiden kuin tuottajien hallussa olevat kiintiöt kansalliseen varastoon ja jakaa ne uudelleen.

Komission käsityksen mukaan ei tämän vuoksi ole perusteltua olettaa, että maitoalan uudistuksessa suosittaisiin muiden kuin maahan sidoksissa olevien kiintiöiden myyntiä tai että se olisi omiaan johtamaan keinotteluun.

Komissio ei pidä tarpeellisena tarkistaa edellä mainituissa säännöksissä vahvistettuja voimassa olevia perusteita. Lisäksi kiintiöiden käytännön hallinnoiminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja jäsenvaltioiden on itse seurattava alueellisten tai paikallisten tilanteidensa kehitystä.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(²) EYVL L 405, 31.12.1992.

(2000/C 27 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1544/99

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Naudanlihan tuotantopalkkioiden epätasainen jakautuminen

Korkealaatuisen naudanlihan tuotantokustannukset eivät ole suhteessa sen nykyisiin hintoihin, jotka laskevat edelleen. Tämä kehitys suosii huonompilaatuisen lihan tuotantoa.

Hintojen alenemisen korvaaminen lypsylehmistä tai jopa sonnivasikoista maksettavilla palkkioilla ei ratkaise ongelmaa, koska suurin osa niistä ei ole mukana karjakantaa koskevissa luvuissa, jotka eivät näin ollen vastaa todellisuutta.

Galiciassa syntyy vuosittain noin 240 000 sonnivasikkaa, mutta ainoastaan noin 8 000:sta maksetaan palkkioita. Puolesta lypsylehmiä ei myöskään saada korvauksia, koska niitä ei ole otettu huomioon karjanlaskennassa.

Naudanliha-ala on hyvin eriarvoisessa asemassa tukien suhteen, mikä johtuu sekä palkkioiden myöntämisperusteista että karjanlaskennan puutteellisuuksista.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen, aikooko komissio tarkistaa riittävän usein naudanlihan tuotantopalkkioiden myöntämisessä ja lypsykarjan laskennassa käytetyt perusteet?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Eurooppa-neuvoston Agenda 2000:sta maaliskuussa 1999 Berliinissä pidetyssä kokouksessa saavutetun sopimuksen mukaan päätettiin naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisesta (neuvoston asetus (EY) 1254/1999, 17.5. 1999) (¹). Erityisesti naudanlihan tukipalkkioita päätettiin eurooppalaisen naudanlihan kilpailukyvyyn tehostamiseksi alentaa 20 prosentilla kolmessa vuodessa vaiheittain vuodesta 2000 alkaen. Vastineeksi perustetaan rahoituskorvaukset, jotka toteutetaan kolmessa eri muodossa: nykyisiä palkkioita (urospuolisista nautaelämistä maksettavaa erityispalkkiota ja emolehmästä maksettavaa palkkiota) korotetaan kolmessa vuodessa vaiheittain, lisäksi otetaan käyttöön teurastuspalkkio ja ylimääräiset maksut, joita yleensä nimitetään "kansallisiksi tuiksi".

Arvoisan parlamentin jäsenen erityisesti mainitsemiin eläinluokkiin, lypsylehmiin ja vasikkoihin, sovelletaan tätä korvausjärjestelmää. Lypsylehmiin sovelletaan teurastuspalkkiota ja jäsenvaltion halutessa lisämaksuja. Vasikkoihin sovelletaan ainoastaan teurastuspalkkiota. Karjankasvattajan, jolla kyseinen kotieläin on ollut erikseen määritettävän vähimmäisajan, on periaatteessa teurastuspalkkion saadakseen tehtävä hakemus, johon on liitettävä teurastusta tai vientiä koskeva todistus. Hän saa näin ollen palkkion tarkasta

määrästä teurastettuja tai maasta vietyjä kotieläimiä. Jäsenvaltiot vahvistavat palkkioiden kansalliset ylärajat, ja palkkioiden määrää vähennetään ylimenevältä osalta. Ylärajat (erikseen täysi-ikäisille naudoille ja erikseen vasikoille) vastaavat kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kotieläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä, joka saadaan Eurostatin tilastoista tai muista kyseisenä vuonna virallisesti julkaistuista tilastotiedoista, jotka komissio hyväksyy. Kyseessä ovat näin ollen nimenomaan teurastetut tai maasta viedyt eläimet eikä karja yleensä. Kansallisten lisämaksujen jäsenvaltiokohtaiset enimmäismäärät perustuvat myös teurastusmääriä koskeviin tietoihin.

Komissio katsoo, etteivät tässä uudistuksessa sovitut korvaukset vahingoita naudanliha-alaa, sillä edellä esitetyistä laskutavoista käy ilmi, ettei kotieläinten laskenta vaikuta näihin erityisesti lypsylehmiä ja vasikoita koskeviin korvauksiin.

Galiciassa teurastetaan erityispalkkion saamiseksi suuret määrät urospuolisia nautaeläimiä liian nuorina. Naudanliha-alan markkinajärjestelyjen uudistuksessa otetaankin käyttöön kaksi merkittävää muutosta. Erityispalkkioon oikeuttavaa ikärajaa alennetaan kymmenestä kuukaudesta yhdeksään ja teurastuspalkkioon oikeuttava ikäraja (uros- ja naaraspuoliset kotieläimet) on kahdeksan kuukautta. Näiden muutosten vuoksi useat kotieläimet, jotka voidaan luokitella Ternera Gallegaksi ovat vastedes yhteisön kriteerien mukaan tukikelpoisia.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1545/99

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Maaseudun kehittämistukea koskevan asetuksen hyväksyminen ja julkaiseminen

EU:n uuden maaseudun kehittämissäntäytännön lähtökohdaksi on maatalouden tunnustaminen tärkeäksi tekijäksi maaseudun kulttuuriperinnön säilyttämisessä sekä erilaisten investointimuotojen luominen tuotannon jatkumiseksi maaseudulla. Tarvittavat poliittiset välineet kuitenkin vielä puuttuvat, kuten odotettu maaseudun kehittämistukea koskeva asetus, jossa tulisi määritellä millä tavoin jäsenvaltiot ja niiden poliittiset alueet päättävät ensisijaisista toimista alueellisten kehityssuunnitelmien pohjalta.

Voiko komissio ilmoittaa, milloin maaseudun kehittämistukea koskeva asetus hyväksytään ja julkaistaan?

Tunteeko komissio Galician autonomisen maakunnan hallituksen mahdollisesti äskettäin esittämää alustavaa luonnosta tai luonnosta maaseudun kehittämissuunnitelmaksi?

Voidaanko komission mielestä näihin suunnitelmiin mahdollisesti sisällyttää laajamittaista nautakarjan, lampaiden ja vuohien kasvatusta koskevia tukitoimia vähätuottoisten vuoristomaiden hyödyntämiseksi?

Voitaisiinko tässä yhteydessä myös ottaa huomioon autioituneiden maaseutualueiden kansanperinteen ja arkeologisen perinnön säilyttäminen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR:n) tuesta maaseudun kehittämiselle ja tiettyjen asetusten muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettua neuvoston asetusta (EY) 1257/1999 (¹) sovelletaan yhteisön tukeen 1. päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

Tämän asetuksen soveltamisesta on annettu 23 päivänä heinäkuuta 1999 komission asetus (EY) 1750/1999 (²).

Espanjan hallitus ei ole vielä antanut komissiolle tiedoksi minkäänlaista Galician itsehallintoyhteisöä tai muutakaan aluetta koskevaa suunnitelmaa. On kuitenkin todettava, että jäsenvaltioita koskeva määräaika suunnitelmien esittämiseksi on alkanut kulua vasta vähän aikaa sitten.

Jäsenvaltioiden nimeämät viranomaiset laativat maaseudun kehittämissuunnitelmat asianmukaisilla maantieteellisillä alueilla ja toimittavat ne komission hyväksyttäväksi neuvoteltuaan asiaankuuluvan alueen toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa. Tällä tavoin kukin alue voi laatia tarpeitaan vastaavan maaseudun kehittämissuunnitelman. Heikkotuottoisilla alueilla voidaan näin ollen päättää toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on suosia nautakarjan, lampaiden ja vuohien laajaperäistä kasvatusta. Tämä voidaan toteuttaa luonnonhaitoista maksettavilla korvauksilla ja maataloutta koskevilla ympäristötoimenpiteillä.

Useita uudessa asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä voidaan käyttää kannustamaan väestöä jäämään maaseudulle ja maaseudun perinnön suojelemiseksi autioituneilla alueilla. Tämä pätee erityisesti nuorten viljelijöiden maatalanpitämisen aloittamista koskeviin tukiin, epäsuotuisten alueiden luonnonhaittakorvauksiin, maataloutta koskeviin ympäristötoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaisuuksien säilyttäminen, toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on kylien uudistaminen ja kehittäminen sekä maaseutuperinnön suojeleminen ja säilyttäminen.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(²) EYVL L 214, 13.8.1999.

(2000/C 27 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1546/99

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) neuvostolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kiinan poliisin pidättämät tuhannet buddhalaisjärjestö Fa Lun Gongin jäsenet

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan Kiinan kommunistiviranomaiset ovat viime viikkojen aikana pidättäneet useita tuhansia ihmisiä, jotka kuuluvat buddhalaiseen Fa Lun Gong -järjestöön. Kiinan viranomaiset ilmoittivat tiistaina 27. heinäkuuta 1999, että pidätettyjä syytetään hallituksen vastaisesta toiminnasta. Tämä valtava poliisioperaatio loukkaa selvästi Kiinan hallituksen allekirjoittamia kansainvälisiä yleissopimuksia ja merkitsee sitä, että jälleen voimistuu kommunistiviranomaisten tukahduttamispolitiikka kaikkia niitä kohtaan, jotka Kiinassa vaativat saada nauttia perusoikeuksistaan.

Tietääkö neuvosto, kuinka monta Fa Lun Gong -järjestöön kuuluvaa henkilöä on pidätetty, ja millaisissa oloissa heitä pidetään?

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä, jotta Kiinan kommunistiviranomaiset saadaan lopettamaan Fa Lun Gong -järjestöön kohdistamansa tukahduttamispolitiikka ja vapauttamaan tuhannet nyt pidätettyinä olevat järjestön jäsenet?

Kun otetaan huomioon nämä tapahtumat ja Tiibetin, Sisä-Mongolian, Itä-Turkestanin ja koko Kiinan vakava ihmisoikeustilanne, eikö neuvoston pitäisi nyt kiireellisesti tarkistaa politiikkaansa eli Kiinan kansantasavallan kanssa käyttämäänsä ns. rakentavaa vuoropuhelua?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Puheenjohtajavaltio on pyytänyt Kiinan viranomaisilta lisää tietoa Fa Lun Gong -liikettä vastaan suunnatuista toimenpiteistä, ja jatkaa tiiviisti tilanteen kehityksen seuraamista. Neuvosto on yleisemmin ottaen pannut tyytyväisenä merkille Kiinan kehittyvän yhteistyön YK:n ihmisoikeusjärjestelmien kanssa, mutta on huolissaan siitä, että yhteistyöhön ei liity parannuksia kentällä. Neuvosto oli tyrmistynyt vuonna 1998

toisinajattelijoihin suunnatusta iskusta, ja ilmaisi elokuussa 1998 huolensa Kiinan demokraattisen puolueen jäsenille langetetuista ankarista tuomioista.

Neuvosto pitää edelleen EU:n ihmisoikeusvuoropuhelua, jonka seuraava kokous on määrä pitää Pekingissä 18. lokakuuta, ja yhteistyöohjelmaa ihmisoikeuksien alalla tärkeinä välineinä ihmisoikeuksien kunnioituksen lisäämiseksi Kiinassa. Vuoropuhelu ei kuitenkaan ole päämäärä itsessään, kuten neuvosto on korostanut. Kentällä on saatava aikaan konkreettisia tuloksia. Neuvosto pyrkii näin ollen keskittämään vuoropuhelun enemmän ensisijaisiin asioihin, tekemään siitä säännöllisempää ja suuntamaan sen konkreettisten parannusten turvaamiseen.

(2000/C 27 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1549/99

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Togon presidentinvaalit

Onko neuvosto tietoinen siitä, että Togon viranomaiset ovat pidättäneet joukon Amnesty Internationalin jäseniä sen jälkeen kun AI oli julkaissut kertomuksen, jossa esitetään pitäviä todisteita toistuvasta pelottelusta, kidutuksesta ja teloituksista ilman oikeudenkäyntiä vuoden 1998 presidentinvaalikampanjan aikana ja sen jälkeen?

Mihin painostustoimiin neuvosto aikoo ryhtyä Togon viranomaisia vastaan, jotta Togo kunnioittaisi niitä demokraattisia oikeuksia ja periaatteita, joihin se on sitoutunut neljännen Lomé'n yleissopimuksen 5 artiklan allekirjoittaneena valtiona?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

1. Neuvosto on tietoinen siitä, että Amnesty Internationalin pääsihteeri Pierre Sané on äskettäin saanut kutsun saapua Lomé'n Tribunal de Grande Instance -tuomioistuimeen 15. marraskuuta 1999 mahdollista syytteenpanoa varten oikeuden halventamisen, kapinaan yllyttämisen, väärin tietojen levittämisen ja valtion ulkoista turvallisuutta vaarantavien salanhankkeiden vuoksi.

Unioni on toistanut useaan otteeseen sitoutuvansa ihmisoikeuksien turvaamiseen Togossa ja aikoo edelleen vaatia, että ihmisoikeusrikkomusten tekijät saadaan oikeuden eteen.

2. Vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen viime vuonna neuvostolle esittämään kysymykseen, joka koski kesäkuussa 1998 Togossa pidettyjä presidentinvaaleja, neuvosto viittasi useisiin reaktioihin, joissa ilmaistiin pettymys siihen tapaan, jolla vaalit järjestettiin, erityisesti 26. kesäkuuta 1998 annettuun julkilausumaan ja neuvotteluihin, joita käytiin Togon hallituksen kanssa tarkistetun Lomé'n neljännen yleissopimuksen 366 a artiklan perusteella.

Sen jälkeen Togossa on valmisteltu hallituksen ja oppositio puolueiden välillä sisäistä vuoropuhelua, joka järjestettiin 19.–29. heinäkuuta 1999 Loméssa. Vuoropuhelua seurasivat ranskankielistä maailmaa edustavan kansainvälisen järjestön ja Euroopan unionin yhteyshenkilöt. Kokouksen lopuksi kaikki osanottajat allekirjoittivat "Lomé'n puitesopimuksen". Sopimuksessa määrätään muun muassa, että itsenäisen komission on järjestettävä parlamenttivaalit kansalliskokouksen hajottamisen jälkeen vuoden 2000 maaliskuussa ja että kaikilla poliittisilla ryhmillä on oltava vapaus käyttää julkisia tiedotusvälineitä, sekä määrätään pakolaisten paluusta ja turvallisuudesta.

Neuvosto seuraa parhaillaan tiiviisti tätä uutta tilannetta ja toistaa olevansa valmis tukemaan prosessia, jolla edistetään demokratian kehittymistä Togossa ja varmistetaan, ettei arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemia ihmisoikeusrikkomuksia tapahdu.

(2000/C 27 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1550/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Togon presidentinvaalit

Onko komissio tietoinen siitä, että Togon viranomaiset ovat pidättäneet joukon Amnesty Internationalin jäseniä sen jälkeen kun AI oli julkaissut kertomuksen, jossa esitetään pitäviä todisteita toistuvasta pelottelusta, kidutuksesta ja teloituksista ilman oikeudenkäyntiä vuoden 1998 presidentinvaalikampanjan aikana ja sen jälkeen?

Mihin painostustoimiin komissio aikoo ryhtyä Togon viranomaisia vastaan, jotta Togo kunnioittaisi niitä demokraattisia oikeuksia ja periaatteita, joihin se on sitoutunut neljännen Lomé'n yleissopimuksen 5 artiklan allekirjoittaneena valtiona?

Komission jäsenen Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(12. lokakuuta 1999)

Komissio tietää Amnesty Internationalin 5. toukokuuta 1999 julkaisemasta raportista "Togo – Rule of Terror". Koska se ei kuitenkaan itse kykene kiistämään eikä vahvistamaan raportissa esitettyjä erittäin vakavia seikkoja, se suhtautuisi myönteisesti kansainväliseen tutkimukseen esimerkiksi Yhdistyneiden kansakuntien johdolla.

Komission kanta ei ole muuttunut vuodesta 1992, jolloin taloudellinen ja tekninen yhteistyö keskeytettiin ihmisoikeuksien vakavien loukkausten vuoksi.

Kesäkuussa 1998 järjestettyjen presidentinvaalien yhteydessä todettujen vakavien puutteiden johdosta on maan kanssa neuvoteltu. Euroopan unioni ilmoitti tuolloin Togon viranomaisille, että yhteistyötä ei jatketa niin kauan kuin ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden ilmeiset loukkaukset jatkuvat. Kyseiset Lomé'n yleissopimuksen 5 artiklaan kirjatut periaatteet ovat olennainen osa sopimusta ja perusta Euroopan unionin ja AKT-maiden suhteille.

Tämän jälkeen on toteutettu ainoastaan sellaisia hajautetun yhteistyön hankkeita, jotka hyödyttävät suoraan väestöä, sekä ihmisoikeuksia edistäviä hankkeita.

Samana periaatteen mukaisesti komissio aikoo jatkaa tukeaan eurooppalaisten avustajien läsnäololle, mikä on mahdollistanut Togon viranomaisten ja opposition välisen vuoropuhelun aloittamisen demokraattisten ja rehellisten parlamenttivaalien järjestämistä silmällä pitäen.

(2000/C 27 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1551/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Luomuviljelijöille maksettavat tuet

Iso-Britanniassa ja viimeksi Euroopan mantereella on ilmennyt vakavia elintarvikeskandaaleja. Onko komissio tämän johdosta sitä mieltä, että toimia, jotka asettavat luomuviljelijät epäedulliseen asemaan, ei voida enää puolustaa?

Onko komissio samaa mieltä siitä, että tukien porrastaminen, joka mahdollistaa viljelijälle lisäpääomaa laajentamista varten, voisi olla eräs tapa kannustaa siirtymään perinteisistä teho- ja laajamittaisiin menetelmistä vaihtoehtoisiin viljelymuotoihin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Komissio on samaa mieltä siitä, että kestäväan maatalouden muotoja, kuten luomuviljelyä, olisi edistettävä. Toukokuussa 1999 pidetyssä luonnonmukaista maataloutta koskevassa Badenin-Wienin konferenssissa komissio sitoutui jatkamaan sekä tarvittaessa lisäämään toimiaan luomualan kehityksen vauhdittamiseksi.

Agenda 2000 -ohjelman yhteisen maatalouspolitiikan uudistus edistää monessa mielessä alan kehitystä. Erityisesti neuvoston asetuksessa (EY) 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta⁽¹⁾ mainitut useat toimenpiteet (kuten investointeja, maatalouden ympäristöohjelmaa, jalostusta ja markkinointia koskevat toimenpiteet) voidaan kohdentaa luomuviljelyn edistämiseen. Kaikki jäsenvaltiot ovat jo aikaisemminkin hyödyntäneet mahdollisuutta edistää luomuviljelyä ympäristöpalveluista maksetuilla maksuilla omissa maatalouden ympäristöohjelmissaan. Uuden vaatimuksen mukaan jäsenvaltioiden on tuotettava yhdenmukaisia maaseudun kehitysohjelmia, mikä helpottaa edelleen sellaisten markkinointitoimenpiteiden ja muiden toimien käyttöönottamista, jotka lisäävät luomualan tasapainoa ja kestävää kehitystä.

Komissio on ottanut käyttöön luomutuotannon lainsäädäntökehityksen, jolla yhdenmukaistetaan tuotanto- ja tarkastusmenetelmien käsite jäsenvaltioissa. Tätä lainsäädäntökehystä laajennettiin äskettäin koskemaan eläintuotteiden tuotantoa, ja pian otetaan käyttöön yhteisön tunnus luomutuotteille.

Arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamaa porrastettua lähestymistapaa ympäristöongelmiin noudatetaan jo Yhdistyneessä kuningaskunnassa käynnissä olevalla ohjelmakaudella, ja käytäntö voi jatkua myös tulevaisuudessa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1552/99

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vitamiineja ja kivennäisaineita käsittelevä komission työryhmä

Komissio on pyytänyt elintarvikealan tiedekomiteansa perustamaan uuden työryhmän, joka vastaa vitamiinien ja kivennäisaineiden turvallisuudesta. Voiko komissio julkaista luettelon tämän ryhmän jäsenistä ja sen yksityiskohtaisista toimivaltuuksista?

(2000/C 27 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1593/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Vitamiineja ja mineraaleja käsittelevä työryhmä

Voiko komissio ilmoittaa, onko se pyytänyt elintarvikealan tiedekomiteaa perustamaan työryhmän tarkastelemaan vitamiinien ja mineraalien turvallisuutta, ja mikäli on, millä valtuuksilla?

Jos työryhmä on jo perustettu, keitä siihen kuuluu? Jos jäseniä ei ole vielä nimitetty, mitä perusteita heidän nimittämisessään käytetään?

**Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1552/99 ja E-1593/99**

(25. lokakuuta 1999)

Arvoisat parlamentin jäsenet ovat pyytäneet tietoja vitamiinien ja kivennäisaineiden turvallisia enimmäismääriä käsittelevän tiedekomitean työryhmän toimeksiannosta ja kokoonpanosta.

Komissio on laatimassa ehdotuksia vitamiineja ja kivennäisaineita sisältäviä lisäravinteita sekä vitamiinien ja kivennäisaineiden lisäämistä elintarvikkeisiin koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamisesta. Tällaisissa ehdotuksissa voi olla tarpeen ottaa huomioon sekä ravitsemukselliset suositukset että vitamiinien ja kivennäisaineiden turvalliset enimmäismäärät. Elintarvikealan tiedekomitea on jo esittänyt suosituksensa näiden ravintoaineiden ravitsemuksellisista vaatimuksista. Komitea on hiljattain perustanut työryhmän vastaamaan komission pyyntöön saada neuvoja noin 29 yksittäisen vitamiinin ja kivennäisaineen turvallista enimmäismääristä.

Toimeksianto on seuraavanlainen:

Komission vuoden 1998 työohjelman mukaisesti tutkitaan aktiivisesti mahdollisuutta yhdenmukaistaa vitamiineja ja kivennäisaineita sisältäviä lisäravinteita sekä vitamiinien ja kivennäisaineiden lisäämistä elintarvikkeisiin koskevaa lainsäädäntöä.

Komissio tarvitsee ehdottomasti tieteellisiä tietoja ravitsemuksellisista suosituksista sekä vitamiinien ja kivennäisaineiden turvallisista enimmäismääristä voidakseen laatia ehdotustensa teknisen osuuden. Elintarvikealan tiedekomitea on jo antanut suosituksia näiden ravintoaineiden ravitsemuksellisista vaatimuksista.

Komiteaa pyydetään antamaan komissiolle neuvoja seuraavan toimeksiannon mukaisesti.

Toimeksianto

- a) Tarkastellaan yksittäisten vitamiinien ja kivennäisaineiden vuorokausittaisia enimmäisannoksia, jotka eivät todennäköisesti aiheuta haitallisia terveysvaikutuksia.
- b) Annetaan taustatietoa turvakertoimien vahvistamiseksi yksittäisille vitamiineille ja kivennäisaineille tarpeen mukaan. Turvakertoimilla taattaisiin lisättyjä vitamiineja ja kivennäisaineita sisältävien elintarvikkeiden sekä vitamiineja ja kivennäisaineita sisältävien lisäravinteiden turvallisuus.

Työryhmä perustettiin tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/579/EY⁽¹⁾ 7 artiklan mukaisesti. Siinä säädetään mahdollisuudesta perustaa erityisiä työryhmiä, joihin voi kuulua ulkopuolisia asiantuntijoita. Samoin siinä säädetään tiedekomiteoiden antamista toimeksiannoista näille työryhmille. Artiklassa edellytetään, että kunkin työryhmän puheenjohtajana toimii komitean jäsen ja että työryhmien on kerrottava toiminnastaan niille tiedekomiteoille, joiden yhteydessä ne toimivat. Ulkopuoliset asiantuntijat valitaan tiedekomiteoiden neuvojen perusteella tarpeen ja kyseisen asian edellyttämän asiantuntemuksen mukaan. Sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden että jäsenten on ilmoitettava 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen jokaista kokousta erityisistä etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Tämän erityisen työryhmän ("task force") kokoaminen on hankalaa, sillä arvioitavia vitamiineja ja kivennäisaineita on niin paljon, että se edellyttää laaja-alaista tieteellistä asiantuntemusta. Siksi voi olla tarpeen ottaa tulevaisuudessa mukaan lisää asiantuntijoita. Tähän asti työryhmän kokouksiin on osallistunut elintarvikealan tiedekomitean jäseniä (tri A. Flynn (puheenjohtaja), tri A. Carere, tri I. Elmadfa, tri A. Ferro-Luzzi, tri I. Knudsen, tri W. Grunow, tri R. Walker) ja ulkopuolisia asiantuntijoita (tri Azais-Braesco, tri J. Alexander, tri P. Elias, tri A. Renwick, tri Schumann, tri A. Van den Berg). Tulevaisuudessa voidaan ottaa mukaan muita asiantuntijoita tieteellisten tarpeiden mukaan. Osallistujien nimet ilmoitetaan avoimuuden takaamiseksi, mutta komissio korostaa tarvetta taata tiedekomitean alaisuudessa toteutetun työn riippumattomuus.

Yleisiä tietoja elintarvikealan tiedekomiteasta (ja muista tiedekomiteoista) sekä lausunnoista, pöytäkirjoista, esityslistoista ja jäsenistä saa Internetistä seuraavasta osoitteesta: http://www.europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scf/index_en.html.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 28.8.1997.

(2000/C 27 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1556/99**esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) neuvostolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Serbiassa yhä pidätettynä olevat 3 000 kosovolaisvankia

Kosovon kansainvälisen poliisioperaation viimeisten päivien aikana sotilaalliset ja puolisotilaalliset serbi-joukot ovat siepanneet ja kuljettaneet väkisin serbivankiloihin noin 3 000 kosovolaisvankia, joiden joukossa ovat opposition edustaja professori Ukshin Hoti, jonka vankeustuomio on kulunut umpeen viime toukokuussa ja joka on Euroopan parlamentin vuoden 1999 Saharovin palkinnon saajaehdokas, sekä Albin Kurti, joka on Pristinän opiskelijaliikkeen entinen johtaja.

Voiko neuvosto antaa yksityiskohtaisia tietoja Hotin, Kurtin ja 3 000:n muun Serbiassa yhä pidätettynä olevan kosovolaisvankin olinpaikasta ja vankilaolosuhteista?

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta Belgradin hallitus saadaan vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta nämä 3 000 vankia ja päästämään heidät takaisin perheidensä luo Kosovoon?

Voiko neuvosto antaa täydet vakuudet siitä, että Serbian ja Jugoslavian vastaisia pakotteita ja saartoa ei poisteta ennen kuin Belgradin hallitus on vapauttanut kaikki Jugoslavian vankiloissa olevat kosovolaisvankit?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Neuvosto on arvoisan parlamentin edustajan tavoin huolissaan Serbiaan siirrettyjen kosovolaisten vankien kohtalosta. Yleisten asioiden neuvoston 19. heinäkuuta 1999 pidetyn istunnon yhteydessä ministerit vetosivat Jugoslavian liittotasavaltaan, että tämä takaisi Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle mahdollisuuden tavata vankeja vapaasti. Neuvosto vaati myös ilman syytettä pidätettyinä olevien vankien vapauttamista heti ja vankien kohtelua voimassa olevien kansainvälisten normien mukaisesti. Vankien olinpaikasta ja olosuhteista neuvosto voi kertoa kysyjälle, että Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat sallineet Punaisen Ristin kansainvälisen komitean pääsyn serbialaisiin vankiloihin ja että komitea on tähän mennessä löytänyt 2000 kosovonalbanialaista vankia. Neuvosto voi vakuuttaa kysyjälle, että Jugoslavian liittotasavallan hallitukseen kohdistuvien pakotteiden poistosta päätettäessä yksi tärkeimmistä tekijöistä on edistymisen demokraattisten vapauksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisessa.

(2000/C 27 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1557/99**esittäjä(t): Rolf Linkohr (PSE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Valitusmenettely EU:ssa – direktiivi 65/65/ETY

1. Onko komissio tutkinut, miten hyvin toiset jäsenvaltiot ovat noudattaneet vaatimuksia, ja mitä toimia komissio aikoo käynnistää muissa asianosaisissa jäsenvaltioissa?
2. Voidaanko maininta tieteellisistä julkaisuista sisällyttää hakemukseen yksinomaisena todisteena tehokkuudesta ja vaarattomuudesta direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 8a luetelmakohdan mukaisesti?
3. Voiko hakija saada kokemuseräisen lääketieteen lääkeaineille vastavuoroisen tunnustamisen Euroopassa esim. siten, että perustetaan vaihtoehtoisen lääketieteen tuotteita käsittelevä komitea?

(¹) EYVL L 22, 9.2.1965, s. 369.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1999)

1. Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 1 artiklan mukaan lääkkeenä pidetään kaikkia aineita tai aineitten yhdistelmiä, jotka on tarkoitettu ihmisen tai eläimen sairauden hoitoon tai ehkäisyyn. Lääkkeenä on myös pidettävä kaikkia aineita tai aineitten yhdistelmiä, jotka voidaan antaa ihmiselle tai eläimelle sairauden syyn selvittämiseksi taikka elintoimintojen palauttamiseksi, korjaamiseksi tai muuttamiseksi ihmisessä tai eläimessä. Yleisperiaate on, että lääkevalmisteita saa saattaa jäsenvaltion markkinoille vain, jos niiden laatu, turvallisuus ja teho on todettu menettelyssä, jolla myönnetään lupa lääkkeiden saattamiseksi markkinoille.

Jäsenvaltioiden olisi pitänyt soveltaa näitä perussäännöksiä jo vuosia. Tiettyjen valitusten yhteydessä komissio sai kuitenkin tietää, että joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei sovellettu johdonmukaisesti edellä mainittuja sääntöjä kaikkiin markkinoilla oleviin lääkkeisiin. Koska komissio valvoo yhteisön lainsäädännön noudattamista, sillä oli velvollisuus pyytää tiettyjä jäsenvaltioita saattamaan lainsäädäntönsä täysin yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

2. Direktiivin 65/65/ETY 4 artiklan toisen kohdan 8 alakohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan lääkevalmisteen markkinoillesaattamislupa hakijan ei tarvitse toimittaa farmakologisten ja toksikologisten tai kliinisten tutkimusten tuloksia, jos hän voi osoittaa "yksityiskohtaisin, direktiivin 75/318/ETY 1 artiklan 2 kohdan mukaisin viittauksin julkaistuun tieteelliseen kirjallisuuteen, että lääkevalmisteen sisältämällä aineella tai aineilla on vakiintunut asema lääkkeellisessä käytössä sekä tunnustettu teho ja hyväksyttävä turvallisuustaso". Komission direktiivissä, jolla muutetaan lääkevalmisteiden tutkimiseen liittyviä analyttisiä, farmakologis-toksikologisia ja kliinisiä standardeja ja tutkimussuunnitelmia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/318/ETY⁽¹⁾ liitettä, annetaan yksityiskohdat tämän säännöksen soveltamisesta. Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä käsittelevä pysyvä komitea on jo hyväksynyt tämän direktiivin, ja komissio todennäköisesti hyväksyy ja julkaisee sen vuoden 1999 syksyllä.

3. Niin kutsutut vaihtoehtoiset lääkkeet, jotka täyttävät laatua, turvallisuutta ja tehoa koskevat vaatimukset, voidaan hyväksyä lääkkeiksi, ja tämän jälkeen ne voidaan tunnustaa molemminpuolisesti neuvoston direktiivin 65/65/ETY ja lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/319/ETY säädösten mukaisesti. Lääkkeille, jotka eivät täytä laatua, turvallisuutta ja tehoa koskevia vaatimuksia, ei saa antaa hyväksyntää yhteisössä; ainoan poikkeuksen tästä muodostavat homeopaattiset lääkkeet, joille voidaan antaa lupa tai jotka voidaan rekisteröidä lääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettujen direktiivien 65/65/ETY ja 75/319/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia lääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun direktiivin 92/73/ETY⁽²⁾ erityisehtojen mukaisesti.

Muutoksia yhteisön lääkealan lainsäädäntöön harkitaan vuosina 2000–2001 tehtävän tarkistuksen yhteydessä. Vaihtoehtoista lääketiedettä käsittelevän komitean perustaminen on yksi tarkistuksen yhteydessä mahdollisesti harkittava asia.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975.

⁽²⁾ EYVL L 297, 13.10.1992.

(2000/C 27 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1559/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) neuvostolle

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa (A4-0137/98)⁽¹⁾ ja hyväksyi sen. Loppupäätel-

missään Euroopan parlamentti vaati komissiota tekemään yksityiskohtaisen analyysin yhteisön tullimääräyksistä, jotka liittyvät kalataloustuotesäilykkeisiin ja vesiviljelyyn tavoitteena poistaa sellaiset yhteisön markkinoille pääsyä koskevat edut, jotka eivät ole enää perusteltuja.

Voisiko neuvosto selvittää, mitä se on tehnyt vastatakseen tähän Euroopan parlamentin vaatimukseen ja mitä tuloksia on tähän mennessä saavutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

1. Yhteisön tullitariffit liittyvät kiinteästi sen kauppapolitiikkaan ja erityisesti etuusmenettelyn myöntämiseen autonomiselta pohjalta (tullietuusjärjestelmä) tai sopimukseen perustuen (Lomé'n yleissopimus). Niitä mukautetaan jatkuvasti ottaen huomioon toisaalta markkinoiden kehitys ja toisaalta tullietuusjärjestelmään tehtävät muutokset (uusi järjestelmä ajanjaksolle 1.7.1999–31.12.2001) ja käynnissä olevat neuvottelut uudesta Lomé'n yleissopimuksesta. Muutoksien ja tarkistusneuvottelujen yhteydessä poistetaan ne kaupalliset edut, jotka eivät ole enää perusteltuja.
2. Tariffeissa otetaan myös huomioon kehitysyhteistyöpolitiikka. On korostettava, että alennuksen myöntäminen yhteisön markkinoille pääsyä koskevista helpotuksista nauttivien maiden maahantuomien tuotteiden tullitariffeihin ei ole epäilemättä kilpailua sikäli kuin kyseisiä tuotteita koskevat samat säästöjen mukaiset vaatimukset kuin yhteisön tuotteita.
3. Yhteisön jalostusteollisuus joutuu hankkimaan yhteisön ulkopuolisilta markkinoilta joitakin tuotteita, joiden tuotanto on yhteisössä riittämätöntä tai sitä ei ole. Näissä tapauksissa yhteisön on toteutettava tariffitoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen jalostusteollisuuden tekemiseksi yhteisön ulkopuolisten maiden teollisuuden kanssa kilpailukykyiseksi.
4. Neuvosto on antanut asetuksen joitakin kalastustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista. Neuvosto on asiakirjan arkaluontoisuudesta johtuen laatinut komission ehdotuksen pohjalta välitysehdotuksen.
5. Antaessaan kyseistä asetusta neuvosto pyysi komissiota laatimaan vuoden loppuun mennessä arvion tonnikalan selkäfileiden tarjonnasta yhteisön markkinoilla lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.
6. Arvoisan parlamentin jäsenen pyytämä perusteellinen tullimenettelyn tarkastelu voidaan suorittaa vain edellä mainitun arvion ja tilastojen perusteella, jotka saadaan keräämällä tietoja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannosta sekä jalostusteollisuudesta saatavien taloudellisten tietojen perusteella. Tietojen keruu on komission vuoden 1999 työohjelmassa.

(2000/C 27 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1560/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) neuvostolle

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuus Euroopan unionissa (A4-0137/98)⁽¹⁾ ja hyväksyi sen. Loppupäätelmässään Euroopan parlamentti pyysi neuvostoa tukemaan yhteisön säilykkeiden sisällyttämistä apua tarvitsevien maiden humanitaariseen elintarvikeapolitiikkaan, koska säilykkeissä elintarvikkeiden ravinto-ominaisuudet säilyvät ja niiden varastointi ja kuljetus on helppoa.

Voisiko neuvosto selvittää, mitä se on tehnyt vastatakseen tähän Euroopan parlamentin pyyntöön?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

Vastaus

(12. marraskuuta 1999)

Neuvosto laati puitteet elintarvikeapupolitiikalle 27 päivänä kesäkuuta 1996 antamassaan asetuksessa (EY) 1292/96 elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista (¹). Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan:

”Tuotteita valittaessa olisi tutkittava keinoja enimmäistää ravinnon määrää, jotta voitaisiin saavuttaa mahdollisimman moni ihminen, ottaen huomioon tuotteiden laatu riittävien ravintoarvojen takaamiseksi.”

Koska vastuu yhteisön elintarvikeapupolitiikan täytäntöönpanosta kuuluu komissiolle, arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään osoittamaan säilykkeiden käyttöä koskeva kysymyksensä suoraan komissiolle.

(¹) EYVL L 166, 5.7.1996, s. 1–11.

(2000/C 27 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1566/99

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ostovoimapariteettia koskevat tilastot

Komissio julkaisi vuonna 1996 Eurostatin kautta ”Comparison in Real Terms of the Aggregates of ESA” nimisen tiedotteen sivulla 1 luettelon aihetta ”kansantalouden tilinpidon aggregaattien reaaliarvoihin vertailu” käsittelevistä julkaisuista.

1. Voiko komissio toimittaa nämä julkaisut, mieluiten englannin tai ranskan kielisinä?
2. Onko näiden lisäksi olemassa muita julkaisuja, joissa komissio esittäisi teoreettiset, metodologiset ja empiiriset perusteet, jonka pohjalta se kehitti välineen nimeltä ”ostovoimapariteetti”?
3. Mikä on Eurostatin ja OECD:n laskemien ostovoimapariteettien välinen suhde?
4. Voiko komissio toimittaa luettelon OECD:n laatimista julkaisuista, joissa käsitellään tämän tunnusluvun laskemisessa käytettäviä teoreettisia, metodologisia ja empiirisiä perusteita?

Komission jäsenen Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 1999)

1. Julkaisut, joihin viitataan Eurostatin julkaisussa ”Comparison in real terms of the aggregates of ESA” ovat saatavilla Data Shop -myyntipisteistä kaikissa jäsenvaltioissa. Viittauksia voi olla myös vuonna 1999 julkaistuun teokseen ”Purchasing power parities and related indicators – results for 1995-1996”.
2. Komission käyttämät menetelmät on selvitetty edellä mainituissa julkaisuissa.
3. Komissio ja taloudellisen kehityksen ja yhteistyön järjestö (OECD) osallistuvat kumpikin maailmanlaajuiseen vertailuohjelmaan, jossa verrataan reaalista bruttokansantuotetta (BKT). Komissio koordinoi tätä työtä 15 jäsenvaltion, 3 Efta-maan (Islanti, Norja ja Sveitsi) ja 12 ehdokasmaan (Bulgaria, Kypros, Tšekki,

Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Romania, Slovakia ja Slovenia) osalta. OECD puolestaan koordinoi toimintaa muiden OECD-maiden osalta. Komissio ja OECD soveltavat samanlaisia menetelmiä.

4. Merkityksellisimmät ostovoimapariteettiin liittyviä menetelmiä, käytännön työtä ja tuloksia käsittelevät OECD:n julkaisut ovat seuraavat: Purchasing power parities and real expenditures in the OECD (1980), Michael Ward, OECD, Paris, 1985; Purchasing power parities and real expenditures, 1985, OECD, Paris, 1987; Purchasing power parities and real expenditures, 1990, Volume 1, EKS results, OECD, Paris, 1992; Purchasing power parities and real expenditures, 1990, volume 2, GK results, OECD, Paris, 1993; Purchasing power parities and real expenditures, 1993, volume 1, EKS results, OECD, Paris, 1995; Purchasing power parities and real expenditures, 1993, volume 2, GK results, OECD, Paris, 1996. Vuoden 1996 tulokset julkaistaan lokakuussa 1999.

(2000/C 27 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1567/99

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Ostovoimapariteettia koskevien tilastojen oikeudellinen asema

Euroopan unionin toimielimet ovat käyttäneet eri tarkoituksiin, joista eräät ovat talousarvion kannalta hyvinkin merkityksellisiä, tunnuslukua, jota nimitetään "ostovoimapariteetiksi".

25. kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa 2223/96⁽¹⁾ tällaista tunnuslukua ei ole kuitenkaan ole mainittu.

1. Voiko komissio ilmoittaa onko ostovoimapariteetilla oikeusperustaa, ja jos on, niin mikä?
2. Jos sillä ei ole oikeusperustaa, voiko komissio ilmoittaa, onko sellaisen laatimiseksi ryhdytty toimenpiteisiin?
3. Pitääkö komissio ostovoimapariteetin oikeusperustaa koskevaa tilannetta soveliaana etenkin, jos otetaan huomioon muissa tämäntyyppisissä merkittävässä tilastollisissa kysymyksissä noudatettavat säännöt?

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

Komission jäsenen Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(20. lokakuuta 1999)

1. Toistaiseksi ei ole olemassa yksinomaan ostovoimapariteetteja koskevaa lainsäädäntöä. Ostovoimapariteetit mainitaan kuitenkin rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1260/1999 3 artiklassa⁽¹⁾ sekä liittymistä edeltävästä rakennepolitiikan välineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) 1267/1999 4 artiklassa¹. Lisäksi henkilöstösääntöjen 64 artiklan ja sen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen perusteella ostovoimapariteetteja varten kerättyjä hintatietoja käytetään laskettassa korjauskertoimia, jotka ilmaisevat jäsenvaltioiden pääkaupungeissa toimessa oleville Euroopan yhteisöjen virkamiehille maksettavien palkkojen ostovoiman vastaavuuden suhteessa Brysseliin.

2. Komissio myöntää, että ostovoimapariteetteja koskevaa erityistä säädöstä ei ole, ja asiasta keskusteltiin alustavasti tilasto-ohjelmakomitean kokouksessa, joka pidettiin Haagissa 25 päivänä toukokuuta 1999.

3. Tällä hetkellä ostovoimapariteetteihin liittyvä työ perustuu jäsenvaltioiden tilastolaitosten kanssa tehtäviin vuosittaisiin sopimuksiin ja kahden osallistuvan ETA-maan (Islannin ja Norjan) vapaaehtoisuuteen. Toistaiseksi erityisen säädöksen puute ei ole aiheuttanut suuria ongelmia. Komissio katsoo kuitenkin, että ostovoimapariteetteihin liittyvän työn perustaa voitaisiin vahvistaa antamalla erityinen säädös, joka kattaisi sekä menetelmäperustan että sovellettavat menettelyt.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1569/99**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) neuvostolle**

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Elintarvikkeiden dioksiinipitoisuuden mitta

Saksan elintarviketeollisuus tiedotti kesäkuussa 1999 lähettämässään kirjeessä, että Belgian viranomaiset ovat ilmoittaneet, ettei lopputuotteissa ole dioksiinia. Lausunto perustuu kuitenkin pelkästään seitsemää PCB:tä koskeviin ennakkolaskelmiin. Tätä ennustemenetelmää voidaan kenties soveltaa jäte- ja voiteluöljyihin, mutta ei suinkaan elintarvikkeisiin.

1. Onko neuvostolle tiedotettu Belgian viranomaisten käyttämistä arveluttavista ennakkolaskelmenmenetelmistä?
2. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että PCB:n muodostama uhka on niin suuri, että mielivaltaisia ennakkolaskelmia ei voida käyttää?
3. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että valittu sietoarvo 1–4 pg/kg on täysin järjetön ja mielivaltainen eikä se sulje pois terveystarkkailun mahdollisuutta?
4. Milloin neuvosto määrittää elintarvikkeiden sallitut dioksiiniraja-arvot lopettaakseen nykyisen skandaalimaisen ja vastuuttoman tilanteen, jossa raja-arvoja ei lasketa ja joka perustuu elintarviketeollisuuden itsesääntelyyn?
5. Tietääkö neuvosto, että Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirasto on teettänyt tutkimuksen, jonka mukaan useimmat PCB:t (kuin edellä mainitut seitsemän PCB:tä) luokitellaan toksisiksi aineiksi? Onko neuvosto tutustunut tähän tutkimukseen? Millaisia johtopäätöksiä neuvosto tekee siitä?

(2000/C 27 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1572/99**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) neuvostolle**

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Puuttuvat dioksiini- ja PCB-raja-arvot

Belgiassa on tapahtunut vakava dioksiiniskandaali, ja komission 3. kesäkuuta 1999 tekemän päätöksen kohdassa 5 todetaan, että yksittäisille perusravintoaineille ja elintarvikkeille ei aseteta dioksiiniraja-arvoja eikä dioksiinille ole olemassa kansainvälisiä, yhteisön tai jäsenvaltiokohtaisia enimmäisarvoja.

1. Miksi neuvosto ei ole pyytänyt komissiota määrittämään raja-arvoja PCB:ille, dioksiineille ja muille klooriyhdisteille?
2. Milloin neuvosto aikoo korjata tämä asian?
3. Milloin on odotettavissa näitä raja-arvoja koskeva direktiivi tai asetus?
4. Aikooko neuvosto tehdä aloitteita yhteisön riippumattoman ja puolueettoman elintarvikevalvontakeskuksen perustamisesta?
5. Pitääkö paikkansa, että ei ole minkäänlaisia yhteisön säädöksiä eläin- eikä kasvikunnan tuotteiden PCB-raja-arvoista?

**Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1569/99 ja E-1572/99**

(29. lokakuuta 1999)

Neuvosto käsitteli heti kun se oli mahdollista Belgian dioksiinisaastumista koskevaa kysymystä, minkä johdosta neuvosto hyväksyi päätelmät istunnessaan 14. ja 15. kesäkuuta 1999. Neuvosto on tarkastellut kysymystä edelleen kaikissa seuraavissa istunnoissaan.

Tässä yhteydessä neuvosto kuuli Belgian ministerin yksityiskohtaiset esittelyt Belgiassa parhaillaan toteutettavista toimenpiteistä, ja esittelyssä viitattiin myös ekstrapolaatiomenetelmään.

Istunnossaan 14.–15. kesäkuuta 1999 neuvosto pyysi, että komissio valvoisi EU:n ennakkovalvontajärjestelmien yhtenäistä ja tehokasta täytäntöönpanoa ja tarvittaessa tekisi ehdotuksia näiden järjestelmien parantamiseksi sekä tarkastelisi, missä määrin nykyiset valvontajärjestelmät olisi ulotettava koskemaan jäämiä ja missä määrin niitä olisi tehostettava.

Komissiota pyydettiin lisäksi antamaan Suomen puheenjohtajakaudella neuvostolle kertomus siitä, miten yhteisön elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston perustamisessa on edistytty ja missä määrin se on täysin toimintakykyinen. Kertomuksessa on käsiteltävä myös elintarvikevalvonnan yleisen parantamisen tarvetta, johon kuuluisi myös elintarvikevalvonnasta vastaavan elimen perustaminen.

Neuvosto pyysi komissiota lisäksi pikaisesti jatkamaan rehukomiteassa jo aloitettua rehulainsäädännön tarkistamista ja tekemään tarvittaessa edelleen muutosehdotuksia yhdenmukaistamisen tiukentamiseksi siten, että ne koskisivat erityistä seuraavia seikkoja:

- nykyisen valvontajärjestelmän tehokkuus ja tarkoituksenmukaisuus,
- tarve hyväksyä/rekisteröidä muitakin kuin direktiivissä 95/69/EY tarkoitettuja rehuseosten valmistajia,
- rehualalla käytettävien rehuraaka-aineiden ja lisäaineiden jäljitettävyyden parantaminen,
- tarve laajentaa kiellettyjen ainesosien luetteloa,
- tarve laajentaa haitallisten aineiden luetteloa.

Istunnossaan 19. heinäkuuta 1999 neuvosto suhtautui periaatteessa myönteisesti komission esittämään perusteelliseen lainsäädäntöohjelmaan, jolla on tarkoitus mukauttaa eläinten ravitsemusta koskevaa lainsäädäntöä ja ehdottaa eläinjätettä koskevia toimenpiteitä.

Neuvosto panee merkille, että osana tätä lainsäädäntöohjelmaa ja komission toimivallan puitteissa on suunniteltu toimenpiteitä dioksiinien enimmäisarvojen vahvistamiseksi öljyjen ja rasvojen osalta, dioksiinien enimmäisarvojen vahvistamiseksi muiden tai kaikkien rehuaineiden osalta ja PCB- ja dioksiininkaltaisia PCB-esiintymiä koskevan taustatiedon keräämiseksi, jotta kyseisille esiintymille voitaisiin asettaa sallitut enimmäisarvot.

Lopputuotteita koskevien raja-arvojen osalta komissio ei toistaiseksi ole esittänyt neuvostolle ehdotuksia.

Muut arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamat asiat kuuluvat komission toimivaltaan.

(2000/C 27 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1570/99

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) neuvostolle

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Pioneer-yhtiön laittomasti markkinoima geenimaissi

Toukokuun 1999 alussa kävi ilmi, että siemenviljayhtiö Pioneer Hi-Bred on myynyt Etelä-Saksassa geenimaissia, jolla ei ole myyntilupaa.

1. Onko neuvostolle ilmoitettu tästä EU-säädösten ja Saksan geenitekniikkalain vastaisesta toiminnasta?
2. Milloin neuvosto sai tiedon asiasta (päivämäärä)?
3. Mitä johtopäätöksiä neuvosto tekee tästä asiasta ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

Vastaus

(12. marraskuuta 1999)

Perustamissopimuksen mukaan on komission ja kansallisten viranomaisten tehtävä huolehtia siitä, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan jäsenvaltioissa. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään näin ollen esittämään kysymyksensä komissiolle.

(2000/C 27 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1577/99

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba I Böhm (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Barcelonassa 26.5.1999 pelatun Eurooppa-cupin finaalin pääsylippujen jakelujärjestelmä

Barcelonassa 26.5.1999 pelatun Eurooppa-cupin finaalin pääsylippujen myynnistä aiheutunut kaaos sai aikaan pitkiä jonoja ja sietämättömiä odotusaikoja. Näyttää siltä, että UEFA rajoitti FC Barcelonalle alunperin tarkoitetun 10 000 lipun erän 7 500:aan, ja että FC Barcelona möi lippuluukulta vain 2 100 lippua omille jäsenilleen. UEFA:n mukaan lippuluukulta myynnin jälkeen FC Barcelonalle jäi vielä 5 250 pääsylippua. Näistä se jakoi 3 100 lippua säätiönsä, urheilujärjestöjen, seuran henkilökunnan, tiedotusvälineiden edustajien ja julkisten tahojen kesken sekä 2 150 lippua ilmoittamatta niiden saajista mitään tietoa. Yhdeksän päivää ennen ottelua lehdistön arvostelun johdosta FC Barcelonan puheenjohtaja laitto myyntiin 4 900 lippua ja myönsi, että seura oli järjestänyt lippujen myynnin huonosti.

Cassis de Dijon -tapauksen jälkeen ja pitäen ranskalaiselle jalkapallon MM-kisakomitealle annettuja symbolisia sakkoja ennakkotapauksena, eikö komissio ole sitä mieltä, että selostettu pääsylippujen jakelujärjestelmä rikkoo sisämarkkinalainsäädäntöä perustavaa laatua olevalla tavalla?

Aikooko komissio tutkia lippujen myynnin järjestämisen ja siihen liittyvän avoimuuden puutteen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Parlamentin jäsen kysyy komissiolta, rikkooko vuoden 1999 Eurooppa-cupin finaalin pääsylippujen jakelujärjestelmä sisämarkkinalainsäädäntöä viitaten Cassis de Dijon -asiassa annettuun tuomioon ja komission paikallisille vuoden 1998 jalkapallon MM-cupin järjestäjille Ranskassa määräämään symboliseen sakkoon.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio Cassis de Dijon -asiassa liittyi erityisesti tavaroiden vapaata liikkumista koskevan perustamissopimuksen määräysten soveltamiseen, erityisesti perustamissopimuksen 28 artiklasta (ent. 30 artikla) 30 artiklaan (ent. 36 artikla). Komissio epäilee vahvasti, että pääsylippu jalkapallo-otteluun voitaisiin määritellä tavaraksi kyseisten määräysten tarkoittamassa merkityksessä, koska se vain antaa haltijalleen oikeuden käyttää palvelua. Yhteisöjen tuomioistuimen aikaisempi oikeuskäytäntö (asia C-275/92, Schindler, Kok. 1994, s. I-1039) näyttäisi vahvistavan tämän kannan. Lisäksi myyntijärjestelyt, joihin parlamentin jäsen viittaa, eivät näytä olevan seurausta jäsenvaltion toimenpiteistä. Komissio ei näin ollen pidä tarpeellisenä kyseenalaistaa kyseisiä myyntijärjestelyjä perustamissopimuksen tavaroiden vapaata liikkumista koskevien määräysten nojalla.

Komission 20. heinäkuuta 1999 tekemään viime vuoden jalkapallon maailmancupin paikallisen järjestyskomitean vastaiseen päätökseen ja sen seurauksena määrättyyn symboliseen sakkoon olivat syynä yksinomaan seuraukset, joita järjestäjän päätös rajoittaa lipunmyynti vain Ranskassa osoitteen omaaville henkilöille aiheutti. Päätöksen seurauksena Ranskan ulkopuolella asuvia eurooppalaisia kuluttajia syrjittiin kansallisuuden perusteella. Komission mielestä tämä oli järjestäjän määräävän aseman väärinkäyttöä pääsylippumarkkinoilla perustamissopimuksen 82 artiklan (ent. 86 artikla) vastaisesti ja se määräsi 1 000 euron symbolisen sakon. Komissio ei epäroi kyseenalaistaa samanlaisia toimia tulevaisuudessa, mutta

parlamentin jäsen ymmärtänee, että tämän vuoden Eurooppa-cupin loppuottelun lipunmyyntiin liittyvät olosuhteet ovat hyvin erilaisia kuin ne joita edellä mainittu päätös koskee. Komission olisi sen vuoksi sopimatonta aloittaa oikeustoimia tämän vuoden Eurooppa-cupin loppuottelun lipunmyynnistä vastaavaa tahoja vastaan viime vuoden Ranskan jalkapallon MM-cupin lipunmyynnistä tehtyjen johtopäätösten perusteella.

Toimitettujen tietojen perusteella näyttää, että toimet, joihin parlamentin jäsen viittaa, niin valitettavia kuin ne ovatkin, eivät riko perustamissopimuksen määräyksiä. Näin ollen komissio ei aio aloittaa tutkimusta siitä miten kyseisen ottelun liput jaettiin ja myytiin.

(2000/C 27 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1578/99

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Kuluttajan terveys ja -suojelu

Euroopan komissio esitti 26. heinäkuuta 1999 yleiset suuntaviivat tulevasta toimintasuunnitelmastaan dioksiinikriisin leviämisen estämiseksi sen jälkeen, kun oli havaittu että eräät täydessä toiminnassa olevat sikalat olivat dioksiinin saastuttamia. Komissio arvioi että toimintasuunnitelma saataisiin täydessä laajuudessaan käyntiin noin kuuden kuukauden kuluessa.

Ottaen huomioon asian vakavuus ja aineen vaarallisuus sen joutuessa ihmisen elimistöön, mitä varotoimia aiotaan toteuttaa ennen kuin mainittu toimintasuunnitelma saadaan käyntiin?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Belgian dioksiinikriisissä heinäkuun 1999 lopulla tapahtuneen kehityksen takia komission on ollut tarpeen muuttaa toimenpiteitä, jotka olivat voimassa kriisin alettua. Eräitä ihmisravinnoksi tai eläinten rehuksi tarkoitettuja dioksiinin saastuttamia eläinperäisiä tuotteita koskevista suojatoimenpiteistä tehdyn päätöksen 1999/449/EY muuttamisesta 6. elokuuta 1999 tehdyllä komission päätöksellä 1999/551/EY⁽¹⁾ on keskeytetty alkuperätodistusten vaatiminen lihan, munien ja niistä peräisin olevien tuotteiden kauppaa taikka jäsenvaltioihin tai kolmansiiin maihin vientiä varten. Päätöksessä vaaditaan Belgian viranomaisilta dioksiini- tai PCB-määrityksiin perustuvaa todistusta siitä, että kyseiset elintarvikkeet eivät ole dioksiinin saastuttamia. Alkuperätodistuksia koskevaa keskeytystoimenpidettä jatkettiin päätöksen 1999/551/EY muuttamisesta dioksiinin saastuttamia tuotteita koskevien suojatoimenpiteiden uudelleentarkastelun osalta 1. syyskuuta 1999 tehdyllä komission päätöksellä 1999/601/EY⁽²⁾.

Komissio pohtii lisäksi pitkän aikavälin toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon tästä kriisistä saadut opetukset. Pohdittavia kysymyksiä ovat eläinrehujen valmistusmenetelmät, rehujen valmistuksessa käytettävät raaka-aineet sekä elintarvikkeiden saastumisasteen selvittäminen jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 7.8.1999.

⁽²⁾ EYVL L 232, 2.9.1999.

(2000/C 27 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1579/99**esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle**

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: Italian perustuslain väliaikaisen määräyksen nro 13 kumoaminen

Italian perustuslaissa on väliaikainen määräys nro 13, jolla kielletään ehdottomasti Savoijin suvun miespuolisten jälkeläisten pääsy Italiaan. Määräys, joka on määritelty väliaikaiseksi, on ollut voimassa jo vuodesta 1948 tähän päivään asti. Tämä on vastoin kaikkia sivistysvaltion keskeisiä periaatteita, joiden mukaan maastakarkoitus on tuomittavaa ja henkilökohtaisen ihmisarvon vastaista.

Määräys koskee aiemman hallitsijasuvun perillisiä. Suvulla oli keskeinen asema Italian yhdistymisessä ja se kunnioitti vastuuntuntoisesti perustuslaillisessa kansanäänestyksessä 2. kesäkuuta 1946 ilmaistua kansan tahtoa. Historia on ajanut määräyksen ohi, eikä Italian tai Euroopan yleinen mielipide enää hyväksy sitä. Määräys on myös ihmisoikeuksien peruskirjan vastainen.

Eikö komissio katso, että sen on puututtava asiaan pyytämällä Italian perustuslain väliaikaisen määräyksen (Savoijin suvun miespuolisten jälkeläisten maastakarkoituksen) kumoamista? Asiaan puuttuminen ei olisi kansallisen itsemääräämisoikeuden loukkaamista vaan niiden sivistysvaltion periaatteiden mukainen, jotka pitävät maastakarkoitusta barbaarisena elinkautisen kidutuksen muotona, joka tässä tapauksessa kohdistuu sitä paitsi hallitsijasukuun, joka on ollut tekemässä Italiasta sitä, mikä se on tänä päivänä eli maata, jossa Schengenin sopimuksen vapaamielisten määräysten mukaisesti kaikki voivat liikkua vapaasti... paitsi Savoijin suku.

Komission jäsen Antonio Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Luigi Florion esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2703/97⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 60, 25.2.1998.

(2000/C 27 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1580/99**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle**

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Jugoslavian kansalaisuutta olevien urheilijoiden sulkeminen pois urheilutapahtumista

1. Onko komissio tietoinen, että Jugoslavian liittotasavallassa asuvat urheilijat eivät ole saaneet viisumia päästäkseen Eindhovenissa Alankomaissa 3. ja 4. elokuuta 1999 pidettäviin pöytätenniksen maailmanmestaruuskilpailuihin, joihin osallistuu kilpailijoita 90 maasta, ja että Alankomaiden viranomaiset ovat painostaneet kansallista kattojärjestöä NOC/NSF:ää kieltämään Saksassa asuvaa Jugoslavian kansalaista, jolla on Schengenin säännösten perusteella oikeus tulla Alankomaihin, osallistumasta kilpailuihin?

2. Mitkä muut jäsenvaltiot Alankomaiden lisäksi kieltävät Jugoslavian kansalaisuutta olevien urheilijoiden osallistumisen kilpailuihin, nyt kun Jugoslaviassa käyty sota on loppunut? Mitkä jäsenvaltiot sallivat näiden urheilijoiden osallistumisen?

3. Onko Euroopan unionissa voimassa painostuksen välineinä käytettäviä sopimuksia, joiden tarkoituksena on Jugoslavian nykyisen hallituksen eristäminen ja/tai vaihtaminen, urheilua koskevien suhteiden kieltämisestä Jugoslavian asukkaiden kanssa? Onko tämä tehokas tapa toimia?

4. Onko neuvosto kysymyksen esittäjän kanssa yhtä mieltä siitä, että on tehtävä ero valtioiden ja niiden yksittäisten asukkaiden välillä ja että sellaista poikkeustoimenpidettä, kuten urheiluyhdistysten ja yksittäisten urheilijoiden sulkeminen pois kilpailuista ja eristäminen muita kansalaisuuksia olevista kanssaurheilijoistaan, on edellettävä Yhdistyneiden Kansakuntien tai Euroopan parlamentin kehotus?

5. Mitä neuvosto aikoo tehdä palauttaakseen mahdollisimman nopeasti jäsenvaltioiden ja Jugoslavian väliset urheiluun liittyvät suhteet ennalleen?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

1. Neuvosto palauttaa mieleen, että Luxemburgissa 26. huhtikuuta 1999 pidetyssä yleisten asioiden neuvostossa sovittiin jäsenvaltioiden ja urheilujärjestöjen kannustamisesta luopumaan sellaisten urheilutapahtumien järjestämisestä, joihin entinen Jugoslavia osallistuu.
2. Edellä mainittua suositusta noudattaen Alankomaat on ilmoittanut jäsenvaltioille aikomuksestaan olla myöntämättä viisumeita entisen Jugoslavian urheilijoille, jotka halusivat osallistua Alankomaissa järjestettäviin kansainvälisiin urheilutapahtumiin.
3. Kaikkien jäsenvaltioiden ponnisteluista huolimatta 31. toukokuuta 1999 pidetty yleisten asioiden neuvoston kokous "totesi olevansa pettynyt siihen, että joitain isoja urheilutapahtumia yhä järjestetään. Se vetoaa Euroopan kansainvälisiin urheilujärjestöihin, erityisesti UEFA:an, jotta ne harkitsisivat uudelleen päätöksiansä, joilla sallittaisiin tällaisten urheilutilaisuuksien järjestäminen".
4. Neuvosto haluaa korostaa aikovansa edelleen auttaa Serbian kansaa, joka on joutunut kärsimään johtajiensa tuhoisasta politiikasta. Se seikka, että Belgradin hallitus ja Jugoslavian liittotasavallan väestö ovat kaksi eri asiaa, otettiin huomioon yleisten asioiden neuvoston sopiessa 13. syyskuuta 1999, että se kumoaa päätöksensä suhteiden välttämisestä urheilun alalla.

(2000/C 27 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1583/99

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1999)

Aihe: "Vihreä" kalajauho

Aikooko komissio sallia sen, että kalajätteestä valmistetulle kalajauholle annetaan eri asema kuin teollisen kalantuotannon kalajauholla, koska viimeksi mainittu uhkaa tuhota elinympäristöjä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Kalajauhoa tuotetaan sellaisista kaloista, joita ei eri syistä voida käyttää sellaisenaan ihmisravinnoksi. Jauhon lähteenä käytetään kalajätettä, myyntikelvotonta kalaa ja kalalajeja, joiden kulutus on tällä hetkellä erittäin vähäistä tai olematonta. Muun kalastuksen osalta komission mielestä on erityisen tärkeää varmistaa, että teollinen kalastus toteutetaan vastuullisesti ja kestävä kehityksen mukaisesti. Tästä syystä kohdennettua teollista kalastusta säännöstellään ja valvotaan tarkkaan, eikä komissio ole tietoinen siitä, että kyseinen kalastus uhkasi elinympäristöjä.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota eri kalajauhon päällysmarkintojen käyttöönottamisen käytännön ja oikeudelliseen toteutettavuuteen, sillä useimmat kalajauhon tuotantolaitokset käyttävät kalajätettä ja teolliseen käyttöön tarkoitettua kalaa tekemättä niiden välille selvää eroa. Tärkeämpää on kuitenkin varmistaa se, että tuotteiden valmistus perustuu kestäväälle kalastukselle.

(2000/C 27 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1597/99**esittäjä(t): Marco Pannella (NI) neuvostolle**

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin

Rooman täysivaltainen konferenssi hyväksyi 18. heinäkuuta 1998 sotarikoksia, kansanmurhaa ja ihmisyysyttä vastaan tehtyjä rikoksia käsittelevän pysyvän kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön. Kansainvälisen rikostuomioistuimen perustaminen edellyttää vähintään 60 maan ratifioinnin. Tällä hetkellä 84 maata ovat allekirjoittaneet perussäännön, kun taas vain 4 maata (Senegal, Trinidad ja Tobago, San Marino ja Italia) ovat myös ratifioineet sen. Toisin sanoen, vaikka kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet perussäännön, vain Italia on ratifioinut sen.

Mitä tietoja puheenjohtajavaltio Suomella on perussäännön ratifiointiprosessista jäsenvaltioissa?

Mitä aloitteita puheenjohtajavaltio Suomi on tehnyt tai aikoo tehdä edistääkseen perussäännön pikaista ratifiointia jäsenvaltioissa, jotta tuomioistuin voisi aloittaa toimintansa ennen vuoden 2000 loppua?

Mitä aloitteita puheenjohtajavaltio Suomi on tehnyt tai aikoo tehdä kannustaakseen perussäännön allekirjoittamiseen ja ratifiointiin kolmansissa maissa ja erityisesti niissä maissa, joihin unionilla on suhteet assosiaatio- tai kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen muodossa?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

1. Neuvosto yhtyy siihen näkemykseen, että pysyvän kansainvälisen rikostuomioistuimen perustaminen edistää merkittävästi sen varmistamista, että henkilöt, jotka syyllistyvät kansainvälisesti kaikkein vakavimpina pidettyihin rikoksiin, eivät voi enää niin tehdä saamatta siitä rangaistusta. Näin ollen Euroopan unioni kannattaa voimakkaasti rikostuomioistuimen mahdollisimman pikaista perustamista. Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet 17. heinäkuuta 1998 hyväksytyyn Rooman perussäännön ja pyrkivät päättäväisesti varmistamaan, että rikostuomioistuimen toiminta käynnistyy mahdollisimman pian.

2. EU on ilmaissut tyytyväisyytensä perussäännön ensimmäisiin ratifiointeihin, joihin sisältyy myös Italian 26. heinäkuuta 1999 toteuttama ratifiointi. Muut jäsenvaltiot ovat sitoutuneet ratifioimaan perussäännön mahdollisimman nopeasti. Merkittävän kansainvälisen oikeuden alan yleissopimuksen ratifiointi, erityisesti jos sen täytäntöönpanoon tarvitaan kansallisten rikosoikeusviranomaisten osallistumista, on huomattava tehtävä. Joissain valtioissa perussäännön ratifiointi edellyttää muutoksia perustuslakiin. Jäsenvaltiot tiedottavat toisilleen säännöllisesti ratifiointiprosessin edistymisestä maassaan. Alustavissa arvioissa suurin osa jäsenvaltioista ennakoii, että jos eri lainsäädännölliset ja/tai perustuslakiin liittyvät vaiheet etenevät suunnitellun mukaisesti, ne saavat Rooman perussäännön ratifioiduksi ensi vuoden loppuun mennessä. Jäsenvaltiot sovittavat kantansa tiiviisti yhteen kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista valmistelevalle komissiossa.

3. EU toimii myös kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön allekirjoittamisen ja ratifioinnin edistämiseksi maailmanlaajuisesti. YK:n yleiskokouksessa pitämässään puheessa 21. syyskuuta neuvoston puheenjohtaja vahvisti unionin sitoutumisen Rooman perussäännön varhaiseen voimaantuloon ja kehotti kaikkia valtioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan sen. Vastaavasti kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista valmistelevalle komission viimeisimmän istuntokauden (heinä-elokuu 1999) avajaisissa puheenjohtajavaltio antoi tätä koskevan lausuman. Kyseisen kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista valmistelevalle komission istuntojakson yhteydessä puheenjohtajavaltio järjesti myös tapaamisen jäsenvaltioiden ja assosioituneiden maiden sekä EFTA-maiden oikeudellisille asiantuntijoille. Tarkoituksena oli ilmaista EU:n jäsenvaltioiden halukkuus ja valmius antaa oikeudellista apua sitä tarvitseville valtioille niissä kysymyksissä, jotka koskevat perussäännön ratifiointia, koska jotkut valtiot ovat ilmoittaneet ratifiointiin liittyvistä kansallisista vaikeuksista. Jotkut EU:n jäsenvaltioista esittelivät kansallisia ratkaisujaan, ja keskusteluja käytiin tietyistä erityisistä oikeudellisista ongelmista. EU aikoo jatkaa tätä yhteistyötä. EU:n jäsenvaltiot tukevat myös säännöllisesti liittymistä kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntöön kahdensivuisissa yhteyksissään kolmansiin maihin.

(2000/C 27 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1598/99**esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle**

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: EU:n tiedekomiteoiden työryhmien työskentelyn avoimuus

EU:n tiedekomiteat järjestettiin uudelleen vuonna 1997 kolmen periaatteen pohjalta. Näiden periaatteiden mukaan komiteat edustavat korkeinta mahdollista ammattitaitoa, ovat riippumattomia ja niiden toiminta on avointa. Uusien komiteoiden ammattitaito ja riippumattomuus eivät ole kyseenalaisia, mutta niiden keskusteluita ei saateta yleisön tietoon. Tärkeimpien komiteoiden jäsenien nimet on julkistettu, ja komiteoiden esityslistat ja pöytäkirjat julkaistaan säännöllisesti Internetissä. Yleisöllä ei kuitenkaan ole mahdollisuutta tutustua lukemattomien työryhmien, joissa pääosa tieteellisestä työstä tehdään, keskusteluihin, jäsenten nimiin ja työtapoihin. Näihin työryhmiin kuuluu tiedemiehiä, jotka eivät pääasiallisesti istu tärkeimmissä komiteoissa, ja tämä merkitsee vakavaa suunnanmuutosta komission aikanaan tekemän sitoumuksen suhteen.

1. Mitä komissio aikoo tehdä täyttääkseen täysin veloitteensa saattaa EU:n tieteellinen arviointiprosessi todella avoimeksi (erityisesti niissä tapauksissa, jotka eivät ole kiistanalaisia)?
2. Kuinka komissio aikoo esimerkiksi varmistaa, että ei-kiistanalaisella, vitamiinien ja mineraalien turvallisuutta tutkivalla alalla perustettujen lukuisten työryhmien keskustelut saatetaan täysin yleisön tietoon?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(3. marraskuuta 1999)

Komissio on iloinen voidessaan selvittää yleistä suhtautumistaan tiedekomiteoiden työryhmien julkisen avoimuuden varmistamiseen niin, että otetaan huomioon myös riippumattomuuteen ja luottamuksellisuuteen liittyvät näkökohdat.

On ilmeistä, että tieteellisten lausuntojen antaminen vaatii usein runsaasti valmistelutyötä kerätessä, koottaessa ja arvioitaessa tieteellisiä tietoja, ja tämä työ tehdään usein tiedekomiteoiden työryhmissä. Työryhmien toiminta perustuu asiasta vastaavan tiedekomitean sisäisiin menettelytapoihin, joilla varmistetaan se, että tiedekomitea on kaikilta osin vastuussa näiden ryhmien valmistelutöistä. Tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/579/EY 7 artiklassa (!) säädetään työryhmien perustamisesta, ulkopuolisista asiantuntijoista ja tiedekomiteoiden antamista toimeksiannoista. Samoin siinä säädetään, että kunkin työryhmän puheenjohtajana toimii komitean jäsen ja että työryhmien on kerrottava toiminnastaan niille tiedekomiteoille, joiden yhteydessä ne toimivat.

Ulkopuoliset asiantuntijat valitaan tiedekomitean ohjeiden perusteella tarpeen ja kyseisen asian edellyttämän asiantuntemuksen mukaan. Sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden että tiedekomitean jäsenten on ilmoitettava päätöksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen jokaista kokousta mahdollisista etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Mikäli joku tekee tällaisen ilmoituksen, puheenjohtaja päättää, mihin toimiin ryhdytään.

Komissio myöntää, että yleisen edun kannalta on perusteltua olla perillä tiedekomitean työryhmien jäsenyydestä. Sen vuoksi komissio kehottaa tiedekomiteoita noudattamaan yleisesti sitä käytäntöä, että työryhmien jäsenten nimet julkaistaan työryhmien perustamiskokousten pöytäkirjoissa. On kuitenkin muistettava, että joidenkin kysymysten monitahoisuuden vuoksi näiden ryhmien kokoonpano ei aina ole pysyvä ja että myöhemässä vaiheessa saattaa olla tarpeen kutsua lisää asiantuntijoita.

Mitä tulee työryhmien keskusteluihin, komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että yksinomaan tiedekomiteat vastaavat antamistaan neuvoista, eivät työryhmät. Työryhmien laatimat valmisteluasiakirjat eivät ole luonteeltaan velvoittavia, ja toimeksiantava tiedekomitea voi aina muuttaa niitä, tai hylätä taikka hyväksyä ne.

Komissio katsoo, että työryhmien valmistelevat keskustelut ovat tiedekomiteoiden sisäistä työskentelyä. Tiedekomiteat päättävät täysin itsenäisesti, mikä osuus työryhmän valmistelutyöstä liitetään lopuksi hyväksyttäviin ja julkaistaviin tieteellisiin lausuntoihin.

Komissio katsoo tällä varmistettavan, että tiedekomiteoiden jäsenillä säilyy aina viime kädessä itsenäinen vastuu antamistaan tieteellisistä lausunnoista. Komissio tarkastelee edelleenkin, miten käytännössä toteutetaan riippumattomuuden ja avoimuuden periaatteet, jotka ovat edellytyksenä sille, että yleisö luottaa tiedekomiteoiden työhön uuden kehityksen myötä. Myöhemmin tänä vuonna on esimerkiksi odotettavissa tieteellisten lausuntojen tulevaisuutta koskeva kolmen asiantuntijan raportti.

(¹) EYVL L 237, 28.8.1997.

(2000/C 27 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1599/99

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) neuvostolle

(8. syyskuuta 1999)

Aihe: Kiinan kansantasavallan kasvavat uhkukset Taiwania kohtaan

Kiinan kansantasavalta on jo pitkään esittänyt yhä enemmän uhkauksia Taiwania kohtaan, minkä ainoana seurauksena on ollut Kaakkois-Aasian tilanteen huolestuttava kiristyminen. Aluksi Beijing uhkasi saarta teknologisen sodan mahdollisuudella ja on nyt siirtynyt varsinaisen sotilaallisen ja militaristisen toiminnan laajentamiseen, joka uhkaa ajaa Kiinan kansantasavallan korjaamattomiin tekoihin.

Euroopan unioni jatkaa niin sanotun ”kriittisen vuoropuhelun” politiikkaa Beijingin kanssa, mikä käytännössä tarkoittaa vihreän valon näyttämistä Kiinan kommunistisille viranomaisille ja heidän aggressiiviselle Taiwanin politiikalleen, Kiinan rajojen sisällä asuvien oikeuksien kieltämiselle ja Kiinassa tahtomattaan asuvien tiibetiläisten, mongolien ja uiguurien sortamiselle.

Eikö neuvoston mielestä tämä EU:n tähän asti käyttämä ns. kriittisen vuoropuhelun politiikka Kiinan kansantasavaltaa kohtaan lopulta rohkaise käytännössä Kiinan kommunistisen vallan väkivaltaisista, sotilaallisista ja sortavia suuntauksia? Eikö neuvosto pidä oikeutettuna Taiwanin tasavallan tahtoa kieltäytyä integroitumasta valtioon, joka perustuu demokraattisen oikeusvaltion kieltämiselle? Ja näin ollen, eikö neuvoston tulisi tukea Taiwanin tasavallan pyyntöä päästä YK:n jäseneksi ja tulla tunnustetuksi laillisesti suvereenina valtiona?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Arvoisa parlamentinjäsen tietänee, että EU antoi 20. heinäkuuta julki lausuman, jossa pantiin huolestuksena merkille heinäkuiset tapahtumat Taiwaninsalmella. Julkilausumassa muistutettiin lisäksi, että EU kannattaa periaatteessa yhtenäistä Kiinaa, mutta korostettiin samalla, että Taiwanin kysymys olisi ratkaistava rauhanomaisesti rakentavalla tavalla vuoropuhelun avulla. EU toivoo edelleen, että molemmat puolet pyrkisivät kaikkiin keinoihin selvittämään väärinkäsitykset ja jatkamaan rakentavaa vuoropuhelua. Molempien osapuolien olisi vältettävä sellaisia toimenpiteitä tai lausuntoja, jotka lisäävät jännitystä. Kansainvälinen yhteisö on yleisesti samaa mieltä tällaisesta lähestymistavasta.

EU:n tavoitteena on edelleen vahvistaa suhteita Kiinaan ja tukea sen integroitumista maailmantalouteen, mikä mahdollistaisi myös Kiinan taloudellisten ja yhteiskunnallisten uudistusten tukemisen ja edistäisi avoimemman yhteiskunnan ja oikeusvaltion toteutumista sekä kansainvälisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Näitä tavoitteita on tarkoitus edistää poliittisella vuoropuhelulla, mukaan lukien ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu, joka aloitettiin uudelleen lokakuussa 1997.

Tuloksia ei voida hyvin nopeasti odottaa, mutta EU:n harjoittamat pitkäjänteiset ja kärsivälliset pyrkimykset sekä vuoropuhelun ja muiden keinojen avulla toteutetut toimet lisäävät koko ajan kannattamiemme yleispätevien arvojen leviämistä myös Kiinassa. Tämän vuoksi EU on pitänyt kiinni siitä, että EU:n käymän vuoropuhelun tulisi olla kattavaa ja asiapitoista ilman, että mitään aiheita suljettaisiin pois ennakolta. EU on lisäksi ilmoittanut selvästi, että odotamme ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun johtavan ei ainoastaan siihen, että Kiina tunnustaa kansainväliset sitoumuksensa, vaan myös Kiinan ihmisoikeustilanteen konkreettiseen parantumiseen.

(2000/C 27 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1602/99

esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Lentoyhtiöt ja paikkojen liikamyyntiä koskevat määräykset

On yhä tavallisempaa, että lentoyhtiöt, myös Euroopan unionin alueella toimivat lentoyhtiöt, ylibuukkaavat lentonsa (eli lennoille myydään enemmän lippuja kuin, mitä lennolla on paikkoja) erityisesti kesällä. Tästä aiheutuu todellista haittaa käyttäjille/kuluttajille/matkustajille. Lentoyhtiön henkilökunta päättää täysin epämääräisin perustein, ketkä matkustajista pääsevät lennolle ja ketkä joutuvat odottamaan siitä huolimatta, että heillä on käypä lentolippu. Tästä syystä kuluttajat/matkustajat joutuvat yllättäen odottamaan lennolle pääsyä usein melko pitkiäkin aikoja, mistä aiheutuu odottamattomia ylimääräisiä kuluja, joita lentoyhtiöt eivät useinkaan korvaa sekä ongelmia, joita aiheutuu siitä, että matkustaja ei pääse paluulennolle suunnitelmiansa mukaan. Tämä on todellinen ongelma etenkin lennoilla Euroopan unionin kaupungeista muilla mantereilla sijaitseviin kohteisiin ja päinvastoin.

Neuvoston tämänhetkiseen asetukseen (asetus (ETY) 295/91, 4. helmikuuta 1999)⁽¹⁾ perustuvat erilaiset toimet vaikuttavat kaikilta osin riittämättömiltä, kun otetaan huomioon tästä tilanteesta aiheutuvat vakavat haitat. Säännökset eivät koske kolmannesta maasta yhteisöön suuntautuvia lentoja, niissä ei edellytetä velvollisuutta vahvistaa matkallelähtö myöhemmin, niissä ei määrätä ehdottomasta määräajasta, johon mennessä matkustajien on oltava lähtöselvityksessä tai siitä, miten paljon lentoyhtiöiden sallitaan myydä liikaa paikkoja. Lisäksi säädetyillä sakoilla ei tunnuta saavan lentoyhtiöitä takaamaan sitä, että vääryyttä kärsineille matkustajille maksetaan asianmukainen korvaus.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta? Eikö komission mielestä tämänhetkiseen lainsäädäntöön perustuvat toimet ole riittämättömiä? Aikooko komissio ryhtyä vielä muihin toimiin, jotta matkustajien/kuluttajien oikeuksia kunnioitettaisiin?

⁽¹⁾ EYVL L 36, 8.2.1991, s. 5.

(2000/C 27 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1663/99

esittäjä(t): Lucio Manisco (GUE/NGL) komissiolle

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Kansalaisten oikeudet ja lentoyhtiöt

Monet Euroopan kansalaiset joutuivat elokuussa kaikilla Euroopan unionin lentokentillä kestäämään lentoyhtiöiden hyväksikäyttöä lentokoneiden myöhästelyn, surkeiden matkustusolosuhteiden, lentokentillä odottelun ja matkatavaroiden odotuksen muodossa. Sen sijaan, että matkustaja olisi oikeushenkilö, joka tekee sopimuksen lentoyhtiön kanssa, hänestä on tullut sattumanvaraisten käytäntöjen passiivinen kohde ja uhri vailla valitusoikeutta.

Eikö komissio katso, että olisi syytä kiireellisesti muuttaa neuvoston asetusta 295/91⁽¹⁾ siten, että lisätään lentojen myöhästymisen niiden syiden joukkoon, joiden vuoksi lentoyhtiöt joutuvat maksamaan asiakkaille korvauksia?

⁽¹⁾ EYVL L 36, 8.2.1991, s. 5.

**Komission jäsenen Loyola de Palacion komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-1602/99 ja E-1663/99**

(6. lokakuuta 1999)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että matkustajia koskevia ehtoja olisi mitä pikimmin parannettava ylivaraustilanteissa. Komissio on jo ehdottanut⁽¹⁾ muutoksia 4. helmikuuta 1991 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) 295/91 sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle⁽²⁾. Muutetussa ehdotuksessaan⁽³⁾ komissio hyväksyi myös parlamentin tekemät ehdotukset. Tämän ehdotuksen käsittely neuvostossa on kuitenkin vielä kesken.

Melkein kaikki parlamentin jäsenen erityisesti mainitsemat asiat sisältyvät tähän ehdotukseen. Ainoastaan sallittujen ylivarausten prosentuaalista osuutta siinä ei ole määritelty, sillä lentoyhtiöt määrittelevät prosenttiosuuden itse omien haamuasiakkaita koskevien tilastojensa mukaan. Näissä luvuissa on eroja lentoyhtiöiden ja reittien välillä, eikä olisi mahdollista määritellä kaikkiin Euroopassa esiintyviin tilanteisiin sopivaa prosentuaalista osuutta.

Ehdotuksessa ei käsitellä myöhästymisten korvaamista. Tätä kysymystä tarkastellaan kuitenkin lentomat-kustajien oikeuksia käsittelevän kuulemisasiakirjan yhteydessä, joka julkaistaan pian. Tässä kuulemisasia-kirjassa nostetaan myös esille kysymys lentoyhtiöiden nykyisin käyttämien kuljetusehtojen hyväksyttävyydestä.

Uusin, 28. toukokuuta 1999 tehty Montrealin yleissopimus sisältää vahingoittuneita ja myöhästyneitä matkatavaroita koskevat ajantasaiset sopimusehdot. Komissio toivoo yhteisön noudattavan tätä yleis-sopimusta ja harkitsee, pitäisikö tässä yhteydessä tehdä matkatavaroita koskeva aloite.

⁽¹⁾ EYVL C 120, 18.4.1998.

⁽²⁾ EYVL L 36, 8.2.1991.

⁽³⁾ EYVL C 351, 18.11.1998.

(2000/C 27 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1604/99

esittäjä(t): John Purvis (PPE-DE) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Plutonium- ja ydinonnettomuuksien vaaroja käsittelevän tutkimuksen tulokset

The Times of London -lehdessä kirjoitettiin 9.8.1999, että EU:n säteilynsuojeluyksikkö on tukenut UKAEA:n Harwellissa sijaitsevilla tutkimuslaboratorioissa tehtyä tutkimusta, johon kuului radioaktiivisen plutoniumin pistäminen vapaaehtoiisiin koehenkilöihin ja aineen antaminen näille hengitettäväksi. Kokeen tarkoituksena oli simuloida ydinonnettomuuden ihmisruumiiseen aiheuttamia vaikutuksia. Voisiko komissio ilmoittaa, mitä vaikutuksia kyseisillä henkilöillä mahdollisesti havaittiin ja mitä laajempia seurauksia plutonium- ja ydinonnettomuuksien vaaroihin liittyy?

Komission jäsenen Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1999)

Komissio on rahoittanut kahta kolmanteen puiteohjelmaan (1990–1994) ja neljänteen puiteohjelmaan (1994–1998) kuuluvaa tutkimushanketta, joissa vapaaehtoiisiin koehenkilöihin injisoidaan plutoniumin erityisiä isotooppeja tai joissa he hengittävät niitä.

Nämä tutkimukset, joihin osallistui 12 EU:n jäsenvaltioissa sijaitsevaa tutkimuslaitosta, olivat osa laajoja tutkimuksia, joiden tarkoitus oli selvittää ihmiselle annettujen radionuklidien käyttäytymistä elimistössä (biokinetiikka) ja kehittää luotettavampia annosten- ja riskienarviointimenetelmiä vahinko- ja työperäisessä altistuksessa.

Tutkimukset toteutettiin eettisen komitean annettua asianmukaisen hyväksynnän, joka perustui arvioon mahdollisista terveysriskeistä. Koehenkilöiden saamat kokonaisannokset eivät ylitä 0.1 millisieverttiä (mSv).

Tämä on pieni määrä verrattuna ympäristön luonnolliseen taustasäteilyyn (noin 3 % keskimääräisestä vuosittaisesta altistuksesta). Annosten pienuus johtuu siitä, että on käytetty plutoniumin isotooppeja ²³⁷Pu ja ²⁴⁴Pu, joiden säteilymyrkyllisyys on vähäinen mutta joiden kemiallinen käyttäytyminen ja biokinetiikka on samanlainen kuin muilla myrkyllisemmällä plutoniumin isotoopeilla. Tällaisten annosten ollessa kyseessä säteilyn aiheuttamia oireita ei uskota ilmenevän eikä niitä ole ilmennyt koehenkilöillä.

Joitakin tutkimustuloksia on jo julkaistu yleisesti saatavilla olevissa julkaisuissa ja lisäjulkaisuja valmistellaan parhaillaan. Tutkimuksen alustava tulos on, että tämänhetkinen käsitys plutoniumin saannin riskeistä on oikea.

(2000/C 27 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1606/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) neuvostolle

(13. syyskuuta 1999)

Aihe: Internet ja Italian hallituksen esittämä ehtojen tasapuolisuutta koskeva lainsäädäntöehdotus

Italian hallitus on hiljattain esittänyt lainsäädäntöehdotuksen, jonka nojalla kielletään vaalikampanjan yhteydessä niin julkisten, yksityisten kuin kansallisten ja paikallisten mainospätkien esittäminen televisiossa. Italian hallitus aikoo kieltää tällaisten vaalimainosten esittämisen myös Internetissä. Tässä rikotaan aivan selvästi kansalaisten oikeutta vapaaseen tiedonsaantiin, koska kaikenlainen vaalimainonta Euroopan kansalaisten yhä laajemmin käyttämässä tietoverkossa kielletään.

Eikö neuvoston mielestä tässä selvästikin rikota kansalaisten oikeutta vapaaseen tiedonsaantiin?

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta kansalaisten oikeus vapaaseen tiedonsaantiin voidaan taata ja miten se aikoo suojella Euroopan kansalaisia kaikilta heihin kohdistuvilta rajoittavilta määräyksiltä?

Vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että hänen esittämänsä kysymys ei kuulu neuvoston toimivaltaan.

(2000/C 27 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1608/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Internet ja Italian hallituksen esittämä ehtojen tasapuolisuutta koskeva lainsäädäntöehdotus

Italian hallitus on hiljattain esittänyt lainsäädäntöehdotuksen, jonka nojalla kielletään vaalikampanjan yhteydessä niin julkisten, yksityisten kuin kansallisten ja paikallisten mainospätkien esittäminen televisiossa. Italian hallitus aikoo kieltää tällaisten vaalimainosten esittämisen myös Internetissä. Tässä rikotaan aivan selvästi kansalaisten oikeutta vapaaseen tiedonsaantiin, koska kaikenlainen vaalimainonta Euroopan kansalaisten yhä laajemmin käyttämässä tietoverkossa kielletään.

Eikö komission mielestä tässä selvästikin rikota kansalaisten oikeutta vapaaseen tiedonsaantiin?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta kansalaisten oikeus vapaaseen tiedonsaantiin voidaan taata ja miten se aikoo suojella Euroopan kansalaisia kaikilta heihin kohdistuvilta rajoittavilta määräyksiltä?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Komissio on tietoinen lakiesityksestä, jonka Italian hallitus on äskettäin laatinut ja joka sisältää "säännöksiä viestintävälineiden yhdenvertaisesta käytöstä vaalikampanjan ja kansanäänestysten aikana sekä poliittisessa viestinnässä".

On ennen kaikkea korostettava, että tämänlaisesta lainsäädäntöhankkeesta on, jos se sisältää säännöksiä, joiden tarkoituksena on säännellä poliittisiin vaaleihin liittyvää tiedotusta ja mainontaa radiolähetysten lisäksi verkkopalveluissa, tehtävä teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta 20. heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/48/EY⁽¹⁾ mukainen virallinen ilmoitus, ennen kuin se voidaan hyväksyä kansallisella tasolla. Komission käytettävissä olevien tietojen nojalla kyseinen säädös kuuluu tähän ryhmään.

Kyseisessä direktiivissä kaikki jäsenvaltiot veloitetaan 5. elokuuta 1999 lähtien ilmoittamaan komissiolle jo valmisteluvaiheessa kaikista uusista säädöksistä, jotka vaikuttavat tietoyhteiskunnan palveluihin (eli sähköisesti ja erikseen pyynnöstä toimitettuihin etäpalveluihin). Direktiivin tarkoituksena on estää verkkopalvelujen vapaan liikkuvuuden esteiden syntyminen kansalliset rajat ylittävissä tapauksissa, jollaisia Internetin välityksellä tarjotut palvelut ovat.

Kansallisen lainsäädäntöehdotuksen mahdollinen hyväksyminen ilman komissiolle direktiivin 98/48/EY nojalla ennalta tehtyä ilmoitusta muodostaa asianomaisen jäsenvaltion taholta tapahtuneen yhteisön oikeuden rikkomisen kansallisen lainsäädännön sisällöstä riippumatta. Kyseistä säädöstä ei myöskään voitaisi soveltaa eikä panna täytäntöön kolmansiin nähden⁽²⁾.

Direktiivissä 98/48/EY säädettyä menettelyä lukuun ottamatta komission tehtävänä ei ole puuttua sellaisen säädöksen sisältöön, joka on vielä valmisteluvaiheessa kansallisella tasolla, ellei sisämarkkinoilla vallitsevan palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaisuus ole jo konkretisoitunut.

⁽¹⁾ EYVL L 217, 5.8.1998.

⁽²⁾ Katso yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-194/94 (CIA Security) 30.4.1996 antama tuomio.

(2000/C 27 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1609/99

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Muihin kuin maatalousyrityksiin sovellettavia kansallisia tukitoimia koskeva yhteisön oikeusperusta

Euroopan komissio on ilmoittanut Belgian hallitukselle, että Belgian dioksiinikriisi luetaan perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseksi poikkeukselliseksi tapahtumaksi. Tämän perusteella Belgian hallituksen tukitoimenpiteitä maatalousyrityksille pidetään yhteensopivina yhtenäismarkkinoiden säännösten kanssa.

Katsooko Euroopan komissio, että jos Belgian hallitus ilmoittaa – samaan tapaan, kuin se on tehnyt maatalousyritysten kohdalla – soveltavansa tukitoimia myös muihin yrityksiin, näitä toimia on myös pidettävä yhtenäismarkkinoiden säännösten mukaisina mainitun perustamissopimuksen artiklan perusteella?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Valtiontuella voidaan korvata poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamia vahinkoja EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan (ent. 92 artikla) nojalla. Komissio on myöntänyt Belgian

hallituksen Belgiassa tuotettuja elintarvikkeita ja eläinten rehua koskevan dioksiinikriisin yhteydessä ehdottamista tukitoimista tekemissään päätöksissä, että kansanterveyden suojelemiseksi välttämättömät rajoitukset muodostavat luonteeltaan ja laajuudeltaan kyseisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksellisen tapahtuman. Jotkin näistä toimenpiteistä, varsinkin ne, jotka mahdollistavat korvauksen hävitetyistä tuotevarastoista, ulottuvat EY:n perustamissopimuksen liitteessä I (ent. liite II) määritettyjä maataloustuotteita laajemmalle.

Sitä, voitaisiinko perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksyä lisää muun kuin maatalousalan mahdollisia tukitoimia, voidaan tutkia perusteellisesti vain silloin, kun komissio saa käsiteltäväkseen ilmoituksen, joka sisältää kaikki tiedot edunsaajista ja suunniteltujen toimenpiteiden tyypistä. Joitakin tutkimuksen arviointiperusteita voidaan kuitenkin nostaa esille.

Koska käytetyt rajoitukset ulottuivat maatalousalan ulkopuolelle, komission päätöksellä, jossa tunnustetaan rajoitusten olevan seurausta poikkeuksellisista tapahtumista, on periaatteessa vaikutusta myös muihin kuin maatalousyrityksiin. On kuitenkin tärkeää korostaa, että poikkeuksellisen tapahtuman (tässä tapauksessa käytettyjen rajoitusten, eikä itse dioksiinivuojojen tai yleisön reaktion tiettyjä elintarvikeryhmiä kohtaan) ja niiden vaurioiden tai menetysten välillä, joita tukitoimilla pyritään korvaamaan, täytyy olla kausaalinen suhde. Vasta sen jälkeen tukitoimenpiteet voidaan hyväksyä perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.

Monet muun kuin maatalousalan yritykset, riippuen niiden tarkasta toimialasta, ovat voineet lievittää rajoitusten vaikutuksia hankkimalla maatalouden alkutuotteita vaihtoehtoisista varastoista. Lisäksi, yritysten tarkasta toimialasta riippuen, kärsityt menetykset tai vahingot ovat voineet johtua muista syistä kuin itse rajoituksista.

Komission pitäisi siksi olla vakuuttunut, kuten maatalousalalla, etteivät tuet ylikompensoi poikkeuksellisen tapahtuman oikeasti aiheuttamia menetyksiä. Kun otetaan huomioon muun kuin maatalousalan monimuotoisuus, kaikki tukijärjestelmät pitäisi tutkia tarkoin.

(2000/C 27 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1610/99

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission kielteinen päätös asiassa Alankomaiden hallituksen korvaukset Alankomaiden ja Saksan raja-alueella oleville huoltoaseman omistajille

Euroopan komissio on äskettäin tehnyt kielteisen päätöksen, joka koskee Alankomaiden hallituksen Alankomaiden ja Saksan rajalla sijaitsevien huoltoasemien omistajille suorittamien korvausten järjestelmää.

Voisiko komissio ilmoittaa, milloin Alankomaiden hallitus ilmoitti järjestelmästä ensimmäistä kertaa Euroopan komissiolle?

Voisiko komissio ilmoittaa, ovatko tällaiset sille Brysseliin tehtävät ilmoitukset pakollisia?

Milloin komissio ryhtyi ensimmäistä kertaa toimiin asianomaisia alankomaalaisia huoltoasemien omistajia koskevan järjestelyn vuoksi ja millaisia nämä toimet olivat?

Ovatko Alankomaiden hallitus ja Euroopan komissio olleet tämän jälkeen useammin yhteydessä tätä järjestelyä koskevissa asioissa? Milloin tämä tapahtui ja mitä nämä yhteydet pitivät sisällään?

Katsooko komissio, että Alankomaiden hallituksen olisi pitänyt tietää, että tällaista järjestelyä ei voida soveltaa? Jos komissio näin katsoo, milloin Alankomaiden hallitus olisi aikaisintaan voinut tietää tästä?

Jos Alankomaiden hallitus olisi voinut olla asiasta tietoinen, pitääkö komissio yhä kohtuullisena, että asianomaisten huoltoasemien omistajien, joilta ei voida odottaa tällaista oikeudellista tuntemusta, on maksettava kyseinen korvaus takaisin? Eikö olisi kohtuullisempaa, että Alankomaiden hallitus kantaisi itse vastuun vahingoista?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. lokakuuta 1999)

Alankomaiden viranomaiset ilmoittivat 18. elokuuta 1999 aikomuksestaan myöntää tukia 633:lle Saksan rajan lähellä sijaitsevalle huoltoasemalle. EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa (ent. 93 artikla) vaaditaan, että komissiota informoidaan suunnitelluista tukitoimenpiteistä ennen niiden toimeenpanoa. Jäsenvaltiot ovat siksi velvollisia ilmoittamaan uusista tukitoimenpiteistä komissiolle, kuten esimerkiksi Alankomaiden huoltoasemille maksetuista tuista.

Komissio pyysi 22. syyskuuta 1997 Alankomaiden viranomaisia ensimmäistä kertaa toimittamaan lisätietoa tutkiakseen (a) missä määrin kyseinen toimenpide voisi vääristää kilpailua muissa jäsenvaltioissa, erityisesti Saksassa ja (b) voisiko tuella olla kasaantuva vaikutus, joka ylittäisi vähämerkityksiselle tuelle asetetun 100 000 euron rajan tuensaajaa kohti. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan (ent. 92 artikla) vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä⁽¹⁾ ei sovelleta tämän kynnysarvon alittaviin tukiin eikä niitä siksi enää tarvitse ilmoittaa etukäteen komissiolle.

Lähes kaksi vuotta kestäneen tutkimuksen aikana komissio on kirjoittanut kahdeksan kirjettä Alankomaiden viranomaisille ja tehnyt kolme päätöstä (päätös aloittaa perusteellinen tutkimus, päätös tietojen antamisesta ja lopullinen päätös). Lisäksi Alankomaiden viranomaisten kanssa on pidetty joitakin virallisia ja epävirallisia kokouksia. Alankomaiden viranomaiset ovat kirjoittaneet 11 kirjettä komissiolle.

Aiemmin mainitun ilmoittamisvelvollisuuden tukena on kielto, joka estää jäsenvaltiota toteuttamasta tukihanketta ennen kuin komissio on hyväksynyt sen. Alankomaiden hallituksen ei siis olisi pitänyt myöntää tukea ennen kuin komissio oli ilmaissut kantansa asiaan.

Alankomaalaiset huoltoasemat eivät voi välttää tukien takaisinmaksua vetoamalla perustellun luottamuksen turvaamisen periaatteeseen. Yhteisön tuomioistuimen kanta on, että vain poikkeusolosuhteissa kyseinen jäsenvaltio tai tukea saanut yritys voi vedota tähän periaatteeseen. Jos yritykset, kuten alankomaalaiset huoltoasemat, eivät tarkista saamiensa tukien laillisuutta ja niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille, ne eivät voi jälkikäteen esittää puolustukseksi uskoneensa tuen olleen yhteisön oikeuden⁽²⁾ mukaista.

⁽¹⁾ EYVL C 68, 6.3.1996.

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot asiassa C-5/89 Komissio v. Saksa (Kok. 1990, s. I-3437) ja asiassa C-183/91 Komissio v. Kreikka (Kok. 1993, s. I-3 131).

(2000/C 27 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1611/99

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Nandrolonin käyttö

Vaaditanko elintarvikevalmistajia nykyisen lainsäädännön mukaan ilmoittamaan tuoteselosteissa kaikki nandrolonin esiasteet?

Jos vaaditaan, onko komissio tyytyväinen siihen, kuinka hyvin määräyksiä noudatetaan? Jos ei, onko komissio yhtä mieltä siitä, että määräyksiä tulisi pikaisesti tarkistaa?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Tavallisesti elintarvikkeiden ainesosien tulee olla merkittyinä tuoteselosteeseen kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY⁽¹⁾ mainittujen määräysten mukaisesti.

Komissiolla ei ole tietoa siitä, että nandroloni-nimisen anabolisen steroidin esiastetta olisi käytetty elintarvikkeissa.

Tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY⁽²⁾ kieltää androgeenivaikutuksia omaavien aineiden, kuten nandrolonin, antamisen (antotavasta riippumatta) karjalle ja vesiviljelyeläimille. Jos elintarvikkeista löydetään nandroloni-jäämiä, ne on välittömästi poistettava myynnistä ja hävitettävä.

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996.

(2000/C 27 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1612/99

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: Lapsityövoima

Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä Euroopan maat eivät vielä ole ratifioineet Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusta suojelusta lapsityövoiman äärimmäisiä muotoja vastaan?

Voisiko se ilmoittaa, mitkä AKT-maat eivät vielä ole ratifioineet sopimusta?

Mihin toimiin se aikoo ryhtyä sopimuksen ratifioinnin edistämiseksi?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 1999)

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksen N:o 182, joka koskee lapsityön kieltämistä ja välittömiä toimia lapsityövoiman käytön pahimpien muotojen poistamiseksi, on tähän mennessä ratifioinut ainoastaan yksi ILO:n jäsenvaltio, Seychellien tasavalta. On syytä huomata, että yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan. Se tulee voimaan vasta kaksitoista kuukautta sen jälkeen, kun ILO:n pääjohtaja on rekisteröinyt kaksi ensimmäistä ratifiointia. Komissio tukee voimakkaasti yleissopimuksen periaatteita ja toivoo, että sopimus ratifioidaan laajalti.

Komissio rahoittaa edelleen eri puolilla maailmaa, etenkin kehitysmaissa, useita hankkeita lasten erittäin hankalan tilanteen helpottamiseksi. Hankkeiden tarkoituksena on toteuttaa täydentäviä toimenpiteitä, jotka liittyvät oikeudelliseen suojaan, lasten saamiseen uudelleen kouluopetuksen piiriin ja lasten oikeuksien tiedostamiseen yhteiskunnassa. Tällaisia hankkeita on rahoitettu vuodesta 1997 lähtien Pakistanissa, Sri Lankassa, Filippiineillä, Togossa, Nepalissa ja Ghanassa.

(2000/C 27 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1617/99

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(7. syyskuuta 1999)

Aihe: Tuleva mittausdirektiivi

Ymmärtääkseni komissio valmistelee parhaillaan uutta mittausdirektiiviä.

Ranska on ainoa EU:n jäsenvaltio, joka vaatii kaikille mittausvälineille (kuten etäisyysmittareille) kansallisen viranomaisen hyväksynnän. Ranskassa hyväksynnän antavat paikalliset teollisuus-, tutkimus- ja ympäristöviranomaiset (DRIRE). Hyväksynnän saamiseksi yrityksillä on oltava Ranskassa toimisto ja varasto, jossa DRIRE:n tarkastajat voivat käydä tarkastamassa kunkin välineen erikseen.

Onko komissio samaa mieltä siitä, että kyseessä on selvästi kaupan tekninen este, joka estää mittalaitteiden tuontia muista EU:n jäsenvaltioista?

Käsitelläänkö tätä kysymystä tulevassa mittausdirektiivissä niin, että mittalaitteille luodaan todelliset yhtenäismarkkinat?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 1999)

Lähes kaikki kaupankäynnin yhteydessä käytettävät mittauslaitteet ovat sääntelyn alaisia kaikissa jäsenvaltioissa. Kansallisten sääntöjen soveltamisala vaihtelee, mutta tällaisia sääntöjä voidaan pitää oikeutettuina kuluttajansuojan ja rehellisen kaupankäynnin vuoksi.

Jo 1970-luvulta lähtien on voimassa yhteisön sääntelyä, jonka tarkoituksena on varmistaa tiettyjen mittauslaitteiden vapaa liikkuvuus. Kuten parlamentin jäsen mainitsi, komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiiviksi, jonka tarkoitus on varmistaa laillisten mittauslaitteiden vapaa liikkuvuus. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa yhteisön lainsäädäntöä siten, että otetaan huomioon tekninen kehitys ja otetaan käyttöön uutena sääntelytekniikkana teknisen yhdenmukaisamisen ja standardoinnin uusi lähestymistapa. Lisäksi on tarkoitus yhtenäistää niitä laitteita koskevat kansalliset lait, jotka eivät kuulu voimassa olevan yhteisön sääntelyn piiriin.

Komissio ottaa yhteyttä Ranskan viranomaisiin saadakseen selvitykset siitä, onko yrityksillä oltava Ranskassa toimisto ja varasto, kuten parlamentin jäsen mainitsi.

(2000/C 27 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1619/99

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: Jäsenvaltioiden aluetuet ja niiden yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa

Viime aikoina on ilmaantunut yhä useampia tietoja siitä, että yksittäisten jäsenvaltioiden aluetuet eivät välttämättä ole yhdenmukaisia yhteisön lainsäädännön kanssa.

Voiko komissio siksi vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä vaatimuksia yhteisön säännökset asettavat yksittäisten jäsenvaltioiden suunnitelmille tukea tiettyjä alueita?
2. Millaisia eri tukialueita Euroopassa on?
3. Millä perusteella unioni todentaa jäsenvaltioiden tiedot?
4. Millaisia tukialueita Itävallassa on? Onko mahdollista, että ne eivät ole yhdenmukaisia EU:n tukidirektiivien kanssa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 1999)

Komissio olettaa, että parlamentin jäsen viittaa "aluetukikarttaan" sekä valtioneuvoston sääntöihin. Näin ollen tässä tarkoitetaan alueellisia valtioneuvoston suuntaviivojen⁽¹⁾ 5.1 kohtaa sekä aluetukikartan määritelmää.

Kansalliselta alueelta edellytetyt yksityiskohtaiset perusteet on esitetty kyseisten suuntaviivojen 3 ja 4 kohdassa. Koska tuki on luonteeltaan poikkeuksellista, komissio on ilmoittanut kaikille jäsenvaltioille helmikuussa 1998 ja joulukuussa 1998⁽²⁾, että EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan (ent. 92 artiklan) 3 kohdan a tai c alakohdan mukaisilla tukialueilla voi asua enintään 42,7 prosenttia yhteisön väestöstä. Lisäksi se on laskenut kunkin jäsenvaltion osalta, kuinka monta prosenttia väestöstä saa asua aluetuki-

alueilla. Tämän osuuden mukaisesti kukin jäsenvaltio valitsee tukikelpoiset alueet alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Komissio tarkistaa kansallisten viranomaisten toimittamat tilastotiedot Eurostatin tietojen avulla.

Edellä esitetyn nojalla voidaan todeta, että "Euroopan tukikelpoisten alueiden kartta" on olemassa ainoastaan siinä mielessä, että kyseessä ovat kaikki kansalliset kartat yhdessä; se siis kuvastaa jäsenvaltioiden tukikelpoisia alueita. Parlamentin jäsen voi tutustua tällä hetkellä voimassa olevaan aluetukikarttaan komission kilpailun pääosaston kotisivuilla (http://europa.eu.int/comm/dg04/regaid_en.htm). Tällä hetkellä Itävallassa sovellettava aluetukikartta on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999. Uudesta, sen korvaavasta kartasta ilmoitettiin komissiolle 31 päivänä elokuuta 1999 ja se on kirjattu valtiontukiasiaksi numerolla N 525/99. Komissio tutkii parhaillaan, soveltuuko kyseinen aluetukikartta yhteismarkkinoille.

Samaan aikaan Itävalta on ilmoittanut kartasta, josta käyvät ilmi sen ehdotukset rakennerahastojen tavoitteen 2 mukaisiksi uusiksi kohdealueiksi. Komissio arvioi parhaillaan, noudattaako tämä kartta yhteisön sääntöjä, ja erityisesti rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettua neuvoston asetusta (EY) 1260/1999⁽²⁾. Se pyrkii varmistamaan, että rakennerahastoista tuetut alueet ovat mahdollisimman yhteneväisiä alueellisten tavoitteiden nojalla valtiontukea saavien alueiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL C 74, 10.3.1998.

⁽²⁾ EYVL C 16, 21.1.1999.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1621/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: Korkea välitysmaksu vaihdettaessa liiroja frangeiksi Brysselin lentokentällä

Juuri Italiasta tullut Italian kansalainen asioi Brysselin lentokentällä sijaitsevassa GOFFIN AIRPORT CHANGE -nimisessä toimistossa 12. heinäkuuta 1999 kello 17.41 ja halusi vaihtaa pienen summan Belgian frangeja, joita hän tarvitsi mennäkseen taksilla erään Belgiassa asuvan perheen luokse.

Tämä Italian kansalainen huomasi vaihdon suoritettuaan ja lukiessaan kuittia (joka minulla on nyt hallussani), että häneltä peritty vaihtomaksu oli noin 10 % (kiskurihintana).

Olen maanmieheni pyynnöstä henkilökohtaisesti tarkistanut, onko käytetyn välitysmaksun suuruus jollain tavoin näkyvillä GOFFIN AIRPORT CHANGE -toimistossa, enkä huomannut mitään, ainakaan sillä hetkellä, joka muistuttaisi tarkalleen 9,8 % suuruisia pakollista välitysmaksua vaihdettavasta summasta.

Ymmärrän ja kunnioitan vapaan kaupan sääntöjä, mutta en toimintaperiaatteita tällaisessa toimistossa, joka

- sijaitsee lentokentällä (julkinen palvelu) eli on osoitettu juuri maahan saapuville
- ei näkyvästi osoita perimiään maksuja ja käyttää markkinoiden ja logiikan vastaista hinnoittelua, jota nämä kiskurit itsekin pitäisivät kohtuuttomana, rikkoen Euroopan komission määräyksiä.

Haluaisin tietää, mitä asian suhteen aiotaan tehdä tai on jo tehty.

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. lokakuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen on epäilemättä tietoinen siitä, että komissio on 23. huhtikuuta 1998 antanut suosituksen 98/286/EY euromuuntamisen pankkimaksuista⁽¹⁾, joka sisältää eräitä tärkeitä avoimuutta koskevia suosituksia. Suosituksen 3 artiklassa katsotaan, että pankkien ja muiden rahanvaihtoa harjoitta-

vien elinten (sekä valuutanvaihtotoimistojen) olisi ennen vaihtoa annettava asiakkailleen kirjallisessa muodossa selkeät ja avoimet tiedot maksuista, joita sovelletaan euroalueen valuuttojen vaihtoon. Lisäksi johdanto-osan 7 kappaleessa ja säädösoosan 4 artiklassa suositellaan, että pankkien olisi mahdollisuuksien mukaan muutettava rahanvaihdosta perittävien maksujen ilmoittamistapaa ennen 1. tammikuuta 1999, jotta tämän jälkeen välttyttäisiin maksujen suuruutta koskevilta väärinkäsityksiltä. Arvoisan parlamentin jäsenen henkilökohtaisesti suorittamien tarkastusten mukaan kyseinen valuutanvaihtotoimisto ei ole noudattanut tätä käytäntöä eikä soveltanut suosituksia.

Komissio on ottanut yhteyttä Belgian pankki- ja rahoitusasioita käsittelevään valiokuntaan (Commission bancaire et financière) ja Belgian talousministeriöön. Selvitettyään tapauksen yksityiskohdat komissio on päätenyt siihen tulokseen, että kyseinen vaihtotoimisto saattaa rikkoa asiaan liittyviä kansallisia säädöksiä maksujen ilmoittamisesta. Tapauksesta on sen vuoksi ilmoitettu Belgian viranomaisille.

Perittyjen maksujen suuruuden osalta suosituksessa ei edellytetä, että pankit eivät perisi maksuja tarjoamista palveluista. Pankkien on suoritettava ilmaisia rahanvaihtoja vasta 1. tammikuuta 2002 alkaen, ja tuolloinkin siihen liittyy eräitä ehtoja (eli ainoastaan asiakkailleen, yksityiskäyttöön ja kansallisten rahayksikköjen muuntamiseksi euroiksi). Lisäksi pankeilla (toisin kuin keskuspankeilla, joilla on eräitä velvoitteita tässä asiassa) ei ole mitään lainsäädännöllistä velvollisuutta vaihtaa euroalueen kansallisten valuuttojen seteleitä. Se, että kyseinen valuutanvaihtotoimisto sijaitsee Brysselin lentokentällä, ei muuta oikeudellista tilannetta, koska tässä tapauksessa ei ole mitään julkisen palvelun velvollisuutta.

Yleisesti ottaen valuutanvaihtoon liittyy tiettyjä, ei aivan vähäpätöisiä kustannuksia. Vaihtokurssiriski, jota ei enää ole euroalueen valuuttojen välillä, ei koskaan ole muodostanut merkittävintä osaa perityistä maksuista. Käytettävissä olevien tietojen mukaan vaihtokurssiriskin osuus maksuista oli aikaisemmin noin 20 prosenttia. Maksut, joita yhä peritään, johtuvat pääasiassa käsittely- ja yleiskustannuksista (suurten määrien ulkomaista valuuttaa kuljetuskustannukset ja toiminnan työvoimavaltainen luonne).

Pankit (samoin kuin valuutanvaihtotoimistot) perivät maksuja hyvin eri tavoin. Maksun suuruus voi määräytyä vaihdettavan määrän mukaan, tai se voi olla kiinteä summa tai yhdistelmä molemmista. Jälkimmäisissä tapauksissa maksujen osuus voi muodostua hyvinkin suureksi pieniä summia vaihdettaessa, kuten arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittamassa tapauksessa.

Valuutanvaihdosta perittyjen maksujen suuruus yhteisössä on kuitenkin merkittävä huolenaihe komissiolle. Komissio on kerännyt tietoja maksujen tasosta tammikuusta 1999, ja joissakin tapauksissa tutkimus on paljastanut melko korkeita maksuja, mikä on ymmärrettävästi aiheuttanut voimakkaita reaktioita kansalaisten keskuudessa. Vaikka kyseiset käytännöt eivät ole perusteettomia, ne vähentävät kuluttajien luottamusta yhteiseen rahaan ja vaarantavat kansalaisten tuen tälle hankkeelle. Komissio aikoo käsitellä tätä kysymystä uudessa maksusuorituksia koskevassa tiedonannossa, joka annettaneen lähiaikoina. Lisäksi komissio harkitsee tutkimuksen tekemistä yhteisön pankkien palvelumaksukäytänteistä euroalueen setelien vaihdossa sekä muissa rajat ylittävissä toiminnoissa (sekit, siirrot ja maksukortit).

(¹) EYVL L 130, 1.5.1998.

(2000/C 27 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1629/99

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: Matkapakettidirektiivi

Onko komissio perehtynyt matkapaketeista annetun direktiivin (90/314/ETY) (¹) täytäntöönpanoa koskevaan lainsäädäntöön Kreikassa, Italiassa ja Espanjassa? Takaako täytäntöönpano komission mielestä kuluttajille direktiivin edellyttämät välittömästi sovellettavat oikeudet? Jos ei, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asian johdosta?

(¹) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 1999)

Komissio on tutkinut matkapakettidirektiivin (90/314/ETY) täytäntöönpanemiseksi Kreikassa, Italiassa ja Espanjassa sekä kaikissa muissa jäsenvaltioissa annettuja säädöksiä. Raportti direktiivin täytäntöönpanosta julkaistaan piakkoin.

Tämän seurauksena rikkomisesta johtuva menettely on aloitettu Italiaa vastaan, joka on laiminlyönyt kyseisen direktiivin 7 artiklan mukaisen vakuusjärjestelmän täytäntöönpanemisen, sekä Kreikkaa vastaan, jossa vesiliikenteen matkustaja-alukset on vapautettu velvollisuudesta asettaa 7 artiklassa edellytetty vakuus. Kummassakin tapauksessa komissio on päättänyt saattaa asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio tutkii edelleen direktiivin täytäntöönpanoa Italiassa ja tarkastelee parhaillaan kysymystä siitä, onko Italian asetuksen 111/95 rajoitettu soveltamisala direktiivin mukainen. Direktiiviä sovelletaan kaikkiin, jotka järjestävät tai myyvät säännöllisesti pakettimatkoja, mutta Italian säädöstä sovelletaan ainoastaan niihin, joilla on virallinen lupa järjestää tai myydä pakettimatkoja.

Kansalaiset voivat esittää komissiolle milloin tahansa valituksia, jotka koskevat direktiivien täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Komissio tutkii valitukset huolellisesti. Komissio ei tähän mennessä ole saanut pakettimatkadirektiiviä ja kolmea edellä mainittua jäsenvaltiota koskevia valituksia, joiden perusteella olisi tarpeen aloittaa rikkomisesta johtuva menettely.

(2000/C 27 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1633/99

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(13. syyskuuta 1999)

Aihe: Uhka linnustolle

Onko komissio tietoinen siitä, että koneistettu sydänsimpukoiden pyynti Strangford Loughissa Pohjois-Irlannissa muodostaa uhan linnuille ja niiden elinympäristölle, ja että pyynti voi olla direktiivien 79/409/ETY⁽¹⁾ ja 92/43/ETY⁽²⁾ vastaista? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tilanteen korjaamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen, että Pohjois-Irlannissa sijaitsevassa Strangford Loughissa harjoitettu koneistettu sydänsimpukoiden pyynti muodostaisi uhkan linnustolle ja niiden elinympäristölle.

Yhdistynyt kuningaskunta on määritellyt Strangford Loughin erityissuojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan mukaisesti. Aluetta on ehdotettu myös yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 4 artiklan perusteella. Jäsenvaltioiden on vältettävä lintujen häirintää ja niiden elinympäristön tuhoamista erityissuojelualueilla.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä toimittamaan lisätietoja linnuille ja niiden elinympäristölle muodostuvan uhkan luonteesta ja laajuudesta voidakseen tutkia asiaa Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa.

(2000/C 27 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1634/99**esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle**

(15. syyskuuta 1999)

Aihe: Uima-altaiden hengenpelastajat

Osaako komissio sanoa, onko yhteisössä lainsäädäntöä, joka edellyttää hengenpelastajien läsnäoloa lomakeskusten uima-altailla?

Onko loman ostaneilla matkailijoilla oikeutta saada tietoa yhteisön alueella sijaitsevien lomakeskusten uimavalvonnasta?

Onko olemassa EU-lainsäädäntöä hengenpelastajien läsnäolosta julkisilla uimapaikoilla?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Kysymys hengenpelastajien läsnäolosta lomakeskusten uima-altailla ja julkisilla uimapaikoilla kuuluu jäsenvaltioiden lainsäädännön piiriin, joten asiasta ei ole yhteisön säädöksiä.

Matkapaketteja ostavien kuluttajien oikeudesta saada tietoja valvonnasta matkakohteessa säädetään matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13. heinäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/314/ETY⁽¹⁾. Siinä todetaan ainoastaan, että sopimuksessa on mainittava direktiivin liitteessä luetellut seikat. Näihin kuuluvat kuluttajan matkaa varatessaan matkanjärjestäjälle tai välittäjälle esittämät erityistoivomukset, jotka nämä molemmat ovat hyväksyneet.

Kuluttajan oikeuksilla on siis yhteisön lainsäädännön tarjoama suoja ainoastaan, jos sopimus sisältää kummankin osapuolen hyväksymän ehdon, jossa yksittäinen kuluttaja on vaatinut erityisiä toimenpiteitä lomakeskuksessa tapahtuvasta valvonnasta ilmoittamiseksi.

Direktiivissä 90/314/ETY esitetään kuitenkin vain vähimmäisvaatimukset, joten asiaa koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä direktiivin vaatimukset voidaan ylittää.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990.

(2000/C 27 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1644/99**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE),
Francesco Fiori (PPE-DE) ja Mario Mauro (PPE-DE) komissiolle**

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Opiskelu-oikeus ja -vapaus Italiassa

Italiassa rikotaan jatkuvasti oikeutta opiskella vapaasti. Kansalaiset eivät pysty vapaasti valitsemaan julkisen ja yksityisen koulun välillä, koska jälkimmäisen kustannukset ovat niin korkeat, eikä sitä varten ole suunnattu varoja. Euroopan parlamentti on useissa tilanteissa⁽¹⁾ ilmaissut myönteisen kantansa opiskeluvapauden puolesta Euroopan unionissa, korostaen tarvetta taata opiskelijoiden liikkuvuus tavoitteena kehittää korkealaatuista koulutusta Amsterdamin sopimuksen mukaisesti (149 artikla).

Vetoomusvaliokunnan kokouksessa 25.–26. maaliskuuta 1999 tuli esiin kysymys, jossa painotettiin Euroopan kansalaisten selvää syrjintää. Tämän tapauksen johdosta virassa olevan komission tehtäväksi tuli pyytää Eurydiceä päivittämään vuonna 1993 tehty tutkimus eri jäsenvaltioiden yksityisistä ja julkisista koulutusjärjestelmistä, jotta saataisiin selvitettyksi samantyyppisten tapausten olemassaolo.

Voiko komissio kehottaa Eurydiceä kiirehtimään tarpeellisten tietojen hankkimista, jotta ne saataisiin toimitettua mahdollisimman pian Euroopan parlamentille?

Mitä komissio aikoo tehdä Euroopan kansalaisten jatkuvan syrjinnän ratkaisemiseksi taatakseen heille todellisen opiskeluvapauden yhteisön alueella?

(¹) Euroopan parlamentin päätöslauselma nro 1-1456/83, EYVL C 104, 16.4.1984, s. 69; parlamentin jäsenten A. Tajanin ja C. Azzolinin kirjallinen kysymys komissiolle E-1960/98; EYVL C 31, 5.2.1999, s. 104; Parlamentin jäsenen A. Tajanin vetoamus nro 858/98.

Komission jäsenen Vivane Redingin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Kuten komissio totesi vastauksessaan vetoamukseen nro 858/98, se on – parlamentin toivomuksesta – pyytänyt Euroopan koulutusalan tietoverkkoa (Eurydice) päivittämään vuonna 1992 julkaistun selvityksen, joka koskee yksityistä ja muuta kuin julkisilla varoilla järjestettyä koulutusta sekä sen muotoja ja sitä koskevia säännöksiä Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa. Päivityksen on määrä valmistua vuoden 1999 lopussa ja se laitetaan Eurydicen Internet-sivustoon. Uuden tutkimukset tulokset välitetään parlamentille.

Arvoisien parlamentin jäsenten esille ottaman toisen seikan osalta komissio muistuttaa, että yhteisön toimivalta on määritelty Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklassa (entinen 126 artikla), jossa on seuraava muotoilu:

”Yhteisö myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta.”

Siten Italian ja muiden jäsenvaltioiden koulujärjestelmää koskevan lainsäädännön järjestäminen on yksinomaan jäsenvaltioiden oma asia. Yhteisön lainsäädäntöä ei rikota tapauksissa, joissa koulujärjestelmää koskevat säädökset eivät aseta jäsenvaltion omia kansalaisia ja muita yhteisökansalaisia eriarvoiseen asemaan vaan säädöksiä sovelletaan yhtäläisesti kummassakin tapauksessa.

(2000/C 27 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1646/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Kuivattuja viinirypäleitä koskevan uuden asetuksen 1621/99 täytäntöönpano

Uuteen asetukseen 1621/99 (¹) sisältyvät määräykset kuivattujen rypäleiden pinta-alkohtaisten tukien maksamisesta ovat pakottaneet rypäleiden viljelijät tekemään ennakkosopimuksia jalostajien kanssa sekä määrin että hintojen suhteen, järjestäytymään välittömästi tuottajajärjestöiksi, hankkimaan muovisia hedelmäläatikoita, etsimään varastotiloja, ja niin edelleen. Osa näistä määräyksistä aiheuttaa tuottajille suuria ongelmia, ja osa tuottajista on vaarassa menettää alakohtaisen tuen ylituotannon vuoksi. Näin ollen asetuksen määräykset, jotka alistavat tuottajat jalostajien panttivangeiksi, tarjoavat keinot tulevaisuudennäkymät näille tuotteille, ja on todennäköistä, että määräykset johtavat kuivattujen rypäleiden tuotannon alenemiseen ja lopulta sen lakkaamiseen kokonaan.

Kun otetaan huomioon, että kuivattujen rypäleiden tuotanto on merkittävä maatalouden ala tietyillä Kreikan alueilla, kysyn komissiolta seuraavaa: Aikooko komissio lykätä edellä mainitun asetuksen täytäntöönpanoa ja harkita uudelleen siihen tehtäviä perustavanlaatuisia muutoksia, jotta kuivattujen rypäleiden tuotanto ei kärsisi?

(¹) EYVL L 192, 24.7.1999, s. 21.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 1999)

Kuivattujen viinirypäleiden alalla maksetaan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) piirissä yhtä korkeimmista hehtaarituisista. Sen keskitaso on 2 785 euroa hehtaarilta ja sultanalajikkeen osalta 3 200 euroa hehtaarilta. Lisäksi viinikirvan saastuttamilla aloilla myönnetään uudelleenistutustukea 3 917 euroa hehtaarilta. Lisäksi Kreikkaan on jo muutaman vuoden ajan sovellettu kuivattuja viinirypäleitä koskevia erityistoimenpiteitä (noin 12 miljoonaa euroa), joilla rahoitetaan erityisesti ammattikoulutustoimia ja kuivattujen viinirypäleiden kuljetus- ja varastointiedellytysten (laatikot, lavat jne.) parantamistoimia.

Joustavaa hehtaaritukijärjestelmää on sovellettu kahdeksan vuoden ajan (1990–1998). On kuitenkin osoittautunut, että tuetuista viinitarhoista saatua tuoreiden rypäleiden tuotantoa on osittain ohjattu väärin (syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet, viiniyttäminen) erityisesti sultanalajikkeen osalta, jolla on kolme käyttötappaa (kuivaus, viiniyttäminen, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet).

Komission on hallinnoitava tukijärjestelmää ja taattava ensinnäkin sen tehokkuus (eli että saadaan kuivattuja viinirypäleitä, joiden määrä ja laatu ovat oikeuttavat tukeen) ja toisaalta että tukea maksetaan ainoastaan niistä aloista, joilta saatujen tuoreiden viinirypäleiden tuotanto kuivataan kuivattujen viinirypäleiden saamiseksi.

Komissio ryhtyikin muuttamaan kyseisen tuen myöntämistä koskevia sääntöjä yhteistyössä tuottajajäsenvaltioiden kanssa. Yli kuusi kuukautta (joulukuusta 1998 heinäkuuhun 1999) kestäneiden valmistelujen jälkeen annettiin 22. heinäkuuta 1999 komission asetus (EY) 1621/1999⁽¹⁾ neuvoston asetuksen (EY) 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tietyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyyn myönnettävän tuen osalta. Asetuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi on säädetty kolmen vuoden siirtymäkaudesta uusien vaatimusten soveltamiseksi vaiheittain.

Uudessa järjestelmässä ala pyritään yhtenäistämään ja järjestämään uudelleen. Lisäksi tarkoituksena on lisätä alan kilpailukykyä ottamalla tuottajaorganisaatioita mukaan tukijärjestelmän hallintoon ja edellyttämällä, että tuottajat ja jalostajat tekevät jalostussopimuksia.

Muistutettakoon lopuksi, että yhteisössä on suurta alijäämää kuivattujen viinirypäleiden osalta, ja että tuottajille maksettavan tuen – erityisesti ensimmäisessä kohdassa mainittuihin muihin toimenpiteisiin liittyvän tuen – olisi mahdollistettava yhteisön tuotannon kilpailukyky suhteessa tuontiin ja vahvistettava sen asemaa Euroopan markkinoilla. Yhteisön taloudellisten pyrkimysten onnistuminen riippuu kuitenkin kokonaan siitä, haluavatko tuottajat hyödyntää yhteisön toimenpiteitä ja osallistua aktiivisesti alansa järjestelyyn ja uudenaikaistamiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 192, 24.7.1999.

(2000/C 27 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1655/99

esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI) komissiolle

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön tuet

Brysselissä Euroopan parlamentin läheisyydessä on viime kuukausina laitettu esille ”taiteilija” Jota Castron julisteita. Näissä sopimattoman ala-arvoisissa julisteissa on nähtävissä alaston värillinen henkilö, jonka kiihottunutta sukupuolielintä peittää EU:n lippu. Julisteessa lukee yhdellätoista unionin kielellä ”yhdeny-mishalu”.

Internet-sivulta ilmenee, että taiteilija on rasismin vastaisen taistelun yhteydessä halunnut murtaa viimeisenkin tabun eli käsityksen siitä, että muukalaisten lisääntyminen olisi vaara yhteiskunnalle.

Jota Castron mukaan hänen julistetaan laitetaan tämän vuoden aikana esille 50 000 kappaletta 15:ssä Euroopan pääkaupungissa. Kaikki viittaa siihen, että julistetta on tuettu EU:n varoin osana rasismin vastaista taistelua.

Tukiko Euroopan komissio tätä julistetta EU:n varoin?

Jos komissio tuki julistetta, mikä oli tuen määrä ja mistä budjettikohdasta varat myönnettiin?

Kuka arvioi taideteosten laadun ja asianmukaisuuden tällaisten tukien myöntämisen yhteydessä? Onko tavanomaista, että tukea myönnetään taidehankkeisiin, jotka ovat selvästi provosoivia ja puolipornografisia?

Kuinka paljon tukea myönnettiin rasismiin vastaisille toimille vuonna 1999?

Voiko komissio antaa yleiskatsauksen näistä tuista?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(26. lokakuuta 1999)

Julisteelle, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole myönnetty komission tukea.

Yleensä kun varoja aiotaan myöntää jostakin budjettikohdasta, julkaistaan ehdotuspyyntö, jossa ilmoitetaan painopistealueet ja valintaperusteet. Valintalautakunta valitsee hankkeet. Hankkeiden valintakelpoisuus riippuu niiden laadusta ja eurooppalaisesta ulottuvuudesta.

Etnisten vähemmistöjen monikulttuuriseen integraatioon liittyviä kokeiluhankkeita sekä rasismiin, muukalaisvihan ja antisemitismin vastaisia toimia koskevaan budjettikohtaan B3-2006 on vuodelle 1999 varattu 7 miljoonaa €.

Vuonna 1999 vastaanotettujen hankkeiden valintamenettely ei ole vielä päättynyt, joten saatavilla ei vielä ole luetteloa hankkeista, joille on myönnetty tukea.

(2000/C 27 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1656/99

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(14. syyskuuta 1999)

Aihe: Fasistitunnuksilla varustetun viinin myynti Italiassa

Onko komissio tietoinen, että Italiassa on markkinoilla viinipulloja, joiden etiketissä on fasistien tunnus? Muun muassa Bibionen alueella on valintamyymälöistä (esim. Spar) ja kaupungin keskustan liikkeistä löytynyt pulloja, joiden etiketissä on mm. Hitlerin ja Mussolinin kuvia. Valokuvan lisäksi etiketteihin on painettu viinin nimi, kuten "Sieg Heil", "Führerwein" ja "Der Kamarad". Eri lähteiden mukaan Italiassa on kielletty kaupankäynti, johon liittyy fasistisia symboleja.

Katsooko Euroopan komissiokin, että tällaisilla loukkaavilla kuvilla varustettujen tuotteiden myynti on vahingollista?

Mihin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä huolehtiakseen kyseisen käytännön lopettamisesta Italiassa, esimerkiksi

- ottamalla Italian hallitukseen yhteys kyseisen tilanteen johdosta;
- ryhtymällä toimiin Amsterdamin sopimuksen 13 artiklan perusteella, jonka nojalla voidaan toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä mm. rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi;
- ryhtymään muihin toimiin, joita kuvaillussa tilanteessa voidaan soveltaa?

Komission jäsenen António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(11. lokakuuta 1999)

Komissio yhtyy parlamentin jäsenen huoleen tarpeesta taistella kaikkia rasismiin ja muukalaisvihan muotoja vastaan.

Yhteinen toiminta hyväksyttiin 15. heinäkuuta 1996 (¹). Se velvoittaa jäsenvaltiot varmistamaan, että tietyt käyttäytymismuodot kuten rasistisia tai muukalaisvihamielisiä ilmauksia sisältävien kirjoitusten, kuvien tai muun aineiston julkinen levittäminen on rikoksena rangaistavaa, tai jos siihen ei päästä, tällaisen käyttäytymisen osalta poiketaan kaksoisrangaistavuuden periaatteesta. Jäsenvaltioiden on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille aiheellisia ehdotuksia tämän yhteisen toiminnan toteuttamiseksi, jotta viranomaiset voivat harkita niiden hyväksymistä. Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella näyttää, että Italian laissa kielletään fasististen symbolien myynti. Siksi Italian viranomaisten pitäisi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen yhteisen toiminnan vaatimusten mukaisen lainsäädännön tehokas toimeenpano.

(¹) EYVL L 185, 24.7.1996.

(2000/C 27 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1657/99

esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle

(14. syyskuuta 1999)

Aihe: Granadan provinssin pohjoisosassa tapahtunut tuhoisa kato

Voimakas kaatosade ja pyörremyrsky aiheuttivat valtavat menetykset eräällä Granadan provinssin kaikkein köyhimmällä maaseutualueella 4. syyskuuta. Vahinkojen määräksi arvioidaan yli miljardi pesetaa.

Freilan, Zujarin, Benamaurelin, Cullarin ja Bazan kuntien alueella oliivi- manteli-, maissi- ja vihannessato tuhoutui lähes kokonaan ja myös asunnoille ja infrastruktuurille aiheutui huomattavia vahinkoja. Kaikki tämä heikentää entisestään vaikeaa tilannetta tällä alueella, jonka väestöstä 80 % on köyhyysrajan alapuolella ja jonka taloudellinen tilanne on huomattavasti yhteisön keskiarvoa heikompi.

Koska katoalueen asukkaat luottavat suuresti Eurooppaan, ovat Euroopan kansalaisia ja kannattavat komission toteuttamia "makroteknisiä" ohjelmia ja koska rakennerahastot ovat merkittävä osa maatalouden ja maaseudun kehittämisessä, voiko komissio ilmoittaa miten se aikoo toimia katoalueen auttamiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio haluaa osoittaa täyden myötätuntonsa Andalusian väestölle, joka on kärsinyt ankaria menetyksiä ja vahinkoja Granadan provinssissa viime syyskuun 4. päivänä raivonneen myrskyn takia.

Tilanteen helpottamiseksi Espanjan viranomaiset (Andalusian aluehallinto ja Espanjan hallitus) voivat kumppanuuden puitteissa yhdessä komission kanssa päättää, että osa Andalusialle rakennerahastoista myönnettyistä määrärahoista osoitetaan myrskyn aiheuttamien infrastruktuurivahinkojen korjaamiseen.

(2000/C 27 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1658/99

esittäjä(t): Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle

(14. syyskuuta 1999)

Aihe: Berliinin julistus Portugalin maatalouden erityispiirteistä

Berliinin Eurooppa-neuvosto hyväksyi 24.–26. maaliskuuta 1999 julistuksen (22 kohta puheenjohtajavaltion päätelmissä), jossa tunnustettiin "tarve parantaa maatalouden tuen tasapainoa EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehitystoimenpiteiden avulla..."

Nyt kun jäsenvaltioiden maaseudun kehitysohjelmia ollaan arvioimassa ja hyväksymässä, voiko komissio toimittaa yksityiskohtaiset tiedot Portugalin maaseudun kehitysohjelmasta ja erityisesti kyseiseen julistukseen perustuvista budjettimäärärahoista ja täytäntöönpanotoimista?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1999)

Komissio päätti 8.9.1999 pidetyssä kokouksessaan myöntää ohjeelliset maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat määrärahat jäsenvaltioille Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta vuosille 2000–2006. Kyseisen jaon mukaan Portugali saa vuosittain 200 miljoonaa €.

Tämä vuosittainen määrä koskee ainoastaan seuraavien neljän toimenpiteen rahoittamista: varhaiseläke, maatalouden ympäristötoimenpiteet, maanviljelyalueiden metsitys ja epäsuotuisten alueiden tuet. Kaikki muut maaseudun kehittämistoimenpiteet rahoitetaan EMOTR:n ohjausosastosta Portugalille rakennerahastoista myönnettyistä kokonaismäärärahoista, ja tämä pätee myös Lissabonin ja Vale do Tejon alueeseen, jotka saavat siirtymäkauden ("phasing out") tukea.

On korostettava, että komissio otti huomioon kyseisten määrärahojen jaon yhteydessä arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman Berliinin julistuksen. Vuosittainen 200 miljoonan € määrä merkitsee itse asiassa 46,5 prosentin lisäystä aikaisemman jakson (1994–1999) samoja toimenpiteitä koskeviin keskimääräisiin vuosittaisiin määrärahoihin verrattuna, kun taas kaikkien jäsenvaltioiden keskimääräinen lisäys on vain 20,7 prosenttia.

Portugalin viranomaisten on toimitettava maansa maaseudun kehittämissuunnitelmaa koskeva suunnitelma komission hyväksyttäväksi 3.1.2000 mennessä.

(2000/C 27 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1666/99

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE) ja Guido Podestà (PPE-DE) neuvostolle

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Itä-Timorin joukkomurhat

Itä-Timorin väkivaltaisuuDET ovat saavuttamassa hälyttävät mittasuhteet maan katolisen osan äänestettyä itsenäisyydestä (80 % äänistä itsenäisyyden puolesta). Tilanne on muodostumassa puolisolitaallisten joukkojen suorittamaksi joukkomurhaksi ja siitä on vaarassa tulla todellinen etninen puhdistusoperaatio. Jakartan hallitus on ilmoittanut, että tilanne ei ole hallinnassa: ketään ei säästetä, ja myös kansainvälisten järjestöjen vapaaehtoistyöntekijät ja toimihenkilöt ovat suuressa vaarassa. Uhattuna on myös piispa Carlo Felipe Belo, vuoden 1996 Nobelin rauhanpalkinnon saaja ja Itä-Timorin oikeuksien puolustaja.

Voisiko Euroopan unionin neuvosto puuttua YK:n rinnalla asiaan vähemmistöjen ja kaikkien uhattuna olevien ihmisten suojelemiseksi (mukaan lukien piispa Belo, jonka talo on poltettu), jotta vältettäisiin samanlainen etninen puhdistus kuin Balkanilla tapahtui?

Vastaus

(8. marraskuuta 1999)

Neuvosto yhtyy arvoisten parlamentin jäsenten esittämään huoleen niistä hirvittävästä terroriteoista, joita Itä-Timorilla on tehty kansanäänestyksen tuloksen julistamisen jälkeen. Unioni on erittäin tyytyväinen INTERFET-joukkojen sijoittamisesta Itä-Timoriin ja on kiittänyt niitä jäsenvaltioita, jotka ovat antaneet panoksensa joukkojen kokoamiseen. Neuvosto totesi päätelmissään 13. syyskuuta pitävänsä tavoitteenaan sitä, että Itä-Timorin kansa saa nauttia itsenäisyydestä, jonka se on vapaasti valinnut. Jäsenvaltiot odottivat voitansa tunnustaa Itä-Timorin sen itsenäistymisprosessin päätteeksi. Arvoisat parlamentin jäsenet tietänevät myös, että neuvosto sopi mainitussa yhteydessä Indonesiasta koskevasta aseiden, ammusten ja sotatarvikkeiden vientikiellosta ja sellaisten tarvikkeiden toimitusten kiellosta, joita saatettaisiin käyttää sisäisessä tukahduttamisessa tai terrorissa; molemmat kiellot ovat voimassa neljä kuukautta. Lisäksi se sopi Indonesian kanssa tehtävän kahdenvälisen sotilaallisen yhteistyön keskeyttämisestä myös neljäksi kuukaudeksi. Neuvosto kannatti myös YK:n ihmisoikeustoimikunnan erityisistunnon koolle kutsumista, ja tämän jälkeen unioni teki kyseisessä istunnossa menestyksekkään aloitteen päätöslauselmaksi, jossa esitetään kansainväli-

sen ryhmän lähettämistä tutkimaan väitettyjä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia, joihin arvoisat parlamentin jäsenet aivan oikein kiinnittävät huomiota.

(2000/C 27 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1667/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(22. syyskuuta 1999)

Aihe: Erään sopraanon sopimuksen jättäminen perusteettomasti uusimatta Accademia nazionale di Santa Ceciliaassa

Marina Mauro on vuosien ajan laulanut sopraanoa Accademia nazionale di Santa Ceciliaassa. Nyt hänen sopimuksensa on jätetty uusimatta ilman perusteltua syytä, vaikka niin voi tehdä vain siinä tapauksessa, että henkilö "on antanut aihetta taiteellisiin ja ammatillisiin tai kurinpidollisiin ongelmiin". Kyseisen henkilön oikeus saada työpaikkansa takaisin perustuu CCNL:n (yleinen palkkasopimus) 1 artiklan 3 kohtaan, jossa määrätään, että taiteellisella henkilöstöllä, joka on kolmen peräkkäisen vuoden ajan osallistunut vuosittaiseen valintakokeeseen samalla tuloksella, on oikeus edellisten vuosien perusteella saada sopimus seuraaviksi kausiksi ilman osallistumista laitoksen sisäisiin vuosivalintoihin. Marina Mauro on lisäksi huomannut, että jotkut muut sopraanot ovat kuitenkin saaneet sopimuksen seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi, vaikka he ovat olleet alemmassa asemassa.

Katsooko komissio, että

1. Marina Mauroa on syrjitty?
2. Marina Mauron perusteeton syrjäyttäminen akateemisen vuoden ajaksi loukkaa hänelle kuuluvaa oikeutta ja vahingoittaa hänen ammatillista kuvaansa ja taiteellista henkilöisyyttään?
3. Marina Mauroille on palautettava hänen roolinsa kuorossa ilman, että hän joutuisi osallistumaan valintakokeeseen, johon ei ole mitään syytä?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(26. lokakuuta 1999)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä ei ole säännöksiä määräaikaisten sopimusten uusimisehdoista.

Kyseinen tapaus ei myöskään kuulu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklan (syrjinnän kieltäminen; aiemmin Amsterdamin sopimuksella sisällytetty uusi 6a artikla) soveltamisalaa. Kysymyksessä mainittu tapaus kuuluu yksinomaisesti kansallisen lainsäädännön alaan, koska tapaus ei mitenkään liity yhteisön lainsäädäntöön.

(2000/C 27 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1686/99

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(20. syyskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön rikkominen vakuutusalan ja vääristynyt kilpailu Kreikassa

Yhteisön vakuutusalan lainsäädännön sisällyttäminen Kreikan oikeusjärjestykseen on tapahtunut viime aikoihin asti täysin puutteellisella tavalla, mikä on vääristänyt kilpailua ja aiheuttanut joillekin yrityksille tappioita. Lainsäädännön puutteiden korjaamisen jälkeenkin valvova viranomainen eli Kreikan valtio ei ole pannut vakuutusalan direktiivien säännöksiä ja määräyksiä täytäntöön, minkä seurauksena kilpailu vääristyy ja vakuutusmarkkinat ovat vaarassa romahtaa kohtuuttoman suurten vajaiden syntymisen vuoksi. Yksinomaan neljän valtiollisen yrityksen ja neljän yksityisen yrityksen yhteinen vararahastojen vaje on yli 65 miljardia drakmaa.

1. Pitääkö paikkansa, että vuoden 1999 ensimmäiseen neljännekseen mennessä Kreikan valtio oli rikkonut yhteisön direktiivien määräyksiä, koska presidentin säädöksellä 252/96 poistettiin säädöksen 400/70 luku 11 sekä ne 17 artiklaa, joiden tarkoituksena oli saattaa lainsäädäntö direktiivin 91/674/ETY⁽¹⁾ mukaiseksi?
2. Onko Kreikan valtiolla oikeus sallia, että vakuutusyritykset eivät kata vaadittavia vararahastoja vastaavilla ja samanarvoisilla vastaavaa-puolelle kirjatulla erillä kunkin tilikauden päättymiseen mennessä, tarkemmin sanoen tasepäivään mennessä ja synnyttävät näin vajeita vararahastojen kattamisessa?
3. Onko edellä mainituilla vakuutusyrityksillä oikeus kattaa edellisen vuoden vaadittavat vararahastot vastaavaa-puolen erillä, jotka ne hankkivat seuraavan vuoden aikana käyttäen tähän tarkoitukseen seuraavana vuonna saatavia vakuutusmaksutuloja ja synnyttäen näin uuden tilikauden lopussa uuden vajeen vararahastoissa?
4. Onko kreikkalaisten viranomaisten rahoitusluottoja koskeva valvonta direktiivin 92/49/EY⁽²⁾ mukaista niissä tapauksissa, joissa vararahastoltaan vajavaisten vakuutusyritysten sallitaan listautua pörssiin ja kuluttaa valtavia määriä rahaa mainoskampanjoihin?
5. Mikä on tilanne Kreikassa yhteisön säännösten sisällyttämisen ja täytäntöönpanon osalta tiepalvelun suhteen, ja sallitaanko vakuutus SOPIMUSTEN liittäminen erittäin alhaisin hinnoin tarjottaviin tiepalvelusopimuksiin, minkä seurauksena kilpailu vääristyy?
6. Mihin välittömiin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Kreikka mukautuisi yhteisön vakuutusalan lainsäädäntöön ja missä vaiheessa asianosaisten komissiolle vuonna 1997 ja 1998 esittämien syytösten ja kyselyjen tutkiminen on?

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 1999)

Komissio on hiljattain tarkistanut tekstit⁽¹⁾, joiden tarkoituksena on vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY täytäntöönpano Kreikassa. Kävi ilmi, että direktiivin 91/674/ETY sisällyttäminen osaksi Kreikan lainsäädäntöä oli saatettu miltei loppuun ja että kansallisessa täytäntöönpanotekstissä oli ainoastaan yksi kohta, johon kaivattiin lisäselvityksiä. Tuoreimpien Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan sisällyttäminen osaksi Kreikan lainsäädäntöä on kuitenkin jo saatettu päätökseen. Tämä on tehty presidentin säädöksellä 64/24, maaliskuuta 1999.

Komissio on myös tehnyt tutkimuksen kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta eri jäsenvaltioissa. Komissio otti myös aikaisemmassa vaiheessa eli helmikuussa 1998 yhteyttä Kreikan viranomaisiin ja tiedusteli, oliko Kreikan lainsäädäntötekstissä virheellinen viite "lukuun 11", johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa vai oliko sisällyttäminen osaksi Kreikan lainsäädäntöä tosiasiallisesti epätäydellinen. Itse asiassa presidentin säädöksessä 286 oli useita viittauksia tähän direktiiviin (säädöksen 10 artikla, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 91/674/ETY 6, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 38, 39, 56, 57, 58, 59 ja 60 artikla; säädöksen 11 artikla, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 6, 12, 15 ja 18 artikla; säädöksen 16 artikla, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 6, 15, 31, 34, 44 ja 46 artikla). Tämä osoittaa, että direktiivi on – ainakin osittain – pantu täytäntöön Kreikassa. Kreikan viranomaiset toimittivat huhtikuussa 1998 yksityiskohtaisia tietoja täytäntöönpanon edistymisestä ja sekä valvontaa koskevista kysymyksistä (ks. jäljempänä). Aiheesta on myös keskusteltu komission ja Kreikan viranomaisten maaliskuussa 1999 pitämässä kahdenvälisessä kokouksessa Ateenassa, jossa käsiteltiin yhteisön direktiivien täytäntöönpanoa. Tässä kokouksessa Kreikan viranomaiset antoivat tyydyttävän selonteon täytäntöönpanon edistymisestä ja sekä valvontaa koskevista kysymyksistä.

Mitä tulee Kreikan valvontaviranomaisten vakuutusyritysten taloudellisen tilanteen seurannassa käyttämiin metodeihin, niin seuraavissa direktiiveissä ja varsinkin muita kuin henkivakuutusta koskevassa kolmannessa direktiivissä on säädetty vakuutusyritysten koko toiminnan valvontajärjestelmästä; neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta; neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992,

henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) ⁽²⁾. Vakuutusyrityksillä on oltava asianmukaiset vararahastot, jotka kattavat koko niiden liiketoiminnan. Vararahastoja on oltava niin riittävästi, että vakuutusyritys pystyy kaikkina aikoina vastaamaan sen vakuutus sopimuksista koituvista vastattavista maksuista. Vararahastojen on oltava esitettynä vastaavilla ja samanarvoisilla vastaava-puolelle kirjatulla erillä. Vakuutusdirektiiveissä on säädetty vararahastojen laskentaperusteista ja näiden edellä mainittujen erien investointia koskevista säädöksistä. Näiden vaatimusten toteutumisen valvonta kuuluu jäsenvaltiolle, tässä tapauksessa Kreikan vakuutusyritysten johtavalle taholle. Komission tietojen mukaan Kreikan uudessa vakuutuslainsäädännössä on pantu täytäntöön nämä määräykset.

Mitä tulee parlamentin jäsenen tarkoittamaan vakuutusyritysten ottamiseen arvopaperipörssin viralliselle listalle niin arvopaperien viralliselle pörssilistalle ottamista koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/279/ETY ⁽³⁾ ei ole varsinaisesti ennakoitu juuri tämän tyyppistä tilannetta. Joka tapauksessa direktiivin liitteenä olevan A luettelon I.1 kohta, jossa luetellaan osakkeiden ottamista arvopaperipörssin viralliselle listalle koskevat vaatimukset kuuluu seuraavasti: "Yhtiön oikeudellisen aseman on sekä yhtiön perustamisen että yhtiöjärjestyksen mukaisen toiminnan osalta oltava sitä koskevien lakien ja asetusten mukainen."

⁽¹⁾ Presidentin säädös 286; Legislative Decree 400/70 (konsolidoitu versio).

⁽²⁾ EYVL L 360, 9.12.1992.

⁽³⁾ EYVL L 66, 16.3.1979.

(2000/C 27 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1696/99

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(20. syyskuuta 1999)

Aihe: Euronews

Euronews-televisiokanavalla lähetetään erityisiä ohjelmia, joissa annetaan tietoja EU:n toimielinten toiminnasta. Mitä taloudellista tukea tämä tv-kanava ja nämä ohjelmat saavat EU:n toimielimiltä? Asettavatko ne tukeen liittyviä ohjelmien sisältöä ja tavoitteita koskevia ehtoja?

Komission jäsenen Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Komissio on vuodesta 1998 lähtien sitoutunut yhteisymmärryksessä parlamentin kanssa tuottamaan yhdessä ohjelmia Euronews-televisiokanavan kanssa. Tavoitteena on tuottaa ja lähettää Eurooppa-aiheisia ohjelmia, jotka on toteutettu ei-institutionaalisessa muodossa ja joissa käsitellään ensisijaisesti kansalaisten konkreettisiin huoliin liittyviä aiheita. Tarkoituksena on myös tuoda esiin kansalaista lähellä olevaa Eurooppaa arkipäivän todellisten tilanteiden kautta sekä antaa eurooppalaisille käytännöllisiä ja hyödyllisiä tietoja heidän todellisista mahdollisuuksistaan hyödyntää yhteisön politiikan tarjoamia tilaisuuksia.

Aseman maantieteellinen kattavuus, sen tuottamien lähetysten eurooppalainen sisältö sekä ohjelmien lähettäminen suoraan viidellä yhteisön kielellä ovat tämän kumppanuuden vahvoja valtteja. Aseman kanssa tehtiin 26.6.1998 yhteisymmärryspöytäkirja, jossa esitetään periaate kolmivuotisesta kumppanuudesta. (Jaksoa 1998–1999 koskevaan suunnitelmaan on varattu 3 250 000 euroa vuoden 1998 talousarviosta, ja jaksoa 1999–2000 koskevaan suunnitelmaan on varattu 3 250 000 euroa vuoden 1999 talousarviosta. Jaksoa 2000–2001 koskevan suunnitelman rahoittamisesta on neuvoteltava, ja rahoituksen on tultava vuoden 2000 talousarviosta.)

Kumppanuus liittyy televisiokanavan laajentumissuunnitelmaan, jonka tavoitteena on lisätä katsojalukuja sekä kielten määrää (nykyään viisi yhteisön kieltä – ranska, englanti, espanja, saksa ja italia – sekä yksi arabiankielinen lähetys).

Nykyinen sopimus koskee suunniteltua toimintaa huhtikuun 30. päivään 2000 asti. Suunnitelma sisältää 52 noin 2 minuutin spottia, 222 uutisten jälkeen lähetettävää 3 minuutin 30 sekunnin inserttiä sekä 64 kestoaltaan 8 minuutin katsausta, joissa käsitellään Euroopan tärkeimpien toimintalinjojen käytännön vaikutuksia kansalaisiin. Niistä 22:ssa käsitellään euroa. Lisäksi suunnitelmaan sisältyy 9 kestoaltaan 13 minuutin katsausta, joissa käsitellään ulkosuhteita. Alustava ohjelmasuunnitelma lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Komissio huolehtii toiminnan ohjaamisesta ja koordinoinnista käyttäen hyväksi sisäisen arvioinnin järjestelmää sekä Euronewsin kanssa järjestettävää säännöllistä seurantakokousta, johon osallistuu parlamentin edustajia. Yhteisöllä ja Euronewsilla on kummallakin kaikki ei-kaupalliset kopiointi- ja uusintaoikeudet tuotantoon. Komissio valvoo, että Euronews lähettää paikkansapitäviä ja tasapuolisia tietoja varsinkin EY:n toimielinten kannoista ja toimista. Valvonnassa kunnioitetaan kuitenkin toimitusvapautta, sillä Euronewsilla on riippumattomana televisiokanavana siihen täysi oikeus. Itse kanavan esittämien lähetysten lisäksi komissio hyötyy myös audiovisuaalisten tuotteiden tuotannosta, sillä se voi käyttää niitä uudelleen aineistona rikastamaan muiden audiovisuaalisten aloitteidensa sisältöä.

Kaikki ohjelmat lähetetään uudelleen satelliittilähetyksenä, joten ne ovat suoraan 900 televisioaseman käytössä ja hyödynnettävissä 47 maassa. Lukuun on vielä lisättävä 500 laitosta, jotka käyttävät Europe by Satellite (EBS) -ohjelmia. Ohjelmat muodostavat aihekohtaisen audiovisuaalisen voimavaran, jota komission esitelmöitsijät, edustustot, vierailuohjelmat sekä komission 125 edustustoa eri puolilla maailmaa voivat hyödyntää suoraan.

(2000/C 27 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1702/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys — yhteisön henkilöstömenot

Vuonna 1998 talousarvion alamomentti ”yhteisön henkilöstömenot” käsitti 1 641 555 000 ecua (3 100 miljardia Italian liiraa).

Mistä syystä vuoden 2000 talousarviossa suunnitellaan käytettäväksi vielä 202 miljoonaa euroa enemmän (noin 400 miljardia Italian liiraa), jolloin menot kasvavat 3 100 miljardista 3 500 miljardiin Italian liiraan?

Voiko komissio kertoa, millä aloilla kasvu tapahtuu sekä antaa niistä selvityksen ottaen huomioon Prodin kaavaileman tiukan ohjelman, jonka mukaan komission tulisi pikemminkin pysyä vuoden 1998 budjetin rajoissa?

(2000/C 27 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1703/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys — yhteisön henkilöstön erikoistehtävistä aiheutuvat menot

Vuonna 1998 yhteisön henkilöstön erikoistehtävistä aiheutuvat menot olivat 246 138 470 ecua (vastaa 477 miljardia Italian liiraa).

Voiko komissio kertoa, miksi vuoden 2000 talousarviossa näihin menoihin käytetään 31 400 000 euroa enemmän (noin 60 miljardia Italian liiraa), jolloin summa kasvaa 246 miljoonasta eurosta 277 miljoonaan euroon (477 miljardista Italian liirasta 530 miljardiin liiraan)?

(2000/C 27 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1706/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 1999)

Aihe: Vuoden 2000 talousarvioesitys – Euroopan yhteisön valtuuskuntien henkilöstömenot ja hallinnosta johtuvat menot sekä lisähenkilöstöstä ja hajautetusta hallinnosta johtuvat menot

Vuonna 1998 Euroopan yhteisön valtuuskuntien henkilöstömenot ja hallinnosta johtuvat menot sekä lisähenkilöstöstä ja hajautetusta hallinnosta johtuvat menot olivat yhteensä 394 miljoonaa ecua (vastaa 763 miljardia Italian liiraa).

Voiko komissio kertoa, mistä syystä vuonna 2000 näihin menoihin aiotaan käyttää 433 miljoonaa euroa, joka on noin 40 miljoonaa euroa eli noin 77 miljardia Italian liiraa enemmän?

**Komission jäsenen Michaele Schreyer komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1702/99, E-1703/99 ja E-1706/99**

(18. marraskuuta 1999)

Komissio tekee parhaillaan yksityiskohtaista tutkimusta kunnianarvoisten jäsenten esittämästä ongelmasta ja ilmoittaa heille tuloksesta mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1704/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 1999)

Aihe: Life-ohjelma

Life-ohjelma, joka perustettiin Euroopan unionissa ympäristönsuojelua varten, on jaettu kahteen vaiheeseen: 1991–1995 ja 1996–1999.

Voiko komissio kertoa,

1. kuinka monta ja millaista Life-ohjelmaa (Life-Ympäristö ja Life-Luonto) Italia on esittänyt?
2. kuinka monelle ja mille näistä ohjelmista on myönnetty rahoitus ja kuinka suurista summista on kyse?
3. sekä kuinka monta ja mitkä näistä jälkimmäisistä on rahoitettu 10. syyskuuta 1999 mennessä?

Komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 1999)

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydytetyt tiedot sisältävän taulukon.

(2000/C 27 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1707/99**esittäjä(t): Jan Andersson (PSE) komissiolle**

(20. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission aiكومukset raja-alueiden työntekijöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi

Työntekijöiden vapaa liikkuvuus ei ole täyttänyt niitä odotuksia, joita siihen on kohdistettu sisämarkkinoiden käyttöönottamisesta lähtien. Erityisesti raja-alueilla voidaan todeta, että esim. jäsenvaltioiden erilaiset vero- ja sosiaaliturvamääräykset haittaavat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta käytännössä. Keskustelu on omalla kotiseudullani ajankohtaistunut nyt Juutinrauman yli johtavan kiinteän yhteyden avaamisen alla.

Voiko komissio selvittää, mitä toimenpiteitä on tarkoitus toteuttaa vapaan liikkuvuuden edistämiseksi raja-alueilla ja miten se suhtautuu yksittäisten jäsenvaltioiden välisiin kahdenvälisiin sopimuksiin esim. verojen ja sosiaaliturvan alalla?

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 1999)

Komissio teki 22. heinäkuuta 1997 ehdotuksen työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön muuttamiseksi⁽¹⁾. Yksi ehdotuksen tavoitteista on vahvistaa yhteisön työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua siten, että otetaan huomioon rajatyöntekijöiden erityisasema.

Ehdotuksessa lisätään työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella annettuun neuvoston asetukseen (ETY) 1612/68⁽²⁾ säännös, joka koskee rajatyöntekijöiden asemaa. Säännöksen pohjalta voitaisiin vahvistaa rajatyöntekijöiden oikeusturvaa. On tärkeää määritellä, mihin etuuksiin rajatyöntekijä on oikeutettu sen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella, jossa hän työskentelee. Tämä lainsäädäntö on yleisesti ottaen laadittu maassa pysyvästi asuvia työntekijöitä varten. Pääsääntöisesti rajatyöntekijällä pitäisi olla oikeus samoihin etuuksiin kuin maassa vakituisesti asuvalla työntekijällä.

Parlamentti hyväksyi ehdotukset tietyin muutoksin asian ensimmäisessä käsittelyssä (5. toukokuuta 1999). Talous- ja sosiaalikomitea on antanut asiasta myönteisen lausunnon (täysistunnossa 27. huhtikuuta 1999). Ehdotus ei ole vielä ollut neuvoston käsiteltävänä.

Komissio on tehnyt ehdotuksen⁽³⁾, jolla tarkistettaisiin ja yksinkertaistettaisiin sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisääntöjä. Ne sisältyvät tällä hetkellä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14. kesäkuuta 1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) 1408/71⁽⁴⁾. Ehdotuksessaan komissio kiinnittää erityistä huomiota rajatyöntekijöiden asemaan. Ehdotetut parannukset vastaavat niitä, joita parlamentti on aiemmin esittänyt, ja niillä pyritään mm. helpottamaan eläkkeelle jääneiden rajatyöntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä mahdollisuuksia käyttää terveydenhoitopalveluja. Ehdotus on parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä.

Koska verotustoimivallan jakamista kahdenvälisissä suhteissa ei ole yhdenmukaistettu yhteisön tasolla, se kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, kuten yhteisöjen tuomioistuimien päätöksissä on vahvistettu⁽⁵⁾. Vaikkei kaikkien jäsenvaltioiden välillä ole sopimusta kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi, kaikki rajanaapurit ovat sellaisen tehneet. Tanskan ja Ruotsin suhteita säännellään Pohjoismaiden 23. syyskuuta 1996 tekemällä yleissopimuksella, sellaisena kuin se on muutettuna 6. lokakuuta 1997 tehdyllä pöytäkirjalla. Tilanteen pitäisi siten olla sellainen, ettei rajatyöntekijöihin sovelleta kaksinkertaista verotusta, eikä komissio pidä tähän liittyviä yhteisön toimia tarpeellisina.

⁽¹⁾ EYVL C 344, 12.11.1998.

⁽²⁾ EYVL L 257, 19.10.1968.

⁽³⁾ KOM(98) 779 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL L 149, 5.7.1971.

⁽⁵⁾ Annette ja Robert Gillyn asiassa C-336/96 12. toukokuuta 1998 annettu tuomio, kohta 30.

(2000/C 27 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1724/99**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(29. syyskuuta 1999)

Aihe: Postin yleispalvelut Galician maaseudulla

Euroopan yhteisön postipalveludirektiivissä 97/67/EY⁽¹⁾, joka on pantu Espanjassa täytäntöön lailla 24/1998, säädetään, että kussakin jäsenvaltiossa on oltava postin yleispalvelu, joka on taattu "kaikkina arkipäivinä tai ainakin viitenä päivänä viikossa".

Tämä sääntö ei toteudu Galician maaseudulla, jossa sijaitsee lähes 50 % Espanjan valtion paikkakunnista ja jossa Espanjan postilaitos Correios e Telégrafos suorittaa jakelun systemaattisesti joka toinen päivä.

Lisäksi tämä mielivaltainen käytäntö vähentää huomattavasti työpaikkoja ja aiheuttaa näin ollen näennäisen kustannusten alenemisen, mikä voi tulevaisuudessa estää komission direktiivien mukaisten välttämättömien lisätukien saamisen.

Mitä komissio aikoo tehdä sen varmistamiseksi, että Espanjan postilaitos Correios e Telégrafos tarjoaa postin yleispalvelut myös Galician maaseudulla?

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(3. marraskuuta 1999)

Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15. joulukuuta 1997 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yleispalvelujen tarjoaja takaa jokaisena työpäivänä ja vähintään viitenä päivänä viikossa vähintään yhden keräilyn ja yhden jakelun, lukuun ottamatta kansallisen sääntelyviranomaisen poikkeukselliseksi katsomia tilanteita tai maantieteellisiä olosuhteita, joista on ilmoitettava komissiolle. Toistaiseksi komissio ei ole saanut ilmoituksia tällaisista poikkeuksista.

Espanjan laissa nro 24/1998 toistetaan tämä velvoite, jonka mukaan postipalveluiden tarjoajan on huolehdittava yleispalveluista Espanjassa. Tämän velvoitteen tehokkaan toteuttamisen valvonta kuuluu Espanjan viranomaisille.

Komissio on pannut merkille arvoisan parlamentin jäsenen ilmoituksen Galician tilanteesta ja se aikoo pyytää tietoja Espanjan viranomaisilta ja muistuttaa niitä postin yleispalveluihin liittyvistä velvoitteista. Saamiensa tietojen pohjalta komissio tarkastelee direktiivin täytäntöönpanoa kyseisessä tapauksessa ja päättää mahdollisesti tarvittavista toimista.

(2000/C 27 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1726/99**esittäjä(t): Werner Langen (PPE-DE) komissiolle**

(27. syyskuuta 1999)

Aihe: Rheinland-Pfalzin lihahygieniää koskeva lainsäädäntö

Kuten kirjallisessa kysymyksessä P-0010/1999⁽¹⁾ esitettiin, Rheinland-Pfalzin osavaltion lihahygieniää koskevasta laista aiheutuu erittäin suuria kustannuksia teurastettavien eläinten tarkastuksille. Rheinland-Pfalzin lihahygieniää koskeva soveltamissäädös on EU-oikeuden vastainen, koska siihen ei sisälly kiinteitä maksuja, joista säädetään yhteisön maksuja koskevassa direktiivissä vuodelta 1985. Direktiivin mukaan edellytyksenä mahdolliseen maksuista poikkeamiseen on tehokkuuskriteereitä koskeva säädös, joka on sisällytettävä lakiin. Tästäkään ei säädetä Rheinland-Pfalzin laissa. EU:n säädöksissä ei käytetä kriteereinä

teurastusmääriä, mutta Rheinland-Pfalzin lihaohygieniaa koskevaan soveltamissäädökseen ne sisältyvät. Seurauksena on, että Rheinland-Pfalzissa sijaitsevat lihantuotantoyritykset kärsivät sijaintipaikastaan johtuvista haitoista Euroopan laajuisessa kilpailussa. Komissio on 10. helmikuuta 1999 antamassaan vastauksessa luvannut pyytää Saksan hallitusta toimittamaan komissiolle Rheinland-Pfalzin uuden lain ja perustelevaan, miksi Rheinland-Pfalzin osavaltio perii maksuja, jotka ylittävät näin huomattavasti yhteisön kiinteät maksut.

1. Onko komissiolla jo tietoa siitä, miten Rheinland-Pfalzin osavaltion hallitus perustelee tätä ristiriitaista käytäntöä?
2. Mihin toimiin komissio aikoo tämän ristiriidan vuoksi ryhtyä?

(¹) EYVL C 297, 15.10.1999, s. 134.

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-10/99 (¹) 10. helmikuuta 1999 annetun vastauksen mukaisesti komissio on pyytänyt ja saanut Saksan viranomaisilta Rheinland-Pfalzin osavaltion lain maksuista, joita peritään tuoreen lihan tarkastusten ja valvonnan yhteydessä.

Saksan viranomaiset perustelevat direktiivissä 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta ja kodifoinnista elävien eläinten ja tiettyjen eläintuotteiden eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen varmistamiseksi sekä direktiivien 90/675/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/43/EY (²), säädettyjä kiinteitä määriä suurempien maksujen perimistä sillä, että kyse on mainitun direktiivin 5 artiklan 3 kohdassa säädetystä suuremmasta maksusta.

Vaikka Rheinland-Pfalzissa toteutettujen tarkastusten ja valvontatoimien kustannukset ovat selvästi yhteisön kiinteitä maksuja suuremmat, komissio ei voi ryhtyä mihinkään toimiin, sillä yhteisöjen tuomioistuimien on todennut 9.9.1999 antamassaan tuomiossa (asia C-374/97, Anton Feyrer vastaan Landkreis Rottal-Inn) seuraavasti:

Jäsenvaltio voi ilman lisäedellytyksiä käyttää sille direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/118/EY (³), liitteessä olevan I luvun 4 kohdan b alakohdassa annettua oikeutta kantaa saman I luvun 1 kohdassa vahvistettuja kiinteitä määriä suurempia erityisiä maksuja, edellyttäen ainoastaan, ettei erityinen maksu ylitä todellisia kustannuksia.

Jos jäsenvaltio on siirtänyt kunnallisille viranomaisille oikeuden kantaa tuoreen lihan terveystarkastuksiin ja -valvontaan liittyvät maksut, direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/118/EY, 2 artiklan 3 kohdassa annetaan sille oikeus kantaa yhteisön maksuja suurempia maksuja toimivaltaiselle kunnalliselle viranomaiselle aiheutuneiden todellisten tarkastuskustannusten määrään asti.

Kyseisen tuomion perusteella riidat, jotka liittyvät tuoreen lihan tarkastusten ja valvonnan yhteydessä perittävien määrien ja kunnalliselle viranomaiselle aiheutuneiden todellisten kustannusten yhdenmukaisuuteen, olisi käsiteltävä ensisijaisesti kansallisissa tuomioistuimissa, jotka pystyvät tarkistamaan yksityiskohdat paikan päällä.

(¹) EYVL C 297, 15.10.1999, s. 134.

(²) EYVL L 162, 1.7.1996.

(³) EYVL L 340, 31.12.1993.

(2000/C 27 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1749/99**esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle**

(30. syyskuuta 1999)

Aihe: Komission kanta vaalijärjestelmistä

Komission Prahan edustuston päällikkö Ramiro Cibrian Uzal on 8. elokuuta 1999 ilmestyneen Financial Times -lehden mukaan arvostellut unionin nimissä Tšekin tasavallan vaalilain uudistamista koskevaa ehdotusta, jolla nykyinen suhteellinen vaalitapa aiotaan korvata enemmistövaalitavalla.

Voiko komissio ilmoittaa, milloin se teki poliittisen päätöksensä suhteellisen vaalitavan puolesta ja enemmistövaalitapaa vastaan?

Voiko komissio perustella, miksi se kannattaa suhteellisen vaalitavan käyttöönottoa?

Voiko komissio ilmoittaa, mitä toimia se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa niiden jäsenvaltioiden suhteen, jotka komission näkemyksestä huolimatta säilyttävät enemmistövaalitavan?

Onko komissio jo toteuttanut tai aikooko se toteuttaa toimia estääkseen poliittiset aloitteet ja kansanäänestysaloitteet EU:n jäsenvaltioissa, jotka aikovat siirtyä käyttämään suhteellisen vaalitavan sijaan enemmistövaalitapaa?

Onko komissio tietoinen, että tämän vuosisadan ensimmäisellä puoliskolla suhteellista vaalitapaa sovellettiin erityisesti totalitaarisen ja autoritaarisen hallinnon maissa ja että tämän vuosisadan toisella puoliskolla puoluevaltainen järjestelmä on saanut jalansijaa nimenomaan maissa, joissa sovelletaan suhteellista tai siihen verrattavaa vaalitapaa (yhdistetty tai kaksikerroksinen enemmistövaalitapa)?

Komission puheenjohtajan Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 1999)

Komission Prahan edustuston päällikkö ei ole antanut lausuntoja, jotka arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa lehtiartikkelissa on pantu hänen sanomikseen.

(2000/C 27 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1750/99**esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle**

(30. syyskuuta 1999)

Aihe: Apulian vesihuolto-osakeyhtiö (Acquedotto pugliese S.p.A.)

Italian valtiovarainministeriö on viime päivinä "perinyt" ENELiltä 4 422 miljardia liiraa ylimääräistä osinkoa, joka on otettu suoraan yhtiön varoista. Lisäksi on peritty 3 100 miljardin liiran "tilapäinen" maksu. Rahat on käytetty kolmen vesihuoltoyhtiön hankkimiseen Apuliassa ja Lukaniassa.

Toimenpide on herättänyt paljon ihmetystä hallituspiireissä (julkisista töistä vastaavan alivaltiosihteeri Mattioliin esittämä arvostelu) ja Apulian ja Lukanian paikallishallinnossa (joilta on sattumanvaraisesti vähennetty niille kuuluvia lakisääteisiä tehtäviä ja riistetty 20 000 km:n pituudelta niiden omistamaa vesijohtoverkosta). Hämmästyttä se on aiheuttanut myös kuluttajajärjestöissä (ADUC) ja Italian parlamentin jäsenten keskuudessa.

Jo taannoinen kilpailuasioista vastaava komissaari Karel Van Miert oli todennut EAAP:n uudistushankkeen olevan perustamissopimuksen 92 artiklan vastainen.

Muuttaessaan EAAP:n Apulian vesihuolto-osakeyhtiöksi Italian hallitus on toiminut autoritaarisesti, ottamatta huomioon säädöksen 36/1994 määräystä, jonka mukaan asiasta vastaavilla viranomaisilla, ts. keskenään yhteistyössä toimivilla paikallisilla elimillä, on vapaus valita hoidetaanko toimintaa ns. erityisyhtiönä vai yhteisyhtymänä vaiko myöntämällä toimilupa yksityisille.

Uskoessaan vesihuollon suoraan Apulian vesihuolto-osakeyhtiölle, jonka pääoma kuuluu kokonaisuudessaan valtiovarainministeriölle, hallitus on toiminut EU:n määräysten vastaisesti, erityisesti Euroopan komission (PO XV/B) 24. helmikuuta 1999 antaman tiedonannon vastaisesti. Kyseisessä tiedonannossa todetaan, että määräykset, joilla tietyt julkiset markkinat varataan pääasiallisesti tai kokonaan valtion tai julkisen sektorin omistamille yhtiöille, ovat Rooman sopimuksen ja yhtäläisen kohtelun periaatteen vastaisia.

Sitä paitsi Italian valtio aikoo maksaa Apulian vesihuolto-osakeyhtiölle 30 miljardia liiraa vuodessa 20 vuoden ajan yhtiön taloudelliseksi tervehdyttämiseksi.

Eikö komission mielestä Apulian vesihuollon siirtäminen ENELille loukkaa perustamissopimusta? Jos näin on, eikö asiaan pitäisi puuttua välittömästi, jotta Italian hallitus lakkaisi rikkomasta yhteisön sääntöjä?

Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. lokakuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen ilmoituksen seurauksena komissio aikoo pyytää Italian viranomaisilta kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, onko vesihuollon myöntäminen Apulian vesihuolto-osakeyhtiölle (Acquedotto pugliese S.p.A) yhteensopiva julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa. Komissio valmistelee parhaillaan Italian viranomaisille lähetettävää kirjettä toimenpiteen kaikkien kysymysten selvittämiseksi.

Jos edellä tarkoitettujen tietojen perusteella todetaan, että noudatetut menettelyt eivät ole yhteensopivia mainitun yhteisön lainsäädännön kanssa, komissio voi ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukaiseen rikkomisesta johtuvaan menettelyyn.

(2000/C 27 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1758/99

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(30. syyskuuta 1999)

Aihe: Taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä koskeva politiikka Euroopan unionissa

Koheesiopolitiikka liittyy olennaisesti Euroopan yhdentymishankkeeseen.

Komission pääosaston XVI nimi oli "Aluepolitiikka ja koheesio". Komission esittämässä uudessa organisaatiorakenteessa tästä pääosaston nimestä puuttuu kuitenkin osa "koheesio".

Mikä on tämän muutoksen poliittinen ja hallinnollinen tarkoitus? Merkitseekö se sitä, ettei koheesio enää kuulu uuden komission tärkeimpiin tavoitteisiin?

Mikä on entisen koheesio-osaston tulevaisuus?

Komission puheenjohtajan Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(3. marraskuuta 1999)

Komission yksiköt nimettiin äskettäin uudelleen komission puheenjohtajan Romano Prodin aloittaman perusteellisen organisaatiouudistuksen yhteydessä. Uudistus merkitsi uusien yksiköiden perustamista sekä entisten yksiköiden rakenteen tai nimen muuttamista.

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittaman pääosaston osalta muutos koskee ainoastaan nimeä, joka on nyt "aluepolitiikan pääosasto". Osana yksinkertaistamiseen liittyviä tavoitteita komissio on päättänyt antaa pääosastoillensa lyhyet, selkeät ja helposti ymmärrettävät nimet.

On selvää, että pääosaston tehtävät säilyvät ennallaan ja se on edelleen vastuussa esimerkiksi koheesio-rahaston hallinnoinnista. Taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvudelle asetettu yleistavoite on myös jatkossa aluepolitiikan tärkein päämäärä, joka määritellään EY:n perustamissopimuksen 158 artiklassa (entinen 130 a artikla) ja vahvistetaan seuraavaa ohjelmakautta koskevissa rakennerahastoista annetuissa asetuksissa.

(2000/C 27 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1766/99

esittäjä(t): António Campos (PSE) komissiolle

(11. lokakuuta 1999)

Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka

Komission puheenjohtaja takasi virkaanastujaisissaan täydellisen avoimuuden niin Euroopan unionin varojen käytössä kuin kaikessa yhteistyössä parlamentin kanssa.

Tämän avoimuuden ja yhteistyön nimissä, pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

1. mikä on EMOTR-takuuosastosta myönnettyjen varojen 100 suurimman edunsaajan osuus vuosittain kussakin jäsenvaltiossa,
2. kuinka suuri osuus EMOTR-takuuosastosta myönnettyjen varojen kokonaismäärästä on käytetty näiden 100 suurimman edunsaajan hyväksi kussakin jäsenvaltiossa,
3. mikä on maanviljelijöiden osuus EMOTR-takuuosastosta rahoitettujen tukien saajista kussakin jäsenvaltiossa,
4. mikä on maanviljelijöiden lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1773/99

esittäjä(t): Liam Hyland (UEN) komissiolle

(11. lokakuuta 1999)

Aihe: Komission työohjelma vuodeksi 1999 ja uusi komissio

Santerin komission työohjelmassa vuodeksi 1999 kiinnitetään huomiota erityisesti Agenda 2000 -ohjelman toteuttamiseen vuonna 1999. Aikooko komissio uuden puheenjohtajansa Romano Prodin johdolla muuttaa nykyistä vuoden 1999 työohjelmaa? Ottaen huomioon tarpeen palauttaa kuluttajien luottamus useisiin eri peruselintarvikkeisiin, aikooko komissio toteuttaa uusia perheviljelyä ja maaseutuyhteiskuntaa suosivia toimia?

Komission puheenjohtajan Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(25. lokakuuta 1999)

Uusi komissio aikoo toteuttaa Agenda 2000 -ohjelman täysin vuoden 1999 työohjelman mukaisesti.

Komissio on ehdottanut Agenda 2000 -ohjelman yhteydessä erityisesti yhteisön perheviljelyä ja maaseutua tukevaa politiikkaa koskevia toimia. Neuvosto antoi 17. toukokuuta 1999 ⁽¹⁾ uuden asetuksen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tuesta maaseudun kehittämiseen.

Alueelliset ja maaseudun kehittämisohjelmat huomioivat nimenomaan maaseudun kehittämistarpeen. Agenda 2000 -uudistuksilla maaseudun kehittämisestä tulee yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari, josta kaikki maaseutualueet hyötyvät. Sopivien aluetason ohjelmien luominen on seuraava tärkeä askel ennen kuin suunnitelmien menestyksellä toteuttaminen voi alkaa. Berliinin Eurooppa-neuvoston sopiman budjettikehyksen sisällä komission tehtävänä on myös varmistaa, että käytettävissä oleva raha käytetään kokonaan Euroopan maaseudun hyväksi.

Uusi komissio tietää, miten tärkeää on saada takaisin kuluttajien luottamus elintarvikkeiden laatuun ja turvallisuuteen. Elintarvikkeiden turvallisuutta koskeva valkoinen kirja, jossa esitetään kattava toimintasuunnitelma, julkaistaan ennen vuoden 1999 loppua.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2000/C 27 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1775/99

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(11. lokakuuta 1999)

Aihe: Komission jäsenten kabinetit

Komission puheenjohtaja Prodi totesi Euroopan parlamentissa suosittaneensa, että komission jäsenten kabinettien henkilöstön olisi koostuttava eri kansallisuuksista ja niissä olisi oltava tasapuolisesti kummankin sukupuolen edustajia.

Haluaisin tietää 20 komission jäsenen kabinettien kokoonpanon arvioidakseni, miten nämä kaksi tavoitetta ovat toteutuneet.

Komission puheenjohtajan Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. lokakuuta 1999)

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydetty tiedot.

(2000/C 27 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1795/99

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(30. syyskuuta 1999)

Aihe: Kansallisen työvoiman syrjäyttäminen jäsenvaltiossa kustannussyistä

Komissiota pyydetään selvittämään kantansa ongelmiin, joita aiheutuu, kun oman maan kansalaisista ja muiden maiden kansalaisista muodostuva työvoima saa EU:n jäsenvaltiossa erilaista palkkaa, sekä tekemään selkoa komission mahdollisista aloitteista.

Tanskan työmarkkinat ovat muiden vertailukelpoisten maiden työmarkkinoiden tavoin voimakkaasti järjestäytyneet, ja palkka- ja työehtoja säännellään työmarkkinaosapuolten välisin sopimuksin.

Tämän vuoksi tanskalaisten palkansaajien ja tanskalaisen elinkeinoelämän on erittäin vaikea kilpailla sisämarkkinoilla, joilla työvoima voi vapaasti liikkua EU:n jäsenvaltioissa.

Ørestadsselskabet rakentaa tällä hetkellä metroa Kööpenhaminaan. Eurooppalaisen tarjouskilpailun jälkeen yritys Ansaldo ja alihankkija Carlo Gavazzi (Italia) toteuttavat laajamittaisen hankkeen ja käyttävät työssä portugalilaisia sähkömiehiä, joiden palkka on huomattavasti alempi kuin tanskalaisten sähkömiesten. Kyseessä on siten tapaus, jossa heikosti järjestäytynyt tai järjestäytymätön työvoima syrjäyttää kustannussyistä kansallisen työvoiman ja aiheuttaa siten Tanskan työmarkkinoilla merkittäviä haittoja, joilla on kielteisiä seurauksia Tanskan sosiaaliselle järjestelmälle.

On luonnollisesti erittäin epätydyttävää, että vakaan yhteiskunnan työmarkkinoita tällä tavoin heikennetään.

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 1999)

Komissio haluaa muistuttaa, että palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽¹⁾ tavoitteena on taata reilu kilpailu palvelujen tarjoamisessa valtioiden välillä ja varmistaa työntekijöiden oikeudet.

Kun jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset tarjotessaan kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja palveluja valtioiden välillä lähettävät työntekijöitä työhön toisen jäsenvaltion alueelle, niiden on ehdottomasti noudatettava tiettyjä sääntöjä ja taattava työhön lähetetyille työntekijöille työehdot ja -olot, joita noudatetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa työ suoritetaan. Nämä työehdot ja -olot on lueteltu direktiivin 3 artiklassa, ja ne koskevat erityisesti vähimmäispalkkoja ja palkallisten vuosilomien vähimmäiskestoa, jos ne on vahvistettu laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin ja/tai yleisesti sovellettaviksi julistetuin työehtosopimuksin siltä osin kuin ne koskevat rakennusalan toimintaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia niitä yrityksiä, joihin direktiiviä sovelletaan, noudattamaan työehtosopimuksissa määrättyjä työehtoja ja -oloja myös muun kuin rakennusalan toiminnan osalta, jos kyseiset työehtosopimukset täyttävät direktiivissä säädetyt edellytykset.

Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi 96/71/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 16. joulukuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997.

(2000/C 27 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1819/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(12. lokakuuta 1999)

Aihe: Eurooppa syöpää vastaan -ohjelma

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon ja mille tahoille (julkisille vai yksityisille), instituutioille, yhdistyksille, yhteisöille tai henkilöille on myönnetty rahaa tai avustuksia (ainakin jo maksetut avustukset) "Eurooppa syöpää vastaan – toimintasuunnitelma vuosille 1987–1989, 1990–1994, 1996–2000" -ohjelman yhteydessä?

Onko tarkastettu, mihin rahat on käytetty ja kuinka aloitteet ovat onnistuneet?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. lokakuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1827/99**esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle**

(13. lokakuuta 1999)

Aihe: Rakennetuki yksityisten yritysten markkinoinnille ja henkilöstökoulutukselle

Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen kilpailun vääristymisen ja EU:n varojen tuhlauksen, joka aiheutuu siitä, että EU antaa tukea yksityisten yritysten markkinoinnille, sisäiselle koulutukselle ja rationalisointitoimenpiteille?

Tanskan lehdissä on tällä viikolla kerrottu yksityisille tanskalaisille yrityksille myönnetystä EU:n rakenneraoston tuesta. Kyse on tuesta yksityisen yrityksen palveluksessa olevan henkilöstön koulutukseen, yritysrationalisointiin ja mainoskampanjoihin.

Huomiota on herättänyt se, että jotkut yritykset ovat saaneet näitä tukia käyttämällä apunaan konsultteja, jotka ovat paneutuneet siihen, millä muotoiluilla ja myönteisillä ilmauksilla EU:n hallinto saadaan myöntämään rahaa. Varoja on jaettu yrityksille täysin sattumanvaraisesti, mikä on johtanut kilpailun vääristymiseen. Olen saanut Tanskan kukkakauppiaiden yhdistyksen 16-sivuisen mainospainatteen, jota on lähetetty 1 230 000 kappaletta, ts. miltei kaikille Tanskan kotitalouksille. Koteihin jaettavat painotuotteet ovat yksi niistä luonnonvarojen tuhlauksen muodoista, joita monet kansalaiset haluavat rajoittaa. Tässä painatteessa on EU:n logo ja teksti, jossa todetaan, että kampanjaan on myönnetty Euroopan yhteisöjen tukea.

Tanskan saama rakennetuki on hyvin vähäistä, ja massiivista tukea saavista maista on löydettävissä paljon provosoivampia esimerkkejä rakennerahojen tuen kohtuuttomasta käytöstä. Jos EU myöntäisi varoja Tanskan koulujärjestelmän parantamiseksi tai lisätäkseen lääkäreiden kouluttamista maan yliopistoissa, sillä olisi epäilemättä myönteistä vaikutusta maan kansalaisten kannalta. Satunnaisille yksityisille yrityksille annettavat lahjat, jotka maksetaan Euroopan veronmaksajien rahoilla, ovat kuitenkin provokaatio, joka korostaa sitä, että komissio ei noudata EU:n määräyksiä kilpailun vääristymien välttämiseksi, eikä ole kiinnostunut siitä, mitä rahoilla saadaan, vaan asettaa tavoitteekseen ainoastaan sen, että määrärahat saadaan käytettyä.

Komission jäsenen Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1835/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(13. lokakuuta 1999)

Aihe: Pesca-yhteisöaloite Kreikassa

Pesca-yhteisöaloite sisältää Kreikan osalta neljä aliohjelmaa sekä viidennen ohjelman, joka koskee teknistä apua.

Koska aliohjelmien 1–4 osalta on laadittu erilliset aikataulut, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Miten pitkälle aliohjelmat ovat edenneet ja mitä toimia on toteutettu kunkin aliohjelman osalta?
2. Onko aliohjelmien toteuttamisessa ilmennyt viivästyksiä ja jos on, mitkä ovat pääsyyt viivästyksiin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1999)

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydytyt tiedot sisältävän taulukon.

(2000/C 27 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1890/99

esittäjä(t): Pietro-Paolo Mennea (ELDR) komissiolle

(14. lokakuuta 1999)

Aihe: Palvelukeskuksen rakentaminen Castel del Monten lähelle

Italiassa Andrian kaupungin (BA) kaupunginvaltuusto on hyväksynyt suunnitelman rakentaa palvelukeskus aivan kahdeksankulmaisen "Castel del Monten" nimellä tunnetun linnan läheisyyteen. Linna rakennettiin svaabien Fredrik II:n määräyksestä vuosina 1240–1250. Palvelukeskus muodostuisi lippumyymälästä, kirjakaupasta, ravintola- ja muista palveluista sekä pysäköintialueesta.

Jo tämän monumentaalisen taideteoksen nimi osoittaa, että linna ja vuori muodostavat ainutlaatuisen kokonaisuuden, ja mm. Unesco on sisällyttänyt sen arvostettuun ihmiskunnan kulttuuriperintöluetteloon.

Jos hanke toteutetaan tämänhetkisten suunnitelmien mukaan, se merkitsee ilman muuta historiallisen maisemallisen kokonaisuuden vahingoittamista tavalla, jota on mahdotonta hyväksyä.

Hanke saa rahoitusta Euroopan unionilta tavoitteen 1 piiriin kuuluvien alueiden matkailun kehittämiseen ja edistämiseen varatuista määrärahoista (Etelä-Italian alueellinen toimintaohjelma, POM).

Haluaisin tietää, ovatko asiasta vastaavat viranomaiset — etenkin Barin ympäristö-, arkkitehtuuri- ja taideasioista vastaavat viranomaiset sekä kulttuuriperinnöstä ja -toiminnasta vastaava ministeriö — antaneet asianmukaiset lausunnot hankkeesta?

Aiotaanko asiaan puuttua jäädyttämällä Euroopan unionin rahoitus, jotta hankkeen toteutus keskeytyisi ja voimassa olevan kansallisen suojelulainsäädännön sekä EU:n vastaavien sääntöjen noudattaminen taattaisiin?

Onko mahdollista asettaa Euroopan unionin rahoituksen ehdoksi, että suunnitelmaa muutetaan niin, että palvelukeskus ja pysäköintialue siirretään alemmaksi laaksoon ja siten säilytetään paikan maisemalliset erityispiirteet ja historiallisen monumentin kauneus?

Komission jäsenen Barnierin komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1912/99

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(29. lokakuuta 1999)

Aihe: Heikkotasoisista työtä toisesta Kreikalle suunnatusta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien pääteiden rakentamisessa

Vastauksessaan edelliseen kysymykseeni (P-3016/98) (1), komissio tunnusti, että toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavassa pääteiden rakentamisessa Kreikassa on ilmennyt heikkotasoiseen työhön liittyviä suuria ongelmia. Se vakuutti seuraavansa tilannetta tiiviisti sekä tarvittaessa soveltavansa epäröimättä asianmukaisia säännöksiä.

Voisiko komissio kertoa, onko sillä käytettävissään tuorempia tietoja siitä, missä määrin heikkotasosta rakentamista esiintyy toisesta yhteisön tukikehyksestä yhteisrahoitettavien hankkeiden kokonaisuudessa sekä osoittavatko nämä tiedot, että heikkotasaisen työn osuus on vähentynyt ja että Kreikka on kuitenkin ryhtynyt välttämättömiin toimiin tällaisen työn jälkien korjaamiseksi? Mikäli näin ei ole, voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta tähän tärkeään kysymykseen alettaisiin vihdoin suhtautua vakavasti ja vastuut paikannettaisiin sinne minne ne kuuluvat?

(¹) EYVL C 297, 15.10.1999, s. 42.

Komission jäsenen Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 27 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2000/99

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(9. marraskuuta 1999)

Aihe: Vitamiineista ja mineraaleista vastaava komission työryhmä

Millainen on vitamiineista ja mineraaleista vastaavan komission työryhmän toimenkuva? Ketkä ovat sen jäseniä?

Komission jäsenen David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 1999)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan komission yhteiseen vastaukseen herra Graham Watson ja muiden esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-1552/1999 ja E-1593/1999 (¹).

(¹) Katso sivu 128.

(2000/C 27 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2017/99

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(28. lokakuuta 1999)

Aihe: Toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden laatutarkastuksia koskeva kertomus

Vastauksessa, jonka silloinen komission jäsen Monika Wulf-Mathies antoi 13.10.1998 kysymykseeni E-2176/98 (¹), mainitaan, että yhteisön osarahoittamia hankkeita koskevan riippumattoman laadunvalvontajärjestelmän ESPELin ensimmäisessä neljännesvuosittaisessa raportissa todetaan eri hankkeita koskevien laatuongelmien esiintyminen ja että ESPEL ryhtyy toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden järjestelmällisiin ja perinpohjaisiin tarkastuksiin.

Kun otetaan huomioon Kreikan moottoriteillä sattuvien työn huonosta laadusta ja riittämättömistä valvontajärjestelmistä johtuvien onnettomuuksien suuri määrä, kysyn komissiolta, minkälaisia tuloksia ESPELin tarkastuksista on tähän mennessä saatu, missä hankkeissa on havaittu huonoa työn laatua tai puutteita, ovatko urakoitsijat korjanneet puutteet ja kenen kustannuksella sekä mihin taloudellisiin, kurinpidollisiin, oikeudellisiin tai muihin hallinnollisiin toimiin (kuten mustien listojen laatimiseen) komissio aikoo ryhtyä laiminlyönneistä ja huonosta työn laadusta vastuussa olevien suhteen?

(¹) EYVL C 96, 8.4.1999, s. 51 ja EYVL C 135, 14.5.1999, s. 16.

Komission jäsenen Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 1999)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.
